

Giới thiệu Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí

Thể loại: Showbiz, Cổ xuyên kim, Xuyên không, Nguyên sang, Ngôn tình, Hiện đại, Tình cảm, Dị năng, Ngọt sủng, Phong thủy, Giới giải trí, Bói toán, Sáng văn, Nữ cường, HE, 1 vs 1.

Tình trạng: Hoàn convert, 153 chương

Editor: Team Cà Ri Bơ

Nữ chính là nữ diễn viên đang nổi tiếng trong giới giải trí cũng làm cho cô tính cách hơi cao ngạo một chút.

Cô chọn rất kén chọn kịch bản tỷ như:

【 Lần đầu tiên nhận được kịch bản. 】

【 Tô An Ninh 】: "Bộ phim này sẽ không hot, tôi không nhận!"

【 Lần thứ hai nhận được kịch bản. 】

【 Tô An Ninh 】: "Bộ phim này sẽ hot, tôi nhận!"

【 Mọi người cười nhạo, kết quả, bộ phim thứ hai thật sự hot, hot đến rối tinh rối mù.... 】

【Ps1: 1vs1, ngọt sủng, nữ chính "Mary Sue", không thích dùng nháy, truyện tra, đừng có phun!!!】

【Ps2: Lịch sử phần đầu của nhân vật nhỏ, nữ chính trưởng thành ở giới giả trí!】

【Ps3: Ngôn linh sư nói gì chuẩn đó, không phải tiên đoán trước cũng không biết đúng hay sai, dựa vào linh lực của nữ chủ thay đổi vận số, biệt danh "miệng quạ đen"】

Nội dung truyện: Cổ xuyên kim, xuyên không.

Từ khóa tìm kiếm: Nhân vật chính: Tô An Ninh, Thiệu Tử Hằng | Phối hợp diễn: | khác: Tô An Tân.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Biên tập kim bài đánh giá

Tô An Ninh nguyên bản là ngôn linh sư, trước khi gần chết dùng bí thuật xuyên qua, nhập vào thân thể nguyên chủ vừa mới chết, sau khi tỉnh lại mới phát hiện bản thân tới một thế giới xa lạ, dựa vào ký ức của nguyên chủ, tìm hiểu về thế giới này, cũng gánh vác trách nhiệm của nguyên chủ, lại phát hiện muốn khôi phục năng lực của bản thân thì phải dựa vào fans, Tô An Ninh liền nghĩ cách để tiến vào giới giải trí, lấy phong cách kỳ ba chiếm một vị trí trong giới giải trí.

Cốt truyện mới mẻ, giọng văn tinh tế, phong cách thoải mái, tình tiết mới mẻ, bản lĩnh bói toán cùng ngôn linh giúp con đường trong giới giải trí của nữ chủ một đường thuận lợi, truyện thích hợp để giải trí, đọc để thư giãn đầu óc.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1-2: Chị gái trở thành ngọc

Editor + Beta-er: Cà ri

Trong lúc mơ màng, Tô An Ninh nghe thấy một tiếng động mạnh mẽ vang lên bên tai, giãy giụa mở mắt, ngay sau đó, một trận đau đớn quét qua cả người, một tiếng rên rỉ không tự giác từ trong miệng Tô An Ninh bật ra.

Không suy nghĩ nhiều, Tô An Ninh trực tiếp vận khí, bắt đầu vận chuyển linh lực trong cơ thể chạy khắp kinh mạch, phục hồi vết thương từ trong ra ngoài, lần này bị hãm hại rơi xuống vách núi đen, là do cô bất cẩn! Nếu không phải trong giây phút cuối cùng dùng bí thuật cứu mạng, chỉ sợ hiện tại cô đã không còn sống!

Khê thờ nhẹ một hơi, đã sử dụng bí thuật, lại phục hồi vết thương cho cơ thể này, linh lực trong cơ thể cô đã ít lại càng ít, cô vẫn nên nhanh chóng nghĩ ra biện pháp khôi phục linh lực mới được, bằng không đợi đám người kia đến tìm, thì cô không có cách nào đối phó với bọn họ rồi.

Đôi mắt quét một vòng xung quanh, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, đồ trang trí nơi này thật kỳ quái?

"Chị, chị tỉnh rồi! Chị cảm giác thế nào?" Một cậu bé nhanh chóng chạy tới, hưng phấn nhìn chằm chằm Tô An Ninh.

"..." Nghe người trước mắt gọi mình là chị, Tô An Ninh cảm thấy choáng váng, đúng vậy, cô dùng bí pháp vì bản thân mình đổi một cơ thể mới.

"Không sao." Tô An Ninh đứng dậy, nghiêm túc xem xét hoàn cảnh chung quanh, đi ra khỏi cửa, Tô An Ninh đến bên ngoài phòng khách, khi nhìn vào cách trang trí hoàn toàn khác với nhận thức, cả người Tô An Ninh cứng đờ, sau đó bắt đầu vận chuyển linh lực trong cơ thể tính toán.

Một lát sau, trong mắt Tô An Ninh lóe lên một cảm giác phức tạp, thời gian không gian nơi này cùng với nơi đó của cô chênh lệch rất xa, muốn trở về cũng không phải không được, chỉ là linh lực còn sót lại trong cơ thể cô bây giờ, muốn vượt qua thời gian căn bản là không có khả năng!

Bây giờ cô cần phải nhanh chóng tìm ra phương pháp bổ sung linh lực của mình, nhắm mắt, im lặng cảm nhận linh lực trong không khí, nửa ngày trời một chút động tĩnh cũng không có...

Hai mắt Tô An Ninh mở to, chẳng lẽ thế giới này không có linh lực? Không... nhất định có, nếu không có linh lực, thì linh hồn của cô làm sao tới được thế giới này, nhưng mà trong không khí không cảm nhận được linh lực, vậy khởi nguồn linh lực ở chỗ nào?

Khê thờ dài một hơi, cảm xúc Tô An Ninh bình tĩnh lại, dù sao bây giờ kẻ thù của cô cũng không ở chỗ này, cô có thể nghỉ ngơi thật tốt lấy lại sức, còn chuyện linh lực có thể chậm rãi nghĩ cách.

Sau khi suy nghĩ kỹ càng, Tô An Ninh quay đầu nhìn về phía cậu bé vừa chạy tới: "Tên của em là gì?"

Cậu bé lập tức khấn trương nhìn Tô An Ninh nói: "Em tên là Tô An Tân, chị, chị quên em rồi sao?"

Thấy Tô An Ninh dùng ánh mắt xa lạ nhìn mình, oa một tiếng, khóc to: "Chú bác sĩ nói chị về sau có thể để lại di chứng, chị, chị trở nên ngốc rồi, làm sao bây giờ?"

Nhìn cậu bé khóc lóc, trong mắt Tô An Ninh có chút bức bối, mở miệng giáo huấn: "Đừng khóc, thật ảm ỉ!"

Cậu bé nghe Tô An Ninh nói xong lập tức ngừng khóc lóc, thút thít nhìn Tô An Ninh: "Chị, giờ chị còn nhớ em không?"

"Tô An Tân." Tô An Ninh gọi.

"Dạ, dạ..." Tô An Tân lập tức gật gật cái đầu nhỏ.

Tô An Ninh thấy vậy đang muốn hỏi thêm chút chuyện, ngoài cửa bị đập thật mạnh, nghe thấy tiếng Tô An Tân lập tức trốn ra đằng sau Tô An Ninh, tiếng nói run rẩy: "Bác gái lại tới nữa."

"Đến làm cái gì?" Tô An Ninh cau chặt mày, đừng nói lại một chuyện phiền toái nữa.

"Bọn họ muốn cướp phòng ở mà ba mẹ để lại cho chúng ta, đuổi chúng ta đi!" Tô An Tân nhỏ giọng nói.

Tô An Ninh nhìn Tô An Tân một cái, đi tới chuẩn bị mở cửa, lại không nghĩ tới bị Tô An Tân ôm đùi thật chặt: "Chị, đừng mở cửa, mở cửa rồi bọn họ lại muốn đánh hai chị em chúng ta."

"Ý của em là lúc trước bọn họ đánh chị bị thương?" Tô An Ninh chỉ vào đầu mình nói, lúc nàng vận chuyển linh khí, thì phát hiện tổn thương trên đầu khá nghiêm trọng.

Tô An Tân gật đầu, giống như nghĩ tới chuyện gì, trong ánh mắt hiện lên vẻ sợ hãi.

Tô An Ninh nghe thấy vậy, gỡ tay Tô An Tân ra, đi tới mở cửa.

Cửa vừa mở ra, đầu tiên người phụ nữ trung niên hơi sững sốt, sao đó lập tức nghênh ngang đi vào nhà, quay đầu nhìn Tô An Ninh nói: "Con nhỏ chết tiệt, đến tận bây giờ mới chịu mở cửa."

"Có chuyện gì?" Tô An Ninh lạnh nhạt dò hỏi.

Người phụ nữ trung niên khinh miệt xì một tiếng, nhìn Tô An Ninh hung tợn nói: "Con nhỏ thối, nhanh đem giấy chứng nhận bất động sản ra đây cùng tao đi sang tên, bằng không tao cho mày ăn khổ chịu không được, một con nhóc như mày cũng không nuôi nổi em trai, đem phòng ở đưa cho bọn tao, bọn tao sẽ giúp mà đưa An Tân đến trường, còn chuẩn bị đồ cưới cho mày..."

Tô An Ninh nghe xong, cười nhạt.

Nhìn thấy thần sắc Tô An Ninh, người phụ nữ trung niên thẹn quá hóa giận: "Mày cười cái gì?"

"Tướng mạo chanh chua, đối người khác nghiệt, tiền tới tay bà rồi, bà còn đối tốt với tui tôi sao? Gò má gầy yếu, xương cốt lòi lên, không có tướng thịt đầy đủ, tiền đến trong tay bà cũng không giữ được, tiền bán phòng ở trong tay bà không được bao lâu liền mất hết, vậy thì đưa làm gì đây?" Tô An Ninh chăm chú nhìn mặt người phụ nữ trung niên, sâu kín nói.

Mặc dù cô là ngôn linh sư, nhưng cũng học thêm một chút ngoại lệ, chính vì muốn hù dọa người một chút, đến thời điểm cho dù người ta có xui xẻo, cũng sẽ không trách tới trên đầu cô.

"Mày nói bậy bạ gì đó?" Người phụ nữ trung niên này chính là bác gái Kế Thiện của Tô An Ninh, nhìn Tô An Ninh bằng vẻ mặt ghét bỏ, chẳng lẽ nó bị đập đầu đến ngu ngốc luôn rồi, thế nào lại giống thần côn đây?

"Chẳng lẽ không đúng sao? Nếu như bà mà có tiền còn tới mua tính phòng ở nhà chúng tôi sao, hơn nữa, bà nên trở về nhà xem tôi nói có đúng sự thật không, bởi vì rất nhanh trong nhà bà sẽ mất một khoản tiền lớn." Tô An Ninh nguyên rủa mà không cảm thấy áp lực, người trước mắt này có thể ức hiếp một đôi chị em không còn ba mẹ thì tâm địa cũng chẳng tốt hơn chút nào.

Nghe vậy, ánh mắt Kế Thiện đột nhiên thay đổi, nhìn Tô An Ninh chằm chằm, có vẻ như đang đánh giá tính xác thực trong những lời nói của cô, con nhỏ thối này diễn thành cái dạng gì rồi? Làm sao lại nói bậy nói bạ thế này.

Đúng lúc này, di động của Kế Thiện đột nhiên vang lên.

"Alo..."

"..."

"Cái gì, tốt, tôi lập tức về ngay đây!" Kế Thiện nói xong, nhanh chóng cúp điện thoại, sau đó đầu cũng không quay lại rồi đi.

Nhìn bóng dáng Kế Thiện rời đi, Tô An Ninh chậm rãi thu hồi ánh mắt, nhìn thoáng qua Tô An Tân phía sau, trong mắt hiện lên một tia rồi rầm.

Nguyên chủ đã chết, cho nên cô mới có thể nhập vào thân thể này, nhưng vạn vật đều có tuần hoàn, cô có thể chiếm được thân thể này làm chỗ đặt chân, vậy cũng nhất định phải gánh vác trách nhiệm của nguyên chủ, đứa trẻ này...

"Chị..." Cảm xúc của đứa bé miễn cảm, Tô An Tân thấp thòm nhìn Tô An Ninh, nó có thể cảm giác được chị gái mình có gì đó không giống trước đây.

"Lấy ngôn linh sư chỉ danh tuyên thệ, tôi, Tô An Ninh, sẽ bảo vệ em thật tốt! Đến ngày trưởng thành, chính là lúc chia tay!" Tô An Ninh nhìn Tô An Tân, yên lặng nói lời tuyên thệ, hai tay ở không trung làm một cái kết ấn, tiếp theo ấn một cái trên đầu Tô An Tân.

Tô An Tân nhìn động tác của Tô An Ninh, đầu tiên là sững sốt, sau đó lại òa một tiếng lại khóc to, chị thật bị đánh thành ngốc luôn rồi!

Tô An Ninh nhìn bộ dạng khóc non nỉ của Tô An Tân, mày nhíu lại, trong lòng thầm nghĩ: Hắn khóc cái gì?

Chưa kịp nghĩ kỹ, bụng Tô An Ninh "cô cô" kêu lên, tầm mắt kiếm một vòng trong phòng, lại nhìn về phía Tô An Tân hỏi: "Chỗ nào có đồ ăn?"

"Chị có mua đồ gì đó để trong tủ lạnh." Tô An Tân nghe được lời này, dừng khóc, lại do dự nhìn thoáng qua Tô An Ninh.

"Tủ lạnh? Chỗ nào?" Tô An Ninh hỏi.

Tô An Tân nhìn thoáng qua Tô An Ninh, lại muốn khóc, chị thậm chí ngay cả tủ lạnh là cái gì cũng không biết!

Lại nhớ đến ánh mắt nghiêm nghị vừa rồi của Tô An Ninh, Tô An Tân nghẹn ngào đem nước mắt thu lại! Nó là con trai, ba ba nói, muốn nó chăm sóc cho chị gái.

Lấy tay lau khô nước mắt, ngón tay nhỏ thẳng tắp chỉ về phía tủ lạnh.

Tô An Ninh nhìn chằm chằm Tô An Tân hốc mắt ướt át nửa ngày, mới theo hướng ngón tay nhỏ chỉ đi tới tủ lạnh.

Tuy nhiên, cô cũng đang âm thầm ở trong lòng suy nghĩ, em trai tiện nghi của cô quá yếu, có nên rèn luyện hay không, nếu nó mạnh mẽ hơn một chút, tự lực cánh sinh sẽ sớm hơn?

Nghĩ vậy, bản thân Tô An Ninh đã mở tủ lạnh ra, cảm giác hơi lạnh phả vào mặt, đẩy mắt lên một tia suy nghĩ sâu xa, những thứ này ngược lại thật thuận tiện.

Nhìn nguyên liệu nấu ăn bên trong, Tô An Ninh cầm ra mấy thứ cùng một ít thịt, quay đầu nhìn về phía Tô An Tân nói: "Nhóm lửa, có biết không?"

Tô An Tân lập tức gạt đầu, lọ cọ chạy tới chỗ bếp gas, lập tức vặn lửa.

Tô An Ninh đứng một bên nhìn, đem động tác của Tô An Tân lặng lẽ ghi nhớ.

Sau khi đem bếp tắt, Tô An Ninh bắt đầu nhanh chóng rửa sạch nguyên liệu nấu ăn, một lát sau, hai bát mì trong suốt được ra lò.

Tô An Tân ăn mì ngon trong miệng, vô thức ngước nhìn khuôn mặt thanh tú, xinh đẹp của chị gái, chị thật trở thành ngọc rồi sao?"

Cái đầu nho nhỏ của Tô An Tân căn bản là không thể hiểu được đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

Đối với sự đánh giá của Tô An Tân, Tô An Ninh một chút cũng không để ý, chuyện cô quan tâm nhiều hơn là thế giới mà cô đang ở.

Ánh mắt nhìn bốn phía xung quanh, mọi thứ ở đây đều quá xa lạ đối với cô, nếu muốn sống sót ở đây, cô cũng phải hiểu biết thật tốt về thế giới này.

Ánh mắt Tô An Ninh trở nên sâu thẳm, phương pháp nhanh nhất chính là thăm dò kí ức của nguyên chủ...

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chị em rời đi

Editor + Beta-er: Cà ri

Trong khi Tô An Ninh còn đang thăm dò trí ức của nguyên chủ, Kế Thiển lại vội vã chạy về nhà, nhớ lời chồng mình nói trong điện thoại, con trai gây chuyện bị người đánh một trận, trong lòng Kế Thiển lo lắng bất an.

Dọc trên đường đi đều tự an ủi chính mình, lại không ngờ tới vừa vào sân nhà mình, liền thấy chồng mình Tô Minh Thành đứng bên cạnh ba người đàn ông cao lớn, còn con trai bà mặt mũi bầm dập bị họ túm trong tay.

"An Lâm..." Kế Thiển đau lòng nhìn con trai, đang muốn đi đến xem tình huống lại bị ngăn cản.

"Mẹ!" Tô An Lâm thấy Kế Thiển thì giống đang nhìn thấy cứu tinh vậy, lập tức lớn tiếng kêu, hắn cũng không biết mình trúng cái vận xui gì nữa, chỉ tới phố cổ kiểm chút đồ tốt, không ngờ trong lúc xem hàng cái đồ sứ đang cầm chắc trong tay đột nhiên rơi xuống, vỡ tan, ông chủ cửa tiệm lại một mực chắc chắn đó là bảo vật gia truyền nhà ông ta, bắt hắn bồi thường 50 vạn, nhưng hắn làm gì có từng ấy tiền đây? Cuối cùng bị đánh tới không chịu được nữa đành phải nói địa chỉ nhà cho họ.

"Con trai nhà các người làm vỡ đồ cổ gia truyền nhà chúng tôi, nếu không bồi thường 50 vạn thì đứa con trai này của các người đừng mong được sống nữa." Người đàn ông nhìn Kế Thiển nói thẳng.

50 vạn?

Ba chữ này giống như sét đánh giữa bầu trời, đánh thẳng đến trong đầu Kế Thiển.

Nhà họ lấy đâu ra 50 vạn?

Nhìn Kế Thiển đứng ngốc tại chỗ? Về mặt người đàn ông không đổi, lại nghĩ thầm trong lòng, chẳng lẽ 50 vạn quá nhiều? Vậy thì để hắn suy xét giảm giá một chút cho họ, nhưng mà, bây giờ thì không nhả ra được, kiếm một kẻ coi tiền như rác, kiếm thêm một khoản, nếu không hắn uống gió tây bắc mất!

"50 vạn, cái đồ cổ gì mà quý như vậy?" Sau một lát Kế Thiển bùng tỉnh sợ hãi lớn tiếng hỏi.

Người đàn ông nhìn Tô Minh Thành im lặng đứng một bên, buông cái túi to đàn cầm trong tay, sau đó mở ra, lấy một mảnh vỡ nhỏ của đồ sứ đưa ra: "Đây là bảo vật gia truyền nhà tôi, đồ sứ An Khang năm thứ năm, giá thị trường trên 50 vạn..." Người đàn ông hào phóng giới thiệu đồ sứ với Tô Minh Thành.

"Nếu ông lừa đảo thì làm sao?" Kế Thiển phản ứng lại bắt đầu truy hỏi, một cái bình hoa vỡ mà giá tận 50 vạn.

"Lừa đảo? Bà đến phố cổ hỏi một chút, lão Hồ tôi khi nào thì lừa người đây?" Người đàn ông bật cười nói ra tên mình.

Tô Minh Thành đứng một bên nghe vậy, ánh mắt đột nhiên biến đổi, Lão Hồ phố cổ?

Người đàn ông nhìn về mặt Tô Minh Thành, thì biết người trước mắt này biết đến tên của hắn ta, cười càng thêm nguy hiểm nói: "50 vạn, trả tiền thì chuyện này xí xóa hết, nếu không thì đứa con trai này của mấy người cũng đừng muốn nữa."

Tầm mắt quét một vòng xung quanh nhà Tô Minh Thành: "Nếu không có tiền, thì có thể đem căn nhà này gấn nợ!"

Nghe lời người đàn ông nói, trong lòng Tô Minh Thành run lên, lão Hồ phở cổ sau lưng có chỗ dựa, ở phố cổ vẫn luôn hoành hành ngang ngược, rất nhiều người ăn một trong tay của hắn ta, nếu không cho chút tiền thì đừng mong sống yên ổn với hắn ta.

Nhìn con trai bị đánh tới mặt mũi bầm dập, trong đầu Tô Minh Thành nghĩ tới một cách.

Ngay sau đó bóng dáng Tô An Ninh trực tiếp hiện trong đầu ông ta, Tô Minh Thành giả bộ thờ dài: "Vị đại ca này, trong nhà của tôi đừng nói 50 vạn, ngày cả 10 vạn đều không có a!"

"Không phải còn có căn nhà này sao?" Người đàn ông lười biếng nói.

"Căn nhà này đã rách nát, hoàn cảnh cũng không tốt, cho dù bán cũng không được giá cao."

"Nói như vậy, ý của ông là không muốn bồi thường." Người đàn ông nói rồi hướng về phía hai người đằng sau ý bảo.

Hai tay sai đằng sau lập tức nhắc cả người Tô An Lâm lên.

Thấy vậy Tô Minh Thành lập tức nói: "Căn nhà của tôi không bán được, nhưng phòng ở của em trai tôi thì bán được."

"Nga?" Người đàn ông nhướng mày, dùng tay ra hiệu cho hai người phía sau, chờ Tô Minh Thành nói tiếp.

"Một nhà em trai tôi ra ngoài không may gặp chuyện ngoài ý muốn đã chết, chỉ để lại 2 đứa nhỏ, phòng ở của bọn họ theo lý mà nói chúng tôi cũng có thể kế thừa, phòng ở của bọn họ ở tiểu khu mới khai phá, giá trị hơn 100 vạn, nếu bán được, bồi thường cho ông 50 vạn thì cũng không thành vấn đề." Tô Minh Thành vừa nói, trong lòng lại có chủ ý, có người này hỗ trợ, phòng ở rất nhanh là có thể tới tay.

Người đàn ông nhìn trong mắt Tô Minh Thành lóe sáng, trong lòng cười lạnh, muốn lợi dụng hắn sao? Không sao, dù sao chỉ cần có tiền là được!

Ra hiệu cho hai tên tùy tùng đằng sau, cả người Tô An Lâm bị ném về phía trước: "Đi thôi, mang tôi đi nhìn thử, phòng ở giá trị hơn 100 vạn của ông ở chỗ nào?"

Trong lòng Tô Minh Thành thờ phào nhẹ nhõm, gật gật đầu mang theo 3 người đàn ông đi tới nhà Tô An Ninh.

Bên kia, trong nhà Tô An Ninh.

"Chị, thu dọn đồ đạc đi đâu?"

"Rời khỏi chỗ này." Tô An Ninh lạnh nhạt trả lời, căn cứ theo tính toán của cô, phương hướng linh lực mà cô muốn có là ở một nơi phía bắc, cô cần phải tới chỗ đó, nếu linh lực trong cơ thể biến mất không còn, muốn tra xét linh lực ở chỗ nào thì rất phiền toái!

Mặt khác cô tính toán được sắp có phiền toái tới cửa, cho nên, cô phải thừa dịp trước khi phiền toái tới thì rời khỏi.

"Em còn có thể đi học không?" Tô An Tân nhìn Tô An Linh hỏi, nhớ tới lời bác gái nói lúc trước, đi theo chị gái thì không thể tiếp tục đến trường, trong lòng nó có chút thấp thòm.

"Đến lúc đó sẽ giúp em tìm trường học mới." Tô An Ninh nhớ tới phòng ở bán được hơn 100 vạn nói.

Vừa nãy cô dùng linh lực xem lại một chút ký ức của nguyên chủ, cũng hiểu được chuyện mà nguyên chủ đã tính toán, trước kia lúc ba mẹ nguyên thân mua phòng ở, giấy chứng nhận bất động sản đứng tên cô, mà sau khi họ chết, nguyên chủ vẫn luôn giấu giếm bí mật này, âm thầm liên lạc với luật sư hỗ trợ bán phòng ở, một bên cùng Tô Minh Thành với Kế Thiên chu toàn, một bên lại âm thầm chuẩn bị rời đi, đại khái tính toán số tiền này tương lai cũng đủ cho hai chị em bọn họ sinh sống một đoạn thời gian.

Hơn nữa đợi tiền bán phòng tới tay, giấy chứng nhận chuyển nhượng của em trai cũng chuẩn bị xong, liền rời đi. Lại không nghĩ tới nguyên chủ thế nhưng bởi vì bị Kế Thiên đẩy đập đầu mà chết.

"Vâng." Tô An Tân nghe nói mình còn có thể đi học trong lòng vui vẻ, sau đó lại nhìn căn phòng trống không nghĩ tới ba ba ma ma của mình, nước mắt lại chảy xuống: "Chị, ba ba ma ma họ..."

"Họ đã chuyển thế đầu thai, em yên tâm!" Tô An Ninh không ngần ngại lên nói.

Nhìn về mặt Tô An Ninh bình tĩnh, Tô An Tân đem nước mắt thu lại, bắt đầu thu dọn đồ dùng hàng ngày của chính mình.

Sau lại cùng chủ phòng mới giao nhà, Tô An Ninh kéo vali hành lý cùng Tô An Tân, hai người ra khỏi tiểu khu.

Ngồi trên xe taxi, Tô An Ninh cùng đám người Tô Minh Thành đối mặt đụng phải!

"Chị?" Tô An Tân lập tức căng thẳng nắm chặt tay áo Tô An Ninh.

"Không có chuyện gì." Khi Tô An Ninh nói xong, xe vừa vận chạy lướt qua đám người Tô Minh Thành. Tô An Ninh quay đầu lại, nhìn bọn họ đi tới

phòng ở mà mình vừa mới bán, ánh mắt lạnh lùng, có cô là ngôn linh sư "miệng quạ đen" này, về sau cái gia đình này đừng mong rể chịu mà sống, đây cũng coi như vì Tô An Ninh trước đây báo thù đi!

Quay đầu lại, ánh mắt chạm phải về mặt sợ hãi của Tô An Tân đang ngồi bên cạnh mình, khoe miệng Tô An Ninh hơi mím.

Xe taxi rất nhanh đã chạy tới nhà ga, Tô An Tân theo sát mà đi bên cạnh Tô An Ninh, trong mắt có sự ỷ lại, nó không biết chị muốn dẫn nó đi đâu, chị bây giờ chính là người thân duy nhất mà nó có thể dựa vào.

Tô An Ninh dẫn theo Tô An Tân mua vé xe chuyển nhanh nhất tới đế đô, đế đô là trung tâm văn hóa chính trị Hoa hạ quốc, hướng bắc, cũng chính là phương hướng linh lực mà cô muốn, rất rộng lớn, nếu gia đình Tô Minh Thành muốn tìm bọn họ, thì cũng là biến người mệnh mông...

Mà cho dù bọn họ có tìm được, cô cũng không sợ, điều quan trọng nhất đối với cô bây giờ chính là tìm kiếm linh lực.

Ngồi ở đại sảnh nhà ga một lúc, Tô An Ninh cùng Tô An Tân lên xe.

Hai người lên xe không lâu, hai vợ chồng Tô Minh Thành cùng Kế Thiển vội vã chạy tới nhà ga, tìm kiếm một lúc mới biết được, chuyển xe mà hai chị em Tô An Ninh cùng Tô An Tân đã chạy đi rồi.

"Ông xã, nên làm thế nào bây giờ? 50 vạn a!" Kế Thiển nghĩ tới con trai bị bắt của mình, trong lòng ứa ra lửa, bà không nghĩ tới con nhỏ thối Tô An Ninh kia thế mà lại âm thầm bán phòng ở trốn mất tăm! Thật đáng giận! Bây giờ, bọn họ phải tán gia bại sản mới có thể cứu con trai về!

"Con nhỏ thối kia đã lên kế hoạch hết rồi! Bọn nó tới đế đô, đế đô lớn như vậy, chúng ta tìm thế nào? Đáng giận là lúc đó không biết giấy chứng nhận bất động sản đứng tên Tô An Ninh!" Tô Minh Thành tức giận nói, nếu biết sớm, hẳn sẽ coi chừng thật kỹ hai chị em nhà này.

Bất quá, hẳn cũng không nghĩ tới Tô An Ninh có lá gan lớn như vậy, dám một mình mang theo Tô An Tân một đứa nhỏ 8 tuổi đến đế đô lang bạt.....

"Vây..... Làm sao bây giờ?" Trong lòng Kế Thiển tức giận, bà cũng không còn biện pháp nào nữa, bà bây giờ cũng chỉ có thể cầu mong con trai nhà mình có thể trở về.

"Nhà không thể động tới, chỉ có thể lấy tiền tiết kiệm trong ngân hàng lấy ra, thuận tiền cùng bọn ép giá." Tô Minh Thành nói, bọn họ chỉ có một đứa con trai này, tiền không còn có thể kiếm lại, con trai không còn, khác gì lấy mạng bọn họ a!

"Trời giết chết con nhỏ thối kia đi." Kế Thiển tức giận mắng, lại nghĩ đến từng câu mà Tô An Ninh nói trước kia.

Mặt bà khắc bạc, không giữ được tiền.

Nghĩ đến tiền kiếm được trước kia, hình như chỉ cần đến trên tay bà liền không giữ lại được, hai năm này tình huống tốt hơn cũng bởi vì tiền được Tô Minh Thành quản, bây giờ tiền vừa chuyển sang tên bà, không nghĩ tới chưa được mấy ngày lại mất hết.....

Ngay sau đó, Kế Thiển nhanh chóng đem cái ý tưởng này ném ra khỏi đầu, bà không tin bản thân mình lậu tài, nhất định là con nhỏ thối Tô An Ninh mèo mù vớ phải chuột chết. Nếu một ngày nào đó bọn họ tìm được Tô An Ninh, nhất định bắt cô đem tiền nhỏ ra hết!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tính mệnh kiếm tiền

Editor + Beta-er: Cà ri

Mấy tiếng sau hai chị em Tô An Ninh và Tô An Tân đã đặt chân tới Đế Đô.

Đến thành phố lớn phồn hoa, hai mắt Tô An Tân tỏa sáng lấp lóe nhìn những tòa nhà cao tầng.

Tuy rằng Tô An Ninh đã sớm biết thế giới này cùng thế giới trước của cô không giống nhau, nhưng thấy vô số đồ vật mới lạ đã làm đổi mới nhận thức của cô về thế giới này.

Đến khách sạn đã liên hệ đặt phòng từ trước, Tô An Ninh cùng Tô An Tân vượt qua buổi tối đầu tiên ở Đế Đô.

Sáng sớm ngày thứ hai, để Tô An Tân một mình ngủ ở khách sạn, Tô An Ninh tới cửa hàng kinh doanh mua điện thoại mới cùng đăng kí một thẻ sim, bắt đầu liên lạc với chủ nhà muốn cho thuê trên trang web.

Đối với trang web tập trung tin tức này, Tô An Ninh cảm thấy rất cần thiết, tốt hơn so với cô trước kia, khi ra ngoài lang bạt ban đêm tìm không tới quán trọ, phải lấy trời làm màn, đất làm chiếu thì tốt hơn rất nhiều.

Cả ngày trời, Tô An Ninh xem vô số nhà ở, tiểu khu, sau khi tổng hợp lại tất cả điều kiện hoàn cảnh lại, cuối cùng cũng chọn được một nhà ở trung cư hơn bảy mươi mét vuông, mọi thứ bên trong đầy đủ, tuy địa lý có chút xa, nhưng tốt xấu gì cũng ngay cạnh bến xe bus có phương tiện đi lại, xác định giá cuối cùng là năm ngàn một tháng, trả trước nửa năm.

Sau khi giao tiền đặt cọc xong Tô An Ninh tới khác sạn đón Tô An Tân đến nhà mới, Tô An Tân cả ngày uể oải rồi cuộc thoải mái lên.

"Không có bác gái, rồi cuộc chị không cần bị đánh nữa, thật tốt!" Tô An Ninh đang thu dọn đồ đột nhiên nghe được những lời này, nhìn hai mắt Tô An Tân sáng lấp lánh, trong lòng hơi gọi sống. Sờ sờ đầu Tô An Tân, nhưng không nói gì.

Cảm giác chị gái thân mật đối với nó, trên mặt Tô An Tân không khỏi nở nụ cười sáng lạn, từ khi chị gái tỉnh dậy cho tới giờ chưa từng đối với nó như vậy, hơn nữa chị cũng không biến thành ngốc đâu!

Trước đây Tô An Tân đã từng thấy qua người ngốc, người ngốc đó không giống chị chút nào, tuy chị có trở nên hung dữ chút, nhưng chị không có chuyện gì thật tốt! Nghĩ vậy, động tác cả người Tô An Tân trở nên nhẹ nhàng.

Làm vệ sinh xong, sắp xếp lại hành lý thật tốt, Tô An Ninh dẫn Tô An Tân đến siêu thị trong tiểu khu mua thêm một ít nguyên liệu bổ sung tủ lạnh xong, sau đó Tô An Ninh liền ngồi trước bàn trong phòng mình, bắt đầu nghĩ đến kế hoạch tương lai.

Tuy rằng trong tay cô có hơn 100 vạn tiền bán phòng ở, nhưng cô biết đây là tiền nguyên chủ để lại cho Tô An Tân, bây giờ cô dùng chút tiền này xem như là mượn trước, nhiệm vụ trước hết bây giờ cô phải tìm cách bổ sung linh lực, ngoài ra còn phải nhanh chóng tìm biện pháp kiếm sống.

Chỉ là, cô có được kí ức của nguyên chủ, nhưng mà những việc mà trước đây nguyên chủ có thể làm, cô không hiểu.

Như vậy xem ra cô chỉ có thể dùng bản lĩnh của mình tới kiếm tiền?

Cô sẽ làm cái gì đây?

Trong lòng Tô An Ninh yên lặng nghĩ: Ngôn Linh Sư miệng quạ đen? "đoán mệnh" phối hợp với miệng quạ đen? Còn một ít võ công kỹ năng cần thiết xông xáo giang hồ.... mấy cái này có thể kiếm được tiền không?

Tô An Ninh xoa ấn huyệt thái dương cảm thấy thật đau đầu. Tuy rằng bây giờ ở thế giới này không có kẻ thù uy hiếp, nhưng cô cũng trở thành người "không giống gì khác"?

Đứng dậy đi tới phòng Tô An Tân, nhìn Tô An Tân đang ngủ, Tô An Ninh liền ra khỏi phòng, cô nên hiểu thêm một ít chuyện xung quanh mình rồi lại tính tiếp? Nếu không được, cũng chỉ có thể dùng bằng cấp của nguyên chủ tìm công việc, đến lúc đó phải làm cái gì chậm rãi mồm mồm đi.

Sau khi tìm hiểu bảy tám phần hoàn cảnh xung quanh tiểu khu xong, Tô An Ninh vừa ra khỏi tiểu khu đã thấy bến xe bus, dựa vào kí ức trong đầu tìm kiếm một vòng xung quanh bến, thời điểm nhìn thấy hai chữ phố cổ, trong đầu Tô An Ninh hiện lên những hình ảnh quen thuộc, tâm niệm lên xe bus đi tới phố cổ.

Sau khi xe bus tới bến, Tô An Ninh xuống xe, khi nhìn thấy những kiến trúc quen thuộc đáy mắt kéo lên một chút hoài niệm, cho dù sống ở nơi này nhiều phương tiện rất thuận lợi, nhưng cũng không thể so được với quê hương trong trí nhớ của cô, cô có chút nhớ nhà, tuy rằng trong nhà chỉ có một người là cô.

Hô! Trong lòng ngực thở ra một ngụm khí đục.

Đã tới thì an tâm ở lại. Trong lòng Tô An Ninh nhớ kỹ những lời này, bắt đầu đi dạo phố cổ.

Bên tai không ngừng truyền đến đủ loại tiếng ồn ào hét to.

"Cô gái có muốn tới xem món đồ cổ này không, đây là bảo vật gia truyền nhà tôi đó."

"Cô gái, tới chỗ tôi này...."

Tô An Ninh không chớp mắt đi sâu vào bên trong, cuối cùng dừng chân trước một quầy hàng đoán mệnh tận trong góc.

Đoán mệnh cũng có thể kiếm tiền sao?

"Cô gái, muốn tính một quẻ sao?" Ông lão đoán mệnh vuốt vuốt nhúm râu trắng của mình, ra vẻ cao thâm.

"Bao nhiêu tiền?"

"Tùy cô vui vẻ thôi, nếu đoán đúng cho tôi nhiều một chút, tính không đúng không cho cũng được, gặp được nhau đã là có duyên rồi." Ông lão cao thâm khó đoán nói.

Tô An Ninh nhìn lướt qua ông lão, tới trước mặt hắn ngồi xuống nói: "Tính đi!"

Thấy tình huống này, ông lão nói gì, lấy ra một tờ giấy cùng một cái bút lông để trước mặt Tô An Ninh: "Tùy tiện viết một chữ đi!"

Tô An Ninh bình tĩnh viết xuống một chữ "Thiên"

Nhìn chữ này, ông lão nhìn mặt Tô An Ninh, im lặng một lát tiếp tục nói: "Hỏi cái gì?"

"Sự nghiệp."

"Thiên vấn sự nghiệp, cô không lộ mặt rất khó, thỉnh thoảng sẽ có người tạo ra khó khăn cho cô, bất quá chỉ cần vượt qua một cửa đầu tiên, nếu có thể kiên trì tiếp tục vượt qua tất cả khó khăn, sự nghiệp chắc chắn sẽ thành công! Tôi thấy từ tướng mạo của cô cũng là mệnh đại phú đại quý, không cần lo lắng về sự nghiệp, tổng hợp lại cho thấy khả năng trong hai năm này sự nghiệp có xảy ra chút vấn đề, nhưng qua hai năm, nhất định một bước lên trời." Ông lão đoán mệnh chắc chắn nói.

Nghe xong lời ông lão đoán mệnh nói, Tô An Ninh nhướn mày: "Hai năm sau không chuẩn còn có thể tìm thấy ông sao?"

"Nếu cô không tin lời tôi nói, vậy coi nhưng tính miễn phí cho cô đi!" Ông lão thời dài, nói xong, cũng không nhìn Tô An Ninh, cầm tờ giấy cô vừa viết cất đi.

Tô An Ninh cười khẽ một tiếng, cầm tờ 100 nguyên đặt lên bàn trước mặt ông lão: "Tiền này cho ông, cho tôi một quỳ trong chốc lát."

"A?"

"Tôi cũng muốn đoán mệnh chơi."

"Loại chuyện này cũng có thể chơi sao? Hoang đường!" Ông lão tức giận nói.

"Nếu ông không muốn, tôi tới tìm người khác." Nói xong Tô An Ninh đứng dậy, chuẩn bị đem tờ 100 nguyên cầm về.

Ông lão ngay lập tức đề lại 100 nguyên, nhìn Tô An Ninh: "Chỉ một tiếng."

Tô An Ninh không có ý kiến.

Một lát sau, Tô An Ninh ngay ngắn ngồi vào chỗ của ông lão đoán mệnh lúc trước.

Tô An Ninh trực tiếp cầm bảng viết hai chữ "tùy duyên" của ông lão đoán mệnh sửa thành "tính mệnh một lần một ngàn, không chuẩn không lấy tiền".

Tám bảng vừa viết ra nhưng thật sự hấp dẫn không ít người, nhưng nhìn số tiền trên bảng, lại nhìn mặt Tô An Ninh, bắt đầu nghị luận, tính mệnh sư trẻ tuổi, còn đắt như vậy, tính có thể chuẩn sao?

Đối với ánh mắt ngoài nghị của mọi người, về mặt Tô An Ninh vẫn bình tĩnh.

Một lát sau rốt cuộc có một người ngồi xuống trước mặt cô.

"Cậu muốn tính cái gì?" Tô An Ninh nhìn người ngồi trước mặt hỏi.

"Tính tình yêu!"

Tô An Ninh nghiêm túc nhìn vào khuôn mặt của người này, rồi mở miệng nói: "Hắn là cậu vừa mới cùng bạn gái chia tay, hơn nữa mỗi người bạn gái đều sẽ nói lời chia tay với cậu."

Nghe được lời Tô An Ninh nói, chàng trai đoán mệnh trừng to hai mắt nhìn: "Làm sao cô biết?"

"Từ khuôn mặt của cậu nhìn ra, ngoài vàng trán rộng lộ ra bên ngoài, giữa hai lông mày của cậu quá cách xa, hơn nữa ở giữa trũng, mắt to, lông mày loạn, con ngươi lồi... Khía cạnh nào cũng cho thấy cậu không phải là một người chung thủy trong tình yêu, cậu thường không chịu được cám dỗ của những người phụ nữ, đào hoa nhiều, cho nên không có biện pháp hoàn hảo trong tình yêu!" Tô An Ninh nói xong ánh mắt không khỏi lộ ra vẻ khinh thường.

Hắn cũng muốn nói chuyện tình yêu tốt đẹp sau đó kết hôn sinh con, nhưng mỗi lần đều có chuyện hoặc ngoài ý muốn gì đó xảy ra, bây giờ thấy Tô An Ninh thật sự có thể chính xác nói ra, thật sự đem Tô An Ninh trở thành cứu tinh, hắn hôm nay vừa vận đi tới nơi này, vị đại sư trước mặt này căn bản không có khả năng gặp qua hắn.

"Cậu tên gọi là gì?"

"Mộc Triệu Tịch."

"Mộc Triệu là đào, ý chỉ đào hoa, tịch thông tịch, tịch giả làm trọng, ý chỉ nhiều, tên là đào hoa nhiều, cũng khó trách không cưỡng lại được dụ hoặc đào hoa, nếu muốn ngăn cản đào hoa, Vậy thì đổi tên đi." Tô An Ninh nói thẳng.

"Vậy đại sư, nên đổi tên là gì mới tốt?" chàng trai gấp gáp hỏi.

"Mộc Triệu Ngăn, ngăn ý chỉ chặn, đào hoa chặn, ngoài ra còn có ý vượt qua, có thể nở hoa kết trái, chúc cậu sớm ngày tu thành chính quả." Tô An Ninh trả lời, nếu người này thật sự đổi tên, vậy cô có tính là cứu lại không ít thiếu nữ bị ngoại tình không?

"Tôi trở về lập tức đổi tên." chàng trai kích động nói, sau đó từ trong ví tiền lấy ra mười tờ trăm nguyên giá trị lớn đặt lên bàn trước mặt Tô An Ninh: "Cảm ơn đại sư."

Nói xong, chàng trai nhanh chóng rời khỏi hiện trường.

Tô An Ninh bình tĩnh mà đem tiền cất đi, ngẩng đầu nhìn quần chúng vây xem nói: "Mọi người còn ai muốn tính sao?"

"Tôi tới thử xem." Một bác gái nhanh chóng chiếm lấy vị trí trước mặt Tô An Ninh, bà cũng không còn cách nào khác rồi, cứ coi như ngựa chết thành ngựa sống mà chữa đi!

.....

Liên tiếp mấy người tiếp theo, Tô An Ninh đều đem tình huống trước mặt mà họ gặp phải nói ra, thấy được phản ứng của những người lên thí nghiệm, vì vậy, quần chúng vây xem ngày càng nhiều, bọn họ ngay từ đầu chết lặng đến không thể tin.

Nhìn mọi người sau khi tính mệnh xong, cam tâm tình nguyện lấy ra một ngàn, trong lòng không ít người bắt đầu ngo ngoe rục rịch, trong số bọn họ cũng có một số người xác định gặp một ít phiền toái, bỏ ra một ngàn nguyên là có thể giải quyết một chút phiền toái cũng rất tốt, lại nói, không phải không chuẩn không lấy tiền sao?

Làm tốt tâm lý chuẩn bị, bọn họ bắt đầu đứng trước quầy của Tô An Ninh, xếp hàng.

Khi ông lão đoán mệnh trở về, nhìn thấy một màn trước quầy nhà mình, quả thực chính là trợn mắt há mồm!

Vì sao việc làm ăn của ông chưa bao giờ tốt như vậy? Cô gái xinh xắn này so với "cao nhân" là ông còn được nhiều người tin tưởng hơn sao?

Lúc này vừa vặn Tô An Ninh ngẩng đầu lên liền nhìn thấy ông lão đoán mệnh đứng một bên, lại nhìn thời gian, đã sắp tới một giờ.

Cô là người tôn trọng giao ước!

Tính xong một người cuối cùng, đối với một ít người phía sau xin lỗi nói: "Đã đến giờ, tính mệnh ngày hôm nay kết thúc."

"Vậy đại sư, khi nào thì cô lại đến." Người xếp hàng phía sau có chút khẩn trương hỏi.

Tô An Ninh bình tĩnh cất tiền, từ trong vòng vây của mọi người đi ra, vừa nói: "Buổi sáng ngày mai lại tới một tiếng." Nếu tính mệnh có thể kiếm tiền, vậy thì tạm thời cứ tính đi!

Nói xong, bóng dáng Tô An Ninh đã nhanh chóng biến mất.

Nhìn phương hướng Tô An Ninh rời đi, mọi người đứng tại chỗ mới phản ứng lại, trong lòng buồn bực nghĩ: Buổi sáng ngày mai lúc mấy giờ?

Mà lúc này một chàng trai trẻ lặng lẽ từ trong đám người chui ra, xem đoạn video mà mình vừa mới quay được, trong ánh mắt không khỏi lộ ra tính toán nhỏ nhen, nếu đăng video này lên mạng, không biết có bao nhiêu lượt xem a?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Phát hiện linh lực

Editor + Beta-er: Cà ri

Từ phố Cổ về nhà, vừa đóng cửa lại thì một cơ thể nhỏ nhanh chóng bỏ nhào tới.

Tô An Ninh theo bản năng tránh né.

"Đụng" Một tiếng cả người Tô An Tân đụng thẳng vào cánh cửa.

"Hu, đau quá." Tô An Tân xoa xoa cái trán của mình, ủy khuất nói, tại sao chị lại né tránh chứ?

"Không có việc gì đi!" Nhìn trên trán Tô An Tân hồng một cục, Tô An Ninh cũng hơi ngượng ngùng.

Tô An Tân lắc lắc cái đầu, lại ủy khuất nói: "Chị, chị đi đâu vậy? Lúc tỉnh dậy chỉ có một mình em, em sợ!"

Ở nhà một mình, làm Tô An Tân không có cảm giác an toàn.

"Em sợ cái gì?" Tô An Ninh tự động xem nhẹ câu trước, hỏi lại Tô An Tân, chuyện này mà cũng sợ sao, có phải là do quá yếu hay không?

"Em...." Tự nhiên lúc này Tô An Tân lại cảm thấy hơi ngượng ngùng nói, mắt nhìn trộm Tô An Ninh, một bộ dáng làm sai.

Liếc mắt nhìn Tô An Tân một cái, trong lòng Tô An Ninh âm thầm tính toán, lúc trước vốn đã có ý định rèn luyện Tô An Tân, bây giờ là tháng 7 lại nghỉ hè, vừa vặn là cơ hội tốt có thể rèn luyện.

Trong lòng Tô An Ninh đang nghĩ xem nên huấn luyện Tô An Tân thế nào, lại đột nhiên cảm nhận được vài cỗ linh lực từ bên ngoài mạnh mẽ tràn vào cơ thể cô.

Cảm giác được linh lực đã lâu chưa thấy, trong lòng Tô An Ninh mừng như điên, phía bắc này thật sự có linh lực, từ khi tới thế giới này phát hiện mình không còn bao nhiêu linh lực, bây giờ thì gánh nặng trong lòng Tô An Ninh mới bỏ xuống được.

Điều tiếp theo cô cần phải chú ý là cỗ linh lực này đến từ đâu?

"Chị ơi, sao vậy?" Nhìn vẻ mặt khó hiểu của Tô An Ninh, Tô An Tân lo lắng hỏi.

"Không có gì." Nghe thấy Tô An Tân hỏi, Tô An Ninh mới hoàn hồn thả lỏng người trả lời.

Đi đến trước mặt Tô An Tân, cầm tay nó lên bắt mạch thử, xương cốt rõ ràng, kinh mạch rộng, là một hạt giống luyện võ tốt.

Luyện đả trước luyện thân, nếu thích hợp luyện võ, vậy thì đầu tiên cô sẽ dạy võ cho nó trước đi, có võ phòng thân, về sau sẽ không dễ bị người bắt nạt, sau này cô có rời đi thì cũng an tâm.

Về mặt Tô An Ninh trở nên nghiêm túc nhìn thẳng vào Tô An Tân, từng chữ nói rõ: "Chị muốn giúp em rèn luyện thân thể, đến lúc đó chị nói cái gì thì em làm cái đó, có thể làm được không?"

"Chị sẽ ở cùng giúp em sao?" Tô An Tân hỏi.

"Ừ."

Nghe Tô An Ninh nói vậy thì nó dùng sức gật đầu, nó muốn chị gái thường xuyên ở bên cạnh nó hơn.

Nhìn Tô An Tân dễ dàng đồng ý như vậy, Tô An Ninh lại thấy ngoài ý muốn, tuy rằng có chút yếu đuối, nhưng lại rất nghe lời.

*

Buổi tối trong phong Tô An Ninh.

Tô An Ninh phát giác nhìn hơn một vạn tệ đoán mệnh kiếm được lúc chiều, cô không nghĩ tới, đoán mệnh cũng có thể kiếm tiền, lại càng không nghĩ tới là, sau khi đoán mệnh ngày hôm nay thể nhưng lại có linh lực mạnh mẽ xuất hiện?

Nhưng cô lại nghĩ không ra chính là từ khi nào thì đoán mệnh cũng có thể trợ giúp gia tăng linh lực? Chỉ là, cho đến bây giờ, trừ bỏ cái này cô cũng không nghĩ ta được gì khác.

Quên đi, dù sao ngày mai còn muốn đi, cô sẽ chú ý một chút, xem cái này có liên quan gì tới chuyện đoán mệnh hay không thì biết.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tô An Ninh tính toán tiếp tục tới phố Cổ xem thử, chính là vừa bước chân ra cửa mới phát hiện Tô An Tân vẫn theo sát sau lưng mình.

Suýt chút nữa quên mất nó!

"Chị muốn đi ra ngoài một chuyến, em ở nhà ngắm một mình đi!" Tô An Ninh nói xong cũng có chút do dự, nhưng mang theo Tô An Tân đi đoán mệnh cũng không phải là một chuyện chính xác.

"Em muốn đi cùng chị ra ngoài, ở nhà một mình rất nhàm chán!" Tô An Tân lập tức trả lời, nó không muốn ở nhà ngắm một mình.

"Thật không tiện mang theo em ra ngoài." Một câu đơn giản của Tô An Ninh khiến Tô An Tân ngậm miệng lại.

"Vậy thì, chị nhớ về sớm nha." Tô an Tân chỉ có thể nhỏ giọng cầu xin nói.

"Hai tiếng." Nhìn vẻ mặt đáng thương tội nghiệp của Tô An Tân, Tô An Ninh bất đắc dĩ nói.

"Vâng." Nghe được thời gian chính xác, trên mặt Tô An Tân mỉm cười thoải mái.

Một lát sau, Tô An Ninh bước vào Phố Cổ với tâm trạng khác ngày hôm qua, ngay khi cô vừa bước vào lập tức liền có mấy người nhanh chóng xông tới.

"Đại sư, ngày hôm qua tôi làm theo lời cô nói, phiền toái của tôi đã được giải quyết!"

"Tôi cũng vậy, tôi đã tìm được bảo bối bị mất của mình, đúng thật là bị con trai tôi đem giấu mất!"

"Bạn gái vừa chia tay cũng quay lại với tôi, tôi đã hứa với cô ấy là từ sau sẽ không bao giờ dụ dỗ nữ sinh khác nữa."

"..."

Một đám người bảy miệng tám lời vây lấy Tô An Ninh nói, trong ánh mắt nhìn Tô An Ninh với vẻ bội phục.

"Ừ." Tô An Ninh đơn giản nói một chữ, đi đến quán nhỏ đoán mệnh ngày hôm qua, xung quanh quây đều là những người được giới thiệu tới tính mệnh, lúc nhìn thấy Tô An Ninh tới, trong mắt không khỏi sợ hãi.

"Quy củ cũ?" Tô An Ninh đối bới ông lão nói.

Ông lão nhìn thoáng qua Tô An Ninh rồi đồng ý.

Đứng dậy, đem vị trí nhường lại cho Tô An Ninh, cũng không giống ngày hôm qua cứ như vậy bỏ đi, mà là đứng ở một bên nghiêm túc nhìn, ông muốn nhìn một chút rốt cuộc cô gái trẻ này có bản lĩnh gì?

Mà Tô An Ninh vừa mới ngồi vào chỗ của mình, thì lập tức có một người ngồi xuống đối diện cô.

"Đại sư, tôi được người khác giới thiệu đến, gần đây tôi luôn mất tiền, có phải có chuyện gì quái dị hay không?"

Tô An Ninh nhìn tướng mạo người trước mặt, mặt mày hồng hào, khuôn mặt no đủ, không giống như người gần đây gặp phải xui xẻo, ngược lại là có khả năng là hi sự lâm môn.

"Đại khái gần đây anh sắp có chuyện tốt, ném chút tiền này chỉ là điềm báo, hoặc là chuyện tốt này vượt quá phúc khí của anh bây giờ, mất chút tiền là để cho anh có thể thuận lợi có được phúc khí này, hơn nữa, từ mất tiền nhìn ra, chuyện tốt của anh có liên quan tới tiền!" Tô An Ninh không nhanh không chậm nói.

Nghe cô nói xong, người đàn ông trước mặt hơi do dự, mất tiền không phải chuyện xấu mà là chuyện tốt, có thể tin được sao?

"Đợi chuẩn thì đến trả tiền cho tôi, người tiếp theo." Tô An Ninh nhìn thì biết người trước mặt này không quá tin, cho nên bảo người tiếp theo đến tính.

Người đàn ông hốt hoảng đứng dậy, nhìn Tô An Ninh một lát, vẫn quyết định xoay người bỏ đi, nếu thật sự chính xác, hẳn sẽ cho vị Đại sư đoán mệnh này nhiều thêm một chút.

Kế tiếp, lục tục có người đến tính mệnh.

Một tiếng sau, Tô An Ninh liền kết thúc buổi đoán mệnh ngày hôm nay.

Làm lơ ánh mắt khao khát của mọi người và ánh mắt đánh giá của ông lão, Tô An Ninh cũng giống như ngày hôm qua nhanh chóng rời đi.

Ngồi trên xe bus, Tô An Ninh nghĩ đến ngày hôm nay lúc đoán mệnh cũng không cảm nhận được linh lực trực tiếp dao động, trong lòng liền hiểu rõ linh lực không phải bởi vì tính mệnh mà có, ánh mắt hơi híp lại, nhưng hôm nay không phải không có thu hoạch, tuy linh lực không phải bởi vì đoán mệnh mà có, nhưng linh lực bổ sung lúc trước nhất định có liên quan đến đoán mệnh, chỉ là cô không biết bằng cách nào có liên quan mà thôi.

Đúng lúc này, một cô gái trẻ tuổi đột nhiên quay đầu lại cẩn thận nhìn Tô An Ninh, sau đó thình thoảng lại quay đầu nhìn Tô An Ninh một cái, lại cúi đầu nhìn điện thoại của mình một cái.

Thấy vậy, đáy mắt Tô An Ninh lóe lên một tia kỳ lạ.

Nháy mắt sau đó, cô gái đột nhiên đi đến bên cạnh Tô An Ninh ngồi xuống, đối với Tô An Ninh thần bí cười nói: "Có phải cô biết tính mệnh không?"

Tô An Ninh cho rằng cô gái này là một trong những người nhìn thấy cô ở phố Cổ, lạnh nhạt nói: "Đúng."

"Cô tính thật sự rất chuẩn sao?"

"Tin thì linh."

"Oa! nhìn cô thì thấy phong thái của cao nhân rồi! Khó trách trên mạng đối với cô tranh luận nhiều như vậy." Cô gái hưng phấn mở miệng.

"Trên mạng đối với tôi tranh luận?" Tô An Ninh nhủ mày, cô gái này đang nói cái gì?

"Không phải cô còn chưa biết đi?" Cô gái không tin nhìn Tô An Ninh, sau đó lấy điện thoại ra trên khung tìm kiếm đánh tên video rồi đưa cho Tô An Ninh: "Đây là video hôm qua đăng lên, sau khi đăng lên thế mà bạo hot!"

Tô An Ninh cầm điện thoại của cô gái nghiêm túc xem.

Nói về ngày hôm qua ở phố Cổ gặp mỹ nữ thần côn, thật sự có bản lĩnh hay vẫn là lừa đảo?"

"Ngao ô, xem xong video chỉ có cảm giác: Thật ngẫu! Nếu mỹ nữ này bản lĩnh mà thật thì."

"Nhìn giống như là thật, lại giống như giả, nhìn mấy người được đoán chuẩn hơi quá kích động, có cảm giác như lừa đảo."

"Lại là một cô gái vì nổi tiếng, đánh cược, không lâu nữa vị mỹ nữ này sẽ chủ động nhảy ra."

"Ha ha, không nói đến bản lĩnh đoán mệnh, mỹ nữ này lớn lên thật không tồi, mặt mộc không trang điểm cũng đẹp như vậy?"

"Ngồi chờ sau này, dù sao tôi cũng cảm thấy cô ấy có một loại phong thái cao nhân! Thiên hạ to lớn, việc lạ gì cũng có!"

"Còn quá trẻ tuổi! Làm người ta khó có thể tin, còn nữa chính là quá xinh đẹp, khiến người ta cảm giác có một cạm bẫy gì đó."

Xem xong video với nội dung bình luận bên dưới, Tô An Ninh đem đi động trả lại cho cô gái, trong đầu lại hiện lên những lời mình vừa xem, lừa đảo? Nổi tiếng? Đang nói cô là kẻ lừa đảo sao?

Đưa điện thoại trong tay cho cô gái, về mặt Tô An Ninh rất bình tĩnh.

Nhìn phản ứng của Tô An Ninh, trong ánh mắt cô gái càng thêm tò mò, lúc đang chuẩn bị nói cái gì đó, Tô An Ninh đã đứng dậy xuống xe, nhìn bóng dáng Tô An Ninh rời đi, cô gái thầm kêu đáng tiếc, sao cô có thể quên mất để cho cô ấy giúp mình tính mệnh, như vậy chẳng phải cô sẽ biết cô ấy tính chuẩn hay không chuẩn sao?

Ai, thật đáng tiếc!

Bất quá, thoát nhìn, đáng vẽ rất ngẫu!

Lúc này Tô An Ninh đã về đến nhà, cũng nhận được cái ôm giống như hôm qua từ Tô An Tân chạy như bay đến, vốn muốn tránh né, nhưng lại nghĩ đến về mặt uy khuất ngày hôm qua của Tô An Tân, bất buộc không chế bản năng của thân thể, ôm lấy người Tô An Tân.

"Chị!" Tô An Tân lớn tiếng gọi, trên mặt đầy vẻ sung sướng, hôm nay chị không có né tránh nó a.

"Ừ." Xách cả người Tô An Tân đem nó ném lên sofa, sau đó Tô An Ninh mới quay lại phòng mình, Tô An Tân cười hi hi ngồi trên sofa tiếp tục xem TV, giống như con mèo vừa ăn trộm cá.

Sau khi Tô An Ninh vào phòng, lập tức cầm đi động của mình, dựa vào nội dung vừa thấy trên xe bus bắt đầu tìm kiếm.

Nhìn hình ảnh trong video, mày nhủ càng chặt, cái loại cảm giác như bị người khác nhìn trộm này, là lạ!

Đây chính là cái mà ở thế giới này khiến cô phiền chán, luôn có một ít giám thị vô căn cứ.

Tầm mắt nhìn lại về trang chủ weibo, xoát một cái, lại có một video mới đăng lên, Tô An Ninh nhìn hình ảnh thì biết đây là video cô đi đoán mệnh ngày hôm nay.

Đúng lúc này, một cỗ linh lực lại đột ngột mà xâm nhập vào trong người cô.

Linh lực đến làm Tô An Ninh sững sờ tại chỗ, có phải quá mức trùng hợp hay không.

Ngày sau đó tầm mắt Tô An Ninh lại nhìn về phía thời gian ngày hôm qua video được đăng lên, phát hiện khớp với thời gian mà cỗ linh lực hôm qua mạnh mẽ tiến vào người cô. Thân sắc Tô An Ninh nổi lên gọn sóng nhỏ, chẳng lẽ... linh lực bổ sung cho cô không liên quan đến đoán mệnh, mà có quan hệ chính là video này?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Bắt đầu phấn đấu

Editor +Beta-er: Cà ri

Vừa có ý nghĩ như vậy, trong lòng Tô An Ninh bắt đầu tính toán khả năng chuyện này, nhưng cô vẫn không hiểu, nếu thật sự cùng video này có liên quan, video làm sao lại có thể bổ sung linh lực cho cô chứ?

Chỉ là dù có suy nghĩ theo cách nào đi nữa, Tô An Ninh vẫn không có manh mối, một giây sau, Tô An Ninh đem chuyện này vứt ra khỏi đầu, mặc kệ nguyên nhân là thế nào đi nữa, chỉ cần có linh lực bổ sung thì tốt rồi.

Xem ra, khả năng ngày mai cô vẫn phải tiếp tục đi đoán mệnh, một bên kiếm tiền, một bên bổ sung linh lực, chỉ cần linh lực có thể khôi phục đến thời kỳ hưng thịnh nhất, cô liền có thể rời khỏi nơi này, trở về thế giới ban đầu.

Chỉ là.... trước khi rời đi, còn phải an bài tốt cho Tô An Tân.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Tô An Ninh không khỏi mím chặt thành một đường, bây giờ Tô An Tân còn quá nhỏ... Cô muốn rời đi mà không còn bất kỳ bản khoản gì, cô về còn cần rất nhiều thời gian.

Nếu cô đã gánh trách nhiệm là Tô An Tân, thì cô nhất định phải phụ trách đối với nó, nhưng nhiều nhất mười năm, là cô phải rời khỏi. Lúc đó Tô An Tân đã trưởng thành, còn có tiền cô để lại, xem như cô đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, cũng không tính là vi phạm lời thề ngày hôm đó cô hứa.

Có tính toán như vậy, Tô An Ninh bắt đầu lập ra một ít kế hoạch cho tương lai.

Ngày hôm sau, vẫn như thời gian mọi khi, Tô An Ninh tới phố Cổ.

Hôm nay trước quầy đoán mệnh người chờ so với ngày hôm qua càng nhiều hơn, thứ nhất là bởi vì người được tính chuẩn thành công giới thiệu với người thân xung quanh, thứ hai chính là công lao của hai cái video trên Weibo, không ít cư dân mạng ở Đế Đô sau khi xem video xong cũng tới xem náo nhiệt, bọn họ cũng muốn biết chuyện đoán mệnh mơ hồ như vậy rốt cuộc là thật hay giả?

Nhìn thấy Tô An Ninh từ đằng xa lại đây, ông lão đoán mệnh giống như nhìn thấy cứu tinh, sau khi trấn an người nôn nóng khó nhịn trước quầy hàng mới nhanh chóng đi qua chỗ Tô An Ninh.

Sáng sớm đã có người ngồi xổm trước quầy hàng của ông, hỏi Tô An Ninh có phải đồ đệ của ông hay không? Còn ra giá cao để cho ông tính, ông nghe xong cũng rất bất đắc dĩ, nếu ông có bản lĩnh như Tô An Ninh thì đã sớm phát tài rồi.

Nhớ đến hôm qua nhìn thấy toàn bộ quá trình đoán mệnh của Tô An Ninh, ông đã hoàn toàn bị chinh phục. Tuy rằng Tô An Ninh tuổi còn trẻ, nhưng thật sự là một cao nhân a!

"Đại sư, cuối cùng cô cũng tới rồi!" Ông lão đứng trước mặt Tô An Ninh khách khí mở miệng: "Những vị khách này, đợi cô rất lâu rồi."

Tô An Ninh nhìn một rừng người đứng trước quầy đoán mệnh, mặt ngó ra, có phải có quá nhiều người hay không?

Nhìn về mặt do dự không nói của Tô An Ninh, ông lão đoán mệnh tiếp tục nói: "Đại sư, có vấn đề gì sao?"

"Chúng ta hợp tác, một ngày tôi tiếp đãi 20 người, ông giúp tôi sắp xếp, tiền thì ông lấy một phần, thế nào?" Tuy rằng cô mượn chuyện tính mệnh kiếm tiền và thu hoạch linh lực, nhưng cũng không tính đem tất cả thời gian đều bỏ hết nên việc này.

20 người, không sai biệt lắm!

Nghe xong lời Tô An Ninh nói, đáy mắt ông lão lộ ra một tia khác thường, một vệt sáng xoẹt qua trong đầu: "Đại sư cô muốn tính toán làm lâu dài sao?"

"Đúng!"

"Nếu đại sư tính toán làm lâu dài, không bằng chúng ta ở chỗ này thuê một cửa hàng có được không?" Ông lão đoán mệnh vừa nghe Tô An Ninh nói, trong lòng bắt đầu dùng bàn tính lạch cạch tính.

"Thuê cửa hàng?" Tô An Ninh khó hiểu nhìn ông lão trước mặt.

"Đại sư, cô có bản lĩnh, còn sợ không kiếm được tiền sao? Nói thật ra, một người một ngàn tựa hồ có chút quá thấp, giống bây giờ một ít đại sư có danh tiếng, bọn họ giúp người có tiền làm việc, nhắc bút đã là mấy vạn, mấy chục vạn thậm trí còn nhiều hơn, giúp bọn họ tính, như cô hiện tại thì có thể được mấy chục vạn thậm chí trên trăm." Ông lão đoán mệnh ở một bên thổi phồng nói, ông đã nghiên cứu con đường đoán mệnh rất lâu rồi, rốt cuộc ông cũng tìm thấy cơ hội kiếm tiền rồi!

Ông không có bản lĩnh, nhưng Tô An Ninh thì có bản lĩnh a!

Tô An Ninh đánh giá tướng mạo ông lão sạch sẽ đứng trước mặt này, trán gần như gọn gàng, trán rộng và đầy đặn, lông mày rất phong phú, cái mũi cân đối, điều đó nói nên là người có tính cách đặc biệt tốt với anh em và bạn bè xung quanh, đối xử tốt với mọi người, vào thời điểm quan trọng nhất cũng

không bỏ rơi bạn bè, lại càng sẽ không bán rẻ bạn bè, do đó đối với người có tướng mạo như vậy khá đáng tin, hơn nữa kiểu người này rất thông minh, chỉ cần có người giúp đỡ, nhất định có thể nắm bắt thời cơ mà thành công.

Từ tướng mạo nhìn ra, cô cùng ông lão trước mắt này hợp tác là lựa chọn tốt nhất.

Hơn nữa, tối hôm qua lúc lên kế hoạch, trong lòng cô cũng có một ít tính toán, ngoại trừ đoán mệnh, cô còn tính toán tự chế tác video rồi đăng lên, cho nên sau khi nghe được đề nghị của ông lão này, có cửa hàng, sẽ có chỗ ở cố định, làm việc cũng càng thêm dễ dàng.

Nghĩ như vậy, Tô An Ninh gật đầu nói: "Đề nghị của ông tôi đồng ý, cụ thể thế nào chờ tôi tính xong 20 ngày hôm nay rồi lại nói sau."

"Được, được...." Ông lão đoán mệnh vui vẻ ra mặt, xoa người lại bắt đầu giúp Tô An Ninh sắp xếp người.

Chờ sau khi tính xong 20 ngày hôm nay, ông lão dọn quây, dẫn Tô An Ninh đi về phía sâu trong phố Cổ.

Đi tới khu nhà dân, ông lão dừng lại.

Nhìn chỗ ở này, Tô An Ninh quay đầu nhìn về phía ông lão.

"Chỗ này là bất động sản do ba tôi để lại, tôi vẫn luôn sống ở đây, đằng trước là cửa hàng, trước đây tôi đều cho thuê lấy tiền, bây giờ thì vừa vận tốt rồi, đúng lúc hết hạn hợp đồng, tôi muốn để mình tự sử dụng nên không cho thuê nữa." Ông lão vừa mở cửa vừa nói, sau đó lại nhớ tới hình như mình còn chưa giới thiệu, tiếp tục nói: "Tôi họ Từ, cô có thể gọi tôi là Lão Từ."

"Tôi tên Tô An Ninh, tôi gọi ông là ông Từ có được không?" Tô An Ninh nhìn tóc trắng trên đầu ông Từ, một tiếng lão Từ này, làm cô ngượng ngùng kêu không được.

Ông Từ nghe vậy gật đầu.

Sau khi mở cửa ra, một cái sân cỏ xưa lập tức xuất hiện trong tầm mắt Tô An Ninh, cô đánh giá xung quanh, đình viện sâu thẳm yên tĩnh, có một loại cảm giác được trở về thời xưa.

Lát sau, ông Từ dẫn Tô An Ninh tới cửa hàng phía trước.

Cửa hàng hình chữ nhật, diện tích khoảng 60 mét vuông, làm cửa hàng có chút thừa thãi.

"Cửa hàng này của ông, chỉ cần tiền thuê thôi cũng dư giả rồi, ông xác định cùng tôi hợp tác kiếm được nhiều hơn so với tiền thuê sao?" Tô An Ninh hỏi lại ông Từ lần nữa.

"Tuy rằng An Ninh cô tuổi còn trẻ, nhưng một tay kỹ thuật tính mệnh thật vượt qua so với tôi nghĩ, tôi tin bản lĩnh của cô!" Ông Từ trả lời, thần sắc có chút hoảng hốt.

Nhìn biểu tình của ông Từ, Tô An Ninh tự nhiên nhớ tới chuyện ông Từ đoán chữ ngày hôm đó, tuy rằng bản lĩnh đoán chữ tạm được, nhưng vẫn không đủ, trong vừa động liền hỏi: "Bản lĩnh đoán chữ của ông học ở đâu?"

"Tổ tiên tôi học cái này, về sau xảy ra chuyện không truyền xuống dưới nữa, tôi học một chút ra lông từ cuốn sách mà tổ tiên để lại." Ông Từ cảm khán nói.

Tô An Ninh nghe vậy, mày nhíu lại, tầm mắt lướt qua một ít chậu hoa trong đình viện, mới bình tĩnh nói: "Nếu vậy, chúng ta cứ như vậy hợp tác đi! Nhưng tôi còn có một yêu cầu."

.....

Không tới hai ngày, chuyện mà ngày đó Tô An Ninh yêu cầu, ông Từ đã làm xong.

Thời điểm ông Từ gọi điện thoại tới Tô An Ninh đang chỉ đạo Tô An Tân, lúc này Tô An Tân đang ngồi trung bình tấn trong phòng khách, mồ hôi trên trán thấm ra một lớp mỏng, hai chân đứng không vững, một bên kiên trì, một bên cắn răng nhìn đồng hồ bên cạnh.

Còn 5 phút nữa!

Nhớ tới hai ngày trước đứng thiếu một phút liền bị phạt đứng thêm hai phút đồng hồ, lại nhìn về mặt nghiêm túc của Tô An Ninh, lúc này Tô An Tân động cũng không dám động.

Đúng lúc này di động của Tô An Ninh reo lên.

Tô An Ninh nhìn tên người gọi tới hiển thị trên màn hình, nghe máy: "Ông Từ"

"An Ninh, cửa hàng, nhân viên cô cần đã chuẩn bị hết rồi, bây giờ cô có muốn tới xem thử không?" Giọng nói ông Từ trung khí mười phần từ bên kia điện thoại chuyển tới, sau khi có mục tiêu, ông rất hăng say làm việc.

"Không cần, ngày mai đúng hạn tôi sẽ qua."

"Vậy tốt, tôi chờ cô!"

Say khi "Được" một tiếng, Tô An Ninh cúp điện thoại, nhìn bộ dáng Tô An Tân cắn răng kiên trì, trong lòng cảm thấy được an ủi.

Nhìn thời gian trên tay, Tô An Ninh nhìn Tô An Tân nói: "Được rồi!"

Nghe đến câu này, cả người Tô An Tân tự nhiên buông lỏng, trực tiếp ngồi xuống mặt đất.

Mệt quá!

"Chị... đây là cái gì?" Tròng lòng Tô An Tân run sợ hỏi.

"Thuốc bỏ." Tô An Ninh trả lời đơn giản, đem ly nước nhét vào tay Tô An Tân: "Sau khi uống xong thì vào toilet ngâm người, nước bên trong chị đã chuẩn bị xong rồi."

Nói xong, Tô An Ninh cũng ở trước mặt Tô An Tân ngồi trung bình tấn, đã nói rồi sẽ ở bên cạnh giúp nó!

Tô An Tân từ trên mặt đất bò dậy, nhìn thoáng qua chị gái mình, một ngụm uống hết nước trong tay mới đi vào toilet.

Khi nhìn thấy màu nước trong bồn tắm cùng nước vừa uống không khác nhau lắm, Tô An Tân không nhịn được quay đầu nhìn Tô An Ninh.

Thấy cô còn đang nhắm mắt dưỡng thần, chỉ có thể bất đắc dĩ cởi quần áo bước vào trong bồn tắm.

Nó như thế nào cảm thấy chị gái sau khi bị bác gái đánh bị thương đầu biến dạng rồi, tuy không có trở thành ngốc, nhưng không giống như trước đây, còn có mấy cái lung tung lộn xộn gì đó....

"A..." Chưa kịp suy nghĩ sâu xa nhiều hơn, Tô An Tân đã bị vết bẩn màu đen đầy người dọa sợ ngây người, sao nó lại bẩn như thế này?

"Chị ơi!" Tô An Tân kêu to.

Nghe thấy tiếng, Tô An Ninh nhìn thoáng qua cánh cửa đang đóng, chậm chạp mở miệng nói: "Mặc kệ, ngâm tiếp đi."

Nghe vậy, Tô An Tân ở trong bồn tắm yên lặng nhắm chặt hai mắt lại, trong đầu chỉ có một ý nghĩ: Thì ra nó bẩn như vậy!

Một lát sau, đợi Tô An Tân đi ra, Tô An Ninh vẫn đồ sộ đứng bất động tại chỗ.

"Chị, vừa nãy là cái gì?" Tô An Tân thật cẩn thận hỏi.

"Thuốc tắm, loại bỏ những thứ bẩn trong người em." Nói xong, Tô An Ninh nhìn khuôn mặt trắng nõn như trứng gà bóc của Tô An Tân, mày hơi nhướn, được liệu thể giới này vẫn còn dùng được.

"Sao chị biết?" Tô An Tân vô tình hỏi.

"Ông ngoại dạy, ông ngoại trước đây là thầy thuốc." Tô An Ninh nói đơn giản, cô ít nhiều cũng xem qua kí ức của nguyên chủ, ông ngoại của nguyên chủ trước đây thật sự là trung y, mỗi năm nghỉ hè nguyên chủ đều tới sống cùng ông ngoại, bất quá rất đáng tiếc, năm trước ông ngoại nguyên chủ đã qua đời.

Mà đây đích thật là một cái cớ, nguyên chủ từng cùng ông ngoại nhận biết một số dược liệu, nhưng nguyên chủ đối với mấy cái này không có hứng thú, không chịu học nghiêm túc, nhưng bây giờ thật sự là một cái cớ tốt cho cô.

"Vâng, mama từng nói, ông ngoại rất lợi hại." Tô An Tân đối với ông ngoại vẫn có chút ấn tượng, mà trả lời xong một câu này, cũng không hỏi thêm gì nữa, mà ngoan ngoãn cầm điều khiển ngồi xuống sofa xem TV.

Tô An Ninh đứng tại chỗ ngồi trung bình tấn một lúc sau, cũng vào phòng tắm rửa mặt.

Bất quá so với với Tô An Tân phải dùng dược liệu, thì cô chỉ cần khơi thông linh lực là được.

Trước đây cô còn không dám dùng, nhưng bây giờ có linh lực mới bổ sung, cô liền có thể tùy tâm sử dụng linh lực, như vậy không chỉ có thể bổ sung linh lực bên ngoài mà còn có thể cùng cơ thể này hòa làm một thể, cũng có thể để cô sử dụng thuận lợi hơn.

Đứng ở dưới nước, tùy ý dùng nước cọ rửa vết bẩn trên người, Tô An Ninh chỉ cảm thấy thoải mái từ trong ra ngoài,

Đợi rửa mặt xong, đứng trước gương, nhìn khuôn mặt bên trong càng thêm tinh xảo mấy phần, hơi có chút kinh ngạc, vì sao cô lại cảm thấy gương mặt bây giờ lại trở nên xinh đẹp hơn rồi?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 6: Tuyển nhân viên

Editor + Beta-er: Cà ri

Ngày hôm sau, sắp xếp nhiệm vụ cho Tô An Tân xong, Tô An Ninh mới đi tới cửa hàng mới ở phố Cổ.

Vừa đi vào, ông Từ đã nhanh chóng đi tới chào đón.

"An Ninh cuối cùng cô cũng đến rồi, nhưng cô...." Ông Từ vui vẻ hớn hở mở miệng nói, khi ngẩng đầu nhìn Tô An Ninh, đáy mắt chợt lóe một tia kinh ngạc.

Có phải diện mạo của An Ninh thay đổi rồi không?

Thấy được ông Từ bất động nhìn chăm chú mặt mình, trong lòng Tô An Ninh hiểu rõ.

Ngoại hình thân thể hiện tại của cô cùng với thân thể trước đây không giống nhau, nhưng cũng có sáu bảy phần giống nhau, chỉ là sau khi tối hôm qua được linh lực gội rửa, tuy rằng đặc điểm khuôn mặt không biến hóa nhiều, nhưng nhìn gần sẽ phát hiện ra gần giống với ngoại hình trước đây của cô.

Hơn nữa tạp chất trong cơ thể cũng bị loại bỏ, làn da của cô càng trở nên trắng nõn mềm mịn, nhìn cứ biến thành người khác vậy.

"Ngày hôm qua ngâm thuốc tắm, nếu ông Từ có hứng thú, thì tôi đưa đơn thuốc cho ông nhé?" Tô An Ninh nói, tuy rằng chuyện này đối với cô không có gì đáng nói, nhưng đối với người từng gặp qua cô thì khó có thể tưởng tượng nổi.

"Cái thân già này của tôi, còn cần mấy cái đó làm gì." Ông Từ xua tay nói.

"Không chỉ có tác dụng trắng đẹp dưỡng dung, còn có thể loại bỏ tạp chất trong cơ thể, có tác dụng tăng cường cơ thể."

"Được, vậy cô cho tôi một đơn." Ông Từ trả lời, ông đã đến tuổi này, thân thể khỏe mạnh một chút, người kia mới có thể yên lòng.

Tô An Ninh khẽ "Ừ" một tiếng, chỉ có ông Từ tự mình sử dụng thấy hiệu quả, mới có thể không nghi ngờ nữa, nhưng mà cô sẽ cố gắng giảm bớt số lượng dược liệu vừa phải là được rồi.

Lát sau, ông Từ dẫn Tô An Ninh đi dạo vòng quanh cửa hàng.

"Dựa theo yêu cầu của cô, ở trong này làm thêm một căn phòng nhỏ, cameras và nhân viên kỹ thuật đã chuẩn bị cho cô hết rồi." Ông Từ nói xong, về mặt cũng có chút kì quái, ông thật sự không hiểu, đoán mệnh thì đoán mệnh, lại còn cần quay video với tìm một người chuyên môn phụ trách cái gì chứ?

"Tốt, làm phiền ông Từ rồi."

"Không, không phiền...." Ông Từ vội vàng lắc đầu, dẫn theo Tô An Ninh đến một căn phòng khác nói: "Đây chính là nơi về sau An Ninh cô đoán chữ, đoán mệnh."

Tô An Ninh gật đầu nhìn về phía ông Từ nói: "Thế thì hôm nay bắt đầu khai chương đi, cứ dựa theo hợp đồng của chúng ta mà làm."

"Ngày hôm qua tôi đã chuyển tin tức ra ngoài, dựa vào danh khí lúc trước của cô, không ít người liên hệ riêng với tôi rồi." Ông Từ nói với vẻ mặt tự hào, ông sống lâu như thế, nhiều nhất chính là quan hệ!

"Ông sắp xếp là được." Tô An Ninh không đề ý nói, so với giúp người đến đoán mệnh, cô càng quan tâm hơn là làm thế nào từ trong video có được linh lực.

Nhìn dáng vẻ một chút cũng không đề ý của Tô An Ninh, trong lòng ông Từ âm thầm buồn bực, sao ông cảm thấy Tô An Ninh đối với chuyện đoán mệnh kiếm tiền một chút cũng không đề ý vậy?

Mà nếu cô đề ý cạy tại sao lại cùng với ông hợp tác khai chương cửa hàng?

"Kỹ thuật viên kia khi nào sẽ tới?" Tô An Ninh nhìn căn phòng đang mở cửa hỏi ông Từ.

Ông Từ nghe vậy, nhìn thời gian trả lời: "Sắp tới rồi, hẹn với hần 8 rưỡi tới, đến lúc đó cô có yêu cầu gì có thể nói với hần."

Nghe được những lời này trong lòng Tô An Ninh hơi gọi sóng.

Ông Từ nhìn về mặt Tô An Ninh, trong lòng khó hiểu, sao ông lại cảm thấy Tô An Ninh đối với kỹ thuật viên này rất quan tâm đây, là ảo giác của ông

sao?

Một lát sau, kỹ thuật viên mà ông Từ tìm rút cuộc cũng đã tới.

"A, là chỗ này sao?" Một nam sinh với mái tóc màu vàng từ bên ngoài đi vào, trên lưng đeo một cái ba lô đựng máy tính.

"Cậu là Lục Tâm?"

"Vật thì đúng rồi!" Nam sinh tóc vàng cũng chính là Lục Tâm khẳng định trả lời, tầm mắt đánh giá nhìn hai người Tô An Ninh và ông Từ, ánh mắt dừng trên người Tô An Ninh lộ vẻ kinh diêm: "Có phải vị mỹ nữ này cũng đến làm việc bán thời gian như tôi không?"

"Đây là bà chủ của chúng tôi." Ông Từ lập tức giới thiệu.

"Bà chủ, chỗ này của mấy người không phải nơi đoán mệnh sao?" Lục Tâm kinh ngạc nhìn Tô An Ninh, tuy rằng hắn cũng không rõ vì sao một cửa hàng đoán mệnh lại cần kỹ thuật viên.

"Khụ, bà chủ chúng ta chính là Đại sư đoán mệnh." Ông Từ ho một tiếng nói, An Ninh còn quá trẻ tuổi, khó trách sẽ có người hoài nghi.

"Mỹ nữ, cô đoán mệnh a! Cô giúp tôi tính được không? Tính xem sắp tới tôi có vận hoa đào hay không?" Lục Tâm chớp mắt hỏi.

Tô An Ninh nhìn thoáng qua gương mặt Lục Tâm, nhàn nhạt nói: "Cậu có vận hoa đào hay không tôi không biết, tôi chỉ biết khoảnh thời gian sắp tới cậu sẽ gặp tai nạn đổ máu."

"Tai nạn đổ máu?" Lục Tâm nghi ngờ hỏi.

"Cung phúc đức biến thành màu đen, trên mũi xuất hiện gân đỏ, nói rõ gần đây cậu sẽ gặp tai nạn đổ máu, dựa theo mức đen bây giờ thì trong khoảng một hai ngày nữa, đi ngang qua nhà cao tầng nhớ chú ý một chút."

Nghe lời nói ngày càng mơ hồ của Tô An Ninh, cả người Lục Tâm ngẩn ngơ, hắn luôn tôn trọng khoa học, nhưng Tô An Ninh nói đạo lý rõ ràng, làm trong lòng hắn bồn chồn.

Mà Tô An Ninh nói xong cũng không để ý Lục Tâm đang khiếp sợ, nói luôn: "Nói về công việc sắp tới của cậu đi."

"Ừ, được." Lục Tâm hoàn hồn, nhanh chóng trả lời.

Sau đó, Tô An Ninh và ông Từ dẫn Lục Tâm đến văn phòng sáng độc lập đơn giản, trên bàn dài để một cái máy tính, trên màn hình phân làm hai phần, một bên là theo dõi căn phòng đoán mệnh của Tô An Ninh, bên còn lại là theo dõi cả cửa hàng.

"Công việc hiện tại của cậu chính là lấy video đoán mệnh của tôi ra, rồi đăng lên Weibo." Tô An Ninh chỉ vào một video theo dõi trên màn hình nói.

"Chỉ vậy thôi?" Lục Tâm hỏi.

"Tạm thời cứ như vậy, về sau có thêm yêu cầu gì tôi sẽ nói sau."

"Vậy thì ok, không có vấn đề gì." Lục Tâm lập tức gật đầu ok, làm công việc đơn giản như vậy 1 tháng có thể lấy được 3 ngàn, tuy rằng vẫn hơi ít một chút, nhưng cũng đủ hắn sống qua khó khăn này.

"Hôm nay bắt đầu làm việc, có thể không?" Tô An Ninh dò hỏi.

"Có thể." Nghe được Lục Tâm bảo đảm nói, Tô An Ninh gật đầu theo sau ông Từ ra khỏi phòng.

Nhìn hai người ra khỏi phòng, Lục Tâm bắt đầu đánh giá văn phòng làm việc nhỏ của mình, sau khi xem xong rất vừa lòng lấy laptop của mình ra.

Sau khi chia sẻ dữ liệu giữa hai máy tính, đeo tai nghe lên, hai tay Lục Tâm bắt đầu nhanh chóng gõ bàn phím laptop của mình.

Chỉ một lúc sau, một giọng nói lạnh lùng từ trong tai nghe chuyển tới, làm Lục Tâm dừng động tác trong tay, nhìn về phía màn hình theo dõi.

"Án đường biến thành màu đen, môi xanh xao, chứng minh cậu sắp tới sẽ gặp điều bất lợi đối với mình, cậu nói một chữ cho tôi nghe thử?"

"Viên."

"Viên? tai họa này của cậu ứng với việc xa nhà, xem ra sắp tới cậu có chuẩn bị phải ra cửa, hơn nữa chuyện lần này có liên quan đến miệng lưỡi."

"Đúng vậy, Đại sư, sắp tới chính xác là tôi muốn xa nhà, cô có biện pháp nào giúp tôi tránh khỏi không?"

"Tránh không khỏi, cho dù lần này cậu tránh khỏi, nhưng lần sau có thể cách khác ứng lại trên người cậu."

"Vậy tôi phải làm sao bây giờ?"

"Chú ý, họa là từ miệng mà ra, lúc lái xe càng cần phải chú ý."

"Tốt, đại sư."

Nghe đến đó, Lục Tầm liền nhìn thấy người nọ cầm một chồng tiền dày đặt trước mặt Tô An Ninh, nhìn thấy vậy hai mắt Lục Tầm trừng thật to, xếp tiền này nhìn qua cũng phải mấy ngàn đi? Chỉ mấy câu nói đơn giản như vậy thôi cũng kiếm lời vài ngàn?

Lục chú ý của Lục Tầm đã hoàn toàn bị thu hút bởi cảnh quay trong màn hình theo dõi.

Thời gian tiếp theo hắn nhìn Tô An Ninh đoán đầu trúng đó, để mọi người cam tâm tình nguyện bỏ tiền ra.

Lục Tầm càng xem về sau đã hoàn toàn chết lặng.

Ánh mắt tìm tòi nghiên cứu dừng trên người Tô An Ninh, hắn thật ngoài nghi, những người này có phải là do Tô An Ninh tìm tới không?

Có ý quay video như vậy để thu hút sự chú ý của công chúng, sau đó hấp dẫn thật nhiều người đến lừa dối, để đạt được mục đích kiếm tiền?

Nghĩ vậy trong lòng Lục Tầm đã quyết định ngày mai tuyệt đối không đến làm nữa, mắt nhìn video, hừ hừ hai tiếng, hắn mới không làm loại chuyện che giấu lương tâm này đâu.

Đúng lúc này cửa phòng bị mở ra, bóng dáng Tô An Ninh xuất hiện trước mặt Lục Tầm.

"Xử lý video tốt rồi sao?" Tô An Ninh mở miệng dò hỏi.

Thấy Tô An Ninh chú ý video như vậy, trong lòng Lục Tầm đã chắc chắn ý tưởng vừa rồi của mình, nhưng mà trên mặt nửa phần cũng không lộ ra: "Tôi có thể đem về xử lý video, cô đem tài khoản video của cô đưa cho tôi, sao khi tôi chế tác xong sẽ giúp cô đăng lên, sau đó gọi lại cho cô, cô xem như vậy có được không?"

".... Được." Nhìn thoáng qua Lục Tầm, Tô An Ninh gật đầu.

Nghe vậy Lục Tầm nhìn Tô An Ninh nở nụ cười, ghi lại tài khoản Weibo của Tô An Ninh, sau khi cất laptop của mình xong, chuẩn bị rời đi.

Khi hắn vừa ra tới cửa, đột nhiên tiếng nói của Tô An Ninh từ phía sau truyền tới.

"Vừa rồi tôi tính tại nạn của cậu sẽ ứng nghiệm, lúc trở về cẩn thận một chút, nếu ứng nghiệm, thì không cần hoài nghi trình độ đoán Mệnh của tôi."

Sau khi nghe được những lời này, Lục Tầm nhanh chóng xoay người lại nhưng chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng của Tô An Ninh.

Nhìn bóng lưng mảnh khảnh này, trên mặt Lục Tầm xó chút kinh ngạc, sao Tô An Ninh biết hắn hoài nghi cô?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Fan tăng vọt

Editor: Cà ri

Trên đường về nhà, trong lòng Lục Tầm vẫn không ngừng suy nghĩ về những lời mà Tô An Ninh nói trước khi đi.

Chờ đến khi xe bus dừng lại trước cổng trường đại học, Lục Tầm ngừng suy nghĩ lại, nhanh chóng xuống xe, ôm máy tính của mình, thông thả đi về phía cổng trường.

Đi bộ trên con đường nhỏ của khuôn viên trường, Lục Tầm vô thức ngẩng đầu nhìn tòa nhà cao mười tám tầng.

Bỗng nhiên, những lời Tô An Ninh nói hiện lên trong đầu Lục Tầm.

Cách nhà cao tầng xa một chút?

Không phải bây giờ hắn đứng rất gần nhà cao tầng sao?

Tuy rằng trong lòng vẫn không tin tưởng lắm, nhưng chân thì vẫn bước lùi ra phía ngoài vài bước.

"Cẩn thận...." Đúng lúc này xung quanh Lục Tầm có vài người lớn tiếng nhắc nhở.

Lục Tầm nhìn khắp nơi xung quanh, thấy mọi người đang chỉ lên phía trên, vội vàng ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy một tấm ván gỗ từ phía trên rơi thẳng xuống đầu hắn.

Lục Tầm nhanh chóng nhảy vào phía sau bụi cỏ.

"Đụng" một tiếng, tấm ván gỗ nện thật mạnh trên nền xi măng.

Lục Tầm nhìn tấm gỗ trên mặt đất, sắc mặt lập tức trắng bệch, nếu lúc đó hắn không đi lùi ra phía ngoài, hoặc không phản ứng kịp, tấm gỗ này nhất định sẽ rơi xuống người hắn, với sức nặng và độ cao như vậy, không chết cũng bị thương nặng!

Quan trọng hơn hết là không phải ứng nghiệm với câu "Tai nạn đổ máu" mà Tô An Ninh nói sao?

Nghĩ như vậy, trong lòng Lục Tầm không khỏi sợ hãi, lại cảm thấy chột dạ, chuyện hôm nay gặp phải đã đổi mới nhận thức hơn hai mươi năm qua của hắn.

Trong lúc hắn đang tự hỏi trong lòng, bảo vệ trong trường học vội vàng chạy tới, thấy Lục Tầm không có việc gì thì thở dài nhẹ nhõm, nhưng nhìn dáng vẻ ngốc lạng của Lục Tầm, lo lắng hỏi: "Bạn học, không có việc gì chứ?"

"Không có việc gì...." Vội vàng từ trên mặt đất bò dậy, nhặt máy tính lên chạy về ký túc xá của mình.

Nhìn bóng lưng vội vàng của Lục Tầm, các nhân viên bảo vệ không hiểu gì, đây là bị dọa sợ rồi sao?

Trở lại ký túc xá, đầu tiên Lục Tầm lấy laptop của mình ra, nhanh chóng tìm ra video theo dõi mà buổi sáng hôm nay quay ở cửa hàng.

Xem video lại một lần nữa, cảm giác trong lòng lúc này của Lục Tầm không giống như trước. Hắn cảm thấy, có lẽ Tô An Ninh thật sự có bản lĩnh?

Nhớ tới lời Tô An Ninh nói trước khi rời đi, vẻ mặt Lục Tầm khó đoán. Nếu không phải tự mình trải qua, hắn thật sự vẫn nghi ngờ cô à!

Nhìn thần thái thong dong của Tô An Ninh trong video, trong đầu Lục Tầm đủ các loại suy nghĩ, cuối cùng chỉ còn một ý nghĩ cuối: Công việc này hắn muốn làm tiếp!

Lúc này Lục Tầm không khỏi cảm thấy may mắn là chính mình không từ chức tại chỗ, nhưng mà nhớ tới mình đối với Tô An Ninh có lẽ thì có chút ngượng ngùng, ngày mai nhất định phải đối mặt với người ta nói một tiếng rất xin lỗi!

Nghĩ rõ ràng xong, Lục Tầm bắt đầu giúp Tô An Ninh cắt nối biên tập video mà cô muốn.

Sao khi cắt nối biên tập xong, Lục Tầm lấy số điện thoại của Tô An Ninh ra, gọi qua.

"Tô tiểu thư."

"Video cắt xong rồi sao?"

"Đúng vậy, vốn là muốn trực tiếp đăng lên Weibo, nhưng không biết cô muốn dùng video này làm cái gì, nếu là muốn tuyên truyền, tôi sợ sẽ có người nghi ngờ lừa đảo, như vậy sẽ không tốt." Sau khi bỏ xuống thành kiến trong lòng, khó có được Lục Tầm giúp Tô An Ninh suy xét.

"Không cần tuyên truyền, tôi chỉ cần nó được đăng lên mạng, còn về phần những khách hàng này của tôi, tôi đã hỏi qua ý bọn họ, họ nói chỉ cần che mặt họ là được rồi, sau khi đăng lên thì nhắn tin cho tôi." Giọng nói Tô An Ninh không nặng không nhẹ từ đầu dây bên khi truyền tới.

"Oh, vậy thì lát nữa tôi giúp cô đăng lên." Tuy rằng Lục Tầm không hiểu nhưng vẫn đồng ý.

Sau khi cúp điện thoại, Lục Tầm bắt đầu đăng nhập tài khoản Weibo mà Tô An Ninh đưa cho hắn, nhìn một ít người đăng ký, cùng một ít tin tức trên đó, cả người hắn ngốc lạng, bây giờ thì hắn có khẳng định tuyệt đối rằng Tô An Ninh đăng video không phải vì tuyên truyền.

Nhưng hắn vẫn không hiểu, nếu Tô An Ninh không phải đang tuyên truyền, còn cố ý mời hắn làm kỹ thuật viên, với quay video quảng cáo làm gì?

Nghĩ thế nào cũng không ra, Lục Tầm cũng không suy nghĩ nhiều nữa, trực tiếp đăng video lên Weibo, sau đó nhắn tin cho Tô An Ninh.

Mà bên kia, Tô An Ninh sau khi nhận được tin nhắn, đợi một lúc lâu, mày nhíu chặt lại, lần này đăng video lên mạng tại sao lại không cảm nhận linh lực truyền đến?

Nghĩ xong, Tô An Ninh nhanh chóng đăng nhập Weibo nhìn thử, đúng là nhìn thấy video đoán mệnh ngày hôm nay trên Weibo....

Chẳng lẽ chỉ Weibo của đối phương mới hữu dụng sao? Weibo của hắn với Weibo của cô có gì khác biệt sao?

Tô An Ninh nhấn vào trang của đối phương, sau khi so sánh Weibo của hắn với Weibo của mình, cuối cùng phát hiện, những hạng số liệu của hắn hình như cao hơn so với của mình rất nhiều.

Dựa theo kí ức của nguyên chủ, Weibo có nhiều đăng ký là fan, lượt thích và bình luận....

Cùng đối phương so sánh, Weibo của cô hình như ít tới đáng thương?

Nếu đây là nguyên nhân mà nói, cô làm số liệu Weibo tăng lên không phải là được sao?

Nhìn số liệu ít đến đáng thương của mình, ánh mắt Tô An Ninh không thay đổi, môi mỏng hơi mở nói: "Thần nói, fan trên Weibo của ta sẽ tăng vọt!"

Tuy rằng linh lực trong người cô còn ít, nhưng vẫn nên có chút hiệu quả mới đúng.

Nếu thật sự liên quan đến fan mà nói, cô hao phí chút ít linh lực coi như cũng đáng!

Chỉ một lát sau, cảm nhận được một cỗ linh lực mạnh mẽ từ bên ngoài tràn vào, khỏe mỗi Tô An Ninh mới chậm rãi cong lên một độ cong nhạt nhẽo.

Quả nhiên là như vậy!

Tô An Ninh yên lòng, rửa mặt xong lên giường ngủ.

Ngày hôm sau, thời gian giống như mọi khi, Tô An Ninh đi tới cửa hàng, lúc tới Lục Tầm đang đứng chờ ở cửa.

Nhìn đến gương mặt hôm nay của Lục Tầm đã khôi phục bình thường, vẻ mặt Tô An Ninh vẫn bình tĩnh như trước.

"Tô tiểu thư." Lục Tầm mở miệng gọi, đôi tai ửng hồng, hít sâu một hơi mới nhanh chóng nói: "Chuyện ngày hôm qua, thật xin lỗi."

"Thối thường của con người."

Nghe giọng điệu bình tĩnh của Tô An Ninh, trong lòng Lục Tầm buồn lòng đây coi như chấp nhận lời xin lỗi của hắn, trên mặt nở nụ cười vui vẻ hỏi: "Tô tiểu thư, hôm nay còn tiếp tục quay chụp sao?"

"Ừ." Tô An Ninh nhẹ giọng trả lời, chuẩn bị đi về phía phòng của mình, vừa mới bước được hai bước, lại tạm dừng lại, quay đầu nhìn về phía Lục Tầm: "Có thể nhờ cậu giúp tôi thêm một chuyện sao?"

"Chuyện gì?"

"Weibo cá nhân kia của tôi cũng nhờ cậu xử lý luôn, tôi sẽ thêm tiền công cho cậu." Tô An Ninh trực tiếp mở miệng nói, có Ngôn Linh Sư của cô thêm vào, fan Weibo của cô nhất định sẽ tăng lên, nhưng tăng lên cũng cần có vật dẫn, giá trị fan sẽ không đột nhiên vô duyên vô cớ mà gia tăng.

"Được." Lục Tầm gật đầu, nhớ tới mình tối hôm qua, không biết vì sao lại dùng Weibo của mình chia sẻ Weibo của Tô An Ninh, lại không nghĩ tới cái Weibo kia lại bị bạn bè của hắn chuyển tiếp, số fan Weibo của Tô An Ninh nhanh chóng tăng vọt, số lượng đăng ký kia làm cho hắn cũng phải trợn mắt há mồm.

Như vậy hôm nay Tô An Ninh tới tìm hắn giúp là vì số fan tăng lên ngày hôm qua kia sao?

Trừ bỏ lý do này, thật sự là Lục Tầm không tìm được lý do nào khác.

Tuy nhiên, dù sao cũng làm việc bán thời gian, quản lý nhiều một tài khoản Weibo lại có thêm tiền, cũng chẳng có gì đáng kể.

Sau khi nhận được câu trả lời từ Lục Tầm, Tô An Ninh mới vào phòng làm việc của mình.

Nhìn cửa phòng đóng chặt, lại nghĩ tới vẻ mặt Tô An Ninh kia luôn là một loại tách ra khỏi thế giới, đôi mắt Lục Tầm sáng lấp lánh, sao hắn luôn cảm thấy lần làm việc bán thời gian này sẽ trải qua rất quý giá đây?

Lắc lắc đầu, Lục Tầm cũng bước vào phòng làm việc nhỏ của mình.

Làm tốt công việc giống ngày hôm qua, Lục Tầm mở Weibo của Tô An Ninh lên nhìn. Nhìn số fan đã vượt qua vạn kia, cả người lại sửng sốt, tối hôm qua thấy thì mới hai ngàn, Làm thế nào mà đột nhiên lại tăng nhanh như vậy?

Với một tâm trạng kinh ngạc, Lục Tầm bắt đầu điều tra.

Cuối cùng, nhìn cái đại Weibo có ngàn vạn fans chuyển tiếp video mà tối hôm qua hắn chia sẻ, khỏe miệng hắn run rẩy, thì ra là như vậy....

Bất quá, cái người không thường phát Weibo này, làm sao lại cố tình nhìn trúng Weibo mà hắn giúp người khác chia sẻ đây? Lại còn là một dung không đáng tin như vậy....

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Ngôi sao lớn đến

Editor: Cà ri

Lúc này, trong một văn phòng sang trọng, một người đàn ông cầm di động xem video đoán mệnh say sưa ngon lành. Tối hôm qua trong lúc hân hoan Weibo không may lại trượt tay chia sẻ Weibo, nghĩ đến thân phận của mình vốn định xóa đi, nhưng lại nghĩ tới nếu trong vài giây mà xóa bỏ thì phong ba có thể còn lớn hơn nữa.

Cũng bởi vì không cẩn thận chia sẻ, cho nên muốn nhìn thử nội dung một chút, lại không nghĩ tới lại bị nội dung trong video thu hút. Trong video đáng chú ý nhất dĩ nhiên là người đoán mệnh, không nói đến tuổi trẻ, chỉ cần gương mặt này thôi, đặt ở trong giới giải trí cũng sẽ không dễ bị đem so sánh.

Nhưng cố tình, một mỹ nữ như vậy lại đi đoán mệnh, hơn nữa còn nói đạo lý rõ ràng. Nhìn thầy bói tướng số không rõ thật giả này, người đàn ông vô thức sờ sờ cằm của mình, một người như vậy tại sao lại có quan hệ với em họ của hắn chứ?

Ngay khi người đàn ông đang hưng trí bừng bừng suy nghĩ, cửa văn phòng đột nhiên bị mở ra, một người đàn ông trung niên với một gương mặt nôn nóng đi vào: "Tần Vũ a, khó có một lần cậu phát Weibo nhưng đến cùng thì cậu phát cái gì vậy a! Cậu quen cô gái đó sao?"

Thì ra người đàn ông này chính là Tần Vũ siêu sao tiếng tăm lừng lẫy trong giới giải trí, mà người đàn ông trung niên lại là người đại diện của hắn Phương Diệu.

Lúc này Phương Diệu nghĩ đến tin tức mà mình vừa nhận được, cảm giác trong lòng bất an, lấy địa vị của nghệ sĩ nhà mình trong giới giải trí, mỗi một hành động đều được chú ý a! Ai có thể nghĩ tới hắn lại đột nhiên chia sẻ một Weibo của một người không có danh tiếng gì chứ.

Nhưng vốn cũng không có gì lại không nghĩ tới nội dung mà Tần Vũ chia sẻ được không ít fan của hắn hứng thú, chủ của Weibo kia cứ như vậy mà lọt vào mắt xanh của không ít fan.

Kia chính là Thủy Linh Linh đại mỹ nữ a!

Càng về sau, không ít fan của Tần Vũ và cư dân mạng cho rằng vị mỹ nữ này chính là người mới mà công ty muốn nâng đỡ! Cho nên mới cố tình mượn danh nghĩa của Tần Vũ theo phong cách độc đáo như vậy để tuyên truyền.

Ban đầu hắn cũng tưởng rằng đó là người mới của công ty, nhưng sau khi điều tra một phen mới phát hiện không phải như vậy. Bây giờ còn không có ít người ở trên Weibo chính thức của công ty hỏi về tin tức của mỹ nữ kia đâu!

"Trượt tay chia sẻ, không biết." Tần Vũ lười biếng trả lời.

Trượt tay chia sẻ? không biết?

Nghe những lời này của Tần Vũ, Phương Diệu cảm thấy thật đau đầu. Cậu không biết cậu phát cái gì a! Trượt tay, có thể dễ dàng trượt tay vậy sao?

"Cậu không biết người của công ty đều đến hỏi tôi mỹ nữ kia là ai sao? Bây giờ cậu bảo tôi phải trả lời thế nào đây hả?" Phương Diệu bóp cổ tay hỏi Tần Vũ, Tần Vũ này lại tự rước hỏa vào người a!

"Anh cứ ăn ngay nói thật đi, nhưng nếu công ty có hứng thú với người ta thì đi mà lôi kéo, còn em thì chỉ hứng thú với bản lĩnh đoán mệnh của cô ấy đâu! Nói rất có đạo lý, anh nói thử xem em có nên đi tính thử hay không? Tính thử xem bảo giờ em có thể lấy được danh hiệu ảnh đế?" Tần Vũ mây gió điềm nhiên nói, trong đôi mắt trong trẻo lấp lóe thú vị nồng đậm.

"Tính cái gì mà tính? Nếu cậu còn muốn đi, không phải sẽ chứng thực tin đồn cậu cùng mỹ nữ kia có quan hệ sao?" Phương Diệu lập tức phản đối nói, nghệ sĩ nhà hắn thật vất vả mới yên tĩnh một thời gian ngắn, hắn không muốn lại tiếp tục thu dọn cục diện rối rắm đâu.

"Em là đi đoán mệnh, chứ không phải đi tán gái!" Tần Vũ không sao cả nói.

"Cậu..." Phương Diệu không còn gì để nói, nhìn thấy hứng thú trong mắt Tần Vũ, hiểu tính tình của đối phương hắn cũng hiểu cho dù có khuyên cũng không khuyên được, bắt đầu dĩ chỉ có thể đi an bài đường lui về sau.

Nhìn vẻ mặt Phương Diệu, đôi mắt hẹp của Tần Vũ khẽ khiêu khích, rốt cuộc là ai đã khiến những ngày gần đây của hắn trở nên quá nhàm chán đây!

Hơn nữa, nói đến chuyện đoán mệnh. Làm hắn nhớ tới bạn tốt của mình từng được một cao nhân tính rằng sẽ cùng với tên Thiệu Tử Hằng kia tranh đoạt một cô gái!

Nhưng bây giờ, bên cạnh hai người đó một cô gái cũng không có, còn nói tranh đoạt cái gì!

Chắc chắn! Chuyện đoán mệnh này chỉ coi như chơi đùa, không thể coi là thật.

Lấy điện thoại ra trực tiếp gọi điện thoại cho em họ mình: "Em họ Lục Tầm nhỏ bé."

"Anh Tàn Vũ, anh tìm em có chuyện gì?" Lục Tầm ở đầu bên kia di động nói thẳng.

"Địa chỉ đoán mệnh mà cậu chia sẻ là ở đâu?" Tàn Vũ sáng khoái hỏi trực tiếp.

"Anh hỏi cái này làm gì?"

"Đương nhiên là muốn đoán mệnh!"

"...." Lục Tầm hoàn toàn ngẩn ngơ, anh Tàn Vũ muốn đoán mệnh? Nghe giống như chuyện trên trời.

"Sự nghiệp gần đây có chút không thuận lợi, muốn tính tính." Tàn Vũ thần nhiên nói.

Sự nghiệp không thuận lợi? Khóe miệng Lục Tầm run rẩy, không phải anh Tàn Vũ vừa ký một hợp đồng làm đại diện phát ngôn của nhãn hiệu quốc tế sao? Ngay cả hẳn một người không chú ý giới giải trí cũng biết đến. Nhưng mà, anh Tàn Vũ muốn tới đoán mệnh?

Lục Tầm nhìn thoáng qua camera theo dõi Tô An Ninh, trong lòng thầm nghĩ, thật ra để cô tính cho anh Tàn Vũ cũng tốt. Suy nghĩ một chút vẫn nói địa chỉ cho hẳn. Nếu có thể, hẳn muốn để cho mọi người trong nhà hẳn đều tới tính, đỡ phải giống hẳn gặp phải tai nạn đổ máu.

Mà bên này, sau khi Tàn Vũ có được địa chỉ lập tức để Phương Diệu đi chuẩn bị xe.

Phương Diệu ai oán nhìn thoáng qua Tàn Vũ, lập tức gọi điện thoại để trợ lý sắp xếp xe.

Mà lúc này, sau khi cúp điện thoại Tàn Vũ lại gọi điện thoại cho bạn tốt nhà mình.

"Cận Sầm."

"Có việc?" Từ điện thoại kia đầu truyền đến một giọng nói trầm thấp, trong giọng nói có chút tùy ý.

"Tôi chuẩn bị đi đoán mệnh, cậu có muốn đi cùng không? Tàn Vũ khoe khoang nói.

"Đoán mạng? Không có hứng thú!"

"Vậy Vậy được rồi, tôi đi trước tính thử, nếu mà chuẩn, cậu có thể đến tính một lần, ha ha, kiếp nạn của cậu với Thiệu Từ Hằng a!" Tàn Vũ nhin không được cười trên nói, chuyện mà có thể giễu cợt đối phương cũng chỉ có cái này mà thôi.

Hắn cũng muốn biết, nếu đoán mệnh mà chuẩn, đến cùng thì cô gái có sức quyến rũ như thế nào mới có thể kiến Cận Sầm và Thiệu Từ Hằng hai người cực phẩm hoàng kim tranh đoạt chứ?

"Cút.... Đò...." Đối phương nói xong một chữ "cút" liền không chút lưu tình cúp điện thoại với Tàn Vũ, kiếp của hẳn cùng Thiệu Từ Hằng? Nằm mơ đi!

Tàn Vũ cười hi hi cất cúp điện thoại, đối với vẻ mặt không còn lời để nói của Phương Diệu, nói: "Có thể đi rồi sao?"

"Có thể rồi!" Phương Diệu xoa xoa huyệt thái dương của mình, đột nhiên thấy đau đầu, gặp một nghệ sĩ luôn thích góp vui mới là kiếp của hẳn đi!

"Vậy thì đi thôi!" Nói xong, Tàn Vũ hết sức bảnh bao đeo kính râm nên, đi ra cửa văn phòng.

Phương Diệu nhìn bóng lưng Tàn Vũ, bắt đầu đi theo.

Chỉ một lát sau, một chiếc xe khiếm tốn dừng lại ở phố Cổ bên ngoài cửa hàng của Tô An Ninh.

Ngồi trên xe, quay cửa kính xe xuống, Tàn Vũ rất hứng thú đánh giá hai chữ "Đoán mệnh" phía trên, tuy rằng đơn giản, cũng rất chính nghĩa, nhưng còn không phải đoán mệnh sao?

Mở cửa xe, xuống xe, trực tiếp nghênh ngang đi vào.

Nhưng vừa vào cửa, lại thấy không ít người đang ngồi ghé đợi.

Ánh mắt khẽ nhúc nhích, thật náo nhiệt nha.

Lúc này, ông Từ đang ngồi trong sân nhìn thấy một người vừa đi vào, tuy rằng đeo kính râm, nhìn không rõ mặt mũi, cũng không thể che giấu khí chất kẻ có tiền trên người. Đánh giá xong ông Từ nhanh chóng đi tới phía trước chiêu đãi: "Vị tiên sinh này, cậu tới đoán mệnh sao?"

"Đúng vậy." Tàn Vũ nhìn ông lão trước mắt, gật đầu trả lời.

"Vậy thì đến bên này tôi giúp cậu hẹn trước đi!" Ông Từ tiếp tục nói.

"Hẹn trước?" Trong miệng Tần Vũ lặp lại hai chữ này, thần sắc hoang mang kinh ngạc hỏi: "Rất nhiều người sao?"

"Không phải, bà chủ nhà chúng tôi một ngày chỉ tiếp đãi 20 người, không ít người nghe tiếng mà đến, cho nên mới sử dụng phương thức này." Ông Từ cười ha ha nói, giọng điệu ôn hòa, thái độ hiền lành, khiến người khác nghe xong cũng không cảm thấy trách cứ, mà ngược lại là cảm thấy bà chủ đoán mệnh này thật sự có bản lĩnh!

"Vậy thì giúp tôi đặt lịch hẹn trước đi, đại khái thì khi nào có thể tính được?" Thái độ Tần Vũ tốt đẹp nói.

"Để tôi nhìn xem." Nói xong, ông Từ quay trở lại trước quầy lật cuốn sổ trên tay, đối với Tần Vũ nói: "Sắp xếp tới mười ngày sau."

Mười ngày sau? Hai trăm người?

Tầm mắt Tần Vũ không khỏi chuyển về hướng những người đang ngồi nói chuyện với nhau bên kia, Thầy tướng số bên trong kia thật sự có bản lĩnh sao?

Như vậy, hẳn càng không muốn chờ lâu, hẳn muốn nhanh một chút có thể nhìn thấy vị thầy tướng số có bản lĩnh kia đâu!

"Ông ơi, tôi là người quen của bạn tốt bà chủ các ông, không biết có thể giới thiệu một chút, hôm nay tính thêm một người được không?" Tần Vũ tới gần bên cạnh ông Từ thì thầm nói.

"Bạn tốt của bà chủ?" Ông Từ ngoài ý muốn nhìn Tần Vũ, im lặng một lát nói: "Có thể báo tên cho tôi biết được không, đợi lát nữa sau khi buổi tính mệnh ngày hôm nay kết thúc, tôi sẽ nói cho bà chủ biết được không?"

"Lục Tầm." Lúc nói đến cái tên này, Tần Vũ rất bất đắc dĩ, hẳn cũng không nghĩ đến một ngày mình còn phải mượn danh tiếng của em họ.

"Cậu nói Lục Tầm à!" Ông Từ bừng tỉnh hiểu ra, sau đó chỉ chỉ vào một góc nói: "Hắn đang ở trong đấy!"

"Hắn ở trong đó?" Tần Vũ nhướn mày.

"Đúng vậy, hắn ở đây làm việc bán thời gian, cậu có thể đi qua gặp hắn!" Ông Từ thấy Tần Vũ là được Lục Tầm giới thiệu đến, thái độ đổi rất chân thành nói.

Bán thời gian? Trong lòng Tần Vũ không thể tin, tên nhóc này làm cái quỷ gì vậy?

Mang theo tâm tình kinh ngạc, Tần Vũ đi tới văn phòng của Lục Tầm. Vừa mới đến trước cửa, cửa lại đột nhiên mở ra, đối diện với Tần Vũ là gương mặt tươi cười lấy lòng của Lục Tầm: "Anh Tần Vũ."

"Ở trong điện thoại cậu cũng không nói mình làm việc bán thời gian ở chỗ này, trong nhà không cho cậu tiền hay có chuyện gì mà cậu phải đến chỗ này làm việc bán thời gian?" Sau khi Tần Vũ vào văn phòng, lập tức tháo kính râm xuống, cười như không cười nhìn em họ mình: "Chẳng lẽ là vì bà chủ bên ngoài kia sao?"

"Anh Tần Vũ, anh nói cái gì đâu!" Lục Tầm vội vàng xua tay nói: "Tô tiểu thư lớn hơn em, hơn nữa còn là bà chủ của em." Hắn cũng từ trong miệng ông Từ biết, Tô An Ninh vừa tốt nghiệp đại học, năm nay 22 tuổi, so với hắn lớn hơn 2 tuổi đấy!

"Đã như vậy, cậu còn tới chỗ này làm việc bán thời gian làm gì? Cậu đừng nói với anh là cậu thiếu tiền!"

"Em đánh cuộc thua tên Thiệu Tử Thần! Hắn bảo em không được lấy tiền trong nhà, dựa vào chính mình kiếm tiền trong nửa năm." Lục Tầm có chút ngại ngùng nói.

"Cậu thật không có tiền đồ!" Tần Vũ không còn gì để nói, chỉ bằng đầu óc của Lục Tầm mà đòi đánh cuộc với Thiệu Tử Thần?

"Anh Tần Vũ, anh không được nói với ai, bằng không mặt mũi em đều ném hết."

"Sao cậu không đến tìm anh?"

"Thiệu Tử Thần nói không được tìm người quen...."

Tần Vũ hoàn toàn hết chỗ nói rồi, tập hợp gien ưu tú hai nhà Lục Tần, sao lại có thể sinh ra Lục Tầm ngu ngốc như vậy? Thôi, cũng không cần truy vấn, dù sao chỉ nửa năm, cũng không chết được.

Bỏ vụ này qua một bên, tầm mắt Tần Vũ chuyển tới trên màn hình máy tính, bên trong là cảnh theo dõi Tô An Ninh đang đoán mệnh, khúc môi gọi lên nụ cười ranh mãnh nói: "Lục Tầm, bà chủ của cậu, đoán mệnh thật sự chuẩn sao?"

Nghe được Tần Vũ hỏi như vậy, Lục Tầm nhớ tới chính mình ngày hôm qua gặp chuyện ngoài ý muốn, khẳng định gật đầu: "Chuẩn!"

Gần nửa tiếng sau, Tô An Ninh rút cuộc tính xong một người cuối cùng, từ văn phòng đi ra ngoài.

Lúc này ông Từ nhanh chóng đi tới nói: "An Ninh, có bạn tốt của Lục Tầm đến đây tính mệnh, hôm nay cô có thể tính nhiều thêm một người không?"

Bạn tốt của Lục Tầm?

Tô An Ninh nghĩ đến linh lực ngày hôm nay không ngừng cuộn cuộn tràn vào cơ thể, cũng nhớ đến công lao của Lục Tầm, nhìn ông Từ gật gật đầu.

Thấy Tô An Ninh đồng ý, ông Từ lập tức đi về phía văn phòng nhỏ của Lục Tầm. Tiếng gõ cửa vừa vang lên, đã thấy Lục Tầm và Tần Vũ một trước một sau từ bên trong đi ra.

Ánh mắt Tần Vũ lập tức khóa trên người Tô An Ninh. Đánh giá khuôn mặt tinh xảo thanh lệ của Tô An Ninh, đôi mắt sau kính râm của Tần Vũ tỏa sáng, người thật so với trong video còn đẹp mắt hơn!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Muốn làm ngôi sao

Editor: Cà ri

"Tô Tiểu Thư." Lục Tầm thấy Tô An Ninh đang nhìn bọn lên lập tức lên tiếng gọi.

Tô An Ninh gật gật đầu, sau đó quay qua nhìn Tần Vũ vẫn còn đang đeo kính râm, nhíu mày nói: "Anh xác định muốn đeo kính râm đoán mệnh?"

Nghe được lời nói không khách khí của Tô An Ninh, Tần Vũ khẽ cong khóe môi, mười phần soái khí tháo kính râm xuống: "Bởi vì thân phận không tiện, thật sự rất xin lỗi Tô tiểu thư."

Thân phận không tiện? Tầm mắt Tô An Ninh đảo một vòng trên người Tần Vũ cũng không thấy có gì đặc biệt, chỉ là loáng thoáng cảm thấy dường như đã gặp qua ở chỗ nào đó?

Nhưng mà Tô An Ninh cũng không để trong lòng, tỉ mỉ chăm chú nhìn mặt Tần Vũ, nửa ngày sau mới chậm rãi mở miệng nói: "Không có tai nạn gì lớn, bình an suôn sẻ, nhưng thật ra có chút rắc rối..."

"Rắc rối gì?" Tần Vũ hứng thú hỏi, sau khi nghe sau tai nạn đổ máu của Lục Tầm nói, hẳn đối với chuyện đoán mệnh này nửa tin nửa ngờ.

"Có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn, nhưng hữu kinh vô hiểm*, cần thận tiểu nhân quấy phá." Tô An Ninh trả lời.

*Hữu kinh vô hiểm: Bị kinh sợ nhưng không gặp nguy hiểm.

"Khi nào thì ứng nghiệm?"

Tô An Ninh nhìn chằm chằm mặt Tần Vũ nửa phút, mới chậm rãi nói: "Khoảng trong vòng mười ngày."

Mười ngày?

Tần Vũ hưng trí bừng bừng đem ngày này ghi nhớ, hẳn muốn nhìn xem, rốt cuộc thì hẳn sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì.

"Nếu không có chuyện gì nữa thì tôi đi trước một bước." Nghĩ đến em trai tiện nghi còn đang ở nhà đợi mình, Tô An Ninh cũng không muốn nói nhiều lời vô nghĩa, nói lời tạm biệt.

"Không bằng Tô tiểu thư cùng chúng tôi ra ngoài ăn một bữa cơm, coi như là lời cảm ơn hôm nay Tô tiểu thư cô giúp chúng tôi đoán mệnh, được không?" Tần Vũ chân thành mở lời mời, một gương mặt đẹp trai lúc này càng trở nên phong lưu.

"Không cần." Tô An Ninh nói ba chữ đơn giản xong, lập tức quay người rời đi.

Nhìn bóng lưng không chút do dự của Tô An Ninh, Tần Vũ quay đầu nhìn Lục Tầm hỏi: "Cậu nói thử xem, cô ấy biết anh là ai không?"

Lần đầu tiên Tần Vũ phát hiện mị lực của mình ở trên một người một cô gái không có tác dụng, phải biết rằng, hẳn chính là siêu sao mê một ngàn vạn thiếu nữ đó!

Nhìn Tần Vũ, Lục Tầm ho nhẹ một tiếng nói: "Chắc là cô ấy không biết anh, cho dù có biết thì cũng không nhất định giống những nữ sinh khác theo đuổi anh."

Tần Vũ vuốt vuốt cằm, trong ánh mắt lấp lóe một ánh sáng kỳ dị.

Mà Lục Tầm đứng một bên thấy vậy, trong lòng lập tức bất an, anh họ nhà mình lại có cái chủ ý xấu xa gì đây?

*

Khi Tô An Ninh về đến nhà, Tô An Tân đang ở trong phòng khác luyện kỹ năng mà Tô An Ninh dạy cho nó, lặp lại từng chiêu, mãi cho tới khi quen tay.

Nhìn một màn này, ánh mắt Tô An Ninh trở nên nhu hòa một chút.

Sau đó nghiêm túc nhìn từng chiêu thức mà Tô An Tân đánh ra, mở miệng nói: "Tay nâng cao một chút, chân bước rộng ra phía trước một chút."

Tô An Tân nghe thấy vậy, lập tức tự điều chỉnh động tác của mình, cứ như vậy, thật sự cảm thấy dễ dàng hơn rất nhiều, hai mắt tỏa sáng, ban đầu nó còn cảm thấy quá mệt mỏi, nhưng từ sau khi chị gái dạy các thủ thuật võ thuật cho nó, nó lập tức nghiện mất rồi. Xem TV, nó sùng bái nhất chính là những cao thủ biết đánh nhau lại còn biết bay.

Nhìn Tô An Tân hứng phấn học tập, Tô An Ninh dặn dò Tô An Tân một tiếng, sau đó mới quay lại phòng mình.

Ngồi trên giường, chuyển đổi linh lực trong cơ thể, mồ hôi không ngừng tích tụ với tốc độ có thể nhìn thấy.

Một lát sau Tô An Ninh mới chậm rãi mở mắt, phát hiện trong cơ thể đã khôi phục một phần linh lực, sắc mặt cũng trở nên hồng hào, tuy rằng càng về sau càng khó tăng nên, nhưng còn tốt hơn so với trị trẻ.

Mà có thể khôi phục nhanh như vậy, chỉ sợ có liên quan tới fan Weibo tăng vọt tối hôm qua.

Cảm thấy cả người đầy mồ hôi, Tô An Ninh vào phòng tắm rửa mặt, lúc này mới cảm đi động xem tiến triển mới nhất trên Weibo của mình.

Vừa mở ra, nhìn số fans bạo tăng, cùng với số lượng thích và số bình luận biến động, ánh mắt Tô An Ninh lóe lên một tia kinh ngạc, tăng hình như có vẻ hơi nhanh? Tuy rằng bởi vì linh lực tăng nên mà có chuẩn bị, nhưng tới khi nhìn thấy số lượng vẫn không thể tránh khỏi bất ngờ.

Dựa vào kí ức có thể biết, nếu không phải là người nổi tiếng, có phải fan Weibo sẽ tăng rất chậm không? Chẳng lẽ hiệu quả ngôn linh của cô không giảm mà còn tăng lên sao?

Với tâm trạng kỳ lạ, Tô An Ninh bắt đầu xem bình luận, thấy bình luận đầu tiên, mày không khỏi nhíu lại.

"Mỹ nữ đoán mệnh có khác! Thế mà kiến Tần Vũ chú ý."

"Ha ha ha, chắc đây là người mới của giải trí Phong Thần đi, chắc là muốn quay một bộ phim mới, nhưng lấy phương thức lên sân khấu thế này cũng thật mới lạ."

"Không phải a! Mỹ nữ này chính là đại sư đoán mệnh, tôi đã tính qua, rất linh, cũng giải quyết được rắc rối, mặc kệ thế nào tôi cứ hâm mộ trước đã."

"Bắt lấy lâu trên, tôi cũng tính qua, thật sự rất linh, tôi lại đến đăng ký thêm một số, chuẩn bị cho bà xã đến tính."

"Hai lâu trên thật sự không phải đến gây rối chứ?"

"Tôi có thể chứng minh, cửa hàng của mỹ nữ này thật sự ở khu bắc phố Cổ a!"

"...."

"Mỹ nữ này rốt cuộc là người mới của giới giải trí hay vẫn là đoán mệnh sư? Sao lại có quan hệ với Tần Vũ?"

"Là người mới hay đoán mệnh sư xem hành động tiếp theo của Phong Thần."

"...."

Giải trí Phong Thần là cái gì?

Còn có Tần Vũ....

Người hôm nay muốn cô đoán mệnh?

Mang theo nghi ngờ, Tô An Ninh bắt đầu đánh tên Tần Vũ tìm kiếm trên Weibo. Vừa ấn tìm kiếm, toàn bộ giao diện liền xuất hiện ảnh chụp Tần Vũ tham gia hoạt động, gương mặt người này chính là Tần Vũ đoán mệnh ngày hôm nay.

Hắn là ai?

Tô An Ninh xem giới thiệu bên dưới.

Tần Vũ, nghệ sĩ của giải trí Phong Thần, là ca sĩ, diễn viên, tác phẩm tiêu biểu 《Gió Xoáy》, 《Bút Ký》, 《Tiết Lộ》....

Thì ra là ngôi sao! Chỉ khác biệt duy nhất chính là các ngôi sao ở thời đại này được người ta hâm mộ.

Về mặt Tô An Ninh khẽ nhúc nhích, những fan này đến từ chỗ Tần Vũ?

Bây giờ thì cô cũng hiểu rồi, linh lực trong người cô không phải từ video mà đến, mà bởi vì video đem đến sự chú ý cho cô, cô có thể kiếm càng nhiều người chú ý đến mình, thì linh lực cũng càng nhiều.

Phản ứng trực tiếp nhất chính là gia tăng số fan Weibo....

Lại nhìn giá trị fan của Tần Vũ, nhịp tim Tô An Ninh bắt đầu đập nhanh, nếu cô có được nhiều fan như Tần Vũ, linh lực của cô có thể khôi phục bao nhiêu?

Càng nghĩ đến nhịp tim Tô An Ninh càng đập nhanh hơn, nếu muốn có lượng lớn fan, dường như không có cách nào nhanh hơn là trở thành ngôi sao.

Còn về phần ngôi sao ở nơi đó của cô được gọi là con hát thì như thế nào, chẳng qua cũng chỉ vì kiếm miếng cơm mà thôi, cô không cảm thấy có gì mất mặt cả.

Nhưng mà, dường như làm ngôi sao rất khó, phải làm ngôi sao nổi tiếng lại càng khó....

Ngay lập tức bóng dáng của hai người Lục Tầm và Tần Vũ hiện lên trong đầu cô, Tần Vũ đã là một ngôi sao, đối với giới giải trí rất hiểu rõ rồi?

Nhưng cô với người ta cũng không quen thuộc, cô cũng không thể vô duyên vô cớ tìm người ta giúp đỡ. Nghĩ như vậy Tô An Ninh cũng cảm thấy hơi buồn phiền. Trước hết tạm thời cứ bỏ qua một bên, cũng không nhất định chỉ có một con đường này, nếu không được, cô có thể cùng bọn họ làm một ít trao đổi.

Sau đó, Tô An Ninh bắt đầu chú ý đến tin tức của giới giải trí, giới giải trí hiện tại đối với cô mà nói chính là miếng mồi ngon có thể giúp cô khôi phục đại lượng linh lực.

*

Bên kia, Tần Vũ về tới công ty.

Phương Diệu nhìn thấy hắn, lập tức chạy đến đón: "Thế nào? Cậu tính có kết quả không?"

"Nói tôi bình an suôn sẻ, chẳng qua có chút rắc rối nhỏ, mười ngày sao ứng nghiệm." Tần Vũ nói thật không giấu giếm, dù sao bây giờ hắn cũng nửa tin nửa ngờ.

"Loại đoán mệnh này đều nói như vậy." Phương Diệu nghe Tần Vũ nói xong, lập tức thở phào nhẹ nhõm một hơi, may mắn không nói những thứ không hay.

"Có việc?" Tần Vũ tiếp tục hỏi, thấy hắn trở về liền lập tức ngăn chặn hắn thế không phải có chuyện gì sao?

"Cận tổng tìm cậu, nói là gần đây có bộ phim mới, là một bộ phim truyền hình do Đinh Giang đạo diễn trong nửa năm đầu sẽ được tuyên truyền rộng, ban đầu Đinh Giang đạo diễn muốn tìm Cận tổng quay, nhưng cậu cũng biết, Cận tổng vừa mới nhận một bộ điện ảnh." Phương Diệu đến gần bên tai Tần Vũ nói thầm.

Thật nay mắn là nghệ sĩ nhà mình cùng Cận tổng có quan hệ tốt, nước phù sa không dễ chảy ra ruộng ngoài.

"Tốt, tôi đi xem." Tần Vũ gật gù đầu, sau đó đi về phía thang máy, đến tầng cao nhất mà đi.

Vào văn phòng, lọt vào tầm mắt chính là hai người ngồi đối diện nhau.

Một người trong đó số tuổi hơi lớn có một khuôn mặt nghiêm túc, ngồi ở chỗ kia giống như một tác phẩm điêu khắc, đó chính là Đinh Giang đạo diễn trong miệng Phương Diệu.

Người còn lại thì tự tại hơn, cả người dựa vào sô pha, hai chân đặt trên lên bàn trà, thái độ thoải mái, tầm mắt đặt trên người mặt của hắn cũng để làm người ta kinh diễm, lông mày dày đậm, một đôi mắt hoa đào dài hẹp, chiếc mũi cao thẳng, khóe môi mỏng..., ngũ quan tụ cùng một chỗ mang theo sự quyến rũ động lòng người, đôi môi hơi nhếch lên lại càng toát ra vẻ tùy ý, quả nhiên là phóng đảng không kèm chế được.

Người này chính là nhân vật quyền lực nhất của giải trí Phong Thần, Cận Sâm, cũng là một diễn viên cực kỳ nổi tiếng trong nước, đóng bộ phim nào thì bộ đó hot, lại thuật tiện cầm luôn mấy cái giải ảnh đế lớn trong ngành điện ảnh, việc làm càng làm càng thuận lợi, khuôn mặt đẹp trai, có khí chất mê hoặc một lượng lớn người xem trở thành fan, không cần nói cũng biết là lượng fan phía sau có thể nói là xa hoa nhất trong giới giải trí.

Mà Tần Vũ, chính là bạn chơi từ nhỏ đến lớn của Cận Sâm, bởi vì thích cảm giác được chú ý dưới ánh đèn sân khấu, cũng bắt đầu theo sau Cận Sâm lăn lộn, gần gũi hai năm, dưới sự nâng đỡ của Cận Sâm, cũng nhảy vào hàng ngũ ngôi sao nổi tiếng.

"Tới rồi?" Cận Sâm liếc xéo Tần Vũ một cái, sau đó cầm lấy tập văn kiện bên cạnh trực tiếp ném qua: "Đây là bộ phim mới của Đinh đạo diễn, xem xem

có rảnh hay không, có thì nói, không thì nhận!"

"Phim tiên hiệp?" Tần Vũ luu loát đón lấy, thuận tiện ngồi bên cạnh Cận Sầm, lập vài tờ nói.

"Ừ, là bộ phim quan trọng nhất của công ty chúng ta vào sáu tháng cuối năm, trừ hai diễn viên chính ra, còn lại đều dùng để nâng người mới." Trước mặt Đinh Giang, Cận Sầm không chút để ý nói.

Mà sau khi nghe được ba chữ nâng người mới, Đinh Giang thật sự liếc mắt nhìn Cận Sầm một cái nói thẳng: "Nhân vật Thánh Nữ Vu tộc tôi muốn tự mình tuyển người."

Thánh Nữ Vu tộc? Nghe thấy tên này, Tần Vũ ngay lập tức lật đến tờ giới thiệu nhân vật, Thánh Nữ Vu tộc, Vu tộc đệ nhất mỹ nữ, trên biết thiên văn, dưới biết địa lý, có thể bói có thể tính... là nhân vật linh hồn trong bộ phim truyền hình này, tất cả truyện xưa đều bắt đầu từ nàng!

"Có thể, nhưng không được là nghệ sĩ của Kinh Khải." Khi Cận Sầm nói đến hai chữ Kinh Khải, trong mắt lóe lên một chút thù địch.

"Được." Đinh Giang gật đầu đồng ý, người nào cũng biết Phong Thần và Kinh Khải luôn đối đầu với nhau.

"Tần Vũ cậu có hứng thú không?" Sau khi Cận Sầm nhận được cậu trả lời từ Đinh Giang, mới quay qua hỏi Tần Vũ.

"Đương nhiên, bộ phim tốt như vậy sao tôi có thể bỏ qua, vừa vặn, mười ngày nữa bộ phim tôi đang nhận cũng đóng máy." Tần Vũ cong môi cười, Cận Sầm đem cơ hội tốt này cho hắn, làm sao hắn có thể không nắm chắc cơ hội chứ!

"Vậy thì nhân vật trong bộ phim truyền hình này đều để cậu và Đinh đạo diễn quyết định, những diễn viên tham diễn đến cuối tháng phải tuyển xong!" Cận Sầm trực tiếp đem cái gánh nặng này ném cho hai người.

Hai người Tần Vũ và Đinh Giang liếc nhìn nhau, cảm thấy thật bất đắc dĩ, Cận Sầm hẳn thế mà lại làm ông chủ phui tay!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Bắt lấy nhân vật

Editor: Cà ri

Tin tức giải trí Phong Thần muốn quay chụp phim tiên hiệp rất nhanh liền thoả quyết toàn bộ công ty, ngoài trừ hai diễn viên chính, tin những nhân vật còn lại đều dùng người mới cũng được truyền ra.

Lần này, không ít người mới tới tìm tiền bồi trong công ty dò hỏi tin tức, một số còn lại thì để người đại diện đi hỏi tin tức, mà không ít người đại diện trong tay có người mới cũng lợi dụng tài nguyên của mình, mà tranh thủ cho người dưới tay họ.

Người đại diện Phương Diệu của Tần Vũ cũng là đối tượng được không ít người lấy lòng, di động vang lên không ngừng, còn có không ít người đại diện trực tiếp cầm sơ yếu lý lịch của nghệ sĩ nhà mình đưa đến tay hắn.

Mà lúc này, Phương Diệu nhìn một chồng sơ yếu lý lịch thật cao trước mặt trong lòng đủ loại cảm xúc, từ khi nào, hắn cũng đã từng làm chuyện như vậy, cũng hiểu những suy nghĩ vì có thể tranh thủ cho nghệ sĩ dưới tay mình có cơ hội xuất đầu, nhưng vận khí của hắn may mắn có thể gặp được người có tư chất tốt như Tần Vũ lại có chỗ dựa.

Nếu có thể thuận tay giúp đỡ thì giúp, chỗ này cũng có không ít người có tư chất tốt. Với những suy nghĩ như vậy, Phương Diệu đem hết chồng sơ yếu lý lịch này tới tay Tần Vũ.

Tần Vũ nê mặt Phương Diệu đem hết chỗ sơ yếu lý lịch xem hết, sau khi xem xong nói với Phương Diệu: "Để cho bọn họ có hứng thú đều tới thử vai đi!"

"Tôi hết?"

"Nếu Cận Sầm đã giao chuyện này cho tôi, tôi đương nhiên là muốn giúp hắn tìm một ít người mới có tư chất tốt, mà tư chất như thế nào không thể từ trên giấy mà thấy được." Tuy rằng thái độ Tần Vũ tùy ý nhưng giọng nói lại rất nghiêm túc.

"Cũng được, vậy để tôi nói với bọn họ một tiếng." Phương Diệu gật đầu, đây cũng coi như kết một thiện duyên, ở giới giải trí, chìm nổi trôi giạt cũng phải giữ lại đường lui cho mình.

"Ừ." Tần Vũ gật đầu, trong đầu lại nghĩ về nhân vật trong kịch bản. Nổi bật nhất của bộ phim này không thờ ơ chính là nam nữ chính, ngoại trừ nam nữ chính, còn không ít nhân vật khác cũng được biên kịch bỏ ra rất nhiều tâm tư đắp nặn, nếu họ có thể nắm bắt tốt, thì một nhóm lớn nhất định có thể hồng.

Nhưng trong số đó làm hấn ấn tượng nhất chính là vị Thánh Nữ Vu Tộc kia, nhân vật này có thể kiến Giang Đình mở miệng lấy làm điều kiện, trình độ quan trọng không cần phải nói, theo hấn thấy người mới trong công ty thích hợp với nhân vật này không ít, nhưng muốn lọt vào mắt Giang Đình chỉ sợ rất khó.

Nhưng hấn biết năm nay Kinh Khải mới ký hợp đồng một người mới, bề ngoài không cần phải nói, khí chất tươi mát thoát tục kiến cô ta nhanh chóng nổi tiếng, theo lý thuyết cô ta là người thích hợp nhất với nhân vật này, nhưng mà, tên Cận Sâm kia đã nói, không dùng người Kinh Khải, cũng thật đáng tiếc rồi.

Nghĩ đến đây, Tần Vũ nhẹ lắc lắc đầu, dù sao nhân vật Thánh Nữ Vu Tộc kiểu này để một mình Giang Đình đau đầu đi thôi!

Sau khi dọn dò Phương Diệu xong, Tần Vũ và Giang Đình ở trong Phong Thần chậm rãi bắt tiến hành đại hội casting, bỏ ra bảy tám ngày công sức, cuối cùng cũng đem nhân vật tuyển được bảy tám phần.

Mà nhân vật còn lại, đúng như suy nghĩ của Tần Vũ chính là Thánh Nữ Vu Tộc. Cho dù không thiếu người có bề ngoài đạt tiêu chuẩn, nhưng vẫn không qua được cửa ải tên Giang Đình này.

Một ngày này, vẫn như mọi khi tuyển chọn Thánh Nữ Vu Tộc, lại có một người ngoài ý muốn đến đây.

"Anh Tần, Đình đạo diễn." Người này một thân quần áo trắng, đứng trước mặt hai người mỉm cười.

Về mặt Giang Đình không khỏi chấn động, người này ngược lại rất phù hợp.

"Cô tên là gì?" Giang Đình mở miệng hỏi.

"Thiệu Thi Nhã."

"Cô diễn thử đoạn này." Nói xong, Giang Đình đem kịch bản trên bàn đưa tới trước mặt Thiệu Thi Nhã.

Thiệu Thi Nhã mắt thấy kịch bản sắp tới trong tay mình, đang chuẩn bị nhận lấy lại bị Tần Vũ ngồi một bên chặn lại.

Tần Vũ tựa tiểu phi tiểu nhìn thoáng qua Thiệu Thi Nhã sau đối với Đình Giang nói: "Đình đạo diễn, Cận Sâm đã từng nói không dùng người của Kinh Khải."

"Kinh Khải?" Giang Đình cao thấp đáng giá Thiệu Thi Nhã một chút, cũng không phải ngôi sao đang nổi tiếng, mà ông cũng không có ấn tượng gì, chẳng qua là người của Kinh Khải, cho dù có thích hợp thì cũng không đề cô ta đảm nhiệm nhân vật này, hơn nữa, tâm tư của người này... cũng không quá chính đáng đi.

Giang Đình giữ lại kịch bản trong tay, đối với Thiệu Thi Nhã vung tay nói: "Cô đi ra ngoài đi!"

"Đình đạo diễn, tôi thật sự thích nhân vật này, tôi nhất định sẽ nghiêm túc diễn tốt vai này." Thiệu Thi Nhã biến sắc, sau đó nhỏ giọng nói với Giang Đình.

"Cho dù nhân vật tốt, cũng không phải là của cô, trừ phi... Thiệu tiểu thư cô chuẩn bị rời khỏi Kinh Khải đến Phong Thần chúng tôi, cô cảm thấy thế nào?" Tần Vũ không mặn không nhạt nói.

"Tôi..."

"Nếu đã không muốn nhảy máng, lại muốn dùng thân phận kẻ địch tới công ty chúng tôi cướp đoạt tài nguyên tốt, Thiệu tiểu thư nghĩ thể diện của cô lớn thế nào? Còn nữa Thiệu tiểu thư, cô nghĩ Phong Thần chúng tôi không có người có thể đảm nhiệm nhân vật này sao?" Tần Vũ nói xong, khóe miệng cùng giọng nói lúc này biểu lộ sự mỉa mai không thể nghĩ ngờ.

Sắc mặt Thiệu Thi Nhã trắng bệch, sau đó cúi đầu: "Anh Tần, tôi hiểu rồi, hôm nay là tôi mạo phạm rồi."

Nghe nói như thế, Thiệu Thi Nhã xoay người rời đi, trong mắt lóe một tia xấu hổ, cô nghĩ rằng Phong Thần bên này tuyển lâu như vậy mà chưa tuyển được người thích hợp, bọn họ thế nào cũng sẽ suy xét một chút, lại không nghĩ tới họ không nể mặt như vậy. Nhân vật này, cô trải qua nhiều lần hỏi thăm mới có được tin tức, cô đoán chắc nhân vật này nhất định có thể kiến cô một lần là nổi tiếng, đáng tiếc....

Sau khi Thiệu Thi Nhã rời, Giang Đình nhìn về phía Tần Vũ nói: "Không phải cậu luôn thương hương tiếc ngọc sao?"

"Vậy cũng phải xem là hương ngọc nhà nào đã." Về mặt Tần Vũ thả nhiên nói.

"Nhưng mà, khí chất cùng hình tượng của cô ấy quả thực thích hợp, nếu là người của Phong Thần chúng ta, hơn nữa kỹ thuật diễn không tệ mà nói vai diễn này không ai khác ngoài cô ấy." Đình Giang chắc chắn nói.

"Chắc chắn cô ta biết điều này cho nên mới cả gan làm loạn đến Phong Thần chúng ta thử vai, ha ha, tôi không tin, nhân vật này trừ bỏ cô ta thì không ai có thể diễn." Tần Vũ kiêu ngạo nói, Thiệu Thi Nhã chỉ có một điểm, cô ta chính là người của Kinh Khải thì đã đắc tội hấn rồi.

"Nhưng trước mắt trong Phong Thần còn chưa có người có thể hợp lòng tôi."

"Không có người, tìm không được sao?"

"Ý của cậu là?" Đinh Giang kinh ngạc nhìn Tần Vũ nói.

"Hải tuyền!" Hai chữ rõ ràng phun ra từ môi mỏng của Tần Vũ.

Một bên khác, trong khoảng thời gian này Tô An Ninh vẫn chú ý tới giới giả trí, thấy tin tức đầu đề của giới giả trí, lại nhìn trang web chính thức của Phong Thần giới thiệu cùng giải thích bộ phim truyền hình này, Tô An Ninh biết, cơ hội của cô đã đến!

*

Cuối tháng 7, chính thời điểm nóng nhất ở Thủ Đô, toàn bộ thành phố giống như đặt mình bên trong lò nướng vậy. Nhưng với thời tiết như vậy, trước cửa chính của Phong Thần lại đông như trẩy hội, không ít sinh viên của đại học truyền hình và điện ảnh cùng với những cô gái tự nhận rằng đáng đáp không tệ tới Phong Thần, hi vọng bản thân có cơ hội nổi tiếng.

Tô An Ninh lúc này cũng xếp hàng trước cửa chính Phong Thần, ánh nắng rất nóng, nhưng cô dùng linh lực chống đỡ khí nóng bên ngoài, cả người chỉ cảm thấy mát mẻ.

Đứng giữa một đám người bị phơi nắng tới đỏ ửng cả gương mặt, mồ hôi nhễ nhại, Tô An Ninh lại vẫn trước sau như một tinh thần sáng khoái trong đám đông càng trở nên chói mắt. Không ít nữ sinh kinh ngạc nhìn Tô An Ninh, nhìn cô với vẻ đáng giá và hâm mộ.

Một lát sau, Tô An Ninh theo đội ngũ thật dài đi vào trong đại sảnh giải trí Phong Thần. Nhân viên đi tới đi lui xung quanh đối với cảnh tượng này nhìn không chớp mắt.

Tự nhiên Tô An Ninh cũng được không ít người đại diện chú ý tới, thỉnh thoảng lại có người đại diện tiến lên đem danh thiếp của mình cho Tô An Ninh.

Tô An Ninh từng cái từng cái nhận lấy, cô đương nhiên biết rằng nếu cô muốn lẫn lộn trong giới giải trí thì phải có người đại diện, nhìn hơn mười tấm danh thiếp trong tay, Tô An Ninh bình tĩnh đem những tấm danh thiếp này bỏ vào túi.

Người đại diện đối với nghệ sĩ mà nói rất quan trọng, lúc trở về cô phải tìm hiểu thật kỹ một phen mới được.

Lại xếp hàng thêm một lát, rốt cuộc cũng tới lượt Tô An Ninh rồi.

Nghe được tiếng động từ cửa truyền đến, Tần Vũ và Đinh Giang đều ngẩng đầu lên. Nhìn thấy Tô An Ninh, hai mắt Đinh Giang lập tức sáng lên, về phần Tần Vũ, lại hứng thú nhìn Tô An Ninh.

Vị "Đại Sư tính mệnh" này cũng có hứng thú vào giới giải trí sao?

"Cô là sinh viên của học viện điện ảnh nào?" Trong lúc Tần Vũ còn đang suy tư, Đinh Giang đã mở miệng dò hỏi.

"Tôi đã tốt nghiệp, không phải là sinh viên của học viện điện ảnh."

"Cô học qua diễn xuất sao?"

"Chưa từng." Tô An Ninh thản nhiên nói.

Nghe được Tô An Ninh nói chưa từng, về mặt Đinh Giang có chút nhặt nhòa, ông không có tâm tư ở phim trường huấn luyện một người mới.

"Cô đem đoạn này diễn thử xem." Mà Tần Vũ ngồi một bên chủ động đem một đoạn kịch bản cho Tô An Ninh.

Đinh Giang ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Tần Vũ, đây là lần đầu tiên Tần Vũ chủ động đưa kịch bản cho người ta, hẳn quen với người này sao?

Tô An Ninh nhận lấy, nghiêm túc đọc.

Kịch bản trong tay cô lúc này chính là một màn ở Ma Vu trước khi Thánh Nữ Vu Tộc xuất trường thay đổi chiến cuộc đại chiến với hai tộc.

Nhìn nội dung trong tay, Tô An Ninh thở nhẹ một hơi, nhìn Tần Vũ và Đinh Giang gật đầu ý bảo mình bắt đầu biểu diễn.

"Thượng Cổ Vu Nhục Thu Tối cao, thỉnh nghe lời cầu nguyện của ta, Thượng Cổ Tổ Vu Cú Mãng tôn quý, thỉnh đáp lại lời thỉnh cầu của ta, Thượng Cổ Tổ Vu Cộng Công vĩ đại, thỉnh đồng ý tâm nguyện của ta.... Thượng Cổ Tổ Vu Huyền Minh Vinh quang, thỉnh thực hiện hi vọng của ta, ta là Thánh Nữ Vu tộc đời thứ ba ngàn, tại đây yêu cầu thực hiện khế ước triệu hồi, lấy máu và linh lực làm chìa khóa, mở ra kết giới chi môn triệu hồi các ngài."

Đọc triệu hồi chi ngữ, về mặt Tô An Ninh cung kính, giống như Cửu Thiên thần nữ đang nhập vào, cả người tản ra một hơi thở thánh khiết không thể xâm phạm tới.

Nhìn Tô An Ninh diễn, đáy mắt Đinh Giang chợt lóe một chút kích động.

Chính là loại cảm giác này!

Thánh Nữ Vu Tộc là người cảm quyền đứng đầu Vu tộc, cao cao tại thượng, có một loại khí chất bề ngễ thiên hạ. Loại khí chất này chính là vô hình, chỉ cần diễn tốt, cũng có thể học được bảy tám phần, nhưng giống như Tô An Ninh vô cùng nhuần nhuyễn suy diễn như thế này đã ít lại càng ít.

Loại cảm giác này nói cho biết hấn, chính là cô!

"Cậu cảm thấy như thế nào?" Đinh Giang nhìn Tần Vũ bên cạnh nói.

"Không sai."

"Vậy đợt hải tuyển này tới đây là ngừng?" Tâm trạng Đinh Giang rất tốt nói, cuối cùng cũng tuyển được Thánh Nữ Vu Tộc hợp ý rồi.

"Cô có ký hợp đồng với công ty nào sao?" Sau khi Tô An Ninh biểu diễn xong, Tần Vũ đa tâm hỏi một câu, cũng khiến vẻ mặt Đinh Giang bình tĩnh lại, đúng vậy, không thể là người của Kinh Khai.

Tô An Ninh lắc đầu.

"Đã như vậy, có hứng thú làm người mới của công ty chúng tôi không?" Tần Vũ đối với Tô An Ninh cười nói.

"Ừ." Tô An Ninh nhìn chằm chằm Tần Vũ một lúc lâu mới gật đầu, nhịp tim đập thật nhanh, ngày hôm nay tới đây, cô cũng chỉ thử xem thôi, hiện tại xem ra nhân vật này là của cô?

Sau đó, Tần Vũ và Đinh Giang nói nhỏ vài câu rồi quyết định nhân vật sẽ do Tô An Ninh đảm nhiệm.

Sau khi xử lý xong mọi chuyện, Tần Vũ dẫn theo Tô An Ninh tới phòng làm việc của mình, nhìn Tô An Ninh cả người tản ra hơi thở lạnh nhạt, Tần Vũ nhú mày hỏi: "Tô tiểu thư, sau này làm nghệ sĩ, cô còn đoán mệnh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Nhất định có thể hot!

Editor: Cà ri

"Đoán mệnh thì có quan hệ gì tới việc tôi làm nghệ sĩ sao?" Tô An Ninh nhìn mặt Tần Vũ, hỏi ngược lại.

"Đương nhiên là có liên quan, sau khi làm nghệ sĩ thì sẽ không còn thời gian riêng tư, nếu mà cô vẫn muốn tiếp tục đoán mệnh mà nói thì phải chuẩn bị sẵn tinh thần bị fans hâm mộ vây xem đi."

"Ý của anh là sau khi tôi làm minh tinh thì sẽ không thể tiếp tục làm ăn nữa?" Tô An Ninh không khỏi nhú mày, trước kia tính mệnh là vì linh lực và tiền, bây giờ có nơi phát ra linh lực càng tốt hơn, tính mệnh có thể ngừng thì ngừng, nhưng mà chỗ ông Từ....

"Làm ăn? Cô đem đoán mệnh trở thành việc làm ăn?" Nghe cô nói vậy, ý cười trong mắt Tần Vũ càng đậm: "Cho nên, mấy cái cô tính kia đều là giả? Bao gồm cả tôi?"

"Ngày càng gần, giữa mi tâm của anh đen càng đậm." Tô An Ninh liếc nhìn mặt Tần Vũ nói, hàm ý muốn nói cô tính cực kỳ chính xác.

"Lần trước cô nói khoảng mười ngày, hôm nay đã là ngày thứ mười!" Tần Vũ có chút không để ý, gần đây thì hấn có thể phải tai họa cái gì chứ?

Sắc mặt Tô An Ninh bình tĩnh, không nói một câu, cô đã tính mệnh cho rồi còn có tin hay không là chuyện của người ta.

"Đúng rồi, tôi còn chưa hỏi cô, vì sao cô lại muốn làm nghệ sĩ?" Tần Vũ hưng trí bưng bưng hỏi.

"Nổi tiếng."

Nghe vậy, nụ cười trên khóe môi Tần Vũ càng sâu: "Vì nổi tiếng? Cô nghĩ rằng mình có thể nổi tiếng sao?"

"Không phải có thể, mà nhất định phải." Tô An Ninh khẳng định nói, cô vào giới giải trí vì nổi tiếng, nếu không thể nổi tiếng, cô lãng phí sức lực làm cái gì?

"Cô thật ra cũng thật mạnh miệng, công ty nhất định thích người mới như cô vậy." Tần Vũ đánh giá Tô An Ninh từ trên xuống dưới, sau đó nói tiếp: "Nhưng mà, muốn nổi tiếng cũng không dễ như vậy, quan trọng nhất vẫn là kỹ thuật diễn xuất! Nếu không có kỹ thuật diễn, tuy cô có thể dựa vào vẻ bề

ngoài mà nổi, nhưng muốn lâu dài thì rất khó, nhưng cũng có trường hợp đặc biệt."

"Trường hợp đặc biệt gì?" Tô An Ninh nghi hoặc nhìn Tần Vũ.

Tần Vũ bước đến gần Tô An Ninh một chút, cách mặt cô không xa, thấp giọng nói: "Ví dụ, tìm kim chủ." Nói xong, nâng tay lên muốn sờ mặt Tô An Ninh.

Kim chủ? Nghe được hai chữ này, trong đầu Tô An Ninh không khỏi nhớ đến tin tức bát quái của mấy ông già nhà giàu bụng bìa mà mình từng thấy, Tần Vũ muốn cô bán đứng thân thể? Đáy mắt Tô An Ninh xoẹt qua một tia sát khí.

Ngay sau đó lại thấy Tần Vũ đưa tay ra muốn vút ve mình, không nói hai lời, túm lấy tay, dầm chấm, cong người, quăng ngã.

Chỉ bốn động tác đơn giản, Tô An Ninh đã đem Tần Vũ quăng thật mạnh xuống đất. Một chân dẫm lên bụng Tần Vũ, Tô An Ninh lạnh lùng nhìn Tần Vũ nói: "Anh, lặp lại lần nữa?"

Mà Tần Vũ bị ném xuống đất, xương cốt cả người dường như muốn rụng rời, hắn chỉ cảm thấy một cỗ khí lạnh toát ra từ lòng bàn chân, nhìn gương mặt lạnh lùng của Tô An Ninh: "Tô tiểu thư, tôi chỉ đang ví dụ thôi."

Tần Vũ nghĩ tới Tô An Ninh vừa rồi dễ như trở bàn tay đem mình quăng ngã, mắt tối sầm lại, cô gái này, thật sự giống con gái sao?

Nhìn ánh mắt của Tần Vũ, đột nhiên Tô An Ninh từ trong lòng lấy ra một cái bình nhỏ, từ bên trong đổ ra một viên thuốc nhỏ, sau đó trực tiếp nhét vào trong miệng Tần Vũ.

"Ngô, cô cho tôi ăn cái gì?"

"Độc dược." Liếc nhìn qua Tần Vũ, Tô An Ninh buồn bã nói, cô đem người ta quăng ngã xem như đã triệt để đắc tội đối phương, Tần Vũ đối với cô "Tiền khoa bất lương", nếu không nghĩ biện pháp khống chế Tần Vũ, cô muốn tiến vào giới giải trí sẽ rất khó khăn.

Cho nên dứt khoát không làm, nếu đã làm thì phải làm tới cùng, dứt khoát đem hắn khống chế, may mắn lúc trước khi vì em trai tiện nghi chuẩn bị thuốc tắm, bởi vì trước kia hành tẩu giang hồ có thói quen chuẩn bị một ít độc dược phòng khi cần tới, vốn nghĩ rằng ở thế giới này không cần dùng tới không nghĩ tới lại phát huy tác dụng sớm thế này.

"Khụ, khụ.... cô nói cái gì?" Tần Vũ không thể tin nhìn Tô An Ninh, đầu năm này còn có độc dược sao?

Tô An Ninh biết Tần Vũ nghi ngờ, lấy chân của mình lại, tiếp tục nói: "Anh nhìn thử cổ tay của anh xem, có phải có một đường màu đen hay không?"

Nghe được lời này, Tần Vũ lập tức nâng tay của mình lên nhìn thử, quả thật nhìn thấy một đường màu đen lan rộng ra, mấy cái thứ chỉ có ở phim truyền hình thể mà hôm nay lại xuất hiện trên người của hắn?

"Đây là độc gì? Cô muốn cái gì?"

"Đây chính là độc kiến trên người anh mọc đầy mủ cuối cùng toàn thân thối rữa mà chết! Còn điều tôi muốn chính là nổi tiếng." Tô An Ninh chậm rãi nói, vốn ban đầu cô cũng không muốn ra tay như vậy, chẳng qua cũng chỉ là bắt lấy thời cơ mà thôi, linh lực đối với cô rất quan trọng.

Tần Vũ nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tô An Ninh, vốn tưởng rằng là một con thỏ nhỏ đi lạc, hóa ra lại là một con sói lớn khoác da cừu.

"Cô đi về trước, tôi xác định xong sẽ liên lạc với cô!" Tần Vũ trực tiếp hạ lệnh đuổi khách, đợi đến khi hắn xác định xong lại nói tiếp, cũng không thể để Tô An Ninh tay không bắt sói trắng được.

Nghe vậy, Tô An Ninh cũng không nhiều lời nữa, liếc mắt nhìn Tần Vũ một cái xoay người rồi đi, đi được mấy bước, dừng lại quay người nhìn thoáng qua mi tâm của Tần Vũ lại rồi đi.

Nhìn bóng lưng Tô An Ninh, tâm tình vốn đang tốt của Tần Vũ lập tức mất hết! Nhìn cái thứ màu đen trên cổ tay mình, lại nhớ đến hậu quả mà Tô An Ninh nói, nhủ mảy may thật chặt, hắn thật sự trúng độc sao?

Vẫn là đến cho Cận Sâm xem trước đi!

Tần Vũ lập tức đi tới văn phòng của Cận Sâm.

"Xảy ra chuyện gì? Sắc mặt khó coi như vậy?" Cận Sâm nhìn vẻ mặt giống như sắp nghẹn chết của Tần Vũ, mảy mòi như nói.

"Bị người ta uy hiếp." Tần Vũ lạnh lẽo nói, cả người có vẻ uể oải.

"Uy hiếp? Ai dám uy hiếp cậu?" Đôi mắt Cận Sâm khẽ nhúc nhích, ai có thể khiến Tần Vũ chịu thiệt?

"Tô An Ninh!" Tần Vũ nói, cả người mỗi một ngã xuống sô pha.

"Tô An Ninh?" Ánh mắt Cận Sâm lộ vẻ nghi hoặc.

"Là người được chọn vào vai Thánh Nữ Vu Tộc của cuộc hải tuyển ngày hôm nay."

"Cô ấy uy hiếp cậu như thế nào?" Sóng mắt Cận Sầm hơi lưu chuyển, dáng vẻ bình tĩnh, nhàn nhã nhìn Tần Vũ.

"Cậu xem..." Tần Vũ đem đường màu đen trên cổ tay đến trước mặt Cận Sầm, sau đó kể lại mọi chuyện rõ ràng cho Cận Sầm nghe.

Khi Tần Vũ giải thích ngày càng nhiều, ánh mắt Cận Sầm càng trở nên sâu thẳm.

"Mọi chuyện là như vậy, cậu nói xem, chuyện này có đáng tin hay không? Tôi cũng không tin, nhưng cái đường màu đen trên cổ tay này thì giải thích thế nào?" Tần Vũ hậm hực nói.

"Tôi đưa cậu đi tìm bác sĩ trước, sau đó lại tính tiếp." Cận Sầm nhìn đường màu đen trên cổ tay Tần Vũ lập tức nói.

Một lát sau, Cận Sầm đưa Tần Vũ tới bệnh viện kiểm tra, kết quả kiểm tra xong hoàn toàn không có vấn đề gì, Cận Sầm lại đưa Tần Vũ tới nhà ông lão trung y ở một ngõ nhỏ trong thành phố.

"Như thế nào?" Tần Vũ nhìn ông lão trung y từ khi bắt mạch xong cho hắn vẫn không nói gì, nhìn không được hỏi một tiếng.

Lại nhìn nửa ngày trời, ông lão trung y dùng một cây châm bạc đâm xuống đường màu đen trên cổ tay Tần Vũ một cái rồi rút ra, nhìn cây châm đen một nửa, cẩn thận nói: "Thật sự là trúng độc."

"Ông có thể giải sao?"

Ông lão trung y lắc đầu: "Nếu ông nội của tôi còn sống khả năng có thể có biện pháp, đến thể hệ này của tôi đối với việc nghiên cứu độc thuật đã hoàn toàn thất truyền, hơn nữa loại độc được này không làm hỏng chức năng cơ thể cậu nhưng lại thật sự trúng độc, đây nhất định là do cao thủ chế tạo ra, tôi càng không có cách nào khác."

Nghe nói như vậy, Tần Vũ đã hết hi vọng, ông lão trung y này được công nhận là trung y tốt nhất Thủ Đô, nếu ông ấy cũng không có biện pháp vậy những người khác còn có biện pháp sao?

"Đã làm phiền rồi." Đối với ông lão trung y nói một câu như vậy xong, Tần Vũ và Cận Sầm đi về phía xe bên ngoài ngõ nhỏ.

"Cận Sầm, cậu nói thử xem có phải thôi xui xẻo tám đời không?"

"Cậu nên cảm thấy may mắn vì người ta không trực tiếp độc chết cậu." Cận Sầm lạnh lùng nói, trong lòng cũng cân nhắc, cô gái này có năng lực đoán mệnh, lại biết độc thuật, đúng là không đơn giản, nhưng mà tại sao cô ấy lại muốn vào giới giải trí đây?

"Tôi chỉ muốn đùa cô ấy một chút, ai có thể nghĩ đến..." Tần Vũ cũng không có ý gì, chẳng qua là hắn thấy Tô An Ninh đoán mệnh sư thú vị nên muốn trêu đùa một chút, ai có thể nghĩ tới sẽ là một người "Cứng tra" đây.

"A, ban đầu vốn là cô ấy cũng không muốn làm gì cậu, nhưng mà sau khi đánh cậu xong lại sợ cậu về sau động tay động chân không cho cô ấy tiến vào giới giải trí, mới quyết định dùng cách như vậy khống chế cậu, chẳng qua là cô ấy cũng có chuyện cần cậu giúp, nên sẽ không để cho cậu có chuyện, trước chúng ta cứ nâng đỡ cô ấy ba tháng, đến khi đó xem xem giải được là như thế nào, để cho người của chúng ta nghiên cứu một chút." Cận Sầm nói xong, môi mông nhẹ mím.

Cô gái này, có tâm kế, còn có năng lực!

"Bây giờ cũng chỉ còn cách như vậy." Tần Vũ trầm giọng nói, tầm mắt nhìn xuống đường màu đen rõ ràng trên cổ tay, hắn cũng chỉ có thể đáp ứng điều kiện của Tô An Ninh thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Tai nạn ứng nghiệm

Editor: Cà ri

Sau khi Tần Vũ xác định mình trúng độc xong, cho dù hắn không cam tâm tình nguyện thì vẫn phải bắt đầu nên kế hoạch giúp Tô An Ninh nổi tiếng, chuyện đầu tiên chính là liên hệ với người đại diện nhà mình.

Điện thoại được kết nối liền lập tức dặn dò: "Tìm mấy người đại diện tốt, có ít người dưới tay trong công ty cho tôi."

"Cậu hỏi cái này làm gì?" Phương Diệu hỏi ngược lại, trong lòng không khỏi lộp bộp một tiếng.

"Công ty vừa tới một người mới có tiềm lực, giúp cô ấy tìm người đại diện."

"Người mới không phải đều do bản thân người đại diện quyết định sau đó trao đổi với nhau sao?" Đầu tiên Phương Diệu thờ dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó lại có chút ngoài ý muốn, từ lúc nào mà Tần Vũ lại quan tâm đến người mới của công ty rồi?

"Tôi này hậu trường của người mới này!" Tần Vũ vừa nói vừa nhìn thoáng qua đường màu đen trên cổ tay, hậu trường ở chỗ này đây!

".....Tôi biết rồi." Phương Diệu vừa nghe xong, trong đầu không khỏi nhớ lại một lượt người mới vừa vào công ty, nghĩ thế nào cũng không ra là người nào có quan hệ với Tần Vũ, hơn nữa, sao hần cảm thấy lúc Tần Vũ nhắc đến người mới này có chút khó chịu đây?

Trong lòng đang suy nghĩ thì giọng nói của Tần Vũ lại truyền đến trong tai: "Tôi gửi đến hòm thư của tôi."

Hoàn hồn lại, nhanh chóng lật xem lịch trình ngày hôm nay, thuận tiện nói: "Buổi tối tôi đem tài liệu đến phim trường! Tối nay cậu còn có một màn diễn nữa."

Tối nay hần còn có màn diễn của hần? Xoa bóp huyết thái dương của mình, Tần Vũ cũng nhớ tới tối nay hần còn phải quay chụp một màn diễn cuối cùng, bị Tô An Ninh làm cho xém chút nữa quên mất, thờ dài một hơi nói: "Tôi biết rồi, đợi lát nữa tôi sẽ trực tiếp tới phim trường." Tần Vũ nói xong liền trực tiếp cúp điện thoại, sau đó lại tìm ra số điện thoại của Tô An Ninh.

Nhìn ba chữ "Tô An Ninh", ngón tay nhanh chóng ấn gọi.

"Alo." Vừa kết nối đã nghe thấy tiếng nói lạnh nhạt từ đầu bên kia điện thoại truyền tới.

"Là tôi, Tần Vũ."

"À." Tô An Ninh nhíu mày, đây là xác nhận xong rồi?

Nghe giọng điệu nhẹ nhàng của đối phương, đáy mắt Tần Vũ phản chiếu một thứ ánh sáng nguy hiểm: "Tôi đã xác nhận xong, thật sự là trùng hợp."

"Vậy sau này phiền toái anh rồi." Tô An Ninh coi như có thành ý nói, xác thực từ nay về sau phải phiền toái Tần Vũ rất nhiều, nhưng mà, cô cũng hiểu được, Tần Vũ cũng chỉ dành cho cô một cơ hội, còn chính bản thân cô nhất định cũng phải trả giá không ít.

"Hợp đồng với công ty và người đại diện tôi sẽ giúp cô sắp xếp, bây giờ cô còn chưa debut, trước mắt vai Vu Tộc Thánh Nữ mà cô thử vai khả năng chính là tác phẩm debut của cô, hi vọng cô sẽ chuẩn bị thật tốt... Ngoài ra mấy video đoán mệnh của cô không được đăng nên nữa..." Tần Vũ dựa vào kinh nghiệm của mình, nghiêm túc dặn dò, không nghiêm túc không được, mạng nhỏ của hần còn ở trong tay Tô An Ninh đó!

"Tốt." Tinh tế đem lời Tần Vũ ghi nhớ trong lòng.

"....."

"Tạm thời chỉ nói tới đó thôi, sau này tôi sẽ giúp cô thật tốt! Nhưng mà cô cũng nên nhớ rõ, nếu mạng nhỏ của tôi không còn, cô cũng đừng mong được sống." Đến cuối cùng Tần Vũ cũng không quên uy hiếp một câu.

"Đương nhiên!"

"Đô....."

Nghe bên trong di động truyền đến tiếng đô đô lạnh như băng, khoe môi Tô An Ninh mím lại thành một đường thẳng tắp, xem như cô nợ Tần Vũ. Sau đó lại nhớ đến điều khác thường lúc rời đi ngày hôm nay thấy, bấm đốt ngón tay tính toán, sau đó xác định ý nghĩ của mình, vận chuyển linh lực trong người, chậm rãi mở miệng nói: "Thân nói, đêm nay Tần Vũ sẽ hữu kinh vô hiểm."

Sau khi làm xong hết mới cảm di động bấm gọi cho Lục Tầm.

"Chị Tô." Tiếng nói hoạt bát của Lục Tầm từ bên kia điện thoại truyền đến, lúc này hần đang nhìn đủ loại màu sắc bình lậu dưới Weibo của Tô An Ninh mà bật cười, bên dưới không ít người lấy ngày sinh tháng đẻ của mình ra để cho Tô An Ninh tính mệnh, còn một ít trực tiếp để lại chữ viết để thí nghiệm, hoạt động này chính là do Lục Tầm đề nghị, mỗi ngày hần sẽ chọn ra một ít người xem may mắn để cho Tô An Ninh đo lường tính toán, sau đó đặt làm hoạt động mới nhất trong ngày hôm đó, cứ như vậy, toàn bộ Weibo của Tô An Ninh vì vậy mà náo nhiệt lên, fan hâm mộ cũng không ngừng tăng lên. Thành quả như vậy làm Lục Tầm rất thỏa mãn, lấy tiền làm việc, tất nhiên phải giúp người ta làm thật tốt rồi!

"Bắt đầu từ tối nay, không cần đăng video lên nữa."

"Tại sao?" Lục Tầm kinh ngạc hỏi.

"Bởi vì sắp tới cần làm một chuyện khác, video sẽ ảnh hưởng tới." Tô An Ninh giải thích đơn giản, cô không có thói quen đem những chuyện mình cần làm nói cho người khác biết.

"Video không cần đăng, vậy những cái khác chắc vẫn cần đi?" Lục Tầm nhanh chóng hỏi, hẳn thật vất vả mới thích công việc hiện tại, không nên đột nhiên giữa đường liền đem hán ném bỏ, nhóm cư dân mạng này rất hài hước, hẳn cảm thấy thật luyến tiếc.

"Ừ." Tô An Ninh gật đầu.

"Vậy từ hôm nay trở đi, tôi sẽ không đăng video lên nữa, thật ra không đăng lên cũng tốt, để bọn họ bớt hoài nghi bản lĩnh của cô, cho rằng cô bởi vì tuyên truyền." Lục Tầm nhớ lại những bình luận không tốt kia.

"....." Nghe được lời này, vẻ mặt Tô An Ninh vì đốn, những lời lại ngược lại rất chuẩn, tuy rằng ý tưởng ban đầu của cô không phải vậy, thế nhưng sau này đích thực xem như tuyên truyền, nhưng mà cũng không quá quan trọng, chỉ cần có linh lực cuộn cuộn không ngừng cung cấp cho cô, người khác có nói nhiều cũng vô dụng, không làm dao động quyết tâm của cô.

"A, đứng rồi chị Tô, hoạt động đoán chữ ngày hôm nay tôi đã đứng giờ phát nên, cô chọn mười người trả lời là được rồi." Lúc này, Lục Tầm mới nhớ tới chuyện đoán chữ, vội nâng dận dò, cũng kéo suy nghĩ của Tô An Ninh về.

"Được, tôi nhớ rồi!"

"Vậy không có chuyện gì nữa tôi cúp máy đây, tạm biệt."

"Tạm biệt."

Kết thúc cuộc nói chuyện với Lục Tầm xong, Tô An Ninh nhớ lời Lục Tầm dặn lập tức vào Weibo.

Lúc này theo như lời Lục Tầm nói, chọn ra bình luận của mười người may mắn trên Weibo trả lời.

#Đại Sư tính mệnh: Đoán trước mười lâu #

Nhìn từng bình luận thỉnh cầu đoán chữ, Tô An Ninh cầm điện thoại, dùng tốc độ thông thạo biên tập trả lời.

"Mùi, trắc có thể giành được phần công tác và làm lâu dài hay không, cảm ơn." -- Có thể, mấu chốt ở chỗ chính mình có thể trả giá hay không, ít oán giận, tin tưởng sẽ được công nhận.

"Tổng, hỏi tôi năm nay công tác thế nào, Đông Bắc và Đông Nam hai nơi nên chọn chỗ nào? Cảm ơn! -- Đề nghị đi Đông Nam, nơi đó phù hợp hơn với cậu, đến Đông Bắc sẽ chịu tội, nhưng mà thích hợp xông xáo, Đông Nam An Dật vững vàng.

"Trịnh, nam, trắc gần đây công tác có hi vọng điều động không?"-- Trời quang sấm sét không mưa.

"....."

"Chị ơi, chị đang làm cái gì vậy?" Tô An Tân vừa chạy bộ dưới tiểu khu xong trở về, vừa vào cửa đã kêu to một tiếng chị ơi, thấy chị giống như không nghe thấy hết sức chuyên chú chơi di động, không khỏi tăng lớn tiếng gọi.

"Đang làm việc." Tô An Ninh đoán chữ xong cho một người cuối cùng, sau đó cất đi đồng vào túi.

"À." Tô An Tân nghe vậy, ngoan ngoãn không hỏi tiếp, lập tức hưng phấn nói với Tô An Ninh: "Chị, em vừa ở bên dưới chạy hai mươi vòng, chạy xong một chút cũng không cảm thấy mệt, chị nhanh một chút dạy chiêu mới cho em đi!"

Nhìn thoáng qua gương mặt hồng nhuận của Tô An Tân, Tô An Ninh lại nói: "Nếu không mệt, đi xuống tiếp tục chạy, chạy mệt thì trở về, chị dạy chiêu mới cho em."

"....." Tô An Tân im lặng, biết vậy nó đã không nói sớm, buồn bực nhìn thoáng qua Tô An Ninh.

"Chị đi với em." Liếc mắt nhìn Tô An Tân, Tô An Ninh đứng dậy nói, vì mình "Bất cóc" một "Núi dựa", linh lực khôi phục lại tiến về phía trước một bước, tâm tình lúc này của cô cũng tốt lên không ít.

"Quá tuyệt vời!" Tô An Tân nghe vậy, hưng phấn cầm lấy tay Tô An Ninh kéo đi xuống dưới.

Tô An Ninh cảm giác ấm áp trong tay, lại nhìn cái đầu nhỏ của Tô An Tân, em trai tiện nghi này giống như không có phiền giống như lúc mới đến nhà!

*

Buổi tối, Ảnh Thị Thành.

Nhân viên công tác tổ đạo cụ đang chuẩn bị đạo cụ, đợi lát nữa Tần Vũ muốn quay chụp một màn từ chỗ cao mười mét nhảy xuống, bởi vậy, nhân viên công tác phải tiến hành kiểm tra mấy lần.

Trên người Tần Vũ lúc này đang treo wire, thích ứng trước khi quay chụp.

"Chuẩn bị xong rồi sao?" Đạo diễn đi tới trước mặt Tần Vũ khách khí hỏi.

"Có thể rồi." Tần Vũ hướng đạo diễn gật đầu.

Lúc này, Phuong Diệu đứng một bên không khỏi nói: "Tần Vũ, có muốn dùng thể thân hay không! cao như vậy, nếu xảy ra chuyện ngoài ý muốn...."

"Không cần." Tần Vũ trực tiếp cự tuyệt, theo sau nhân viên công tác an bài đi lên trên lầu.

Nhìn bóng dáng Tần Vũ, Phuong Diệu bất đắc dĩ, hẳn biết Tần Vũ vẫn luôn không có thói quen dùng thể thân, nhưng không thể nghĩ tới một màn nguy hiểm như vậy cũng không dùng, không khỏi quá mức tấn trách rồi.

Nghĩ vậy ánh mắt vẫn gắt gao nhìn theo Tần Vũ.

"Các khâu chuẩn bị!" Sau khi đạo diễn ra lệnh một tiếng, máy quay phim, các diễn viên, đều bắt đầu chuẩn bị.

"Mau đầu hàng, ta tha chết cho ngươi." Một tay Tần Vũ cầm kiếm, đối với một gã diễn viên trước mặt toàn thân tản ra lồng đậm sát khí nói.

"Muốn ta chết, cũng phải nhìn xem người có bản lĩnh này hay không." Nói xong, người kia hừ nhẹ một tiếng, từ trong tay áo bắn ra một cây châm nhỏ sắc bén.

Trong lúc Tần Vũ tránh né, cơ thể khẽ động, trực tiếp vượt qua lan can nhảy xuống.

Tần Vũ thấy thế, cũng nhanh chóng nhảy xuống theo. Một bên duy trì động tác, một bên dưới sự điều khiển của wire mà hướng về phía dưới đi xuống.

Đột nhiên "Ca" một tiếng, giống như cái gì đó mất đi, cơ thể Tần Vũ cùng dây thừng mấy đi kiểm soát, trực tiếp rơi xuống dưới.

Sắc mặt đám người vây xem xung quang chợt biến đổi, lớn tiếng kêu to lên, nhất là Phuong Diệu tưởng chừng như là hét lên.

Nhìn thân ảnh kia rơi xuống, trái tim một đám đập rộn lên, nếu xảy ra chuyện gì chính là sự cố của đoàn phim, nhất là nhóm nhân viên công tác tổ đạo cụ, trong lòng gấp muốn chết.

Ngay tại lúc mọi người cảm thấy sẽ gây ra hậu quả bi thảm, thì đột nhiên tại thời điểm Tần Vũ sắp chạm đất, dây thừng kia đột nhiên bị mắc kẹt một chút, cũng chỉ như vậy, trực tiếp cứu được một mạng của Tần Vũ.

Nhân viên công tác một bên nhìn vậy đầu tiên là sùng sốt, ngay sau đó tất cả tiến tới nhanh chóng gỡ Tần Vũ từ trên wire xuống dưới.

"Tần Vũ, cậu không có chuyện gì đi!" Phuong Diệu nhanh chóng chạy tới.

Hai chân Tần Vũ đứng thẳng trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, vừa rồi chỉ kém một chút, hẳn liền mất mạng!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Tìm kiếm tiểu nhân

Editor: Cà ri

"Không sao cả!" Tần Vũ thở phào nhẹ nhõm một hơi, lúc này mới chậm rãi bình tĩnh lại.

"May mắn hữu kinh vô hiểm, không thì...." Câu tiếp theo Phuong Diệu cũng không nói ra, nhưng nhớ lại tình huống vừa rồi, tất cả mọi người đều nghĩ rằng lần này Tần Vũ không thoát khỏi ngoài ý muốn, nhưng không nghĩ tới tại phút cuối cùng bất ngờ lại cứu được một mạng, thật sự phúc lớn mệnh lớn.

Hữu kinh vô hiểm?

Nghe thấy được từ này, Tần Vũ không khỏi nhớ đến lời phê ngôn lúc trước Tô An Ninh nói với hắn.

"Có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn, nhưng hữu kinh vô hiểm, cẩn thận tiểu nhân quấy phá!"

Nhớ lại xong, đôi mắt Tần Vũ lập tức tối sầm lại, nhưng thật ra cô ấy nói chuẩn, chỉ sợ thật sự có chú bản lĩnh. Sau đó, khóe môi cong lên một nụ cười trào phúng, thật sự là có bản lĩnh, nếu không cũng sẽ không hạ độc uy hiếp hắn giúp đỡ. Nhưng mà hẳn lại càng chú ý lời phê ngôn nửa câu sau hơn.

Tiểu nhân quấy phá! Hàm ý là có người ở sau lưng giờ trò quỷ?

Ý nghĩ này ở trong lòng dâng lên, muốn ép xuống cũng không được nữa, từ chỗ cao mười mét, nhân viên công tác nhất định không thể không cẩn thận, làm sao lại có thể xuất hiện việc ngoài ý muốn như vậy? Đem điều nghi ngờ này để trong lòng, Tần Vũ tạm thời không muốn làm kinh động bất kỳ kẻ nào, hẳn cũng chỉ có thể ngấm ngấm điều tra.

Lúc này, đạo diễn cũng vội vàng chạy tới: "Tần Vũ, cậu sao rồi?"

"Không có gì nghiêm trọng!" Tần Vũ thản nhiên nói.

"Hôm nay dừng lại ở đây đi, một màn cuối cùng về sau để cho thể thân tôi quay đi! Cậu về trước nghỉ ngơi thật tốt đi." Đạo diễn lập tức dặn dò, nếu Tần Vũ ở đoàn phim của hắn xảy ra chuyện không may, hậu quả này hẳn gánh vác không nổi.

"Không cần thể thân, tôi sẵn lòng quay lại, chỉ là tôi lúc đó không hi vọng lại xuất hiện loại ngoài ý muốn này." Tần Vũ lại từ chối, lúc vừa mới rơi xuống, lần đầu tiên trong đời hắn cảm giác được mình cách hai chữ cái chết gần như thế nào, hẳn phải thừa nhận rằng trong lòng hắn lúc này đã lưu lại một bóng ma, nhưng bóng ma này hẳn lại không thể để cho nó tồn tại trong lòng mình.

"Tôi đã để cho người đi điều tra, có kết quả sẽ báo cho cậu." Trong lòng đạo diễn căng thẳng lập tức nói.

Tần Vũ "ừ" nhẹ một tiếng, nếu hắn thiếu chút nữa bị hại mất mạng lại không có một chút động tĩnh nào, kẻ sau màn có thể càng cẩn thận hơn đi!

"Vậy cậu nhanh chóng trở về nghỉ ngơi đi! Tôi sợ lát nữa sẽ có phóng viên chặn đường." Đạo diễn lập tức nói, đoàn phim xảy ra chuyện ngoài ý muốn như vậy, hơn nữa lại còn là ngôi sao nổi tiếng, phóng viên nghe tin còn có thể không lập tức hành động sao?

Tần Vũ gật đầu, dưới sự che chở của Phương Diệu đi ra ngoài.

Chỉ là bọn họ cuối cùng cũng vẫn chậm một bước. Vừa ra khỏi cửa Ảnh Thị Thành, các phóng viên liền nhanh chóng xông tới bao vây.

"Tần Vũ, nghe nói vừa rồi cậu ở tổ kịch gặp chuyện ngoài ý muốn phải không?"

"Dây treo của đoàn phim xảy ra vấn đề?"

"Cậu có truy cứu trách nhiệm với đoàn phim không?"

"...."

Nghe được những câu hỏi của phóng viên, Tần Vũ không trả lời một câu, dưới sự che chở của Phương Diệu, trợ lý và vệ sĩ đem Tần Vũ bảo vệ chặt chẽ bên trong, trong miệng phóng viên không ngừng ồn ào muốn biết một vài thông tin.

Lúc này Phương Diệu đã bắt chấp các phóng viên, hẳn phải nhanh chóng đưa Tần Vũ về nhà.

Các phóng viên lại xảo lười như hoàng, đám người Tần Vũ không mở miệng bọn họ cũng không làm gì được, chỉ có thể nhìn đoàn người Tần Vũ lên xe bảo mẫu.

Nhưng mà cuối cùng bọn họ cũng gặp được Tần Vũ, quay chụp được một ít ảnh và video lập tức gửi về tòa soạn, một ít còn lại tiếp tục ngồi canh, không phóng vấn được Tần Vũ, liền xem thử có thể biết một ít tin tức từ người trong đoàn phim không.

Lúc này, trên xe bảo mẫu, Tần Vũ dựa vào ghế nhắm mắt dưỡng thần, trong đầu hắn vẫn còn nhớ lại một màn vừa rơi xuống, thuận tiện cũng đang suy nghĩ xem đến cùng là ai muốn đẩy hắn vào chỗ chết?

Nhìn bộ dáng Tần Vũ, Phương Diệu ngồi một bên không nói một lời, chỉ là bàn tay đặt trên đùi hơi run rẩy.

Đợi đến khi Tần Vũ về đến nhà, mời bác sĩ đến kiểm tra, thì bên ngoài tin tức về Tần Vũ bị thương cũng truyền bá ra trong giới giải trí.

Lần này, giới giải trí đều kinh động, #Tần Vũ ở phim trường xảy ra chuyện ngoài ý muốn# đề tài trong thời gian thật ngắn lập tức chiếm cứ hot search cùng tin tức đầu đề.

Các fan của Tần Vũ bắt đầu ở dưới Weibo của hắn quan tâm hỏi thăm, một số người từng hợp tác hoặc nghệ sĩ có giao tình cũng ở trên Weibo gửi lời hỏi thăm, quan hệ tốt thì đều chủ động liên lạc với Tần Vũ hoặc Phương Diệu hỏi thăm tình huống.

Rất nhanh, nguyên nhân sự cố của Tần Vũ cũng bị người ta bóc ra, khi cư dân mạng biết Tần Vũ thiếu chút nữa từ độ cao mười mét ngã xuống thì một đám đều khiếp sợ, sau đó bắt đầu hướng về phía đoàn phim gây khó dễ, chuyện này liên quan đến mạng sống của một người, các đạo cụ nguy hiểm giống như wire thể mà còn có thể xảy ra ngoài ý muốn, hơn nữa đến bây giờ đoàn phim còn không có lên tiếng, càng khiến cho cư dân mạng phẫn nộ.

Cũng bởi vì cư dân mạng phản ứng mạnh như thế, khiến đoàn phim không thể không đem ý tưởng ngấm cẩn thận điều tra ban đầu bóp lát, sau khi điều tra cẩn thận, đạo diễn đoàn phim nhìn kết quả mặt đen như mực, dây treo của Tần Vũ quả thực bị người động tay động chân qua, như trong đoàn phim không ai biết, rốt cuộc là ai làm?

Nhớ đến ánh mắt trước khi rời đi của Tần Vũ, đạo diễn âm thầm cười khổ, vì sao một màn diễn cuối cùng lại xuất hiện chuyện ngoài ý muốn này đây?

*

Ngày hôm sau Tô An Ninh ở trong cửa hàng đoán mệnh cũng biết chuyện này, lúc nghe được Tần Vũ không chuyện gì chỉ thân nhiên, tự tin, cô rất tin tưởng năng lực ngôn linh của mình, đã nói là hữu kinh vô hiểm thì nhất định là hữu kinh vô hiểm.

Nhưng trong chuyện này điều khiến cô chú ý là một mặt khác. Trước đó cô phê ngôn cho Tần Vũ hữu kinh vô hiểm, nhưng hôm đó sau khi cô hạ độc Tần Vũ xong, tướng mạo lúc đó của hắn hiện ra lại là trọng thương trí mạng, có tướng chết yếu (chết sớm), trong thời gian ngắn ngủi này đã xảy ra biến hóa, cho nên cô mới dùng năng lực ngôn linh của mình đem Tần Vũ từ trong nguy hiểm kéo về quỹ đạo.

Ba phần số trời, bảy phần do con người gây ra! Đúng là danh bất hư truyền!

Xem thử xem, người nào có thể đối với vận mệnh của người sinh ra ảnh hưởng lớn vậy? Cũng bởi vậy mới có chuyện tương sinh tương khắc.

May mắn, sau lần này con đường phía trước của sẽ càng thêm bằng phẳng.

Nhưng mà, về sau khi cô đối phó với người khác, thì phải nhìn thử xem, xem khi những tay đối với chuyện của đối phương có ảnh hưởng tới mình không. Nếu tương sinh còn tốt, nếu là tương khắc, có thể đưa cô vào tình huống khó lường. Sau khi nghĩ kỹ xong, trong lòng Tô An Ninh càng thêm rõ ràng hơn.

Đúng lúc này cửa phòng vừa mở ra, Lục Tầm xuất hiện trước mặt cô.

"Thế nào? có chuyện?" Tô An Ninh hỏi Lục Tầm.

"Tin tức anh Tần Vũ gặp chuyện không may, cô biết không?" Lục Tầm vội vàng hỏi.

"Biết."

"Lần trước lúc cô giúp anh Tần Vũ tính có nói là có tiểu nhân quỷ phá, khi nào chúng ta có thể bắt được hắn?" Hỏi xong hai mắt Lục Tầm long lanh nhìn Tô An Ninh, hắn vốn là fan trung thành của Tô An Ninh, hiện tại sau khi Tần Vũ xảy ra chuyện, hắn hoàn toàn trở thành fan náo loạn của cô, trong lòng hắn, Tô An Ninh chính là vạn năng.

Bây giờ, người trong nhà đang điều tra hung thủ ra tay đằng sau, hắn lại muốn thông qua Tô An Ninh xem có thể đi lối tắt hay không, dù sao có lời nhắc nhở, bọn họ càng có thể tìm nhanh hơn.

"Cậu viết một chữ tôi đoán....." Nhìn thoáng qua Lục Tầm, Tô An Ninh nhìn vào phân lượng "đồng bọn hợp tác" trước mắt với Tần Vũ, cô vẫn nên giúp đi.

"Thật tốt." Lục Tầm cao hứng gật đầu, sau đó cầm bút bên cạnh nhanh viết xuống một chữ.

Tô An Ninh lấy tờ giấy qua nhìn, trên mặt chính là chữ "Tim". Nhìn chữ này, Tô An Ninh không khỏi nhú mày.

Nhìn thấy biểu hiện này của Tô An Ninh trong lòng Lục Tầm lộp bộp một tiếng, lập tức hỏi: "Như thế nào? Không thuận lợi sao?"

"Đúng, điều tra không thuận lợi, có thể là một mớ hỗn độn, hơn nữa có thiếu sót để vụ mất, rất có khả năng sẽ làm tên hung thủ này trốn thoát." Tô An Ninh gật đầu, từ trong chữ này nhìn đến, Tần Vũ muốn nhanh chóng tìm được người hại hắn này có chút khó.

"A! Vậy làm thế nào bây giờ? Lần này anh họ tôi tránh được một kiếp, nếu tên kia lại ở trong bóng tối gây phiền toái, không phải càng nguy hiểm sao?" Trên mặt Lục Tầm lập tức hiện lên vẻ sốt ruột.

"Không vội, tuy rằng trước mặt tôi tính như vậy, nhưng cậu viết chữ "Tim", xem ra đến cuối có khả năng sẽ quay lại đường về, yên tâm, hung thủ nhất định sa lưới, sớm muộn mà thôi." Tô An Ninh tiếp tục nói: "Thuận tiện thêm một câu, hắn có thể tìm thử xem người trong vòng 10 ngày này có xung đột với hắn."

"Được, tôi lập tức nói cho anh Tần Vũ, cảm ơn chị Tô." Nói xong Lục Tầm nhanh chóng đứng dậy, vô cùng vui vẻ rời khỏi văn phòng.

Nhìn bóng dáng rời đi của Lục Tầm, Tô An Ninh tiếp tục nhìn chữ mà Lục Tầm vừa viết kia, ánh mắt càng trở nên sâu xa. Sau đó cũng đứng dậy ra khỏi văn phòng của mình.

Trước quầy, ông Từ đang hạch toán hóa đơn tháng này, nhìn vào số tiền, trên mặt thoáng vui vẻ, cứ theo cái đà này, không tới hai năm, ông có thể có được số tiền mà mình muốn rồi.

Đúng lúc này, Tô An Ninh đi tới trước quầy.

"An Ninh cô phải đi rồi sao?" Ông Từ thấy được tiếng động của Tô An Ninh, ngẩng đầu cười nói.

"Có chuyện muốn thương lượng với ông, sau khi tôi tính xong cho những người đã sắp xếp, ông giúp tôi giảm số lượng người đoán mệnh xuống năm người, ngoài ra, tôi còn muốn đem thời gian đoán mệnh chuyển thành không chắc chắn, ông cảm thấy như vậy có được không?" Tô An Ninh đề nghị nói, theo như lời Tần Vũ, cô muốn hỗn giới giải trí, muốn giống như bình thường đoán mệnh hoàn toàn không có khả năng, ông Từ coi như đối với cô cũng có

ân, cô tạm thời cũng không thể tạm dừng hoạt động ở cửa hàng, cho nên chỉ có thể thay đổi cách thức hoạt động.

"An Ninh, có phải cô có việc bận khác hay không?" Ông Từ nghe vậy dừng lại động tác trong tay hỏi.

"Có việc cần bận rộn, cho nên có khả năng không có thời gian." Tô An Ninh gật đầu nói.

"Vậy tôi đây giúp cô điều chỉnh một chút cách làm ăn về sau." Ông Từ trả lời, ban đầu vốn ông cũng muốn thay đổi cách đoán mệnh cho giai đoạn sau, nhưng vẫn nghĩ không đủ thời gian, nhưng bây giờ, An Ninh đã nói vậy thì ông liền chuẩn bị trước, mặc dù có rủi ro, nhưng bản lĩnh của An Ninh ở đó, trên thực tế cũng không cần lo lắng thiệt thòi

"Thay đổi thế nào?" Tô An Ninh ngoài ý muốn nhìn ông Từ hỏi.

"Quý tinh bất quý đa*" Ông Từ nói năm chữ đơn giản, ông tin Tô An Ninh có thể nghe hiểu, ông đã tính toán để Tô An Ninh có thanh danh xong rồi phát triển theo cách này rồi.

Quý tinh bất quý đa* Quý trọng cái bản chất tinh xảo chứ không quý trọng số lượng nhiều.

Nghe xong, Tô An Ninh trả lời: "Vậy thì giao cho ông Từ rồi."

"Yên tâm đi!"

"Ông Từ, có một chuyện khả năng cần ông giúp tôi hỏi thăm." Tô An Ninh đang chuẩn bị rời đi đột nhiên nhớ tới Tô An Tân trong nhà, lại dừng chân.

Cùng lúc đó, Lục Tầm từ chỗ Tô An Ninh đoán chữ sau liền nhanh chóng chạy đến nhà Tần Vũ.

"Anh Tần Vũ, em nhờ chị Tô tính giúp anh! Chị Tô nói lần này anh tìm hung thủ khả năng không thuận lợi, có thể là một mớ hỗn độn, nhưng cuối cùng vẫn có thể tìm được hung thủ." Lục Tầm nhìn Tần Vũ, vội vã mở miệng nói.

Tần Vũ nhớ đến kết quả mà mình vừa điều tra, đôi mắt tối sầm lại: "Cô ấy còn nói cái gì?"

"Nói để anh tìm người trong vòng 10 ngày này có xung đột với anh, có thể có kết quả."

Trong vòng 10 ngày có xung đột? Tần Vũ yên lặng đêm điều này để trong lòng, sau đó nói với Lục Tầm: "Anh biết rồi, cảm ơn cậu đã quan tâm."

"Anh Tần Vũ, anh còn cùng em khách khí cái gì đây! Nhưng mà may mắn có chị Tô nói chuẩn...." Lục Tầm liên miên cẩn thận nói.

Sau khi đợi Tần Vũ tổng Lục Tầm đi, mới lấy điện thoại ra đầu ngón tay ấn ở trên màn hình một lát, lúc này mới gọi điện qua cho Tô An Ninh.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đạt được thỏa thuận

Editor: Cà ri

Tô An Ninh với ông Từ thương lượng xong chuyện của Tô An Tân liền rời khỏi cửa hàng, vừa đi không xa, thì nhận được điện thoại Tần Vũ gọi tới.

Điện thoại vừa được bắc máy, Tần Vũ trực tiếp mở miệng nói: "Gặp nhau một lát đi!"

"Ở chỗ nào?" Nghe được giọng Tần Vũ, ánh mắt khẽ động, Tần Vũ nhanh như vậy đã nghĩ ra được là cô rồi?

"Bảo nghi phường." Suy nghĩ một chút, Tần Vũ vẫn quyết định chọn chỗ này, ở trong này gặp mặt độ an toàn tương đối cao.

Một lát sau, Tô An Ninh đến bảo nghi phường, dưới sự hướng dẫn của phục vụ đi tới một gian phòng bao.

Trong phòng bao, Tần Vũ đang pha trà, trong động tác nước chảy mây trôi có phong cách nhất định, Tô An Ninh cũng không nghĩ tới Tần Vũ sẽ có một bản lĩnh như vậy, dù sao thì pha trà cũng là một công việc đòi hỏi sự tinh tâm, cô nhìn Tần Vũ cũng không giống một người có thể bình tĩnh ổn định.

"Mời." Pha trà xong, Tần Vũ tự mình giúp Tô An Ninh rót một chén, làm một động tác mời.

Nhìn thoáng qua Tần Vũ, Tô An Ninh nâng chén trà lên, chậm rãi nhấp một ngụm.

Nhìn động tác của Tô An Ninh, đôi mắt Tần Vũ chớp mắt, chậm rãi dò hỏi: "Tô tiểu thư, cô nói người trong mười ngày có xung đột, ý là đang chỉ chính

cô đi, còn cô lại muốn mượn miệng của Lục Tầm để tôi liên lạc với cô?"

Tần Vũ nhớ lại trong mười ngày này, căn bản không nghĩ đến người nào có xung đột với mình, nếu có một người vậy đó chính là Tô An Ninh, hơn nữa Lục Tầm chuyển lời, rất khó để người ta không nghĩ tới cô.

"Đứng."

"Vì sao?" Thấy Tô An Ninh trả lời, Tần Vũ chậm rãi hỏi: "Cô tìm tôi ra đây, đến cùng là mục đích gì?"

Tần Vũ lần này sau khi xảy ra chuyện ngoài ý muốn đã thừa nhận bản lĩnh của Tô An Ninh, chỉ là nhớ đến mình bị Tô An Ninh uy hiếp, trong lòng luôn có cảm giác không thoải mái mà thôi, chính là nghĩ tới lúc này có người ở trong bóng tối muốn giết chết mình, việc này so với bị Tô An Ninh uy hiếp thì không tính là cái gì.

Càng làm cho hấn hạ quyết tâm chính là, kết quả điều tra của hấn cùng với của đoàn phim đưa cho hấn giống nhau. Đạo cụ bị người ta động tay động chân, nhưng lại không biết là kẻ nào động. Điểm này, cũng đủ làm hấn sinh lòng cảm giác!

Vốn hấn định cẩn thận điều tra lại, nhưng mà Tô An Ninh gửi lời cho hấn, nếu Tô An Ninh đã có bản lĩnh thì hấn cũng muốn nhìn một chút, xem đến cùng Tô An Ninh làm thế nào tìm ra hung thủ hại hấn?

Mặt khác, hấn cũng muốn biết, lý do nào khiến Tô An Ninh sẵn sàng giúp đỡ hấn?

"Giúp anh cũng là giúp tôi." Tô An Ninh nhìn Tần Vũ, trong miệng nói ra sáu chữ đơn giản rõ ràng.

Mà nghe được lời này, Tần Vũ cười nhạo một tiếng nói: "Cô đây là cây gậy thêm cà rốt* sao?" Thì ra là muốn giải hòa với hấn.

Cây gậy thêm cà rốt "Cây gậy" tượng trưng cho sự đe dọa trừng phạt, "củ cà rốt" tượng trưng cho quyền lợi hay phần thưởng.*

"Nếu không phải ngày hôm đó anh đùa giỡn tôi, làm tôi đắc tội anh, thì tôi cũng sẽ không hạ độc anh." Tô An Ninh nhìn lướt qua Tần Vũ nói: "Không cần uy hiếp, tôi cũng có rất nhiều chỗ có thể giúp đỡ anh, tôi muốn cho anh thấy giá trị của tôi."

Tô An Ninh không hối hận ngày hôm đó đã hạ độc, cũng hiểu rằng dùng độc khổng chế một người không phải là biện pháp lâu dài, cô có thể khống chế Tần Vũ một năm hai năm, nhưng mười năm cô cũng không dám chắc chắn, con chó nóng này còn có thể nhảy tường, huống chi bây giờ cô cũng không phải một thân một mình, nếu Tần Vũ cảm giác mình thật sự đã chịu uy hiếp, muốn làm chút gì đó, thì thực sự vượt quá tầm tay của cô.

Cho nên sau khi hạ độc xong, cô nghiêm túc suy nghĩ rất lâu, liền quyết định phải có chung ràng buộc gì đó nhiều hơn với Tần Vũ, thì đó chính là: Lợi ích.

Khi có một ngày, cô và Tần Vũ có lợi ích chung với nhau, cho dù không có độc được khổng chế, Tần Vũ vẫn sẽ hết lòng hết dạ giúp cô.

"Nguyên nhân cô vào giới giải trí làm cái gì? Tôi không tin cô chỉ là vì nổi tiếng." Tần Vũ sâu xa dò hỏi, Tô An Ninh hiểu rõ dùng độc, đoán mệnh lại chuẩn, nắm chắc hai điểm này, muốn kiếm tiền hoàn toàn không khó, tại vì sao còn muốn vào giới giải trí?

"Nói cho anh cũng không sao, tôi vì chính mình tính mệnh qua, sự nghiệp của tôi ở giới giải trí, vào giới giải trí sẽ thuận buồm xuôi gió, nếu làm công việc khác, sẽ khó khăn trùng trùng, cho nên tôi chỉ có thể lựa chọn giới giải trí." Tô An Ninh nghiêm túc nói.

Vào giới giải trí sẽ thuận buồm xuôi gió?

Khóe miệng Tần Vũ giật giật, vì sao Tô An Ninh nghiêm túc nói, mà hấn lại cảm thấy rất kéo dầy? Khóe miệng vênh lên nói: "Không phải đoán mệnh sư bình thường không tự tính cho mình sao?"

"Bọn họ không phải tôi!" Tô An Ninh thả nhiên trả lời, bên trong vẻ mặt có một cổ tự hào.

"Vậy cô đã muốn cùng tôi hợp tác? Vì sao không giải độc trên người tôi đi?" Tần Vũ hỏi lại.

"Bây giờ anh còn không thể khiến tôi tin tưởng, nếu đem thuốc giải cho anh, anh đổi ý thì sao? Ít nhất anh cũng phải làm vài điều khiến tôi tin tưởng anh chứ?" Tô An Ninh cũng hỏi lại, tình hình hiện tại có lợi với cô, cô cần gì phải đảo ngược tình thế đây!

Nghe vậy, vẻ mặt Tần Vũ hơi thu lại, dưới ánh nắng chiếu xuống hiện ra chút biến ảo không rõ.

Tô An Ninh nhìn vậy, khóe miệng khẽ nhếch, cô đã rõ ràng, Tần Vũ dao động rồi.

Tần Vũ cẩn thận đánh giá một lát, xùy nhẹ một tiếng nói: "Nói cho tôi biết hung thủ là ai đi!"

Tần Vũ vừa nói xong, hai người đều hiểu rõ, bước đầu tiên của thỏa thuận xem như hình thành rồi.

Tô An Ninh đánh giá Tần Vũ một lát sau đó thấp giọng nói: "Thần nói, đợi lát nữa hung thủ sẽ chủ động gọi điện cho anh."

"Cô nói cái gì?" Tần Vũ ngẩn ngơ trong lúc đó giống như nghe được Tô An Ninh nói cái gì đó, nhưng lại không nghe rõ ràng lắm.

"Hung thủ sẽ chủ động gọi điện cho anh, đợi một lát đi." Tô An Ninh trả lời.

"Hắn sẽ chủ động gọi cho tôi? Hắn là đồ ngốc sao?" Tần Vũ cười nhạo, vẻ mặt không tin.

"Anh nên tin tưởng, đây bản lĩnh đoán mệnh của tôi!" Tô An Ninh lại nhấp một ngụm trà nói.

Môi Tần Vũ khẽ nhúc nhích, tầm mắt rơi xuống điện thoại đặt trên bàn, mắt không chớp nhìn chăm chăm.

"Ông ơng ơng....." Ngay sau đó, màn hình đột nhiên sáng lên, tên một người rõ ràng mà đập vào mắt Tần Vũ, đồng tử Tần Vũ không khỏi co rút lại, đột nhiên ngẩng đầu nhìn chăm chăm Tô An Ninh.

"Đừng nghi ngờ, đây chính là hung thủ hại anh, mau nhận máy đi!"

Nghe vậy, cơ thể Tần Vũ càng cứng lại, dưới sự chăm chú của Tô An Ninh, chậm rãi cầm điện thoại lên, đối với người bên kia đầu điện thoại thấp giọng nói: "Chuyện gì?"

"Tôi vừa quay phim về, nghe nói cậu thiếu chút nữa xảy ra chuyện? Bây giờ không có việc gì chứ? Dây treo nguy hiểm như vậy, đoàn phim sao có thể không kiểm tra kỹ càng chứ?" Đầu bên kia truyền đến một giọng nam trong sáng, trong giọng nói không che giấu một chút quan tâm nào.

"Hữu kinh vô hiểm, không có việc gì." Tần Vũ trả lời, tay cầm điện thoại siết thật chặt: "Hơn nữa, lỗi không phải của đoàn phim, là có người ở trên dây treo động tay động chân."

"Ai có lá gan lớn như vậy, cậu đã điều tra chưa? Phải nhanh chóng điều tra, không để lâu những chứng cứ đằng sau sẽ bị hủy mất." Người đầu bên kia điện thoại dạn dò nói.

Nghe được những lời này, dù thế nào thì Tần Vũ cũng không thể tưởng tượng được người đầu bên kia điện thoại chính là hung thủ hại mình, ngày hôm qua, một cái không cẩn thận chính là mạng của hắn liền không còn!

"Tần Vũ, sao vậy? Sao không lên tiếng?" Thấy Tần Vũ thật lâu không trả lời, người đầu bên kia điện thoại gọi vài câu.

Ổn định lại tâm tình, Tần Vũ khẽ mở môi mỏng nói: "Du Chung, vì sao lại là cậu?"

"Tần..... Vũ, cậu, cậu đang nói cái gì?" Giọng nói đầu bên kia điện thoại trở nên hơi cứng ngắc.

"Bang" một tiếng, điện thoại trong tay Tần Vũ đã bị ném xuống đất.

Về mặt âm trầm đáng sợ, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Tại sao lại là hắn?"

Hắn (TV) tự nhận hắn (DC) chính là tri kỷ duy nhất mà mình thừa nhận trong giới giải trí, lúc trước hai người cùng nhau hát tiết mục xuất đạo, hai người từ tiết mục đó một đường giúp đỡ lẫn nhau đến bây giờ, đã trải qua bao nhiêu mưa gió, hắn không bao giờ nghĩ tới, đối phương lại muốn mình chết....

"Lòng người khó dò." Nhìn cơ thể cứng ngắc của Tần Vũ, bên trong đôi mắt lạnh lùng mà trong trẻo của Tô An Ninh, nhìn phản ứng của Tần Vũ, điều này có thể dùng bốn chữ để hình dung rồi.

Lòng người khó dò!

Chậm rãi nghiêng ngả bốn chữ này, ánh mắt Tần Vũ đông cứng lại.

Một lát sau thở nhẹ một hơi, ngẩng đầu nhìn Tô An Ninh nói: "Cô nói xem, tôi nên trả thù thế nào mới tốt đây?"

"Hắn vì cái gì mà hại anh, anh liền làm cho hắn mất đi cái đó." Tô An Ninh không mẫn không nhạt đề nghị nói.

Nhìn về mặt Tô An Ninh, Tần Vũ nắm tay thật chặt, cười nói: "Xem ra, chúng ta sẽ là đồng bọn hợp tác tốt nhất."

Tô An Ninh từ chối cho ý kiến.

Ngay sau đó, âm trầm trên mặt Tần Vũ tan đi, hiện lên một chút mỉm cười nói: "Đi thôi, tôi đưa cô tới công ty."

Nói xong Tần Vũ đứng dậy đi về hướng cửa.

Nhìn bóng dáng Tần Vũ, ánh mắt Tô An Ninh lóe sáng. Tần Vũ này, so với trong tưởng tượng của cô còn kiên cường hơn.

Một lát sau hai người cùng lên xe Tần Vũ nghênh ngang mà đi.

Mà lúc này, một chiếc máy ảnh từ một nơi bí mật gần đó lặng lẽ ẩn nấp.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Chính thức ký hợp đồng

Editor: Cà ri

Trong công ty Phong Thần.

Phuong Diệu nhận được tin tức đã mang theo người đời Tần Vũ trong phòng làm việc, ngồi bên cạnh hắn là người đại diện Tả Lập trầm cay nghìn đắng mới tìm ra.

Tả Lập, một trong những người đại diện kim bài của Phong Thần, trước đây dẫn dắt ảnh hậu Vu Gia, mà Vu Gia vào đoạn thời gian trước gả vào hào môn cũng tuyên bố giải nghệ, mới khiến Tả Lập bây giờ không có người trong tay, cũng vì vậy, Tả Lập tính toán tìm một người hợp tác trong số những người mới tiềm năng, nhưng cho đến nay, hắn vẫn còn chưa tìm được người mới hợp ý mình.

Một lần nghe nói Tần Vũ muốn tự mình giới thiệu một người mới có tư chất tốt, nên lúc này hắn mới đến nhìn một cái.

"Tần Vũ làm thế nào mà phát hiện được cái người mới này?" Tả Lập hỏi Phuong Diệu, phải biết rằng, Tần Vũ vẫn luôn mặc kệ những chuyện này, làm sao lại đột nhiên mang đến một người mới? Sẽ không phải là tiểu tình nhân gì đó của Tần Vũ đi? Nếu mà như vậy, tư chất của người mới này phải suy nghĩ lại rồi.

"Sắp tới cô ấy với Tần Vũ sẽ cùng nhau quay bộ phim tiên hiệp dài tập."

"Là bộ phim《 Tam Giới 》 mà sáu tháng cuối năm công ty muốn quay chụp sao? Cô ấy đóng vai nào?" Tả Lập hứng thú hỏi, bộ phim truyền hình này gọi ra rất nhiều chú ý, chỉ cần diễn một trong những nhân vật quan trọng trong đó, cho dù muốn nổi tiếng cũng không khó.

"Hình như là Thánh Nữ Vu Tộc." Phuong Diệu nghĩ rồi trả lời.

Thánh Nữ Vu Tộc? Nhân vật này không phải do Đình đạo diễn tự mình tuyển chọn sao? Người mới có thể khiến Đình đạo và Tần Vũ coi trọng, hắn nên không tồi đi?

Nghĩ vậy xong, ngay sau đó cửa phòng làm việc bị mở ra, thân ảnh của Tần Vũ và Tô An Ninh xuất hiện trước mặt mấy người.

Ánh mắt đầu tiên của Tả Lập là nhìn đến Tô An Ninh bên cạnh Tần Vũ.

Tóc đen dài rối tung buông trên vai, da thịt trắng nõn, ngũ quan tinh xảo sạch sẽ, trong mắt toát ra vài phần lãnh đạm, khí chất thanh nhã tự nhiên, đứng bên cạnh Tần Vũ, cũng không làm người khác có thể xem nhẹ cảm giác tồn tại, là mỹ nữ có thể làm cho người ta nhớ kỹ.

Trong ấn tượng đầu tiên, ở trong lòng Tả Lập đã cho Tô An Ninh một điểm rất cao.

"Tần Vũ, đây là người đại diện mà cậu muốn tôi tìm, Tả Lập." Phuong Diệu bước tới lập tức nói Tần Vũ, ngay sau đó ánh mắt đặt lên người Tô An Ninh, tương đối ôn hòa nói: "Vị này chính là Tô tiểu thư đi!"

"Đây là Tô An Ninh." Tần Vũ lười biếng giới thiệu, hướng về phía Tả Lập vươn tay nói: "Người đại diện Tả, về sau cô ấy liền giao cho anh chiếu cố rồi."

Nghe được lời Tần Vũ nói, Tả Lập sững sờ, không có bất kỳ lời giải thích, điều cần thương lượng cũng không, đã giao cho hắn?

Tầm mắt dừng trên người Tô An Ninh, suy nghĩ sâu xa, thôi quên đi, dù sao tư chất cũng không tồi, có Tần Vũ chỗ dựa vững chắc này, kỹ thuật diễn còn được Đình Giang công nhận, vậy thì không có vấn đề gì, đem bàn tay vương về phía Tô An Ninh: "An Ninh, hợp tác vui vẻ, nhìn vào phần lớn tuổi của tôi, em có thể gọi tôi là anh Tả đi."

Chỉ một câu lập tức liền đem quan hệ của hai người kéo lại gần hơn.

Tô An Ninh nhìn tay Tả Lập một lúc, mới chậm rãi vươn tay của mình ra, lễ phép gọi một tiếng: "Anh Tả."

Thấy hai người đã làm quen, Tần Vũ nhìn về phía Tả Lập nói: "Đợi lát nữa anh đem cô ấy đến chỗ Cận Sầm ký hợp đồng, sau khi ký hợp đồng xong về sau cô ấy sẽ do anh quản, tài nguyên công ty tùy cô ấy sử dụng, anh chỉ cần biết một điều rằng, bằng tất cả mọi giá, làm cô ấy nổi tiếng!"

Tần Vũ nói xong, nhìn về phía Tô An Ninh, nhướn mày nói: "Đây là chuyện thứ nhất tôi làm cho cô."

Nghe được lời Tần Vũ nói, Phuong Diệu và Tả Lập đều ngu ngơ ngay tại chỗ, lời này của Tần Vũ hơi quá khí phách, tài nguyên toàn bộ công ty tùy ý để cô ấy dùng?

Mà Tô An Ninh nghe được lại chỉ thần nhiên "Ừ" một tiếng.

Thấy phản ứng thân nhiên của Tô An Ninh, Tần Vũ lại cảm thấy có chút buồn tẻ nhạt nhẽo, nhớ tới lúc trước từ chỗ Tô An Ninh biết được kết quả, trong lòng lại càng giống như bị nhét một cục đá.

Nếu chuyện của Tô An Ninh đã xử lý tốt, hẳn cũng nên xử lý chuyện này. Nhìn về phía Phương Diệu nói: "Đi theo em!"

Tần Vũ nói xong liền xoay người dẫn đầu ra khỏi phòng làm việc, Phương Diệu gật đầu với Tả Lập và Tô An Ninh sau đó vội vàng đi theo sau.

Hai người đi rồi, trong phòng làm việc chỉ còn lại hai người Tô An Ninh và Tả Lập.

Tả Lập ho nhẹ một tiếng rồi nói với Tô An Ninh: "Chúng ta đi tới văn phòng của Cận tổng đi!" Coi như hẳn cũng nhìn ra, chỗ dựa của vị trước mắt này thật cứng a! Nhưng mà xem ra, ngược lại không giống như là bạn gái của Tần Vũ, không biết hai người này đến cùng là có quan hệ gì đây?

"Được." Tô An Ninh gật đầu.

Trên đường Tả Lập mang theo Tô An Ninh đến chỗ Cận Sầm, không ít người đi ngang qua nhìn thấy Tả Lập đều chủ động chào hỏi.

"Anh Tả...."

"Anh Tả...."

Nghe người người không ngừng chào hỏi Tả Lập, Tô An Ninh không nhịn được nhìn thoáng qua Tả Lập, nhớ lại ban nãy mình vừa mới đáng giá tướng mạo.

Mặt dạng hẹp, hạ đình (hậu vận) rộng, nước da hồng hào, bởi vì thượng đình hẹp, cho nên trước 30 tuổi vậy trình khá phức tạp, thời thiếu niên lao lực vất vả, sau 25 tuổi tới lúc tuổi già thì càng ngày càng tốt hơn, trên mặt chữ tương đối lồi lõm, nhưng thực hành khá mạnh, mọi việc tự thân tự lực, nói được là làm được. (những chỗ như thế này không đúng hoàn toàn, mình chỉ làm theo những gì mình hiểu được thôi)

Nhìn tuổi tác hiện tại của Tả Lập, sớm đã qua tuổi tác phức tạp, sự hiển chắc là không sai....

Tính toán trong lòng, hai người đã đến trước cửa văn phòng Cận Sầm.

Gõ cửa, sau khi nghe được một tiếng mời vào, Tô An Ninh và Tả Lập cùng nhau bước vào văn phòng.

"Cận tổng, tôi là Tả Lập, còn đây là nghệ sĩ tôi mới dẫn Tô An Ninh." Vừa thấy Cận Sầm, Tả Lập liền chủ động mở miệng nói.

Nghe vậy, tầm mắt Cận Sầm trực tiếp đảo qua trên người Tô An Ninh một vòng rồi quay lại trên người Tả Lập, cầm một phần văn kiện trên bàn đưa cho Tả Lập, môi mông khẽ cong nói: "Đây là hợp đồng của cô ấy, anh là người đại diện thì giúp cô ấy xem qua trước đi, qua bên kia cứ chậm rãi mà xem"

Tả Lập theo tầm mắt Cận Sầm chỉ thấy sô pha đằng xa, gật đầu, cầm văn kiện đi tới.

Vốn Tô An Ninh muốn đi theo Tả Lập lại bị Cận Sầm trước một bước ngăn lại: "Tô An Ninh, chúng ta tâm sự thế nào?"

Nghe giọng nói ý giống như quen thuộc của Cận Sầm, Tô An Ninh hơi giật mình, vị Cận tổng này biết cô sao?

Nghĩ thì nghĩ, Tô An Ninh vẫn ngồi xuống trước mặt Cận Sầm.

Ngồi vào chỗ của mình, nhìn Cận Sầm trước mặt, ánh mắt Tô An Ninh không khỏi chột lóe. Vị Cận tổng này, lớn lên so với con gái thật ra còn đẹp hơn mấy phần, nhưng tuy rằng đẹp, lại không có chút nữ tính nào.

Lúc Tô An Ninh đáng giá Cận Sầm thì hẳn cũng đang đáng giá Tô An Ninh, sau khi đáng giá xong, lập tức cười, cả khuôn mặt càng trở lên đẹp hơn: "Tô tiểu thư hết sức am hiểu thuật đoán mệnh, không bằng giúp tôi tính thử được không?"

Tô An Ninh nghe vậy, nhìn chằm chằm mặt Cận Sầm nửa ngày sau nói: "Cận tổng, anh là người có mệnh phú quý, không cần tôi tính nhiều."

Từ tướng mạo Cận Sầm nhìn ra, mệnh cách của hẳn cực tốt, nếu ở cái thời đại kia của cô, nhất định sẽ xuất thân quyền quý thế gia mà địa vị sẽ không thấp, hẳn không thể là người ở dưới quyền của người khác, cho tới mọi khía cạnh, cũng rất tốt.

Đáy mắt Tô An Ninh chột lóe một tia khác thường, có thể nói, tướng mạo Cận Sầm là tốt nhất trong những người mà cô đã xem qua. Điều này cũng có ý nghĩa, người đối đầu với hẳn, bình thường đều không có kết cục tốt, bởi vì đến cuối cùng, hẳn vẫn sẽ gặp dữ hóa lành, Người như vậy, tốt nhất vẫn là không nên đối đầu.

"Vậy không thì tính cái khác, giúp tôi tính nhân duyên thì thế nào?" Cận Sầm tiếp tục nói, mấy năm trước, hẳn cùng Thiệu Tử Hằng hai người may may được một đại sư đoán mệnh, đại sư kia cũng nói hẳn và Thiệu Tử Hằng đều là phú quý chi mệnh, nhưng cuối cùng lại nói trong tương lai nhân duyên của hẳn và Thiệu Tử Hằng sẽ dính dáng với nhau, bên này được bên kia mất, sẽ có tranh đoạt trong chuyện tình yêu.

Hiện tại tuy rằng hẳn không thấy cô gái nào có thể lọt vào mắt, nhưng thế nào đi nữa thì hẳn cũng không nghĩ đến có một ngày hẳn với Thiệu Tử Hằng sẽ

cùng nhau coi trọng một cô gái.

Nhân duyên?

Tô An Ninh kinh ngạc nhìn thoáng qua Cận Sâm, lấy hần mệnh cách mà nói, nhân duyên hẳn là không cần lo đi?

Nhưng mà nếu người ta đã muốn hỏi, cô cũng không ngại trả lời, nhìn về phía bàn tay thon dài nói: "Đưa tay cho tôi nhìn một chút."

Nghe được lời Tô An Ninh nói, Cận Sâm nhướn mày, sau đó đem tay của mình đưa tới trước mặt Tô An Ninh.

Tô An Ninh nghiêm túc nhìn đường nhân duyên trên lòng bàn tay Cận Sâm, ánh mắt chuyên chú, giống như không chú được gì khác.

Cận Sâm ở bên cạnh lẳng lặng quan sát, thật ra hẳn lại cảm thấy Tô An Ninh với người con gái tàn nhẫn độ ác trong miệng Tần Vũ không giống nhau, nhưng mà, hạ độc Tần Vũ là thật, nghĩ vậy ánh mắt trở lên lạnh hơn.

Một lát sau, Tô An Ninh mới hơi ngẩng đầu, ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Cận Sâm mới mở miệng nói: "Nhân duyên của anh không quá thuận lợi, sẽ có người khác chen vào, con đường phía trước không chắc chắn, có khả năng độc thân."

Nghe được câu nói này, Cận Sâm nhìn thật kỹ vào mắt Tô An Ninh, cô ấy thế mà lại nói giống như vị đại sư kia?

Lấy lại tay của mình tỉ mỉ nhìn một lát, chẳng lẽ trong tương lai hẳn thật sự muốn cùng với tên Thiệu Tử Hằng kia tranh vợ?

Nhưng cho đến bây giờ, một người con gái làm hần động tâm cũng không có xuất hiện. Thôi quên đi, dù sao cũng chỉ là con gái, một mình hần trải qua cũng thoải mái.

Liếc mắt nhìn Tô An Ninh nói: "Thật sự thì cô cũng có chút bản lĩnh, ở trong giới giải trí hẳn cũng không làm khó được cô."

"..... Ừ." Tô An Ninh nhìn Cận Sâm, không biết trong lời nói của hắn có thâm ý gì, nhưng theo mặt ngoài thì cũng coi như là lời hay?

Sau đó, hai người ngồi yên nhìn nhau không nói gì, cả hai người đều không phải là người sẽ chủ động tìm đề tài, bầu không khí chỗ đó liền cứng ngắt.

Đúng lúc này, Tà Lập bên cạnh đã xem xong hợp đồng đi tới, trong ánh mắt nhìn Cận Sâm với vẻ không thể tin: "Cận tổng, không có vấn đề gì."

Hợp đồng này có chỗ nào có vấn đề chứ, thật sự là quá tốt, phải biết rằng, hợp đồng của công ty tổng cộng chia làm năm cấp bậc S, A, B, C, D, cấp S của công ty là dành cho nghệ sĩ siêu tiền tuyến, cấp A là nghệ sĩ tuyến một trở lên, cấp B là nhị tuyến và tuyến dưới, cứ như vậy giảm xuống, việc phân chia các thông báo của công ty sẽ tăng giảm tùy theo mức độ.

Nói chung, ký với những người mới đều là hợp đồng cấp D, nhưng Tô An Ninh lại nhảy vượt cấp ký hợp đồng cấp A, hơn nữa lại là hợp đồng bảo mật do Cận Sâm tự mình ký kết, cũng có nghĩa hợp đồng ưu đãi này những người khác không biết đến.

Điều này ở trong công ty giải trí tương đương với việc kiếm bội tiền, ưu đãi bậc này khiến hẳn phải suy nghĩ rất cuộc thì sau lưng Tô An Ninh có chỗ dựa vững chắc như thế nào.

Hắn không tin, có tài nguyên của nghệ sĩ tuyến một, mà hắn còn không thể đem Tô An Ninh nâng đến vị trí nghệ sĩ hàng đầu, nghĩ tới tương lai, Tà Lập liền cảm thấy tương sáng không thôi.

"Đưa cho cô ấy xem đi." Cận Sâm liếc xéo Tô An Ninh nói.

Tà Lập gật đầu, đem hợp đồng đưa cho Tô An Ninh.

Tô An Ninh cũng không từ chối, nhận lấy lập tức mở ra xem.

Xem sơ lược xuống dưới, Tô An Ninh đem một ít điều khoản để trong đầu chậm rãi loại bỏ, thật sự không phát hiện ra cạm bẫy nào, mà nhìn vào bộ dáng của Tà Lập, cũng hiểu rằng bên trong hợp đồng đối với giai đoạn bây giờ của cô rất có lợi.

Xem ra, Tần VŨ thật sự lấy ra mười phần thành ý.

"Tôi không có vấn đề."

"Không có vấn đề vậy thì ký tên đi!" Cận Sâm nói xong liền cầm một bản hợp đồng khác trên bàn ký tên xuống.

Thấy thế Tô An Ninh từ ống đựng rút ra một cái bút ở trên hợp đồng ký tên của mình xuống, sau đó đổi lại với Cận Sâm ký tên.

Sau khi ký tên, điều này cũng có nghĩa là Tô An Ninh chính thức trở thành nghệ sĩ của giải trí Phong Thần.

"Hoan nghênh gia nhập Phong Thần." Cận Sâm đối với Tô An Ninh cười nói.

"Cảm ơn." Tô An Ninh khinh ngạc nhìn thoáng qua Cận Sâm trả lời, cô không nghĩ tới Cận Sâm lại khách khí như vậy.

Đội Tô An Ninh và Tả Lập rời đi, Cận Sầm nhìn văn kiện Tô An Ninh vừa ký, sau đó bỏ vào trong ngăn kéo, lười biếng ngả người ra sau ghế dựa của mình, ánh mắt lúc sáng lúc tối.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Đi ăn tình cờ gặp gỡ

Editor: Cà ri

"Đến phòng làm việc của anh trò chuyện một lát?" Hai người từ văn phòng Cận Sầm đi ra, Tả Lập liền mở lời mời Tô An Ninh, nếu Tô An Ninh đã trở thành nghệ sĩ dưới tay hắn, thì hắn cũng nên tìm hiểu tình huống cơ bản đối với nghệ sĩ nhà mình.

Nghe vậy, Tô An Ninh nhìn đồng hồ một cái nói: "Em phải trở về nhà một chuyến, hẹn buổi chiều được không?"

"Chuyện rất quan trọng sao?" Tả Lập nhún mày.

"Đúng vậy." Tô An Ninh không chút do dự gật đầu.

Thấy vậy Tả Lập nhìn Tô An Ninh vài lần, sau đó nói: "Để anh lái xe đưa em đi, nhân tiện xem chỗ ở của em thế nào."

Tô An Ninh ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Tả Lập, gật đầu đồng ý.

Một lát sau, xe của Tả Lập trở Tô An Ninh đến dưới tiểu khu cô ở, khi dừng lại Tả Lập không thể tin nhìn thoáng qua Tô An Ninh: "Em ở chỗ này?"

Không phải Tả Lập coi thường Tô An Ninh, mà vì tiểu khu Tô An Ninh ở bây giờ là một căn hộ nhỏ, những người sống ở chỗ này đều là người thuê, không nói đến những cái khác, nói có chỗ dựa tốt đâu? Có chỗ dựa lớn mà Tô An Ninh vẫn ở một nơi như thế này sao?

"Đúng vậy." Tô An Ninh bình tĩnh gật đầu, đối với sự khiếp sợ của Tả Lập cũng không nói gì.

Suy nghĩ miên man, Tả Lập đã theo Tô An Ninh tới trước cửa nhà cô.

Nhưng khi tới trước cửa nhà, Tả Lập lại thấy Tô An Ninh bước đi chậm lại. Nghi ngờ nhìn Tô An Ninh, cô ấy đang muốn làm gì đây?

Dưới ánh mắt của Tả Lập, Tô An Ninh đã lấy chìa khóa ra mở cửa.

"Rắc rắc" một tiếng, cửa được mở ra.

Nhưng ngay lúc nhìn thấy cánh cửa kia mở ra, "cạch" một tiếng, có một cái bóng đen vọt đến trước mặt.

Tả Lập theo bản năng lùi về sau mấy bước.

Ngay sau đó, hắn sững sờ ở tại chỗ, hắn nhìn thấy cái gì? Tô An Ninh cùng một đứa bé đang đánh nhau!!

Tả Lập đứng ở trước cửa nhìn Tô An Ninh và một đứa bé trai so chiều.

Đúng vậy, so chiều.

Làm một người đại diện, thỉnh thoảng cũng phải cùng nghệ sĩ ở phim trường đóng phim, tất nhiên cũng từng thấy các động tác trong phim hành động, tuy những chiêu thức nhìn chỉ có mẽ ngoài, bởi vì chúng nó là được cố vấn võ thuật chuyên môn thiết kế ra để quay phim, nhưng mà cho dù là do con người tạo nên, cũng phải có thời gian và kỹ năng nhất định để quay chụp võ thuật hàng động.

Nhưng lúc này hắn động tác giữa Tô An Ninh và đứa bé không chỉ hoa lệ, mà còn cảm thấy rất chân thực, loại cảm giác này, giống như đang xem một bộ phim hành động đã được cắt nối biên tập thành công vậy.

Ánh mắt Tả Lập dần thay đổi, Tô An Ninh có bản lĩnh võ thuật thế này cũng đủ để mở rộng một con đường rồi.

Cứ nhìn như vậy một lát, Tả Lập đã thấy đứa bé bị Tô An Ninh kiềm chế, nhưng khi bị kiềm chế lại, cả người đứa bé kia cũng vững vàng treo trên người Tô An Ninh, một gương mặt đỏ bừng, ánh mắt sáng lấp lánh nhìn Tô An Ninh nói: "Chị."

"Động tác hôm nay thành thạo hơn rất nhiều." Tô An Ninh sờ đầu, khen Tô An Tân.

"Vâng, vâng." Được Tô An Ninh khen ngợi, vẻ mặt Tô An Tân càng phấn kích hơn.

"An Ninh, đây là....?" Tả Lập vẫn bị xem nhẹ rồi cuộc cũng chủ động mở miệng hỏi, trong lòng lộp bộp một cái, đây sẽ không phải là con riêng của Tô An Ninh chứ?

"Đây là em trai của em, Tô An Tân." Tô An Ninh giới thiệu cho Tả Lập, sau đó lại quay qua Tô An Tân nói: "Đây là bạn của chị, em cứ gọi là chú Tả là được."

"Chào chú ạ." Tô An Tân lập tức lễ phép chào hỏi Tả Lập.

"Chào cháu, nhưng hôm nay chú Tả không biết có cháu ở nhà, cho nên khi tới đây quên không mang theo quà, hi vọng cháu không để ý." Tả Lập cười nói ôn hòa đối với Tô An Tân, trong lòng cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Chú Tả đến thì tốt rồi." Thái độ của Tô An Tân vẫn ngoan ngoãn kêu to nói.

Thấy không sai biệt lắm, Tô An Ninh đem Tô An Tân đang quần trên người mình ném xuống sofa, sau đó bỏ lại một câu: "Chiều cổ chú Tả của em cho tốt." Sau đó đi tới phòng bếp.

Mà Tô An Tân lại ân cần từ sofa bò lên, lôi kéo Tả Lập ngồi xuống sofa, ân cần đưa nước, lấy hoa quả, sau đó lại mở TV hỏi Tả Lập: "Chú Tả, chú thích xem 《 Dương Dương vui vẻ 》 hay là 《 Mèo đuổi chuột 》?"

Nghe được cậu đồng ngôn đồng ngữ này, Tả Lập không nhịn được bật cười, sờ đầu Tô An Tân nói: "Cái nào cũng được."

Có được câu trả lời này, Tô An Tân liền yên tâm thoải mái mở phim hoạt hình lên xem.

Trong khi Tô An Tân đang xem TV, Tả Lập bắt đầu đánh giá tình huống trong phòng. Đồ dùng trong phòng rất ít, vừa nhìn thì biết, phòng khách trừ sofa cùng bàn trà, ở giữa có một đoạn đất trống, hai gian phòng, một buồng toilet, trang trí rất đơn giản.

Nếu không phải hôm nay hán tới, thì hán cũng thật sự không nghĩ tới Tô An Ninh sẽ ở một nơi như thế này, hoàn cảnh tuy rằng còn tốt, nhưng đối với nghệ sĩ sắp ra mắt mà nói, đây tuyệt đối không phải là một lựa chọn tốt.

Nghĩ vậy, trong lòng Tả Lập chậm rãi đưa ra một quyết định.

Một lát sau, Tô An Ninh đã nấu xong bữa trưa, sau đó mời Tả Lập cùng ăn, Tả Lập nghĩ tới đợi lát nữa có tình huống còn muốn nói chuyện với Tô An Ninh nên gật đầu đồng ý.

Trên bàn, nhìn Tô An Tân ân cần đưa bát đưa đĩa, Tả Lập là khách có một loại cảm giác không thể nào xuống tay, căng da đầu cái gì cũng không làm, cùng hai chị em ăn xong cơm trưa, chờ Tô An Ninh dọn dẹp xong, cuối cùng cũng có cơ hội cùng Tô An Ninh hai người ngồi ở trong phòng khách cùng nhau nói chuyện phiếm.

"Trong nhà của em chỉ có hai người em cùng em trai?" Tả Lập hỏi, ở trong căn nhà này không tìm thấy hơi thở của nam nữ chủ nhân.

"Thời gian trước họ bắt ngờ xảy ra chuyện ngoài ý muốn qua đời."

"A, rất xin lỗi." Tả Lập ngượng ngùng nói, sau đó tiếp tục tìm hiểu thêm những tình huống khác của Tô An Ninh.

Khi Tả Lập đã nắm giữ được một ít tư liệu đơn giản của Tô An Ninh, Tả Lập lại chuyển qua chuyện khác hỏi: "Em hiểu biết gì về ngành nghệ thuật nghệ sĩ này không?"

"Sao?"

"Một khi em chính thức ra mắt, danh tiếng của em sẽ trở nên lớn hơn, không thể sống ở một nơi như vậy, một khi phóng viên biết em sống ở đâu, sinh hoạt riêng tư của em rất dễ dàng bị phơi bày." Tả Lập thẳng thắn mở miệng, đề tài này không phải lý do vì hôm nay tới nhà của Tô An Ninh mà đưa ra, mà vấn đề này về sau cũng sẽ đề cập tới.

Bao nhiêu mình tình bởi vì sinh hoạt cá nhân bị bạo lộ mà gặp phong ba, Tô An Ninh ở nơi như thế này thực sự quá không an toàn.

"Ý anh là muốn em chuyển nhà?" Tô An Ninh hiểu được ý tứ của Tả Lập, hỏi ngược lại.

"Ừ, chuyển đến nơi có bảo vệ, có hoàn cảnh tốt hơn." Tả Lập nói, ngay sau đó dường như nhớ tới chuyện gì, tiếp tục nói: "Gần công ty có một tiểu khu cao cấp, công tác bảo vệ bên trong rất tốt, gần như phóng viên chưa bao giờ qua được của lớn, công ty chúng ta cũng có rất nhiều nghệ sĩ sống ở đó, nếu trước mắt kinh tế của em có khó khăn thì anh cho em mượn trước thuê nhà, về sau em có thông cáo thì trả lại cho anh?"

Bây giờ Tả Lập đã không còn nhớ tới chỗ dựa sau lưng của Tô An Ninh, mặc kệ nguyên nhân là gì, chỉ cần công ty nguyện ý cho Tô An Ninh tài nguyên là được, mà điều hán phải làm rất đơn giản, chính là toàn tâm toàn ý giúp cho Tô An Ninh thuận lợi nổi tiếng.

"Tiền thuê thì không có vấn đề, thế nhưng có vấn đề khác cần anh để ý."

"Chuyện gì?" Tả Lập lập tức ngồi thẳng người hỏi.

"Vấn đề trường học của em trai em, vốn dĩ em đã nhờ người hỏi tình huống nhập học các trường học xung quanh đây, nhưng nếu bây giờ chuyển nhà, lại phải tìm trường học cho nó lần nữa." Tô An Ninh nói thẳng, cô còn nhớ rõ về mặt thấp thòm của Tô An Tân khi hỏi cô về chuyện đến trường.

"Gần chỗ kia thật sự có một trường học, nhưng mà...."

"Nhưng mà cái gì?"

"Chỗ đó có vẻ yêu cầu nghiêm khắc, trừ bỏ học phí khổng lồ mỗi ngày ra, còn cần có thầy giáo nơi đó đề cử cùng với dự thi nhập học, thầy giáo đề cử thì anh có thể giúp cho em, nhưng còn chuyện dự thi nhập học loại này thì anh không thể giúp em được, chỉ có thể suông sẽ thông qua cuộc thi nhập học, em trai em mới có thể đến trường đó đi học, mà trừ ngôi trường này ra, nếu không cần phải đi một tiểu học xa hơn."

"Vậy thì phiền anh giúp em sắp xếp đi, em muốn để nó học ở trường tiểu học gần một chút." Tô An Ninh nghĩ, cảm thấy trường tiểu học gần một chút vẫn là tốt hơn.

"Anh sẽ giúp em bằng cả hai tay, nếu không qua được cuộc thi nhập học, còn có thể đến trường khác." Tả Lập tốt bụng nói, trên thực tế thì trường học này rất gần, hẳn vẫn rất nghi ngờ không biết Tô An Tân có thể thuận lợi thông qua không, dù sao trường học kia quả thực rất không đơn giản.

"Tốt." Tô An Ninh gật đầu, không có cự tuyệt ý tốt này của Tả Lập.

Sau đó, Tả Lập lại hỏi thăm thêm các tình huống khác của Tô An Ninh, Tả Lập mới đưa ra lời tạm biệt.

Từ nhà Tô An Ninh về, Tả Lập lập tức gọi cho người bạn cũ của mình, đây là hai điều đầu tiên sau khi Tô An Ninh trở thành nghệ sĩ trong tay hắn cần hắn xử lý, hắn nhất định phải xử lý xinh xắn đẹp để mới được.

Xế chiều ngày hôm đó, Tả Lập liền mang theo Tô An Ninh đến tiểu khu nhìn mấy gian nhà đang muốn cho thuê, sau khi quyết định xong, mất một ngày sửa chữa, tìm công ty chuyển nhà, hai chị em Tô An Ninh cùng Tô An Tân chính thức chuyển vào nhà mới.

"Thật lớn." Vừa vào cửa, Tô An Tân đã hưng phấn mở miệng nói, sau đó vội vàng chạy xung quanh xem phòng.

Nhìn dáng vẻ của Tô An Tân, Tô An Ninh mỉm cười, bắt đầu sắp xếp lại. Đợi sau khi sắp xếp không sai biệt lắm, chuông cửa nhà vang lên.

Tô An Tân lập tức đi tới mở cửa, nhìn đến người đang đứng ở cửa là Tả Lập lập tức giong giọng hô một câu: "Chú Tả."

"An Tân, đây là quà mà chú hứa sẽ tặng cho cháu." Nói xong, Tả Lập cầm mô hình Transformers vừa mới mua trong tay đưa tới trước mặt Tô An Tân.

Tô An Tân nhìn thoáng qua chị gái mình nhà, sau khi thấy Tô An Ninh gật đầu, mới nhận món quà của Tả Lập, rồi vui vẻ nói một tiếng cảm ơn, sau đó cầm đồ chơi chạy về phòng của mình.

"Hôm nay là ngày đầu tiên em chuyển nhà, có muốn ra ngoài ăn một bữa hay không?" Tả Lập hỏi.

"Được." Tô An Ninh gật gật đầu.

"Vậy anh về nhà trước một chuyến." Nói xong, Tả Lập ở trước mặt Tô An Ninh lấy chìa khóa ra mở cửa nhà đối diện, thì ra, nhà của Tả Lập nằm ở đối diện nhà Tô An Ninh.

Một lát sau, ba người cùng nhau ra khỏi cửa, chỗ ba người đến cũng không xa, chính là một nhà ăn gần ngay tiểu khu.

Ba người vừa bước vào, lại thấy hai người Tàn Vũ cùng Cận Sầm đang đứng bên trong.

"Cận tổng, Tàn Vũ." Tả Lập lập tức chào hỏi hai người.

"Gặp nhau chính là duyên, không bằng cùng ăn thế nào?" Tuy lời Tàn Vũ là nói với Tả Lập, nhưng ánh mắt lại đặt lên người bên cạnh hắn là Tô An Ninh.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Truyền bá chuyện xấu

Editor: Cà ri

Tả Lập theo tầm của Tàn Vũ thấy Tô An Ninh, trong lòng im lặng, vì sao hắn cảm thấy ánh mắt của Tàn Vũ chứa đầy "Sát ý" đây?

Tô An Ninh nhận được ánh mắt của Tần Vũ, bình tĩnh chuyển ánh mắt nhìn Tà Lập đứng bên cạnh nói: "Anh Tà, anh thấy sao?"

Tà Lập cảm giác được ánh mắt Tần Vũ dừng trên người mình, ho nhẹ một tiếng nói: "Đương nhiên được."

Tần Vũ nghe vậy, nhếch môi cười, nhìn về phía người phục vụ nói: "Phòng bao tốt nhất."

"Đến, mời đi bên này." Người phục vụ lập tức làm tư thế mời, trong vòm mắt mang theo một tia kích động.

Rất nhanh, đoàn người đã đi tới phòng bao, ngồi vào chỗ của mình, đôi mắt Tô An Tân quay tròn, cuối cùng ánh mắt dừng trên người Tần Vũ và Cận Sầm nhìn tới nhìn lui, giống như đang tính toán cái gì đó?

"Muốn chọn cái gì? Tùy ý." Nói xong, Tần Vũ liền đem menu ném tới tay Tô An Ninh.

Bay qua hơn nửa cái bàn, Tô An Ninh lưu loát đem menu bắt lấy, vững vàng nắm chắc menu trong tay.

"An Ninh thực sự là thân tàn bất lộ, cô học cái gì?" Tần Vũ thấy thế, ánh mắt lóe lên, hần cũng không quên, Tô An Ninh dễ dàng nâng hần nên quật ngã.

"Học chút da lông, không phải rất lợi hại, nhưng đối phó với một người đàn ông trưởng thành cũng không thành vấn đề." Tô An Ninh có chút ngụ ý nói.

Quả nhiên, chờ sau khi lời Tô An Ninh vừa dứt, Tần Vũ ngay lập tức đen mặt.

Đối với chuyện này, Tô An Ninh làm như không biết gì, trực tiếp đưa menu cho Tô An Tân bên cạnh: "Muốn ăn cái gì, chọn đi!"

"Vâng ạ." Tô An Tân là một đứa bé nghe lời, nghe được lời chị gái mình nói, làm trò trước mặt mọi người bắt đầu nhìn menu, sau đó thuận miệng gọi tên mấy món ăn.

Chờ sau khi Tô An Tân chọn xong, lại nhìn về phía Tô An Ninh, giống như đang đợi mệnh lệnh tiếp theo của cô.

"An Tân, đem menu trả lại cho anh trai kia đi." Tô An Ninh chỉ về phía Tần Vũ.

Nghe vậy, Tô An Tân gật đầu, sau đó đem menu ném về phía Tần Vũ.

Nhìn một màn này, mấy người bên cạnh chột ngẩn người.

Vào lúc Tần Vũ theo bản năng né tránh, menu lại vững vàng rơi xuống bàn trước mặt Tần Vũ.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Tần Vũ đen mặt, Cận Sầm hơi mỉm cười, mà Tà Lập không nhận được cảm lý nước trên bàn lên uống, đề xuống sòng to gió lớn trong lòng mình.

Tần Vũ chỗ nào giống chỗ dựa của Tô An Ninh chứ, nhìn thế nào cũng thấy Tô An Ninh là kẻ thù của hần a?

Lúc này, Cận Sầm bên cạnh lại thuận tay cầm lấy menu, chọn thêm mấy thứ xong, mới đưa cho phục vụ: "Mang những thứ này lên đi!"

"Được." Tiếp nhận menu, người phục vụ nhanh chóng rời khỏi phòng bao, chỉ là ánh mắt nhìn về phía Tô An Ninh vài lần, mỹ nữ này thật lợi hại, một chút cũng không bị nam sắc mê hoặc, nếu là cô, đối mặt với khuôn mặt đẹp trai của Tần Vũ, làm sao còn dám đối xử lạnh nhạt chứ.

"Nghe nói cô chuyển đến tiểu khu Phong Nam?" Sau khi người phục vụ rời đi, Cận Sầm dẫn đầu mở miệng nói.

"Hôm nay vừa chuyển tới." Tô An Ninh nhìn thoáng qua Cận Sầm, bình tĩnh trả lời.

"Cách công ty gần, an ninh bảo vệ tốt, nơi này khá tốt."

"Ừ." Tô An Ninh gật đầu, vẫn lạnh nhạt như trước.

Tà Lập nhìn phản ứng Tô An Ninh đối mặt với Cận Sầm, lại đối với Tô An Ninh xem trọng vài phần, trong giới giải trí, có lẽ nữ minh tinh có thể chống lại dụ hoặc của Tần Vũ rất nhiều, nhưng nữ minh tinh có thể chống lại Cận Sầm lại chỉ có ít ỏi mấy người.

Còn Cận Sầm, nhìn phản ứng lãnh đạm lúc này của Tô An Ninh, lại không có chút để ý nào, biếng nhác ngồi ở chỗ kia, dưới ánh đèn trong phòng chiếu nên người càng thêm mê người.

"Chị ơi, em có thể xem TV không?" Khi hoàn cảnh trong phòng bao có chút im lặng, Tô An Tân nhìn TV trong phòng bao hỏi.

"Có thể."

Chờ sau khi Tô An Tân gật đầu, Tô An Tân lập tức cầm điều khiển từ xa mở TV, chọn kênh, bấm từng kênh từng kênh một.

Đúng lúc này, khi mới dừng lại ở một kênh mới, trong TV Tô An Tân lại thấy được hình của Tần Vũ, nhất thời "Di" một tiếng, sau đó lướt nhìn qua Tần

Vũ một cái, nhỏ giọng nói với Tô An Ninh: "Chị, anh ấy ở trong TV, anh ấy là ngôi sao à?"

"Đúng vậy."

"Để em nhìn xem." Tô An Tân lập tức hưng phấn nói.

Mà tiếng nói từ trong TV truyền đến, mấy người trong phòng cũng đem tầm mắt nhìn về phía TV.

"Tần Vũ, về chuyện hai ngày trước ở đoàn phim xảy ra sự cố đã kết quả hay chưa?" Trong TV, phóng viên nhìn thấy Tần Vũ vừa đi ra, lập tức nhanh chóng dò hỏi.

"Xem như có kết quả." Tần Vũ đứng yên, vẻ mặt lạnh nhạt nói.

"Có thể thuận tiện công bố ra ngoài một chút kết quả không?"

"Không thuận tiện để công bố, liên quan đến công việc nên chúng tôi đã xử lý vấn đề này riêng tư."

"Nghe nói hôm qua cậu đã cùng với Du Chung cãi nhau, có phải có liên quan đến chuyện này hay không?" Phóng viên sắc bén hỏi.

"Cậu thật thông minh!" Nhìn lướt qua người phóng viên đã hỏi câu này, Tần Vũ nói không rõ ràng.

"Ý của cậu là thật sự do Du Chung làm sao?"

"Quan hệ của cậu và Du Chung luôn rất tốt, nguyên nhân lần này là vì liên quan đến chuyện cướp đoạt nhân vật sao? Nghe nói nhân vật nam chính của 《Đại Hiệp》 mà cậu đang quay vốn là của Du Chung, nhưng sau này lại biến thành của cậu, lúc này mới phát sinh sự kiện lần này, nếu thật sự là Du Chung làm, cậu sẽ truy cứu trách nhiệm pháp luật sao?"

"....."

Các phóng viên mồm năm miệng mười dò hỏi, nhưng lúc này đây, Tần Vũ lại không có trả lời, mà dưới sự hộ tống của Phương Diệu thoát khỏi vòng vây của các phóng viên.

Mà sau khi Tần Vũ rời đi, có người chủ trì có ở hiện trường phát sóng trực tiếp cảnh vừa rồi, trực tiếp đem đầu mũi nhọn nhắm ngay Du Chung, tuy rằng Tần Vũ không chính miệng nói là Du Chung, nhưng phóng viên ở hiện trường có người nào không phải thành tinh, sẽ không biết vừa rồi Tần Vũ trong lúc phỏng vấn đã lộ ra nội dung?

Xem xong TV, Tô An Ninh như có chút suy tư nhìn thoáng qua Tần Vũ, nhưng cô nhìn ra, Tần Vũ vẫn chưa có tính toán trực tiếp đối phó Du Chung, tin chắc trải qua đoạn phỏng vấn này, kiếp sống nghệ sĩ này của Du Chung liền bị hủy.

Lời nói giống như thật mà lại giống như giả, mới càng khiến người ta dễ dàng đi sâu vào suy đoán!

Nhớ tới ánh mắt đau lòng ngày hôm đó của Tần Vũ, lại so sách với vẻ mặt trào phúng trong TV kia của Tần Vũ, đây là lần đầu tiên Tô An Ninh tận mắt chứng kiến sóng gió tranh chấp trong giới giải trí.

Lúc này, Tần Vũ lại đột nhiên quay đầu nhìn Tô An Ninh hỏi: "An Ninh, giúp tôi tính thử xem, kết cục cuối cùng của Du Chung sẽ như thế nào? Đoán chữ "Thảm" đi."

Nghe được lời này, Tô An Ninh liếc xéo Tần Vũ, lại nhìn ảnh chụp của Du Chung được chiếu trong TV, lời nói rõ ràng từ trong miệng của cô bật ra: "Bề mặt hẹp, trên rộng, dưới nhỏ, hình mặt giống như trứng ngỗng, người có mặt này có lòng ích kỷ tương đối lớn, đối với người có hình mặt này, không thể nhân nhượng sinh hư, nếu khi hắn có sai, lập tức phải trực tiếp chỉ trích, mấy lần sau, hắn sẽ sợ anh kính anh, mà một khi nhân nhượng, nuôi dưỡng ra dã tâm, thì chi biết làm ra chuyện vô ích hại người hại ta, mặc kệ có ngoại lực hay không, đến cuối cùng cũng sẽ tự hủy Trường Thành, mà có ngoại lực, chẳng qua chỉ kiến Trường Thành dưới chân hắn hủy nhanh một chút mà thôi, còn chữ "Thảm", ứng tâm sở cầu, sau này hắn thật sự sẽ rất thảm!"

Nghe hiểu được ý trong lời nói của Tô An Ninh, Tần Vũ liếc mắt nhìn một cái Tô An Ninh, sau đó tự giễu nói: "Đúng thật là tôi không biết nhìn người."

Đối với lời Tần Vũ nói, Tô An Ninh từ chối cho ý kiến.

Cận Sầm bên cạnh cũng tán thành gật đầu, hắn cũng từng nói qua với Tần Vũ cảnh thân Du Chung, bởi vì Du Chung nhiều lần mượn tay Tần Vũ tiếp cận chính mình, người này dụng tâm bất lương, đáng tiếc Tần Vũ đều không tin, nhưng mà ăn qua một lần một, sau này Tần Vũ sẽ cảnh thân hơn một chút đi!

Ở giới giải trí, muốn tìm được tình bạn chân chính, khó!

Ánh mắt Cận Sầm dừng trên người Tô An Ninh, ánh mắt hơi nheo, người duy nhất không cần lo lắng chắc là Tô An Ninh đi, cô gái này biết đoán mệnh xem tướng, người có ý xấu, sẽ bị cô biết rõ ràng, lại có võ thuật phòng thân, cô ở giới giải trí, không phải sợ người khác ám toán mình, mà sợ cô ám toán người khác đi!

Khác với Cận Sầm chính là, Tả Lập hoàn toàn sững sờ tại chỗ, lời Tô An Ninh vừa nói là cái gì? Sao hắn lại thấy giống mấy lời thần côn nói đây? Lại nhìn vẻ mặt khác nhau của Tần Vũ và Cận Sầm, càng cảm thấy thật kỳ lạ!

Nhưng vào lúc này, nội dung trên TV lại thay đổi một cái khác, lúc này đây, nội dung vẫn như cũ là Tần Vũ, nhưng khi chiếu nên, lại làm tầm mắt của mọi người đều gắt gao nhìn chăm chăm vào TV.

Bởi vì, trên TV thả ra một tấm ảnh chụp, là ảnh chụp Tần Vũ cùng một cô gái sóng vai từ nhà hàng đi ra.

Tuy rằng Tần Vũ đeo kính râm, nhưng từ khuôn mặt vẫn có thể nhận ra rõ ràng, mà cô gái bên cạnh hắn, tuy rằng không thấy rõ khuôn mặt, nhưng vẫn có thể nhận ra rõ ràng đó là một cô gái.

Tần Vũ là một ngôi sao nổi tiếng với nhiều người hâm mộ, tin tức màu hồng phần về hắn thường là mục tiêu của các Đại Giải Trí tòa soạn báo và phóng viên truy lùng, lần này, có một phóng viên theo dõi Tần Vũ chụp được bức ảnh này, lập tức lấy giá cao bán ra ngoài, mới có tiết mục lần này trên TV.

Vốn dĩ, Tần Vũ, Cận Sâm, Tả Lập đối với loại tin tức hồng phần này luôn không để ý, dù sao ngẫu nhiên cũng vì tuyên truyền, cũng sẽ để Tần Vũ thả ra một ít chuyên xấu.

Nhưng vấn đề là, nữ chính trong tin tức lúc này là Tô An Ninh a!

Bây giờ Tô An Ninh còn chưa ra mắt, cùng minh tinh cấp bậc như Tần Vũ truyền ra tin tức như vậy, đó không gọi là tuyên truyền, mà đó gọi là hắc liệu!

Ba người đàn ông am hiểu sâu các quy tắc giới giải trí liếc mắt nhìn nhau một cái, nhanh lập tức động thủ đối phó với tình huống có thể xuất hiện tiếp theo!

Edit thì mất mấy tiếng, lúc đọc thì mất mấy phút, cảm giác thật.....

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nghệ sĩ thật đáng kinh ngạc

Editor: Cà Ri

Tô An Ninh nhìn về mặt của mấy người, trong lòng âm thầm suy xét, chẳng lẽ tin tức này có ảnh hưởng gì tới cô sao?

Tô An Ninh đương nhiên cũng nhận ra người trong ảnh là cô, nhưng cô vẫn có chút ngoài ý muốn, dù sao ngày hôm đó bọn họ gặp mặt điểm cũng tương đối bí ẩn, không nghĩ tới vẫn bị người ta chụp được.

Tô An Ninh không khỏi nhìn thoáng qua Tần Vũ với Tả Lập, theo như lời Tần Vũ nói không thể đoán mệnh với Tả Lập nói phải chuyển nhà, nguyên nhân chắc là đây đi!

Đúng lúc này, Cận Sâm lại ngừng đầu nhìn thoáng qua Tô An Ninh nói: "Có muốn tính thử một chút xem scandal lần này đối với cô có ảnh hưởng lớn không?"

Nghe vậy, Tô An Ninh thu hồi suy nghĩ, nhìn lướt qua Cận Sâm, ném xuống một câu, nói: "Ngày đó tôi đã nói rồi, cứ thuận theo tự nhiên xử lý theo trình tự bình thường, là được rồi."

Cận Sâm vừa nghe xong, đột nhiên nhớ tới ngày ấy Tô An Ninh ở trong văn phòng của hắn từng nói qua giới giải trí có lợi đối với cô, trong lòng liền sáng tỏ, cũng không nói thêm gì nữa, cầm lấy cái ly đặt bên cạnh, đặt nên môi hơi nhấp một ngụm.

Tần Vũ nghe xong cũng thả lỏng tinh thần, nhìn tin tức còn chiếu trên TV, cũng không còn khẩn trương nữa.

Mà Tả Lập thấy Cận Sâm và Tần Vũ bởi vì Tô An Ninh nói một câu mà yên lòng, cả người đều cảm thấy không thoải mái, đang xảy ra chuyện gì a!

Thật sự là hoảng để không vội, thái giám lại gấp, nếu có người đem thân phận của Tô An Ninh đào ra thì làm sao bây giờ? Cũng không thể để Tô An Ninh còn chưa ra mắt trên người đã có một hắc liệu a!

Trong lòng Tả Lập lo lắng sốt ruột, mà ba lớn một nhỏ còn lại thì bình tĩnh ăn xong cơm.

Ăn cơm xong, tạm biệt hai người Cận Sâm và Tần Vũ, Tô An Ninh và Tả Lập dẫn theo Tô An Tân về nhà mới chuyển tới.

"An Ninh, giữa em và Tần Vũ còn cả Cận Tổng rồi cuộc có chuyện gì xảy ra?" Trong lòng Tả Lập suy nghĩ rất lâu, vẫn muốn biết giữa ba người có quan hệ như thế nào.

Ban đầu hẳn còn tưởng rằng hai người có quan hệ không tồi với Tô An Ninh, sẽ là chỗ dựa vững chắc của cô, nhưng trải qua tiếp xúc gần gũi vừa rồi, hẳn lại cảm giác được tình cảm của hai người kia đối với Tô An Ninh rất phức tạp, giống như là bất ổn, lại giống như cực kỳ tin tưởng cô.

Tình huống như vậy thật sự làm hẳn không thể tưởng tượng được.

"Không có quan hệ nhiều, chẳng qua bọn họ được người khác gửi gắm phải chiều cố tốt cho em mà thôi, anh không cần lo lắng về chuyện này, anh chỉ cần giúp em sắp xếp thật tốt mọi thứ ở giới giải trí là được." Tô An Ninh nhìn thấy sự lo lắng trong mắt Tả Lập, liền dùng lời nói hợp lý nhất trấn an Tả Lập.

"Vậy em đoán mệnh đoán chữ lại là thế nào?" Tả Lập truy hỏi, Tô An Ninh nói giống như thần côn, làm hẳn nghe mà cả người đều nổi cả da gà.

"A, em đã quên nói với anh một tiếng, lúc trước em là đoán mệnh sư."

"Đoán..... đoán mệnh?" Tả Lập không cần mở miệng nói, ánh mắt ở trên người Tô An Ninh chuyển đổi vài vòng.

"Anh Tả, anh về nhà mở Weibo của Tần Vũ xem tin tức mà anh ấy chia sẻ lúc trước sẽ biết." Tô An Ninh nhân dịp trả lời, video chứng cứ cũng lưu lại ở đó rồi, sau này cô sẽ còn làm chuyện như vậy, nói với Tả Lập cũng không sao.

"..... Được." Về mặt Tả Lập lập tức trở nên hoảng hốt, hẳn vào giới giải trí làm người đại diện từng ấy năm tới nay, thật sự chưa từng nghe nói qua trong giới giải trí có người trước khi trở thành nghệ sĩ còn là một đoán mệnh sư? Tô An Ninh này mở ra một kỉ nguyên mới sao?

Nói xong lời cuối cùng, trước khi rời khỏi, đầu Tả Lập vẫn ngốc ngốc.

Một lát sau, Tô An Ninh tiễn Tả Lập đi.

Tả Lập vừa đi, Tô An Tân liền đi tới trước mặt Tô An Ninh nói: "Chị ơi, người vừa ở trên TV là chị sao? Chị cũng sẽ thành minh tinh sao?" Tuy rằng gương mặt kia bị che khuất hơn phân nửa, nhưng Tô An Tân chỉ cần liếc mắt một cái liền nhận ra Tô An Ninh.

"Ừ." Tô An Ninh gật đầu.

"Có phải về sau em sẽ thường xuyên nhìn thấy chị trên TV không?" Trên mặt Tô An Tân lộ vẻ hưng phấn: "Về sau em có thể cùng với bọn tiểu mập mập nói, chị gái của mình là đại minh tinh."

"Tiểu mập mập?" Tô An Ninh nghi hoặc nói, đây là lần đầu tiên, cô từ trong miệng Tô An Tân nghe được cái tên này.

"Chính là bạn ngồi cùng bàn của em a, bạn ấy rất béo, mỗi ngày bên trong cặp sách đều có thật nhiều kẹo ngon, bạn ấy còn mời em ăn đấy! Lúc trước em cũng hứa sẽ mang đến cho bạn ấy, nhưng mà..... bây giờ, cũng không có ai chơi với em." Nói xong, biểu tình hưng phấn của Tô An Tân cũng giảm bớt.

Nhìn cảm xúc trên mặt Tô An Ninh, cả người Tô An Ninh không khỏi cứng đờ, sau đó tự nhiên vuốt đầu Tô An Tân nói: "Chờ thêm mấy ngày, em tham gia thí nghiệm nhập học trường bên này, lại chờ thêm một thời gian, là có thể quen biết thêm nhiều bạn học mới, đến lúc đó sẽ có người chơi cùng em."

Nhưng thật ra cô cũng quên mất ở cái tuổi của Tô An Tân ở thế giới này chính là thời điểm cần phải cùng những bạn học cùng nhau chơi đùa, tuy rằng cô thường xuyên ở nhà cùng nó, nhưng dù sao cũng không giống nhau.

Ban đầu, cô chẳng qua chỉ đem Tô An Tân thành em trai tiện nghi mà đối đãi, nhưng Tô An Tân một mảnh nhiệt tình, trong lòng cô vẫn không nhịn được bị xúc động.

"Thật sao? Vậy nhập học dự thi kia muốn kiểm tra cái gì ạ?" Tô An Tân nghe vậy, ánh mắt tức khắc trở nên sáng lấp lánh, hẳn không thể lập tức liền đi học đi.

"Đợi chút Tả hỏi xong sẽ nói cho em biết." Tô An Ninh ôn hòa nói.

"Chị, chị thật tốt!" Tô An Tân đột nhiên nói một câu như vậy, nó còn nhớ rõ trước kia chị gái bị quăng ngã hồng đầu, sau khi tỉnh lại thì ghét bỏ bộ dáng của nó, nhưng mà chị gái chính là chị gái, đến cuối cùng vẫn luôn quan tâm đến nó.

Nghe được câu nói này, giống như có một cục đá ném vào trong mặt hồ yên tĩnh của Tô An Ninh vậy, nổi lên vài gợn sóng, hơi mỉm cười với Tô An Tân sau mở miệng nói: "Nếu cảm thấy chị tốt như vậy, thì chúng ta đi học viết chữ đi!"

Nghe được câu nói này, mặt Tô An Tân ngay lập tức suy sụp, nó thích luyện võ, không thích luyện viết chữ.....

Cho dù Tô An Tân có không tình nguyện thì vẫn theo Tô An Ninh vào phòng, dưới ánh mắt của Tô An Ninh, cầm bút lông mềm oặt bắt đầu luyện chữ, chị gái nói, đây là sở trường hạng nhất, cần phải học thật tốt.....

Tô An Ninh nhìn Tô An Tân ngoan ngoãn luyện chữ cô giao cho nó, khẽ cười rồi ngồi xuống bên cạnh, lấy điện thoại ra chuẩn bị xem động tĩnh dưới Weibo Tần Vũ.

Đây là chuyện trước khi Tả Lập đi nhắc nhở.

Nhớ đến biểu cảm trước khi đi của Tả Lập, trong đôi mắt thanh lãnh của Tô An Ninh lóe lên một tia khác thường, trong lòng không khỏi nghĩ thầm: Cô đoán mệnh, thật sự khiến người ta khó tin vậy sao?

Thu hồi lại suy nghĩ, Tô An Ninh bắt đầu đăng nhập Weibo, sau đó chuyển qua Weibo Tần Vũ xem thử.

"Scandal mới a! Có phải sắp có phim mới không?"

"Nghe nói giải trí Phong Thần muốn quay chụp phim tiên hiệp dài tập, chắc cô gái này là một trong những nhân vật quan trọng đi! Bằng không sao Tần Vũ lại chấp nhận cùng cô ấy tuyên truyền scandal chứ!"

"Nhưng mà, người mới này của Phong Thần thật giống với người đoán mệnh trong video lần trước kia thật giống nhau."

"Lâu trên nhắc nhở tôi mới nhớ, có phải người đoán mệnh lần trước chính là người mới không?"

"Lâu trên đừng nói vậy, vị đại sư đó là đoán mệnh sư, làm sẽ tiến vào giới giải trí a!"

"Bắt lấy mấy người, tôi đối với vị đại sư này bái phục ngũ thể đầu địa (đầu rạp xuống đất), đừng có đem Đại Sư so sánh với mấy cô gái muốn mượn danh tiếng của Tần nam thần nhà chúng tôi thượng vị."

"..."

Càng về sau, các lần đều sai lệch hoàn toàn, fan của Tần Vũ thực sự đang lên án cô gái trong tin tức mượn Tần Vũ để thượng vị, nhưng chỉ khi nào đề cập đến cô gái đoán mệnh trong video, fan Tần Vũ ngược lại sẽ duy trì bảo vệ, điều này khiến không ít người ảo ào chú ý đến Weibo của Đại sư đoán mệnh kia.

Mà vừa mới đi vào, không ít người lại rút cuộc ra không được, thấy Tô An Ninh mỗi ngày đều sẽ đoán chữ miễn phí cho người ta, hơn nữa nhìn theo căn cứ theo thật sự rất chuẩn, trong đó còn có không ít tài khoản Đại V có danh tiếng trong vòng, cho nên mọi người cũng ào ào ở bên dưới để lại bình luận, sau đó chờ Tô An Ninh mỗi ngày đúng giờ chọn người đoán chữ.

Vì vậy, mượn sóng gió scandal của Tần Vũ, tài khoản Weibo Đại sư đoán mệnh này của Tô An Ninh lại có thêm rất nhiều fans.

Đang xem Weibo Tô An Ninh đương nhiên cũng cảm giác được một lượng nhỏ linh lực lấy tốc độ thông thả tiến vào trong cơ thể cô, lại quay đầu nhìn tình huống nào nhiệt dưới Weibo của mình, trong lòng cũng rõ ràng một ít fan này hình như là đến vì biết cô biết tính mệnh?

Cùng người khác thuận lợi chính mình cũng thuận lợi, chính là đạo lý này!

Nghĩ vậy, tâm tình Tô An Ninh rất tốt, bắt đầu giúp một đám người để lại bình luận dưới Weibo đoán chữ, hôm nay không giới hạn số người, tính được đến đâu thì tính.

Mà một bên khác, ở phía công ty xa xa, Cận Sâm và Tần Vũ hai người nhìn động tĩnh dưới Weibo Tần Vũ, lại nhìn cảnh tượng nào nhiệt dưới Weibo Tô An Ninh, không khỏi nhìn thoáng qua nhau, Tô An Ninh thật giống như lời cô nói, vận thế ở giới giải trí của cô rất tốt a!

Hai người lại chú ý thêm một lát, thấy trên mạng cũng không có bạo lộ ảnh chụp của Tô An Ninh, cũng không có phóng viên nào cầm ảnh tới cửa yêu cầu thù lao, thì biết ngày ấy Tô An Ninh không có bị chụp chính diện. Đã như vậy, tạm thời cũng không cần làm động tác dư thừa, hại chính mình bại lộ.

Lúc này, Cận Sâm phân phó nữ nghệ sĩ có danh tiếng tương đương với Tần Vũ trong công ty đến gánh chịu scandal lần này, nếu scandal đã ra, cũng không thể lảng phí được, có người đứng ra, truyền thông sẽ không đem ánh mắt bỏ lên người người mới của bộ phim tiên hiệp lần này rồi.

Nếu Tô An Ninh thật sự muốn xuất hiện trước mặt truyền thông, nhất định không thể lấy theo cách như vậy!

"Không nói tới ân oán giữa mình và cô ấy, nếu cô ấy có thể phát triển tốt, đối với công ty cũng có lợi, cho dù công ty chúng ta sao nữ tuyển một cũng có, nhưng so với Kinh Hải thì vẫn còn thiếu." Tần Vũ thật sự tế nói: "Người mới Kinh Vũ mới tìm ra cậu cũng biết, đợi một thời gian, chỉ sợ lại có thêm một chiêu bài sống, bây giờ có Tô An Ninh, nếu Tô An Ninh có thể áp đảo đối phương, cũng không tệ."

"Tôi cũng có tính toán như vậy, vốn đã đem tài nguyên đập lên người cô ấy, tại sao không hợp tác đôi bên cùng có lợi." Đôi mắt Cận Sâm hơi tối, nhìn về phía Tần Vũ nói: "Thù cô ấy đối với cậu hạ độc....."

"Dù sao cô ấy cũng không phải muốn hại tính mạng tôi, nhường cô ấy một chút có sao." Tả Vũ không để ý nói.

"Lần đầu tiên mới biết cậu hào phóng như thế." Cận Sâm cười nhạo, chỉ sợ là biết bản thân chọc không được người ta đi!

"Như nhau!" Tần Vũ cũng cong cong khóe môi, hai người từ nhỏ lớn lên cùng nhau, ai chẳng hiểu ai?

Cùng lúc đó, Tả Lập về nhà lập tức ấn vào Weibo của Tần Vũ, từ Weibo Tần Vũ mò vào Weibo tính mệnh của Đại sư kia, bình luận mới nhất của Weibo không cần phải nói, kéo xuống, số lượng bình luận không còn là số ít.

Lại nhìn bên dưới bình luận mộ ngục Đại Sur hai ngục Đại Sur, còn có không ít tài khoản Đại V có tiếng trong giới giải trí, khoe miệng Tả Lập nhất thời co rút.

Nhớ tới khuôn mặt thanh lãnh mà tinh xảo của Tô An Ninh, trong đầu hắn chỉ có một tưởng: Lần này có vẻ hắn ký kết với một nghệ sĩ không tầm thường rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Chụp ảnh tạo hình

Editor: Cà Ri

Ngày thứ hai, một tấm ảnh chụp rõ ràng của Tần Vũ và một sao nữ đăng trên báo giải trí, thân hình sao nữ này cùng với hình ảnh cô gái xuất hiện trên đài truyền hình giải trí một ngày trước rất giống nhau, lần này, nhóm cư dân mạng cũng có được câu trả lời.

Khi nhìn thấy thân phận ngôi sao nữ này, tin tức có liên quan đến màu hồng phấn của Tần Vũ đột nhiên im bật.

Bởi vì, đứng bên cạnh Tần Vũ là ngôi sao nữ nổi tiếng tuyển một của công ty Phong Thần Đồng Lâm, hơn nửa tháng trước Đồng Lâm vừa mới cùng bạn trai ngoài vòng của mình kết hôn.

Vì vậy, khi hai người Tần Vũ và Đồng Lâm này vừa đứng trước mặt truyền thông như vậy, cũng đủ đem ánh mắt của truyền thông và nhóm fan dẫn trở về, lập tức liền có người bói ra nguyên nhân hai người này xuất hiện cùng nhau là bởi vì một bộ phim truyền hình mới 《 Tam giới 》.

Rất nhanh, bộ tiên hiệp truyền hình《 Tam giới 》 này trong thời gian ngắn ngửi chiếm lĩnh tầm nhìn của khán giả, mà cũng trong khoảng thời gian ngắn này trái lại đem không ít ánh mắt dẫn tới trên bộ phim truyền hình《 Tam giới 》.

Khi Tả Lập ở nhà xem tin tức che trời lấp đất trên mạng, lập tức liền thờ dài nhẹ nhõm một hơi, hắn đã biết mà Cận Sần và Tần Vũ không có khả năng mặc kệ chuyện này, chỉ là không nghĩ tới bọn họ ra tay đơn giản mà thô bạo như thế, danh tiếng của Đồng Lâm và Tần Vũ ngang nhau, lại đã kết hôn, nếu là hai người này mà nói sẽ không làm ai hoài nghi, mặt khác Đồng Lâm với Tần Vũ lại là nam nữ chính trong 《 Tam Giới 》, hai người cũng có thể mượn gió đồng lần này tuyên truyền một phen.

Quan hệ xã hội của Phong Thần cũng không phải ăn chay!

Sau khi xác nhận Tô An Ninh sẽ không bị hắc liễu uy hiếp, Tả Lập thu dọn một chút rồi ra cửa, đi đến cửa nhà đối diện chuẩn bị kêu Tô An Ninh cùng đi đến công ty.

Tài chính 《 Tam Giới 》 đã có đủ, Đình Giang cũng đã tuyển chọn tốt nhân viên công tác, cũng đã chọn được ngày khởi động máy, hôm nay mang Tô An Ninh đến công ty là để chụp ảnh tạo hình.

"Ảnh tạo hình?" Tô An Ninh nghe xong lời Tả Lập nói, nghi hoặc hỏi.

"Dùng để làm ảnh tuyên truyền, còn có những phục sức (quần áo và trang sức) ngày hôm nay về sau em sẽ mặc khi đóng phim." Tả Lập mở miệng giải thích cho Tô An Ninh, hắn biết cô đối với giới giải trí cũng không quá hiểu biết, nên chỉ có thể cố gắng hết sức giúp Tô An Ninh hiểu thêm về quy tắc trong giới giải trí.

"Ừ." Tô An Ninh khẽ gật đầu, tầm mắt lại nhìn thoáng qua trên người Tô An Tân, ngày hôm qua sau khi nghe lời Tô An Tân nói, bây giờ cô thật có chút không muốn để cho Tô An Tân ngốc một mình ở nhà.

Nhìn Tả Lập, Tô An Ninh nói tiếp: "Xung quanh đây, có chỗ nào cho trẻ con đi không?"

Tả Lập nghe vậy sững sốt, nhìn thoáng qua Tô An Tân ngoan ngoãn đứng bên cạnh lập tức nói: "Có, cách chỗ này không xa có cung thiếu niên, có thể để cho An Tân lựa chọn lợp mà nó thích."

"Được." Tô An Ninh một lời đồng ý.

Sau đó Tô An Ninh và Tô An Tân theo sự dẫn dắt của Tả Lập đến cung thiếu niên, giúp Tô An Tân chọn hai lớp khác nhau vào buổi trưa và buổi chiều mà nó thích hơn nữa sau khi ngay trong ngày hôm nay bắt đầu vào học, Tô An Ninh mới cùng Tả Lập đến công ty.

Trong công ty, muôn màu nghệ sĩ, người đại diện còn có các nhân viên qua lại, về mặt vội vàng.

Tả Lập dẫn theo Tô An Ninh đi trong đại sảnh, cũng nhận được không ít ánh mắt của mọi người.

Ai cũng biết công ty mới ký một nghệ sĩ mới, đảm nhiệm một nhân vật quan trọng trong bộ phim mới của Đình đạo, cũng là do Đình đạo từ trong hải tuyển tự mình tuyển chọn, quan trọng nhất chính là công ty còn vì cô ấy mà bố trí người đại diện trước đây của Đình Giai, Tả Lập.

Nhìn một chút lý lịch như vậy, ai cũng đều biết người mới này sẽ là một thể hệ mới mà công ty muốn hết sức bồi dưỡng.

Lúc này nhìn Tô An Ninh, không ít người ở trong tối bắt đầu bàn luận.

"Đây là nghệ sĩ mới tới sao? Lớn lên thật sự rất xinh đẹp, chủ yếu là khí chất rất tốt, đi theo con đường nữ thần cao lãnh sao?"

"Nghệ sĩ mà Tả Lập dẫn dắt có thể kém sao? Có lẽ về sau lại một Đình Gia nữa đi!"

"Sao tôi lại cảm thấy cô ấy nhìn rất quen mắt a?"

"A, ban đầu còn không để ý, cô nói như vậy tôi cũng cảm thấy thật quen mắt a!"

"Mặc kệ nhìn quen mắt hay không quen mắt, dù sau người ta cũng một bước lên trời, về sau còn có thể thường xuyên ở trên TV nhìn thấy bóng dáng của người ta đấy!"

"....."

Cảm giác được không ít tầm mắt dừng trên người mình, hơn nữa một ít lời bàn luận kia cũng rơi rõ ràng vào trong tai, về mặt Tô An Ninh hiện lên một tia khác thường.

Nhận ra sắc mặt Tô An Ninh biến hóa, Tả Lập nhỏ giọng nói: "An Ninh, hôm nay chẳng qua chỉ người trong công ty, về sau chờ khi em nổi tiếng, còn có phóng viên, fans....., sớm hay muộn gì em cũng phải có thói quen tiếp nhận ánh mắt và bàn luận của người khác."

"Em hiểu được." Tô An Ninh trả lời, chỉ là cô cảm thấy loại cảm giác này thật mới lạ có chút không quen thôi.

Cô càng có thói quen ở trong góc bí ẩn đánh giá cái thế giới này hơn.

Thế nhưng bởi vì nơi phát ra linh lực kỳ lạ này, cô lại bắt đầu từng bước một trải qua sinh hoạt không giống như lúc trước.....

Nhưng mà cho tới bây giờ, ở chỗ này cô cảm nhận được mọi thứ đều rất tốt, có lẽ đây cũng là một thể nghiệm mới lạ ở trên cái thế giới này, ngày sau cô về đến nhà, cô cũng vẫn sẽ nhớ tất cả mọi thứ ở nơi này.

Rất nhanh Tả Lập đã dẫn Tô An Ninh đến studio của công ty.

Nhà thiết kế trang phục đã đứng trước bên cạnh phòng hóa trang trong studio đợi Tả Lập.

Lúc Tô An Ninh và Tả Lập đến, trong phòng hóa trang đang bận rộn thành một đoàn.

Chuyên gia tạo hình trong đoàn phim vừa thấy Tô An Ninh đi vào, ánh mắt liền sáng lên, sau đó lập tức phân phó cho trợ thủ bên cạnh đem trang phục của Tô An Ninh lấy ra.

Trong toàn bộ phim, trang phục Thánh Nữ Vu tộc mà Tô An Ninh đóng là hoa lệ nhất, cũng hao phí nhiều công sức nhất, chuyên gia tạo hình lúc này đã gấp không chờ nổi muốn nhìn thấy bộ trang phục này mặc trên người Tô An Ninh sẽ có cảm giác như thế nào.

Vì thế, dưới tình huống Tô An Ninh còn chưa kịp phản ứng, đã bị một đồng cô gái đẩy mạnh vào phòng thay đồ.

Hai người Tả Lập và chuyên gia tạo hình đứng bên ngoài phòng thay đồ giương mắt nhìn.

Một lát sau, Tô An Ninh từ phòng thay đồ đi ra.

Ở một thoáng khi cô bước ra từ phòng thay đồ, cả phòng hóa trang liền lập tức yên tĩnh.

Trên người mặc váy dài thuần trắng chấm đất, đường viền hoa màu xanh trên cổ áo và thắt lưng, nhìn vô cùng tươi mát, đứng ở chỗ đó, làm cho người ta có một loại cảm giác phiêu phiêu dục tiên, về mặt lạnh nhạt mà thanh lãnh càng tăng thêm một phần tiên khí không dính khói lửa nhân gian, trên gương mặt tinh xảo trắng nõn không trang điểm, lại nhiều hơn vài phần tươi mát thoát tục, chọc lòng người.

Cứ lẳng lẳng đứng ở nơi đó, cũng có thể hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Quanh quẩn trong đầu mọi người chỉ còn lại một câu: Quá đẹp!

Chuyên gia tạo hình thấy vậy lập tức bước đến, đi vòng quanh Tô An Ninh đánh giá từ trên xuống dưới, sau đó mở miệng nói: "Quá hợp rồi!"

Nói xong chuyên gia tạo hình lập tức lôi kéo Tô An Ninh ngồi xuống trước bàn trang điểm, cầm đồ trang điểm của mình lên bắt đầu giúp Tô An Ninh tạo hình.

Khi trang điểm cũng không quen khen ngợi làn da của Tô An Ninh: "Cô chăm sóc da như thế nào vậy? Thật sự tốt quá."

Chuyên gia tạo hình vừa nói, một bên lại không nhìn được dùng tay sờ soạng một chút. Cô thế, cô tuyệt đối không phải vì ăn đậu hủ của Tô An Ninh, mà thật sự bởi vì làn da của Tô An Ninh thật sự quá tốt, tốt khiến người tốn rất nhiều thời gian chăm sóc da như cô cũng phải hâm mộ ghen tị.

"Tôi thích dùng một ít được liệu chế (nấu) nước canh rửa mặt." Tô An Ninh trả lời đơn giản.

"Được liệu gì?" Hai mắt chuyên gia tạo hình sáng lấp lánh hỏi, nếu có hiệu quả tốt mà nói, cô cũng có thử một chút đúng không?

Tô An Ninh nghe vậy trực tiếp nói cho chuyên gia tạo hình mấy loại được liệu, chuyên gia tạo hình trong lòng chậm rãi nhớ xuống.

Có một đoạn đạo nhạc này, tình cảm của Tô An Ninh và chuyên gia tạo hình giống như là càng gần thêm một chút, giúp Tô An Ninh trang điểm lại càng thêm tinh tế nghiêm túc hơn.

Tô An Ninh nhắm mắt lại, tùy ý chuyên gia tạo hình ở trên mặt mình đánh phá.

"Xong rồi!" Một câu mang theo sự vui mừng từ trong miệng chuyên gia tạo hình tràn ra, Tô An Ninh chậm rãi mở mắt.

Nhìn chính mình trong gương, lần đầu tiên Tô An Ninh cảm giác được thủ đoạn trang điểm thật thần kỳ.

Vốn là gương mặt thanh lệ lại bởi vì hóa trang mà hiện ra nhẹ nhàng quyến rũ, đường kẻ mắt kéo dài ra làm ánh mắt Tô An Ninh giống như là muốn câu hồn người vậy, còn có đôi môi được tô đỏ mọng lên, được ánh đèn chiếu xuống càng thêm tinh xảo....

Lại kết hợp với trang phục trên người, tiên khí cùng yêu khí cùng tồn tại, khiến cho người ta có cảm giác trên người Tô An Ninh vừa chính lại vừa tà.

Nhưng loại khí chất mâu thuẫn này, lại chính là tính chất đặc biệt mà Thánh Nữ Vu tộc có sẵn trên người.

Chuyên gia tạo hình vừa lòng không thể vừa lòng hơn, đây chính là nữ vương Vu tộc trong cảm nhận của cô!

Khi thời điểm Tần Vũ và Đinh Giang bước vào vừa đúng lúc là Tô An Ninh đã tạo hình xong, trong mắt hai người cùng lúc hiện lên kinh diễm thoáng qua.

Đặc biệt là Đinh Giang, ánh mắt lần đầu tiên nhìn thấy Tô An Ninh chính là cảm thấy thật thích hợp, bây giờ nhìn thấy Tô An Ninh sau khi tạo hình lại càng có một loại kinh hi bất ngờ.

"Tốt! Tiểu Phuong, kỹ thuật hóa trang của cô càng ngày càng tốt." Đinh Giang vừa lòng nói.

Chuyên gia tạo hình cũng chính là Tiểu Phuong cười nói: "Là trụ cột của Tô tiểu thư tốt, mới có thể đem kỹ thuật của tôi phát huy đến tận cùng."

"Không nói nữa, cô cũng giúp Tần Vũ hóa trang một chút đi!" Đinh Giang lập tức giang phân phó nói.

Tiểu Phuong lập tức làm một thủ thế OK, rồi dẫn theo Tần Vũ đi chọn lựa trang phục.

Lúc đi ngang qua bên người Tô An Ninh, Tần Vũ cố ý tạm dừng một lát, nhìn lướt qua Tô An Ninh một cái rồi mới đi.

Nhìn một màn này, mí mắt Tả Lập giật giật.

Nhưng thật ra những người khác lại không chú ý, Đinh Giang thấy Tần Vũ đi đôi đồ, liền đưa mắt nhìn qua phía Tô An Ninh: "Đi, đi studio."

Nghe được lời Đinh Giang nói, Tả Lập lập tức đi đến bên cạnh Tô An Ninh, hỗ trợ cầm làn váy rồi nhanh chóng đi theo Tô An Ninh.

Đi vào studio, Đinh Giang phân phó nhân viên công tác đem đạo cụ lên, sau khi tự mình chỉ huy xong, mới để Tô An Ninh đứng dưới đèn chiếu.

Ánh đèn flash chợt nháy, ánh mắt Tô An Ninh không chịu được nháy một cái, sau đó ánh mắt thoáng nhìn về phía nhiếp ảnh gia đang cầm máy ảnh.

"Nhìn vào máy ảnh, thoải mái chút, cứ như tự nhiên như bình thường là được." Nhiếp ảnh gia nhìn cơ thể có chút cứng ngắc của Tô An Ninh trong màn ảnh nói.

Tô An Ninh nghe vậy, chậm rãi thoải mái lên, nhìn thẳng vào máy ảnh, đem đầu thả lỏng, cơ thể theo bản năng cử động.

Nhiếp ảnh gia không nói nữa, chỉ là dùng máy ảnh nhắm ngay Tô An Ninh, tiếng răng rắc rắc không ngừng mà vang lên ở trong phim trường.

Đến cuối cùng, động tác của Tô An Ninh càng ngày càng tự nhiên, tốc độ nhiếp ảnh gia nhấn nút càng lúc càng nhanh.

Đinh Giang đứng một bên nhìn vậy vừa lòng gật đầu, cảm nhận ống kính của người mới này không tồi, trừ bỏ lúc mới bắt đầu còn chưa thích ứng, đến lúc sau thì biểu hiện cũng được rồi, hải tuyến chọn lần này đúng là chọn được một hạt giống tốt.

Tả Lập nhìn biểu tình vừa lòng của Đinh Giang, trái tim dần dần dễ xuống.

Lại nhìn Tô An Ninh đứng dưới ánh đèn chiếu, ánh mắt Tả Lập cũng trở nên nhu hòa hơn, mặc kệ như thế nào, Tô An Ninh cô ấy cũng bước một bước đầu tiên vào giới giải trí!

...

Mấy ngày sau, dưới Weibo chính thức của giải trí Phong Thần đã tung ra tạo hình mới nhất của dàn diễn viên 《Tam Giới》.

Ảnh tạo hình vừa ra, ngay lập tức hấp dẫn không ít sự chú ý của mọi người và truyền thông!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Bắt đầu gặp may

Editor: Cà ri

Bản thân giải trí Phong Thần chính là một trong những công ty đứng đầu giới giải trí, là công ty đại diện cho rất nhiều ngôi sao nổi tiếng, Weibo chính thức đã sớm đạt được trăm triệu lượt đăng ký, cho nên có thể thấy lưu lượng của cư dân mạng không phải bình thường, vì vậy Weibo chính thức luôn là công cụ tốt để Phong Thần tuyên truyền với bên ngoài.

Lúc này đây, 《Tam giới》còn chưa bắt đầu quay, Weibo chính thức đã bắt đầu tuyên truyền, còn có thể không làm cho mọi người chú ý sao?

Quan trọng hơn chính là, bọn họ nghe nói lần này ngoại trừ hai diễn viên nam nữ chính ra, tất cả những nhân vật khác đều dùng người mới, trong đó, vai Thánh Nữ Vu tộc được giải trí Phong Thần tiến hành tuyển chọn bên trong công ty không có kết quả, cuối cùng từ trong hải tuyển chọn ra đến.

Vì thế, dưới ảnh tạo hình không ít phóng viên và fans vì thần thượng nhà mình mà bắt đầu chú ý tới Tô An Ninh, người đóng vai Thánh Nữ Vu tộc.

Đến khi nhìn đến ảnh tạo hình, thật sự là không ít người đến xem náo nhiệt bị hấp dẫn bởi Tô An Ninh.

Chỉ riêng về vẻ đẹp mà nói, tuy rằng Tô An Ninh coi như xinh đẹp, nhưng tuyệt đối không đến mức khiến người ta vừa thấy đã mê mẩn.

Nhưng kết hợp với khí chất trên người Tô An Ninh, cũng đủ làm không ít người vì cô mà mê muội.

Vì vậy, dưới Weibo chính thức của Phong Thần xuất hiện không ít bình luận liên quan đến Tô An Ninh.

"Đẹp! Đẹp làm tôi chỉ muốn nín thở liến hình! Không còn lời để nói, đăng thêm ảnh chụp đi!"

"Ngao ngao ngao, hải tuyển ra có khác quả thật không giống mà!"

"Tôi thích cô ấy, người mới này có Weibo không?"

"Hắc hắc, tôi công hiến Weibo của cô ấy một chút, mau đi nhìn một cái đi! Tôi chính là fan náo tào của cô ấy."

"....."

"Mẹ nó, Thánh Nữ Vu tộc quả thật rất vu mà! cô ấy thế mà lại đoán mệnh ở Weibo."

"Lầu trên, tôi bổ sung một câu, còn muốn mạng hơn là cô ấy còn tính rất chuẩn!"

"Thật sự rất chuẩn sao?"

"Chuẩn!"

"Chuẩn!"

"Chuẩn! Thuận tiện nói thêm một câu, căn cứ theo thống kê của tôi, mới trước mắt thôi, vị Đại sư này từ một chữ cũng không nói qua số mệnh giống nhau, không nói cái khác, bản lĩnh này thật sự gạch thẳng đánh dấu, dù sao tôi tin!"

"A a a, hôm nay, tôi tìm được nữ thần của mình rồi!"

"....."

Dựa vào một tấm ảnh tạo hình cùng với tin tức Weibo lúc trước, Tô An Ninh cái tên ba chữ này nhanh chóng đi vào tầm mắt của cư dân mạng, cùng

ngày hôm đó, #Tô An Ninh# ba chữ lập tức bước vào bảng hot search Weibo.

Tô An Ninh nổi tiếng không phải chỉ là vẻ đẹp của mình, quan trọng hơn chính là thân phận, một mặt khác của cô —— đoán mệnh sư!

Giới giải trí trên thực tế một người mới muốn xuất hiện ở giới giải trí lại chiếm lĩnh các trang báo lớn có vẻ như rất khó khăn, trừ khi người mới vừa mới xuất đạo đã có phim truyền hình làm người khác phải nhớ thật sâu, nhưng mà phần lớn người mới đều phải trải qua mấy bộ phim truyền hình mới có thể làm khán giả chậm rãi nhớ ở trong đầu.

Nhưng lúc này đây, Tô An Ninh ngoại lệ!

Bởi vì vô số cư dân mạng giúp vui và phóng viên sau khi vào Weibo của Tô An Ninh, hoàn toàn bị phong cách kỳ lạ bên trong làm cho hoảng sợ rồi.

Đại sư đoán mệnh là cái quý gì?

Đoán chữ miễn phí là cái quý gì?

Một đám người quý liêm Đại sư là cái quý gì?

Vốn bọn họ cho rằng sau khi vào nhìn đến sẽ là ảnh chụp xinh đẹp của Tô An Ninh, nhưng mà bọn họ nhìn đến lại là từng hàng đoán chữ miễn phí, lại kéo đến trước kia, chẳng qua cũng chỉ là video Tô An Ninh để lại.

Nếu không phải chủ nhân trên video ả ả có thể nhìn ra tới là Tô An Ninh, hơn nữa có chút fans kia xác nhận chính xác, thì thật sự bọn họ sẽ cho rằng mình vào Weibo của Thần côn nào đó.

Mặc kệ như thế nào, Tô An Ninh nhanh chóng gây ấn tượng với cư dân mạng với phong cách kỳ dị của mình.

Trong lúc không ít cộng đồng mạng ở dưới Weibo của Tần Vũ và Đồng Lâm chúc mừng phim mới xuất thế, thì dưới Weibo Tô An Ninh lại là một đồng lớn đủ loại kiểu đáng bình luận.

Bình luận tăng vọt như thế này cũng rất nhanh chóng bị người quản lý Weibo là Lục Tầm thấy được.

Nhìn một đồng bên dưới kia "Đại Sư, sao cô lại trộn lẫn vào giới giải trí?" "Đại Sư, tôi là fan nào tàn của cô, cô đóng phim truyền hình tôi nhất định sẽ xem" "Đại Sư....."

Trộn lẫn vào giới giải trí? Đóng phim truyền hình?

Lục Tầm đã bị mấy bình luận này làm lờ mờ rồi.

Chị Tô lúc nào thì vào giới giải trí? Sao hần lại không biết?

Lục Tầm lập tức nhìn một ít liên kết dưới bình luận, sau khi tìm được địa chỉ, rất nhanh chóng đã thấy được phía Weibo chính thức của giải trí Phong Thần tung ra ảnh tạo hình, quay đầu lại nhìn số Fan tăng vọt của Tô An Ninh, Lục Tầm cả người cả thấy cái thế giới này thật quá huyền diệu!

Chị Tô là Đại Sư đoán mệnh như vậy làm sao lại bỏ chạy tới giới giải trí đây?

Ngay lập tức trong đầu Lục Tầm nghĩ đến Tần Vũ, sau đó, trong lòng Lục Tầm lộp bộp một cái, sẽ không phải là anh Tần Vũ đem chị Tô vào giới giải trí đi?

Nghĩ đến đây, Lục Tầm bỗng trở nên lo lắng, không phải anh Tần Vũ lại có cái chủ ý xấu xa gì đi? Sau đó lập tức rút điện thoại ra gọi cho Tần Vũ.

"Lục Tầm?" Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói nghi hoặc của Tần Vũ.

"Anh Tần Vũ, có phải chị Tô bị anh mang vào giới giải trí hay không?" Lục Tầm khẩn trương hề hề hỏi.

"Xem như đi!" Tần Vũ ở đầu bên kia điện thoại không mặn không nhạt trả lời.

"Kia anh Tần Vũ, vậy thì anh ngàn vạn đừng có ý xấu với chị Tô a! Không nói cái khác, chị Tô tốt xấu gì cũng giúp anh một lần không phải sao?" Lục Tầm lập tức hỏi ngay, hần sợ bản thân chưa nói xong, Tô An Ninh ở giới giải trí liền xảy ra chuyện.

"A, nhưng thật ra cậu không cần lo lắng, chỉ cần cô ấy không đối với anh có ý xấu thì tốt!"

"Lời này của anh có ý...."

"Nếu không có việc gì, anh còn có chuyện, cúp đây!" Tần Vũ trực tiếp cúp điện thoại.

Mà Lục Tầm nghe tiếng tút tút trong điện thoại, vô thức sờ sờ đầu của mình, hần có chút nghe không hiểu lời anh họ nói, cái gì mà chị Tô không có ý xấu với hần thì tốt rồi?

Mà lúc này, sau khi Tần Vũ cúp điện thoại của Lục Tần xong, dựa lưng vào sau ghế sofa, trong mắt mang theo một chút ánh sáng kỳ lạ.

Nhắc di động ở bên cạnh, sau khi mở khóa, nhanh chóng vào Weibo, nhấp vào Weibo của Tô An Ninh, nhìn fan và một chút bình luận mới nhất về Weibo của Tô An Ninh, đôi mắt hẹp dài không khỏi nheo lại, hẳn thật sự không nghĩ tới, lần đầu Tô An Ninh xuất hiện trước mặt truyền thông lại suôn sẻ như vậy.

Duỗi tay, nhìn đường màu đen rõ ràng trên tay mình, về mặt Tần Vũ lại trở lên tối tăm, cứ theo tình huống như vậy đi, liệu có phải còn hơn hai tháng nữa là có thể lấy được thuốc giải lần đầu tiên rồi không?

Đúng lúc này, Phương Diệu đẩy cửa ra từ bên ngoài nhìn vào, thấy Tần Vũ ngồi gần như bất động, có chút kinh ngạc nhìn chằm chằm.

Tần Vũ nghe thấy động tĩnh, bình tĩnh ngừng lại động tác trong tay, ngẩng đầu nhìn về phía Phương Diệu: "Có việc?"

"Cậu xem Weibo chưa? Tô An Ninh kia là chuyện gì xảy ra?" Phương Diệu dò hỏi, Tô An Ninh bất ngờ lọt vào mắt nhiều người, bỗng chốc cướp đi phong thái của tất cả diễn viên 《Tam giới》 lần này.

Mà chuyện làm hẳn kinh ngạc nhất không phải cái khác, mà lại là thân phận đoán mệnh sư sau lưng Tô An Ninh. Lần đầu tiên hẳn thấy nghệ sĩ có thân phận kỳ lạ như vậy. Hơn nữa hẳn đột nhiên nhớ tới chuyện có một lần Tần Vũ đi đoán mệnh, vì vậy ấn tượng đối với Tô An Ninh càng thêm rõ ràng hơn.

"Đúng như những gì anh đang nghĩ!" Nhìn thần thái và ý nghĩ lúc này của Phương Diệu hoàn toàn biểu lộ hết trên mặt, Tần Vũ lạnh nhạt trả lời.

"Người trước kia đoán mệnh cho cậu chính là cô ấy?" Phương Diệu nghe vậy, nghĩ rằng phỏng đoán trong lòng mình đã được khẳng định, đột nhiên hiểu rõ.

"Đúng."

Phương Diệu nghe vậy, nhìn thoáng qua Tần Vũ, lúc trước hẳn còn không hiểu, vì cái gì mà Tần Vũ lại vô duyên vô cớ giúp đỡ một người mới không có bất kỳ quan hệ gì, bây giờ tất cả đã sáng tỏ rồi.

Nhưng mà, nhìn dáng vẻ của Tần Vũ, chẳng lẽ lúc trước Tô An Ninh tính mệnh chuẩn rồi sao? Đáy mắt nhìn không được xẹt qua một tia khiếp sợ.

Đối với sự khiếp sợ của Phương Diệu, Tần Vũ không nói gì, sự việc không có đơn giản như Phương Diệu nghĩ vậy, nhưng hẳn có thể cho Phương Diệu biết cũng chỉ có chút ít đó thôi.

Sau đó, Phương Diệu cũng lấy ra di động nhìn tình huống lúc này của Tô An Ninh, nhìn số fan ngày càng nhiều và vô số bình luận, trong lòng đối với Tô An Ninh khâm phục thêm một tầng, không nói cái khác, bản lĩnh mời chào fan của Tô An Ninh rất cao.

Nhưng mà, Tô An Ninh là một đoán mệnh sư như vậy lại vào giới giả trí, cuối cùng là muốn làm gì?

Mà bên kia, Tô An Ninh bị vô số người vương bạn nhớ thương lại đang ở trên Weibo theo dõi số lượng fan tăng lên, theo số lượng tăng lên không ngừng, linh lực mạnh mẽ tràn vào cơ thể càng nhiều, điều này làm cho cô không còn thời gian để nghĩ nhiều về việc khác, vẫn luôn ở trong phòng đem linh lực không ngừng tràn vào người tinh luyện.

Ở trong mắt Tô An Ninh, những fan đó một đám đều quý giá đòi mạng!

Sau khi tinh luyện một vòng linh lực mới vừa tràn vào người xong, Tô An Ninh thở nhẹ một hơi, mở to mắt nhìn thoáng qua Weibo.

Nhưng vào lúc này đây, lọt vào trong tầm mắt chỉ có một chữ đơn giản: Khốn!

Dấu hiệu không tốt!

Bốn chữ hiện lên rõ ràng trong lòng Tô An Ninh.

Theo suy nghĩ của cô, những gì liên quan đến cô bây giờ cũng chỉ đơn giản là Weibo này. Vậy thì dấu hiệu không tốt là đến từ đâu?

Ngay sau đó, Tô An Ninh đã đem điều suy đoán này ném ra sau đầu, bởi vì khi đối mặt với người có thực lực mạnh, các dấu hiệu xấu cũng không còn tốt nữa.

Tô An Ninh chưa bao giờ cho rằng những mệnh số vận mệnh này sẽ ảnh hưởng đến mình.

Đặt điện thoại sang một bên, Tô An Ninh từ trên bàn gần bên cạnh cầm kịch bản lên xem, luôn có một cảm giác "Bên ngoài sóng gió mịt mù, mà ta vẫn đồ sộ bất động"

Cứ như vậy, sau khi dưới sự cố gắng tìm kiếm của bên ngoài và công ty Phong Thần ở sau lưng giúp đỡ, Tô An Ninh người mới này lấy tốc sét đánh không kịp bưng tai lọt vào tầm mắt của mọi người, trở thành người mới nổi bật mạnh mẽ nhất trong tương lai.

Mà Tô An Ninh ngoài một tầm ảnh hưởng và một chút tin tức trên Weibo, cũng không có xuất hiện trước mặt người khác, có người đã từng nghĩ rằng, Tô An Ninh rất nhanh sẽ bị lãng quên, nhưng sự thật không phải như vậy, Tô An Ninh ngược lại càng trở lên thần bí, đám fan cũng càng thêm mong đợi,

không ít người ở trên Weibo gào khóc nói mình chờ đợi sự xuất hiện tiếp theo của Tô An Ninh.

Rất nhanh, nghi thức khởi động máy của 《 Tam giới 》bắt đầu.

Ngày hôm đó, từ sớm Tả Lập đã chờ Tô An Ninh tới công ty, sau khi trang điểm đơn giản, liền mang Tô An Ninh tới đoàn phim tụ họp.

Mà khi Tô An Ninh và Tả Lập xuất hiện trước mặt nhân viên đoàn phim, mỗi người đều nhin không được đem ánh mắt nhìn lên mặt Tô An Ninh.

Tô An Ninh, người mới này gần đây chính là người nổi bật nhất sân khấu a!

"Đình đạo." Dưới sự hướng dẫn của Tả Lập, Tô An Ninh chào hỏi Boss của cả đoàn đội.

"Ừ." Đình Giang gật đầu, coi như ôn hòa nhìn Tô An Ninh, bởi vì dù sao Tô AN Ninh cũng đem đến độ chú ý nhất định cho đoàn phim.

Nghĩ đến một thân phận khác của Tô An Ninh được mọi người say sưa bàn luận, đang lúc chuẩn bị để lát nữa tiến hành nghi thức bái thần, Đình Giang nhin không được tò mò mở miệng hỏi Tô An Ninh: "An Ninh à, có thể giúp tôi tính thử xem bộ phim này có thể hot hay không?"

Nghe được lời dò hỏi của Đình Giang, xoay một tiếng, có không ít người trong đoàn phim nghe thấy đều tầm mắt dừng trên người Tô An Ninh, bọn họ còn không có tận mắt nhìn thấy Tô An Ninh đoán chữ qua đâu!

Mà sau khi Tô An Ninh nghe được Đình Giang hỏi, duỗi tay ra, cứ như vậy trước mặt mọi người bấm tay bắt đầu tính.

Không lâu sau, Tô An Ninh đã ngừng động tác trong tay, nhìn Đình Giang chậm rãi mở miệng nói: "Thần nói, bộ phim này sẽ hot!"

Lúc này Tô An Ninh đứng ở chỗ đó, vẻ mặt lạnh nhạt, lời nói ra cũng bí mật mang theo một tia thanh lãnh, phảng phất giống như tiên tử không ăn khói lửa nhân gian, ở hiện trường không ít người bỗng chốc ngẩn ngơ, vì sao bọn họ lại có cảm giác Tô An Ninh là thần côn đây?

"Tốt!" Mặc kệ phản ứng của mọi người, Giang Đình nghe xong thì vẻ mặt luôn nghiêm túc lại hiện lên ý cười nhàn nhạt, sau đó đồng ý nhìn Tô An Ninh gật đầu, đoàn người chậm rãi ngồi trên xe bus bắt đầu xuất phát đến hiện trường Ảnh thị thành.

Hai người Tô An Ninh và Tả Lập ngồi ở vị trí phía trước, vừa ngồi xuống ổn định thì Đồng Lâm đứng lúc ngồi ngay đằng trước quay đầu lại, hỏi Tô An Ninh: "An Ninh, chị là Đồng Lâm, em có thể gọi chị là chị Đồng."

"Chị Đồng." Tô An Ninh nhìn thoáng qua mặt Đồng Lâm, xem như khách khí nói.

"An Ninh, nếu đã gặp mặt, không thì em cũng tính giúp chị đi." Đồng Lâm giống như quen thuộc, không nói hai câu đã muốn Tô An Ninh tính giúp mình.

"Tính cái gì?" Mặc dù Tô An Ninh bất ngờ, nhưng vẫn gật đầu nói.

Đồng Lâm nghe thấy vậy mặt đỏ lên, đối với Tô An Ninh ngoác ngón tay, sau khi Tô An Ninh ghé tới gần thì ở bên tai cô thì thầm nói: "Tính xem khi nào thì chị có thể mang thai?"

Tuy rằng tháng trước Đồng Lâm vừa mới kết hôn, nhưng mà cô cùng ông xã mình đều hy vọng có thể có con sớm một chút, trong đoạn thời gian hưởng tuần trăng mật bọn họ đều đang tiến hành kế hoạch tạo người, nhưng đến bây giờ cũng chưa có chút thành quả gì, cô ngược lại muốn thử xem, xem chuyện này có thể tính ra không.

"Loại chuyện này chúng tôi luôn không thể tính được." Tô An Ninh liếc mắt một cái nhìn Đồng Lâm nói.

"Không thể tính?" Đồng Lâm nói, trong giọng nói có hơi chút mất mát

"Đúng, không thể tính, nhưng mà...."

"Nhưng mà cái gì?"

"Nhưng mà từ tướng mạo bây giờ của chị nhìn ra, chị đã mang thai mấy ngày, còn là con trai." Tô An Ninh thấy Đồng Lâm đối với chuyện này coi trọng như vậy, nghĩ một lát, vẫn đem những gì mình nhìn ra được nói lại.

"Cái gì?" Đồng Lâm khiếp sợ nhìn Tô An Ninh, ý của cô ấy là cô đã mang thai....

"Bây giờ ngày còn ít nên không nhìn ra được, chị chờ thêm mấy ngày nữa đến... bệnh viện kiểm tra một chút thì biết, chị trong khoảng thời gian này vẫn lên chú ý một chút." Tô An Ninh trung thực nói, ánh mắt dừng lại trên bụng Đồng Lâm.

Nghe vậy, Đồng Lâm nhin không được đem tay đặt lên bụng của chính mình, ở trong này thật sự có đứa nhỏ sao?

Trên thực tế, nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Tô An Ninh, Đồng Lâm không thể không tin được, sau đó, nhìn Tô An Ninh mỉm cười nói: "Cảm ơn em, sau khi xác nhận xong, sẽ cho em một phong bì đồ thật lớn."

"Được." Tô An Ninh không có khách khí, trực tiếp đồng ý.

Đồng Lâm thấy mặt Tô An Ninh nhẹ nhàng như thế, trên mặt cũng không nhận được hiện lên một chút tươi cười, cô cảm thấy người mới này sẽ mang đến cho giới giải trí bọn họ một cỗ "Tươi mát"!

Chờ đến tới hiện trường khởi động máy, khi nhóm người Đinh Giang đi đi làm công tác chuẩn bị, Tô An Ninh sớm đã bị nhóm diễn viên của đoàn phim vây quanh lại, vừa nãy ở trên xe bọn họ thấy Đồng Lâm nhờ Tô An Ninh đoán chữ, hơn nữa đến cuối cùng về mặt lại còn thật vừa lòng, ngoài ra ở dưới Weibo của Tô An Ninh còn được không ít người đối với Tô An Ninh sùng bái, làm cho lòng bọn họ ngứa ngáy, cũng gấp không thể chờ được muốn kiến thức một chút bản lĩnh của Tô An Ninh.

"An Ninh, cô có thể giúp tôi đoán chữ được không? Lúc trước tôi xem qua dưới Weibo của cô đoán chữ miễn phí, bọn họ đều trả lời lại đều nói cô tính rất chuẩn." Một nữ diễn viên ghé vào bên người Tô An Ninh, hưng phấn nói.

"Tôi cũng muốn tính a!"

"Tôi cũng muốn!"

.....

"Từng người một đến!" Nhìn một đám người vây quanh bên cạnh mình, Tô An Ninh mở miệng nói, cô nghe lời Tả Lập dặn dò, cần phải ở chung cùng nhóm diễn viên trong đoàn phim thật tốt.

"Tốt lắm, tôi tới trước, tôi muốn tính chữ 'ý', cô giúp tôi tính vận thế tương lai nửa năm sau như thế nào?" Nữ diễn viên đầu tiên bắt đầu hưng phấn mở miệng nói.

Đầu tiên Tô An Ninh liếc mắt một cái quan sát đối phương, sau đó mở miệng nói: "Tất cả suông sẻ."

"Tôi muốn tính chữ 'an', cũng tính sự nghiệp."

"Cần phải thích ứng trong mọi tình cảnh, gần nhất cô nên nghe theo an bài của người khác sự nghiệp mới có thể thuận lợi, nếu chính mình tự tìm thì đến cuối cùng chỉ tự đâm vào tường mà thôi."

"A.... thật chuẩn." Nữ diễn viên tính chữ nghe xong lời Tô An Ninh nói, cả người đều bị chấn động, gần nhất thật sự có hai bộ kịch bản tìm cô, người đại diện chọn cho cô một bộ phim truyền hình, mà chính cô cũng đánh giá cao một bộ, theo ý cô, bộ mà mình chọn khá có tiềm năng, nhưng mà bây giờ nghe xong lời Tô An Ninh nói, cô đã quyết định nghe theo lời sắp xếp của người đại diện rồi.

Phản ứng của nữ diễn viên này bị mấy người diễn viên khác xem vào mắt, ngay lập tức, những diễn viên khác càng thêm kích động hơn.

Một người nối tiếp một người nói ra chữ muốn đoán, Tô An Ninh cũng đem từng cái kết quả nói ra, gặp một ít không thể tính được Tô An Ninh trực tiếp bỏ qua.

Có đôi khi Tô An Ninh nói ra kết quả, người đoán chữ sau khi được tính chuẩn, đều sẽ không nhận được kinh ngạc mà kêu lên.

Lần này, về mặt các diễn viên cùng đoàn phim nhìn Tô An Ninh đều mang theo một chút khâm phục nhàn nhạt, ban đầu bọn họ còn có chút hâm mộ ghen tị Tô An Ninh có thể hấp dẫn nhiều sự chú ý như vậy, bây giờ những ghen tị dưới đáy lòng đã hoàn toàn biến mất.

Người ta lợi hại, bởi vì người ta là Đại sư thôi!

Mà Tả Lập đứng một bên nhìn Tô An Ninh bị một đám người vây ở giữa, cả người đã hoàn toàn không còn cảm giác gì, hẳn thật sự rất muốn hỏi Tô An Ninh một câu, cô đến cùng là nghệ sĩ hay là thần côn?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Đấu trường đấu võ

Editor: Cà ri

Bởi vì Tô An Ninh vì diễn viên trong đoàn phim đoán mệnh một chuyến, rất nhanh, Tô An Ninh liền hòa nhập vào bên trong tập thể.

Trong lúc tổ đạo cụ đang chuẩn bị, Tô An Ninh được một đám diễn viên vây quanh bên trong, cứ như vậy mà trò chuyện.

Cách đó không xa, Tần Vũ đang hưởng thụ trợ lý kỹ phục vụ nhìn về phía Tô An Ninh bên này, nhìn cô được được nhóm diễn viên nữ vây quanh bung trà đưa nước, khóe miệng không nhận được run rẩy một trận, đây là lần đầu tiên hắn thấy được diễn viên nữ của đoàn phim có thể chung sống hòa

bình như Tô An Ninh các cô ấy vậy, đến cùng là hấn mù hay thế giới này thay đổi rồi?

Mà Tả Lập bên cạnh thấy Tô An Ninh cùng diễn viên cùng đoàn chung sống rất tốt, một lòng cũng buồn lòng xuống, hấn quan tâm nhất chính là lúc Tô An Ninh ở chung với diễn viên cùng đoàn, bọn họ đều là người mới, nhưng khởi điểm của Tô An Ninh lại cao hơn bọn họ, khó tránh khỏi sẽ làm người ghen ghét.

Bây giờ nhìn thấy Tô An Ninh thế nhưng dựa vào một tay đoán mệnh chi thuật của mình thu thập những diễn viên đó. Nghĩ vậy, Tả Lập cảm thấy Tô An Ninh biết đoán mệnh thật ra cũng không khó tin như lần đầu tiên biết vậy.

Một lát sau, sau khi xác định địa điểm và các đạo cụ liên quan xong, Đinh Giang liền yêu cầu các diễn viên có liên quan bắt đầu thay quần áo và trang điểm, Tô An Ninh là diễn viên sẽ xuất hiện trong cảnh thứ nhất trong danh sách của Đinh Giang, Tả Lập nhìn đám người Tô An Ninh còn đang trò chuyện khí thế ngất trời, lập tức đi qua.

"An Ninh, cô thật lợi hại a, bản lĩnh đoán mệnh đoán chữ này của cô bắt đầu học từ bao giờ vậy?"

"Bốn tuổi."

"Còn nhỏ như vậy! Thật giỏi a!"

"....."

Tả Lập đi tới gần, nhìn thấy mấy diễn viên nữ dùng ánh mắt sùng bái nhìn Tô An Ninh, mà Tô An Ninh ngồi bên trong, vẻ mặt bình thản, gọn sóng không sợ.

"Khụ khụ....." Thấy chính mình tới gần, mà mấy người bọn họ giống như là không thấy được, Tả Lập nhin không được ho khan một tiếng.

Nghe thấy tiếng, mấy người tạm dừng lại trò chuyện, từng đôi mắt xinh đẹp cứ như vậy nhìn về phía Tả Lập.

"Định đạo nói để An Ninh đi tạo hình, đợi lát nữa sẽ có cảnh quay." Dưới áp lực, Tả Lập mở miệng nói.

Nghe vậy, Tô An Ninh đang bị vây quanh ở giữa gật gật đầu, cùng mấy người tạm biệt, sau đó đi tới phòng trang điểm mà đoàn làm phim tạm thời dựng lên, một thoáng khi rời khỏi vòng vây, Tô An Ninh thở dài nhẹ nhõm một hơi, lú lú, cô cũng đau đầu.

Mà vừa vào phòng trang điểm, Tiểu Phương đã nhanh chóng đi tới, trong thoáng chốc, đã giúp đỡ Tô An Ninh đánh phá xong.

Chờ Tô An Ninh vừa từ phòng trang điểm đi ra, lập tức có người lôi kéo cô chạy vội về phía phim trường.

"Mỗi người các khâu vào vị trí của mình!" Phó đạo diễn cầm loa hét lớn toàn trường.

Hấn vừa dứt lời, nhân viên công tác toàn trường lập tức hành động, không đến một lát, mọi thứ đã sẵn sàng.

Tô An Ninh và nhóm nghệ sĩ sẽ quay cảnh thứ nhất được đưa đến trước mặt Đinh Giang.

"An Ninh, nhớ kỹ lời thoại rồi sao?" Tầm mắt Đinh Giang dừng trên người Tô An Ninh quan tâm hỏi, một cảnh diễn lát nữa, có thể nói là cảnh quay hoàn toàn xoay quanh Tô An Ninh, nếu Tô An Ninh xảy ra ngoài ý muốn, cảnh diễn này sẽ không còn hoàn mỹ nữa, nếu như Tô An Ninh là diễn viên cũ có kinh nghiệm thì không có gì, nhưng Tô An Ninh lại là người mới, tuy rằng lúc thử vai biểu hiện rất tốt, nhưng hấn vẫn sợ thời điểm quay chụp ở hiện trường sẽ xảy ra tình huống sai sót.

"Rồi." Tô An Ninh gật đầu.

"Lát nữa đừng quá khấn trương."

"Tôi rõ rồi."

Nghe giọng nói lạnh nhạt của Tô An Ninh, lòng Đinh Giang tạm thời để xuống.

Lại hỏi thăm các diễn viên khác, dặn dò bọn họ nội dung cụ thể của cảnh diễn đầu tiên xong, sau đó Đinh Giang mở miệng nói với nhân viên công tác xung quanh: "Các khâu chuẩn bị, cảnh thứ nhất!"

Theo đạo diễn ra lệnh một tiếng, các camera lập tức nhắm ngay giữa sân, các diễn viên cũng bắt đầu chuyển động.

Thiên hạ phân chia, Nhân, Ma, Tiên, Vu Tứ giới Tứ tộc, Vu tộc tập hợp thiên địa hỗn độn Ngũ Hành thành linh, được trời cao phù hộ, trời sinh thân thể mạnh mẽ vô cùng, trong đó người mạnh nhất là Thập nhị Tả Vu, Tả Vu có thể cắn nuốt thiên địa, thao túng gió nước lôi điện, dời núi lấp biển, thay trời đổi đất.

Vu tộc lấy thực lực mạnh mẽ xưng bá Tứ Giới, làm Tam giới kiêng kỵ.

Thiên địa biến đổi, Thiên Địa Linh Bảo xuất thế, Nhân Ma Tiên tam giới chiếm được phần Thiên Địa Linh Bảo, mà Thiên Địa Linh Bảo công chính có đồ

có thể khắc chế Vu tộc, bởi vậy Tam giới kết thành liên minh đối phó Vu tộc, Vu tộc Thập Nhị Tổ Vu bị phong ấn trong lưới Thiên Lôi, thực lực Vu tộc thương tổn lớn, từng đứng đầu Tứ giới lại lưu lạc cuối cùng.

Nhân Ma Tiên Tam giới mượn cơ hội bắt đầu đối với Vu tộc cường thủ cướp đoạt, Vu tộc phản khởi phản kháng.

Tứ Giới đại chiến hết sức căng thẳng.

Vu tộc thế lực cường thịnh trở lại, dưới sự vây khốn của Tam giới địa vị rút về phía sau, nhưng người của Vu tộc trời sinh thực lực cường đại, Tam giới căn bản không có các nào đuổi tận giết tuyệt đối với Vu tộc.

Vào lúc Vu tộc bị vây ở yếu kém là lúc, một đời tân Thánh nữ Vu tộc xuất thế hoàn toàn thay đổi cục diện bị đánh rớt lại phía sau của Vu tộc.

Lúc Thánh nữ Vu tộc sinh ra, vu lực trên người có thể so với Tổ Vu, quan trọng hơn là, Thánh nữ Vu tộc nắm giữ Thượng Cổ bí thuật -- triệu hoán thuật.

Lấy máu của mình làm dẫn, có thể triệu hồi thần hồn của Thập Nhị Tổ Vu bị phong ấn trong lưới Thiên Lôi.

Cũng bởi vậy, Thánh Vu tộc phứt chốc lại trở thành cái đình trong mắt Tam giới.

Cảnh quay đầu tiên của 《Tam giới》 chính là cảnh Thánh nữ Vu tộc Vu Nguyệt dẫn theo con dân Vu tộc chống đỡ công kích của Tam giới.

Tam giới các phái một tướng lĩnh Nhân tộc dẫn binh công kích dưới thành trì Vu tộc, tên lửa huu từ ngoài thành trì bay vào trong, đi đến chỗ nào, chỗ đó không còn một ngọn cỏ, tên lửa dùng nước dập không tắt, Vu tộc không chịu nổi địch.

Ngay tại lúc Vu tộc ngoan cường chống cự, một đám mây đen lay động theo chiều gió phía trên thành trì, mưa roi lửa tắt.

Tướng lĩnh Nhân tộc nhìn tên lửa bị nước mưa dập tắt, mắt lộ ra hung ý, nàng tới rồi?

Suy nghĩ roi xuống, cùng với nước mưa, một đạo thân ảnh màu trắng từ giữa không trung phiêu nhiên hạ xuống.

"Thánh Nữ tới, Thánh Nữ tới....." Phía dưới người của Vu tộc nhìn đạo thân ảnh này, trên mặt đều lộ ra biểu tình mừng rỡ như điên.

Mà lúc này tất cả camera đều ngấm ngay bóng dáng màu trắng này.

Khuôn mặt thanh lệ lại không mất đi vẻ quyền rũ, ở trong hình ảnh phân giải cao lại càng hiện mỹ cảm.

"Đình đạo, người mới này biểu hiện rất tốt." Phó đạo diễn ở một bên hình cảnh tượng trong máy quay, nhìn không được mở miệng nói, tuy rằng trước đây biết Tô An Ninh là người do Đình Giang tự mình tuyển chọn ra, kỹ thuật diễn sẽ không kém, nhưng dù sao cũng là người mới, hẳn vẫn nghĩ rằng một màn diễn này của Tô An Ninh sẽ xảy ra vấn đề.

Nhưng cho tới lúc này, một chút sai lầm cũng không có. Nhìn Tô An Ninh trong màn ảnh, có cảm giác giống như Thánh nữ Vu tộc cao lãnh đạm mạc đang đứng trước mặt họ.

"Có Vu Nguyệt ta ở đây, ai dám xâm chiến Vu tộc ta?" Tô An Ninh mặc quần áo màu trắng trên người, hơn nữa cả người cô tản ra khí chất bề ngễ thiên hạ, khí tức thần bí mà thánh khiết, làm cho người ta nhìn thấy mà sợ.

Tướng lĩnh Tam giới nhìn nữ nhân trước mắt, thân thể không tự chủ được lui về phía sau một bước.

Khí thế quá mạnh mẽ rồi!

Vốn sau khi Thánh nữ Vu tộc khí thế ngất trời đến, lập tức đóng băng mọi nơi.

"Vạn dặm đóng băng, đóng!" Ngay khi tướng lĩnh Tam giới sợ hãi lui về phía sau, Thánh nữ Vu Tộc Vu Nguyệt lại hô lần nữa, sau một thủ thế, một cỗ hơi thở cường đại từ trong trời đất tản ra khắp nơi.

"Rắc rắc..." Mọi người phía dưới còn chưa kịp phản ứng, cả người đã bị đông lạnh thành người băng.

"Hừ." Một tiếng hừ lạnh từ mũi Tô An Ninh phát ra, thần sắc của cô, lời nói của cô, tất cả hành động cả cô đều biểu đạt một ý tứ: Những người này ở trước mặt nàng căn bản không đáng nhắc tới!

Màn hình dừng lại là lúc Tô An Ninh dùng ánh mắt lạnh như băng, xuyên qua ống kính, dường như có thể cảm thấy một luồng không khí lạnh như băng chạm rãi nở rộ trước màn hình.

"Cát!" Sau khi Đình Giang hoàn hồn xong lập tức kêu cát, trong ánh mắt nhìn Tô An Ninh lộ vẻ mừng rỡ.

Diễn quá giống, cũng quá có khí thế, trong mắt Đình Giang đều là hài lòng, vốn hẳn đối với Tô An Ninh ôm sáu phần hi vọng, còn bây giờ, hẳn tuyệt đối ôm mười phần hi vọng.

Làm Thánh nữ của bộ tộc, tu vi lại mạnh nhất trong tộc, ngao thị quần hùng, chỗ nào không có khí thế chứ!

Diễn xuất kiều ngạo của Tô An Ninh là từng trong phát ra, nhìn cô, có thể làm cho người ta sinh ra một chút tâm lý thuyết phục.

Vừa rồi dưới khí thế của Tô An Ninh, nhóm diễn viên kia đều không nhịn được lui về sau, tuy rằng trong kịch bản vốn là có hành động như vậy, nhưng mới vừa rồi nhìn qua màn hình, bộ dạng lùi lại kia của bộ họ thật sự là bị dọa sợ rồi.

Diễn chân thật như vậy, có thể không làm cho người ra xúc động sao?

Mang theo nụ cười vui vẻ đứng tại chỗ một lúc sau Đinh Giang mới gọi Tô An Ninh qua, ngay tại chỗ khen ngợi trực tiếp: "Diễn tốt lắm, tiếp tục cố gắng."

"Được." Tô An Ninh gật gật đầu.

"Nghỉ ngơi một lát đi, chút nữa còn có một màn diễn của cô." Đinh Giang thấy vậy, thái độ cảm thêm ôn hòa thêm.

Đợi đến khi Tô An Ninh từ bên người Đinh Giang đi về phía khu nghỉ ngơi, ở hiện trường ánh mắt một số nhân viên công tác cùng diễn viên nhìn Tô An Ninh đều thay đổi.

Tô An Ninh này là người mới lần đầu tiên quay phim đã nhận được khen ngợi của Đinh Giang đạo diễn, từ vẻ mặt của Đinh Giang đạo diễn là có thể thấy được hân đối với Tô An Ninh thật sự rất hài lòng, làm cho người bọn họ một đám nhân viên công tác thường xuyên đi theo Đinh Giang quay phim này cảm thấy cực kỳ ngạc nhiên.

Thật lòng mà nói thì Đinh đạo thật sự không phải là loại đạo diễn dễ dàng mở miệng khen ngợi diễn viên kia.

Lúc này, Tần Vũ ngồi ở khu nghỉ ngơi cách đó không xa nhìn Tô An Ninh đi về phía mình, trong ánh mắt cũng mang theo một chút đánh giá, biểu hiện vừa rồi của Tô An Ninh thật sự rất tốt, trong lúc đó giờ tay nhắc chân hoàn toàn không nhìn ra được cô là lần đầu tiên quay phim.

"Cô ấy diễn rất tốt đúng không? Xem ra chính là Trường Giang sống sau đê sống trước, đợi một thời gian, chỉ sợ cũng sẽ trở thành chiêu bài sống của công ty thôi!" Đồng Lâm quay đầu nói với Tần Vũ.

"Ừ." Tần Vũ đáp lại một câu, kỹ thuật diễn của Tô An Ninh lại được công nhận, về sau quả thực sẽ trở thành đối tượng bồi dưỡng quan trọng của công ty rồi.

Vừa kéo, đúng lúc Tần Vũ vừa dứt lời, hai người Tô An Ninh và Tả Lập đã đi tới khu nghỉ ngơi, mắt Tô An Ninh nhìn một vòng xung quanh, cuối cùng dừng lại bên cạnh Đồng Lâm, đối phó một người dù sao vẫn tốt hơn đối phó một đồng người.

Nghĩ vậy, Tô An Ninh đi đến vị trí bên cạnh Đồng Lâm ngồi xuống.

"Diễn rất tốt!" Tô An Ninh vừa ngồi xuống, Đồng Lâm mặt đầy tươi cười nói lời khen ngợi, không có chút nào che giấu thương thức của cô đối với Tô An Ninh.

"Cảm ơn." Tô An Ninh nói lời cảm ơn, đối với Đồng Lâm cũng lộ ra một nụ cười ấm đạm, cô có thể cảm giác được ý tốt của Đồng Lâm đối với cô, hơn nữa, Tả Lập cũng đã nói, giải quyết phiền toái lần này cũng là do Đồng Lâm giúp đỡ.

Nhìn nụ cười ấm đạm của Tô An Ninh, trong mắt Đồng Lâm chợt lóe một tia kinh diễm, đột nhiên trong lúc đó có cảm giác, có lẽ Tô An Ninh trời sinh chính là để ăn chén cơm liêu này!

Cùng lúc đó, biểu hiện của Tô An Ninh rất nhanh đã được người truyền về nội bộ công ty.

Nghe cấp dưới của mình tán thành kỹ thuật diễn của Tô An Ninh, khoe môi Cận Sầm khẽ cong gọi lên một chút ý cười như có như không, ngón trỏ ở trên bàn gỗ có quy luật.

"Có đem cảnh đó quay lại không?" Đôi mắt Cận Sầm thâm thúy nhếch lên, hỏi trợ lý của mình.

"Ồ hiện trường có người quay lại, Cận tổng muốn xem sao?" Trợ lý lập tức trả lời.

"Ừ." Cận Sầm đáp nhẹ.

Khi trợ lý đem video ở hiện trường tới trước mặt Cận Sầm, nhìn biểu hiện bên trong của Tô An Ninh, đôi mắt hơi nheo lại, biểu hiện thật sự rất tốt.

"Cận tổng, biểu hiện của Tô An Ninh cũng đủ để áp chế Thiệu Thi Nhã rồi." Trợ lý lập tức nói.

"Cứ như vậy mà lấy cô ấy đối phó với người mới của Kinh Khải, cảm thấy có chút không biết trọng nhân tài a!" Cận Sầm nói xong, ánh mắt trở lên sâu thẳm, làm cho người ta liếc mắt mà không thể thấy gì cả.

Ngay sau đó, bàn tay thon dài cầm lấy điều khiển từ xa trên bàn, ấn mở TV LCD trong phòng.

TV vừa mở lên, bóng dáng tươi mát lịch sự tao nhã của Thiệu Thi Nhã xuất hiện trong TV, ngũ quan xinh xắn, tự nhiên hào phóng mỉm cười....

Kính Khải mới đẩy ra người mới, tư chất thật sự rất không tồi a!

Chẳng qua, so với Tô An Ninh, cảm thấy cô ta vẫn còn kém hơn một chút!

Khỏe môi cọt nhả của Cận Sâm hơi cong lên, mang theo một chút không có ý tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Gặp được đối thủ

Editor: Cà ri

Giải trí Kính Khải.

Thiệu Thi Nhã vừa mới tham gia hội tuyên bố xuất đạo, cũng chính là cuộc họp báo khởi động máy phim thần tượng 《Tinh Quang》, nhớ tới biểu hiện của mình trong hội tuyên bố vừa rồi, Thiệu Thi Nhã không nhận được cong lên khỏe môi, ở Kính Khải cố gắng phấn đấu lâu như vậy, rốt cuộc cũng đến lúc cô xuất đạo.

Nghĩ tới lần này công ty định chế riêng phim thần tượng cho cô, trong bộ phim thần tượng này nam nữ chính cũng là tiểu sinh và hoa đán đang nổi tiếng của giải trí Kính Khải, lần này cô đảm nhiệm vai nữ phụ thứ hai, nhân vật mười phần tốt đẹp, làm cô cảm giác được mình được công ty coi trọng, vốn ban đầu cô nên cảm thấy vui vẻ, nhưng lại nhớ tới cái cơ hội đánh mất kia thì cảm giác có chút không thoải mái, nhân vật《Tam Giới》của Phong Thần kia thật sự rất thích hợp với cô.

Lại nghĩ tới Tô An Ninh người đóng vai Thánh Nữ Vu tộc, trong lòng Thiệu Thi Nhã không khỏi dâng lên một chút cảnh giác.

Nhân vật Thánh Nữ Vu tộc không chỉ thích hợp với cô, cũng thích hợp với Tô An Ninh này.

Mà tình huống bây giờ chính là Tô An Ninh thắng được nhân vật này.

Cô không biết kỹ thuật diễn của đối phương thế nào, nhưng nghĩ đến mấy ngày nay Tô An Ninh thỉnh thoảng được lên đầu đề hot search Weibo, cô lại vẫn đề ý, cô nghĩ nếu mình lấy được nhân vật này đến tay, nhất định sẽ không kém hơn so với Tô An Ninh.

"Thi Nhã." Một giọng nói vang lên bên tai Thiệu Thi Nhã, đánh gãy suy nghĩ của cô.

Thiệu Thi Nhã ngẩng đầu, khi nhìn thấy người đại diện mình, lộ ra một nụ cười sáng lạn: "Chị Trịnh."

Người phụ nữ trước mắt Thiệu Thi Nhã cũng là người đại diện kim bài của giải trí Kính Khải, Trịnh Liên, nhưng không giống chính là dưới tay Trịnh Liên không chỉ có một nghệ sĩ là Thiệu Thi Nhã, trong tay cô ta còn có một nam một nữ ngôi sao nổi tiếng, Thiệu Thi Nhã là nghệ sĩ nhỏ nhất mà cô ta nhận.

"Biểu hiện hôm nay rất tốt, phía công ty cũng rất hài lòng." Trịnh Liên nhìn Thiệu Thi Nhã, nhìn không được khen nói.

"Cũng là chị Trịnh dạy tốt." Thiệu Thi Nhã nói, thái độ thành khẩn chân thành tha thiết, trong ánh mắt mang theo kính nể và tín nhiệm đối với Trịnh Liên.

Trịnh Liên nhìn phản ứng của Thiệu Thi Nhã, trong lòng đối với Thiệu Thi Nhã càng vừa lòng. Biết tiến biết lùi, tự nhiên hào phóng, lớn lên xinh đẹp, lại có khí chất..... Trịnh Liên thật sự rất vừa lòng với người mới trước mắt này, có thể từ trong nhóm người mới cùng năm trở hết tài năng, khẳng định Thiệu Thi Nhã cũng có bản lĩnh của chính mình, nếu không cô ta cũng sẽ không trở thành nghệ sĩ dưới tay mình.

Nghĩ vậy, Trịnh Liên tiếp tục nói: "Bước đầu tiên bây giờ của em chính là diễn thật tốt bộ phim thần tượng này, tuy rằng không phải là đại chế tác gì, nhưng lại dễ dàng tích lũy nhân khí, chờ em có nhân khí, sau đó tài nguyên sẽ tự động đưa tới cửa, công ty rất coi trọng em, nếu không tốt, trong thời gian này chị sẽ đề cho đàn anh đàn chị giúp em một chút, cho em có nhiều cơ hội lộ mặt."

"Tất cả em đều nghe theo chị Trịnh." Thiệu Thi Nhã cảm kích nói, bên trong vẻ mặt ẩn ẩn chút kích động, đàn anh đàn chị trong tay Trịnh Liên đều là minh tinh tuyến một, tài nguyên trong tay bọn họ rơi ra một ít cũng đủ để cho người mới cô tiêu hóa thật lâu, làm nghệ sĩ của Trịnh Liên thật sự không sai.

Trịnh Liên nhìn Thiệu Thi Nhã, mỉm cười gật đầu, cô thích nghệ sĩ nghe lời.

Một lát sau, Trịnh Liên liền mang theo Thiệu Thi Nhã tới phim trường.

Ngồi trên xe, Trịnh Liên cảm di động liên hệ với đạo diễn mình quen biết.

Thiệu Thi Nhã ngồi bên cạnh nghe, đem lực chú ý trở về trên di động của mình, không biết, hội tuyên bố ngày hôm nay có thành quả lớn thế nào?

Sau khi vào Weibo, Thiệu Thi Nhã quả nhiên thấy nội dung động thái đầu đề Weibo chính thức của Kinh Khải có liên quan đến hội tuyên bố lần này, mà ảnh chụp ở hiện trường còn có một ít ảnh chụp riêng cô, phía dưới bình luận rất nhiều người đối với cô đánh giá.

Nhìn những bình luận "Thật xinh đẹp" "Có khí chất", lại đem giao diện chuyển tới Weibo của mình, nhìn số fan tăng lên, đáy mắt Thiệu Thi Nhã hiện lên đắc ý không dễ phát hiện.

Nhưng không tới một giây, ý cười trên mặt Thiệu Thi Nhã cứng lại.

"Khí chất người mới của Kinh Khải này với người mới Phong Thần có chút giống nhau a!"

"Lâu trên không nói tôi còn không cảm thấy đâu! Nhìn như vậy thật sự có chút giống nhau."

"Hắc hắc, tôi lại càng thích vị đoán mệnh Đại sư kia hơn, hai thân phận hợp lại với nhau thật mạnh mẽ a!"

"Rõ ràng, cảm giác vị kia của Phong Thần càng xinh đẹp hơn chút."

"....."

Nhìn chút bình luận đó, Thiệu Thi Nhã lập tức vào Weibo của Tô An Ninh, nhìn động thái mới nhất phát ra là một tấm ảnh sâu khẩu ở studio, quần áo không đổi, mặt mộc, nhìn qua tươi mát thoát tục.....

Tay Thiệu Thi Nhã cầm di động không khỏi nắm chặt lại, cảm xúc vui vẻ lúc này không cánh mà bay.

"Làm sao vậy? Mặt nhìn thật không vui." Trịnh Liên bên cạnh nói chuyện điện thoại xong, nhìn dáng vẻ ngầy ngầy của Thiệu Thi Nhã, không khỏi nói.

Thiệu Thi Nhã đem điện thoại của mình đưa tới trước mặt Trịnh Liên, nhỏ giọng nói: "Nhìn mấy cái này trong lòng không thoải mái."

"Em thật thành thật." Trịnh Liên kinh ngạc liếc mắt nhìn Thiệu Thi Nhã một cái, sau đó cầm lấy điện thoại Thiệu Thi Nhã nhìn xem.

Sau khi xem xong, Trịnh Liên lại rất bình tĩnh nói: "Mấy bình luận này em tạm thời không cần để ý, cái này có thể là thủ đoạn của Phong Thần."

"Thủ đoạn của Phong Thần?" Thiệu Thi Nhã kinh ngạc hỏi.

"Quan hệ của Phong Thần và Kinh Khải không quá tốt, mỗi lần ra phim truyền hình, có người mới đều một đường tranh đến cùng, cái này, lúc trước khi đàn anh và đàn chị của em xuất đạo cũng gặp qua." Trịnh Liên trả lời.

"Vậy người xuất đạo cùng năm với đàn anh đàn chị là ai?" Thiệu Thi Nhã mở miệng hỏi.

"Đối phương cũng phát triển thật không tồi, cùng năm với đàn anh và đàn chị của em là Tần Vũ và Đồng Lâm!" Trịnh Liên bất đắc dĩ nói, minh tinh cùng năm của hai công ty tư chất đều tốt nhất, rất khó giành chiến thắng, đôi bên đều phát triển vô cùng tốt, khó phân thắng thua!

Nghe vậy, Thiệu Thi Nhã im lặng.

Trịnh Liên liếc mắt nhìn Thiệu Thi Nhã một cái, tiếp tục nói: "Nếu chị đoán không sai mà nói, chắc là Phong Thần đã sớm biết sự tồn tại của em cho nên lúc này mới tìm một người như Tô An Ninh vậy tới đánh lờ đai với em. nhưng mà, theo chị thấy, chẳng qua cũng chỉ là đi lại theo con đường xưa của đàn anh đàn chị của em thôi."

"Chị Trịnh, chị cho rằng đối phương không phân cao thấp với em sao?" Thiệu Thi Nhã quật cường hỏi, cô lấy thành tích đứng đầu học viện điện ảnh Thủ Đô tốt nghiệp, cô không tin cùng tuổi có người có thể so với cô tốt hơn.

Trịnh Liên ngoài ý muốn liếc mắt nhìn Thiệu Thi Nhã một cái, cô cũng không nghĩ tới lòng dạ âm thầm của Thiệu Thi Nhã rất lớn a.

Nhưng mà lòng dạ lớn cũng không phải chuyện gì xấu, ít nhất biết cố gắng.

Không đem chuyện này để trong lòng, Trịnh Liên giải thích nói: "Danh khí một người nghệ sĩ tăng lên không chỉ riêng dựa vào thực lực của chính mình, mà công ty quản lý sau lưng mới là quyết định căn bản, em gặp qua nghệ sĩ nào không có bối cảnh công ty mà có thể thành công danh toại chưa? Cho dù có, vậy cô ta nhất định ở nơi mà người khác không thấy trả giá lớn. Đương nhiên, thực lực cũng là một phần, sau này, em và Tô An Ninh trên mặt tài nguyên cũng sẽ cướp đoạt không ít, dưới sự xuất lực bằng nhau từ công ty mà nói, chỉ có thể dựa vào thực lực của hai người."

"Vâng." Thiệu Thi Nhã gật đầu nói, trong lòng lại đem Tô An Ninh cái tên ba chữ này ba ghi nhớ sâu trong lòng.

Trịnh Liên thấy thế, cũng không nói cái gì nữa, cầm di động của mình cũng vào Weibo của Tô An Ninh, nghiêm túc xem xét, càng xem lại càng kinh ngạc, Phong Thần lại từ chỗ nào tìm ra được một người mới như vậy?

Thiệu Thi Nhã cũng chú ý đến thần sắc biến hóa của Trịnh Liên, lại nhìn ảnh chụp trên di động của mình, không thể không thừa nhận, đối phương thật sự

có thực lực so sánh với mình.

Nhưng mà, vậy thì sao, cô tin rằng, mình nhất định mạnh hơn so với cô ta!

Lúc Thiệu Thi Nhã đang suy nghĩ chần chẫn, bên tai đột nhiên truyền đến tiếng kêu kinh ngạc của Trịnh Liên: "Kỹ thuật điện của Tô An Ninh này không tồi!"

"Chị Trịnh từ chỗ nào thấy được?" Thiệu Thi Nhã nhin không được hỏi.

"Weibo chính thức của giải trí Phong Thần." Trịnh Liên nói.

Nghe vậy, Thiệu Thi Nhã vội vàng vào Weibo chính thức của giải trí Phong Thần, động thái đầu tiên đúng là một video mới.

Vừa ấn vào xem, rất nhanh Thiệu Thi Nhã đã bị thân ảnh màu trang đang nói trong đó hấp dẫn ánh mắt.

"Có Vu Nguyệt ta ở đây, ai dám xâm chiến Vu tộc ta?"

Khí thế mạnh mẽ theo lời nói từ trong miệng Tô An Ninh bật ra, cách một màn ảnh cô cũng có thể cảm giác được cỗ chí ý kiên kị, chứ càng đừng nói tới người có mặt ở hiện trường.

Lại nhìn biểu hiện tiếp theo của Tô An Ninh, mỗi một hành động đều lộ hết phong thái của Thánh Nữ Vu tộc.

Nhìn Tô An Ninh trong video, trong mắt Thiệu Thi Nhã hiện lên một chút phức tạp, cô cũng không biết, nếu để cô đóng vai nhân vật Thánh nữ Vu tộc này thì cô có thể diễn ra khí thế như vậy hay không. Trên một điểm này, cô thừa nhận Tô An Ninh rất mạnh.

Xem xong video, trong lòng Thiệu Thi Nhã vẫn còn miên man phức tạp.

Khéo xuống thêm chút nữa, bình luận phía dưới quả thực khen ngợi Tô An Ninh như ong vỡ tổ.

"Wow! Xem xong thật sự làm người ta nhiệt huyết sôi trào! Quá soái!"

"Khôc! Khí thế mạnh mẽ!"

"Đây mới là sắc thái của cường nhân a!"

"Người mới này có kỹ thuật diễn quá tốt! Thảo nào có thể nhận được nhân vật này."

"Mạnh! Tôi thích, đã liếm bình luận hơn trăm lần."

"Lầu trên năng lượng cao, mọi người cẩn thận trúng độc!"

"Tôi đã bắt đầu chờ mong phim truyền hình công chiếu, nhưng mà nhìn thời gian, ít nhất sang năm mới có thể công chiếu, không nên thử khẩu vị người khác như vậy đi."

Nhìn chút bình luận đó, Thiệu Thi Nhã biết bọn họ nói tuyệt đối không khoa trương.

Lần đầu tiên, Thiệu Thi Nhã có cảm giác gặp được đối thủ, nhưng trên thực tế, cô không thích đối thủ như vậy, cô muốn mình chính là độc nhất vô nhị (có một không hai).

"Không cần quá đề ý, tuy rằng người mới lần này của Phong Thần không sai, nhưng em cũng không kém." Trịnh Liên xem xong video, quay đầu qua thấy Thiệu Thi Nhã đang ngồi ngẩn ngơ, sợ Thiệu Thi Nhã nghĩ nhiều nên dặn dò một câu, người quen không thể thua trận, nhưng cô không muốn người mới dưới tay mình còn chưa chiến đấu mà đã chịu thua.

"Em biết rồi." Thiệu Thi Nhã gạt đầu mỉm cười nói, kiên kị trên mặt đối với Tô An Ninh vừa rồi hoàn toàn biến mất, nhưng ai cũng không biết trong lòng cô đã sớm chôn xuống một hạt giống.

*

Video được đăng lên, số fan trên Weibo Tô An Ninh lại một lần nữa kéo lên, Tô An Ninh ở phim trường chỉ cảm thấy một cỗ linh lực hoàn toàn mới tràn vào trong người, mà số lượng linh lực này không hề nhỏ.

Kết quả là Tô An Ninh ở đoàn phim vẫn luôn cẩn thận không trật bánh xe thất thần một lát.

Nhưng chính là thất thần như vậy, lại bị Đình Giang ngồi trước máy quay phát hiện.

"Tô An Ninh, cô đang nghĩ cái gì mà thất thần? Cô bây giờ đang đóng phim!" Tiếng hô của Đình Giang trực tiếp vang vọng toàn bộ phim trường.

Trong sân Tô An Ninh cũng nhanh chóng hoàn hồn, nhìn hoàn cảnh bây giờ của mình, điều chỉnh lại suy nghĩ, nói xin lỗi: "Rất xin lỗi, đột nhiên thất thần."

Nhìn thái độ thành khẩn của Tô An Ninh, biểu tình trên mặt Đình Giang cũng hòa nhã một chút, xua tay nói: "Nghỉ ngơi 5 phút, một màn này, lần nữa tiếp tục."

Đình Giang ra lệnh một tiếng, tổ đạo cụ trong sân nhanh chóng di chuyển đạo cụ về chỗ cũ, các diễn viên cũng bắt đầu điều chỉnh lại trạng thái của mình.

Tô An Ninh cũng về vị trí của mình trong khu nghỉ ngơi.

"Không có việc gì, chẳng qua chỉ NG một lần mà thôi, biểu hiện lúc trước của em rất tốt." Làm một người đại diện làm hết phận sự, Tả Lập nhanh chóng đến an ủi.

"Vâng." Tô An Ninh trả lời đơn giản một câu, cô chỉ là bị một cổ lớn linh lực làm cho ngốc mà thôi.

"Còn nữa, tính cách ở phim trường của Đình Giang đạo diễn chính là như vậy, em cũng đừng để ý." Tả Lập tiếp tục nói, sợ Tô An Ninh bối vì lần đầu NG này mà làm cho khiếp đảm, phải biết rằng biểu hiện lúc trước của Tô An Ninh rất tốt đó!

"Em biết." Tô An Ninh nhìn thoáng qua Tả Lập trả lời, sau đó chuyển nội dung nói: "Anh Tả, trên Weibo có động thái mới gì sao?"

"Có sao?" Tả Lập mờ mịt nói, sau đó cầm di động mở Weibo lên, vừa mở lên xem, quả thực nhìn thấy phía Weibo chính thức của Phong Thần đăng tải video màn quay chụp đầu tiên của Tô An Ninh.

Cái này... động tác của giải trí Phong Thần không khỏi quá nhanh đi!

Nhìn video này, Tả Lập cũng không biết mình nên phản ứng như thế nào.

Tăng danh khí của nghệ sĩ, không phải hấn người đại diện này lên làm sao?

Không được, hấn không thể lạc hậu, Tả Lập quyết tâm muốn nghĩ ra cách tuyên truyền thật tốt cho Tô An Ninh, như vậy hấn mới giống người đại diện có tác dụng.

"Thế nào?" Tô An Ninh hỏi.

"Là công ty giúp em đăng video tuyên truyền." Tả Lập hoàn hồn, trả lời.

"Thì ra là thế." Tô An Ninh lầm bầm nói.

"Làm sao em biết trên Weibo khả năng có động thái mới?" Tuy thanh âm của Tô An Ninh nhỏ, nhưng Tả Lập đứng rất gần Tô An Ninh, cho nên vẫn có thể nghe thấy lời Tô An Ninh nói.

"Chỉ là đột nhiên nghĩ đến hỏi một chút mà thôi." Tô An Ninh mười phần bình tĩnh đáp lời, hoàn toàn không nhìn ra một tia khác thường.

"À." Tả Lập đáp lời, tiếp nhận đáp án này, nhưng mà trong lòng hấn lại cảm giác có chỗ nào đó có vấn đề.

Nhưng mà rất nhanh sau đó, Đình Giang gọi Tô An Ninh qua tiếp tục quay chụp, Tả Lập lập tức đem nghi ngờ vừa rồi ném ra sau đầu.

Tối gần giữa trưa, Tô An Ninh rút cuộc đem suất diễn của mình quay chụp xong, tạm biệt đoàn làm phim xong, Tô An Ninh và Tả Lập cùng nhau tới Cung Thiếu Niên.

Lúc Tô An Ninh tới Cung Thiếu Niên, Tô An Tân còn chưa tan học.

Đứng bên ngoài lớp Tae Kwon Do, Tô An Ninh xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh nhìn biểu hiện của Tô An Tân.

"Bụp... bụp..." Lúc Tô An Ninh nhìn từ xa vào, Tô An Tân đang cùng một học sinh nam khác so chiêu, điều quan trọng là, hai người đánh ngang tay, cứ như vậy đứng ở giữa sân đánh nhau, học sinh vây xung quanh cũng ba ba vỗ tay cổ vũ, quá đã rồi!

Ngay cả huấn luyện viên Tae Kwon Do đứng bên cạnh cũng vô cùng hứng thú nhìn, hấn vậy mà không biết trong lớp của mình có hai hạt giống tốt như thế, xem ra, đến lúc tham gia thi đấu không phải là không có tuyển thủ.

Tô An Ninh nhìn, trong lòng thật sự kinh ngạc, không phải là áp lực đối với Tô An Tân, mà là kinh ngạc đối với đứa bé đang so chiêu với Tô An Tân.

Tô An Tân dưới sự huấn luyện của cô, thân thủ không tính là cao siêu, nhưng so với những đứa bé cùng tuổi thì xa xa dẫn đầu, hôm nay vậy mà lại cùng một học sinh nam khác đánh nhau khó phân thắng thua.

Ánh mắt chuyển qua nhìn học sinh nam kia, đôi mắt Tô An Ninh ám ám, thứ nó học không giống với Tô An Tân, trong chiêu thức mang theo sự sắc bén, tuyệt đối không phải trong mấy ngày mà học thành

Gia đình bình thường sẽ để cho đứa nhỏ nhà mình học mấy cái đó sao? Xem ra, thân phận đứa bé này chắc không đơn giản...

Trong lúc Tô An Ninh đang suy nghĩ, huấn luyện viên Tae Kwon Do đã hô "ngừng" một tiếng.

Thanh âm vừa dứt, Tô An Tân và học sinh nam kia lập tức ngừng lại, cả hai cúi chào nhau.

Sau đó, huấn luyện viên Tae Kwon Do nói vài câu rồi cho tất cả giải tán.

Vừa dứt lời, có mấy học sinh trong lớp hưng phấn đi thu dọn đồ đạc, sau khi Tô An Tân thu dọn xong ra khỏi lớp, rất nhanh đã thấy bóng dáng của Tô An Ninh, xoát một tiếng vọt tới, gắt gao ôm chặt Tô An Ninh gọi: "Chị."

"Xem ra em học rất tốt." Tô An Ninh đương nhiên cũng nhìn ra Tô An Tân không dùng chiêu thức cô dạy nó, nhưng có lẽ bởi vì nó học qua võ công, lên bước chân linh hoạt mười phần, lúc luyện Tae Kwon Do cũng mười phần nhẹ nhàng.

"Dạ dạ." Tô An Tân tự hào gật đầu, một đôi mắt đối với Tô An Ninh toàn là quần quýt.

"Đi thôi, chúng ta trước đi ăn cơm." Tả Lập đứng bên cạnh nhắc nhở, nhìn đã có người nhìn về phía Tô An Ninh trong lòng căng thẳng, tuy rằng danh khí của Tô An Ninh còn chưa lớn, nhưng dù sao cũng là nghệ sĩ.

Nghe vậy, Tô An Ninh liền dắt tay đi ra ngoài.

Ba người vừa mới đi đến trước cửa lớn, phía sau liền truyền đến tiếng gọi lớn của một đứa bé: "Tô An Tân!"

Nghe thấy có người gọi, Tô An Tân quay đầu lại, nhìn thấy người gọi mình, kinh ngạc nói: "Thiệu Thư Dương?"

"Cậu đi ăn cơm sao? Tôi với cậu đi cùng nhau đi?" Thiệu Thư Dương hưng trí bừng bừng nhìn Tô An Tân nói, nó không nghĩ tới Tô An Tân vừa mới tới không lâu lại có thể cùng nó không phân thắng thua, cái này làm cho nó vẫn luôn không có đối thủ cảm thấy thật hưng phấn.

Tô An Tân không trả lời ngay, quay đầu nhìn về phía Tô An Ninh.

Tô An Ninh thấy thế, nhìn thoáng qua Thiệu Thư Dương, Tô An Ninh gật đầu, Tô An Tân cần có bạn, Thiệu Thư Dương này là lựa chọn không tồi.

Nhận được câu trả lời của Tô An Ninh, Tô An Tân vui vẻ chạy tới nắm lấy tay Thiệu Thư Dương, hai đứa như anh em tốt đi theo phía sau Tô An Ninh.

Đoàn người nhanh chóng đi tới nhà ăn gần đây.

Chọn món xong, Tô An Ninh nhìn thoáng qua hai đứa bé lú lú trước mặt rồi thu hồi tầm mắt, cần lấy đi động chơi tiếp.

Thừa dịp có thời gian, cô liền ở trên Weibo đoán chữ đi! Bởi vì chuyện đoán chữ này, mà Weibo của cô rất láo nhiệt, đối với fan tăng lên cũng có giúp đỡ nhất định.

Ngay lúc Tô An Ninh đang chậm rãi đoán chữ, bỗng nhiên cảm giác được có vài tầm mắt nhìn trộm về phía bên này, đáy mắt hiện lên một tia sắc bén, tầm mắt xoát một cái nhìn về phía xa xa, vừa vặn thấy mấy người mặc âu phục màu đen nhìn chằm chằm về phía Thiệu Thư Dương bên cạnh Tô An Tân.

Thu hồi tầm mắt, ánh mắt dừng trên người Thiệu Thư Dương, mấy người kia rốt cuộc là địch hay bạn đây?

Rất nhanh, đồ ăn được mang lên, một nhóm bốn người rất nhanh chóng đem đồ ăn trên bàn quét sạch.

Ăn xong, đi ra ngoài nhà ăn, Tô An Ninh nhìn về phía Thiệu Thư Dương bên cạnh: "Em muốn đi chỗ nào? Cần chị đưa về nhà sao?"

"Chị Tô, em có thể đến nhà chị không?" Thiệu Thư Dương nhìn về phía Tô An Ninh cười tươi rồi lấy lòng.

"Vậy mấy người đằng sau kia là người nhà của em sao?" Tô An Ninh nói, ý bảo Thiệu Thư Dương quay ra đằng sau nhìn.

Thiệu Thư Dương theo hướng Tô An Ninh bảo nhìn lại, sắc mặt chợt thay đổi: "Không phải."

Nói xong câu đó, Thiệu Thư Dương lập tức lấy đi động ra gọi vào một số điện thoại, đi đến một bên đèn thấp giọng nói: "Chú hai, có người theo dõi cháu!"

"Cháu ở đâu?" Đầu bên kia điện thoại truyền đến một giọng nói lạnh lạnh, kỳ diệu lại làm Thiệu Thư Dương an tâm.

"Cháu ở nhà ăn bên cạnh Cung Thiếu Niên."

"Người bên cạnh đâu?"

"... Bị cháu lừa về rồi." Thiệu Thư Dương ngượng ngùng nói.

"Tìm chỗ có nhiều người, đợi." Bỏ lại một câu đơn giản này, người bên kia di động nhanh chóng cúp máy.

Nói chuyện điện thoại xong, Thiệu Thư Dương có chút khần trương nhìn Tô An Ninh nói: "Chị Tô, đợi lát nữa Chú Hai của em sẽ tới đón em, mọi người

có thể ở lại cùng em ở chỗ này không?"

Tô An Ninh nghe vậy nhìn thoáng quá Thiệu Thư Dương, sau đó nhìn về phía Tà Lập: "Anh Tà, anh giúp em đưa An Tân về nhà, em ở lại cùng nó, rồi đợi lát nữa anh lại quay lại đón em!"

"A, được." Ban nãy Tà Lập cũng không nghe thấy Thiệu Thư Dương nói gì trong điện thoại, nên cũng không nghi ngờ cái gì, dẫn theo Tô An Tân trực tiếp lái xe đi.

Chờ xe nghiêng ngang mà đi, Tô An Ninh nhìn về phía Thiệu Thư Dương khẩn trương bên cạnh nói: "Chúng ta đến bên kia ngồi đợi."

Thiệu Thư Dương gật gù đầu, đi theo Tô An Ninh đến cửa hàng đồ uống bên cạnh ngồi xuống.

Tô An Ninh mua hai ly đồ uống, đem một ly trong tay đẩy về phía trước mặt Thiệu Thư Dương nói: "Đừng nghĩ quá nhiều."

"Dạ." Thiệu Thư Dương nhìn gương mặt lãnh đạm của Tô An Ninh, trong lòng kỳ lạ lại bình tĩnh lại, cảm giác thế nhưng giống như đối với Chú Hai giống nhau.

Khi hai người yên tĩnh chờ đợi, mấy người trốn ở phía xa lại âm thầm thì thầm nói chuyện.

"Có muốn ra tay không? vừa nãy tao thấy thằng quý nhỏ kia gọi điện thoại, sợ là nó gọi người tới đây."

"Nhưng chỗ này có nhiều người."

"Đợi lát nữa lái xe đi qua, chúng mày lao xuống đem người bắt lên xe là được."

"Bên cạnh nó còn có một đứa con gái."

"Chẳng qua chỉ là một con nhóc mà thôi, đừng nói mày không đối phó được?"

"....."

Mấy người nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn quyết định ra tay.

Lên xe, mấy người chậm rãi lái xe lại gần chỗ hai người Tô An Ninh và Thiệu Thư Dương.

Xe ngừng lại cách chỗ Tô An Ninh không xa.

"Hành động." Ra lệnh một tiếng, cửa xe bị mở ra, hai người mặc âu phục màu đen đeo kính râm vọt xuống, phóng thẳng đến chỗ Thiệu Thư Dương.

Nhìn thấy hai người mặc đồ đen, sắc mặt Thiệu Thư Dương trắng bệch, túm chặt quần áo Tô An Ninh, nhưng một giây sau, lại buông ra, nó không thể liên lụy tới Chị Tô được.

Ngay lúc Thiệu Thư Dương cho rằng bản thân mình nhất định sẽ bị bắt đi, Tô An Ninh bên cạnh nó động.

Bụp hai tiếng, hai người mặc đồ đen trực tiếp đã bị quật ngã xuống đất.

Thiệu Thư Dương nhìn một màn này, miệng lập tức mở thật to, Chị Tô này... Quá lợi hại đi? Thân thủ Tô An Tân tốt như vậy, nhất định là học từ chỗ Chị Tô đi?

Hai người trong xe nhìn thấy hai người bên ngoài bị quật ngã, ánh mắt nhìn Tô An Ninh trở nên vô cùng hung ác, sau đó nói với hai người đồng bọn đang nằm trên đất kêu rên nói: "Đi mau!"

Đã không bắt được, về sau có thể nghĩ cách khác, biện pháp tốt nhất bây giờ chính là rút lui, không thể bị người ta bắt được.

Hai người ngã trên đất nghe được tiếng kêu, nhanh chóng muốn từ trên mặt đất bò dậy.

Nhưng người vừa mới đứng lên, xoát một cái lại ngã xuống mặt đất.

Đúng lúc này, một chiếc xe ở cách đó không xa ngừng lại.

Nhìn thấy xe, Thiệu Thư Dương lập tức kích động nói với Tô An Ninh: "Chị Tô, Chú Hai của em đến rồi!"

Nghe được lời này, sắc mặt hai người trên mặt đất trắng nhợt, động tác càng thêm vội vàng, nhưng kết quả vẫn giống như trước.

Phía xa, hai người trên xe nhìn thấy bóng dáng xuất hiện ở hiện trường, oán hận nhìn thoáng qua hai người còn chưa quay lại đây, giẫm ga một cái chạy như bay rồi đi, hai người kia vận khí không tốt, bọn họ cũng không có biện pháp.

Nhìn chiếc xe nhanh chóng biến mất, hai người trên mặt đất cũng không giãy giụa nữa.

Nháy mắt tiếp theo, nhìn thấy rõ bóng dáng phía trước, sắc mặt ngay lập tức trở nên trắng bệch.

Theo tầm mắt của hai người, Tô An Ninh nhìn lại, một bóng dáng cao lớn đập vào tầm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Bắt đầu học diễn xuất

Editor: Cà ri

Người tới dáng người cao lớn, trong đôi mắt đen lộ ra sự lạnh lùng thâm thúy, như đầm nước sâu không gọi sóng, đứng ở chỗ đó, cả người tản ra hơi thở thanh lãnh, giống như Thần linh cao cao không thể chạm vào.

"Chú hai." Thiệu Thư Dương bên cạnh sớm đã chạy về phía người kia.

Người được Thiệu Thư Dương gọi là Chú hai chỉ nhẹ nhàng gật đầu, trước thì đem tầm mắt nhìn về phía hai người đang nằm trên đất, rồi mới chuyển về phía trên người Tô An Ninh.

Ngay sau đó, nhấc tay lên, liền có người xuống từ trong xe, đem hai người trên mặt đất mang lên xe.

Sau đó mới cúi đầu nhìn Thiệu Thư Dương nói: "Lần sau còn dám làm chuyện như vậy không?" Nói chuyện không nhanh không chậm, lại mang theo một loại cảm giác uy hiếp làm cho người ta không thể phản đối.

Dưới ánh mắt của Chú hai nhà mình, Thiệu Thư Dương chậm rãi cúi đầu xuống: "Cháu biết rồi."

Ánh mắt không có dao động, chuyển hướng nhìn về phía Tô An Ninh đằng trước nói: "Thiệu Tử Hằng, on tình ngày hôm nay Thiệu gia tôi sẽ nhớ kỹ."

"Không cần, chuyện nhỏ không tốn sức." Tô An Ninh nhìn thoáng qua Thiệu Tử Hằng, bình tĩnh nói: "Nếu không có chuyện gì nữa, tôi đi trước."

Tô An Ninh nói xong xoay người chuẩn bị rời đi.

Thiệu Tử Hằng thấy vậy liếc mắt nhìn Thiệu Thư Dương bên cạnh một cái, ngay sau đó, Thiệu Thư Dương lập tức hiểu ý chạy đến trước mặt Tô An Ninh nói: "Chị Tô, đồng ý để Chú hai em trở về đi, nếu không em rất áy náy, Chị Tô còn giúp em, mà em lại còn không biết đền ơn..."

Nghe lời nói tội nghiệp của Thiệu Thư Dương, Tô An Ninh thân nhiên nói: "Cho dù chị không cứu em, em cũng không có việc gì, không cần nói chuyện đền ơn..."

Nói xong vừa vặn có một chiếc taxi dừng lại, nói hẹn gặp lại với Thiệu Thư Dương rồi Tô An Ninh liền lên xe đi mất.

Nhìn chiếc xe nghênh ngang mà đi, Thiệu Thư Dương mới quay đầu nhìn về phía Thiệu Tử Hằng: "Chú hai, chị ấy từ chối cháu rồi! Nếu chị ấy giống những người trước kia thì làm sao bây giờ?"

Đây là lần đầu tiên Thiệu Thư Dương thấy một người thế mà có thể ở trước mặt Chú hai trực tiếp sáng khoái từ chối nó, đương nhiên, Thiệu Thư Dương là thật lòng muốn tiếp cận Tô An Ninh, nó cảm thấy cho dù là Tô An Ninh hay là Tô An Tân đều thật sự rất hợp khẩu vị của nó, bởi vì thân phận đặc biệt, mà từ nhỏ đến lớn nó chưa từng có một người có thể làm bạn lâu dài, có một ít người nhiệt tình, nhưng cũng luôn vì thành thạo gặp phải chuyện nguy hiểm mà dần dần rời xa.

Nó sợ ngày mai, Tô An Ninh sẽ không để cho Tô An Tân kết bạn với nó nữa.

"Không có thực lực bảo vệ người của mình thì không có tư cách nói chuyện, còn nữa, suy nghĩ thật kỹ xem hôm nay làm sai cái gì, sáng này mai, chú muốn thấy bản kiểm điểm của cháu đặt trên bàn của chú." Thiệu Tử Hằng nhẹ nhàng trả lời, trong ánh mắt vẫn là một mảnh lạnh lùng đậm đặc, mang đến áp lực lớn cho Thiệu Thư Dương.

Dưới ánh mắt của Thiệu Tử Hằng, khóe môi Thiệu Thư Dương buống bình cong lên, chờ tới lúc nó có thực lực, người đi theo bên cạnh nó còn có thể là bạn bè sao? Còn nữa, nó có làm sai cái gì, không phải chỉ lừa về sĩ diện trước sao?

Nhìn về mặt buống bình của cháu trai nhà mình, Thiệu Tử Hằng ngược mắt nhìn thoáng qua phương hướng Tô An Ninh vừa mới rời đi, trong đôi mắt đen tối không rõ.

Lúc này, Tô An Ninh ngồi xe taxi về đến nhà, sang nhà Tả Lập đón Tô An Tân rồi mới cùng nhau về nhà.

"Chị ơi, Thiệu Thư Dương được Chú hai của cậu ấy đưa về rồi sao?" Tô An Tân hỏi.

"Ừ."

"Vậy mấy người theo dõi cậu ấy là người xấu sao?" Tô An Tân tiếp tục nói, tuy rằng lúc đó Thiệu Thư Dương nói rất nhỏ, nhưng nó vẫn nghe thấy rõ ràng.

Nghe được lời Tô An Tân nói, Tô An Ninh kinh ngạc liếc mắt nhìn Tô An Tân một cái, sau đó nói đơn giản: "Cậu ấy không có việc gì, người nhà cậu ấy sẽ bảo vệ cậu ấy."

"Em biết, lúc trước bên cạnh cậu ấy luôn có vệ sĩ đi theo, hơn nữa, em cảm thấy cậu ấy cũng rất lợi hại." Tô An Tân nói thầm với Tô An Ninh: "Nhưng mà, cậu ấy nói không thích những vệ sĩ đó đi theo mình, nói bởi vì vậy mà luôn không kết bạn được, cậu ấy còn nói về sau em cũng sẽ bỏ cậu ấy..."

Tô An Tân nói xong đánh giá về mặt Tô An Ninh một chút nói tiếp: "Chị, em còn có thể chơi với cậu ấy không?"

Nghe được câu này, Tô An Ninh mới nghiêm túc nhìn thoáng qua Tô An Tân, em trai này của cô nói nhiều như vậy, một câu cuối cùng mới là trọng điểm.

Nhìn chằm chằm Tô An Tân một lát, nhìn tới khi nó đứng ngồi không yên Tô An Ninh mới tiếp tục mở miệng nói: "Em kết bạn với ai, chị sẽ không can, nhưng chị phải nhắc nhở em, trong nhà Thiệu Thư Dương giống như những gia đình có tiền mà em thấy trong TV, cậu ấy cần phải đối mặt rất nhiều chuyện, có lẽ sẽ gặp rất nhiều nguy hiểm, có thể còn liên lụy tới em, vậy em còn muốn chơi cùng với cậu ấy sao?"

"Em..." Tô An Tân bị lời nói của Tô An Ninh làm cho lờ mờ, sau đó mới khô khan nói: "Em biết rồi!"

"Không phải chị muốn bảo em cách xa cậu ấy, chị chỉ muốn em hiểu rõ, mỗi một người đều phải đối với việc chính mình lựa chọn mà chịu trách nhiệm, nếu em không thể chơi với cậu ấy lâu dài, thì không cần tới gần, nếu không thì em chỉ mang đến sự tổn thương lớn hơn cho cậu ấy mà thôi." Nhìn về mặt lờ mờ của Tô An Tân, Tô An Ninh mỉm cười lại bỏ thêm những lời này.

"Ý của chị là nếu em muốn chơi cùng với cậu ấy, thì phải gánh vác nguy hiểm với cậu ấy, hơn nữa một khi bắt đầu, không cần bởi vì sợ hãi nguy hiểm mà dễ dàng không kết bạn với cậu ấy sao?" Tô An Tân nghiêm túc tự hỏi nói với Tô An Ninh.

"Không chỉ như vậy, điều kiện đầu tiên mà em với cậu ấy kết bạn là phải có thực lực bảo vệ chính mình thật tốt." Tô An Ninh gật đầu, cô không thể ở bên cạnh Tô An Tân mãi mãi, chỉ có thể dạy nó bản lĩnh bảo vệ bản thân thật tốt, cũng hi vọng Tô An Tân có thể hiểu nhiều thêm một chút đạo lý đối người xử thế.

Cô có thể tùy hứng làm bậy, bởi vì cô có năng lực bảo đảm chính mình không bị người khác làm hại, nhưng Tô An Tân không giống cô, bây giờ nó còn chưa có đủ năng lực để bảo vệ chính mình, thân phận của Thiệu Thư Dương không đơn giản, Tô An Tân kết bạn với nó, tất nhiên là có chỗ dựa vững chắc, nhưng chỗ dựa vững chắc này đem đến nguy hiểm còn nhiều hơn rất rất nhiều, quan trọng nhất là, Tô An Tân chơi chung với cùng với Thiệu Thư Dương, cũng có thể sẽ trở thành gánh nặng của Thiệu Thư Dương, thời gian càng lâu, Thiệu Thư Dương cũng sẽ càng lúc càng rời xa Tô An Tân.

Bạn bè, có đôi khi là phải cần điều kiện ngang hàng với có thể bền vững lâu dài.

"Vậy em sẽ cố gắng huấn luyện." Tô An Tân chấp nhất nhìn chằm chằm Tô An Ninh nói.

"Ừ." Tô An Ninh đáp nhẹ, nhìn dáng vẻ kiên quyết của nó, mỉm cười, đúng thật vẫn chỉ là đứa con nít mà!

Thu hồi lại tâm trí đang đặt trên người Tô An Tân, Tô An Ninh nghĩ tới Thiệu Tử Hằng ngày hôm nay nhìn thấy, trong lòng âm thầm kỳ quái, tướng mạo người này giống với một người cô đã gặp qua.

Tướng mạo giả giống nhau, tiếp xúc tất có tranh chấp!

Rất nhanh sau đó, Tô An Ninh đã đem ý tưởng trong đầu này ném ra ngoài, mặc kệ như thế nào, hai cái người này cũng không có quan hệ gì tới cô.

Bên kia, công ty Kinh Khai.

Trịnh Liên đem Thiệu Thi Nhã đưa đến phim trường xong liền lập tức chạy về công ty.

Người mới mà công ty Phong Thần đẩy ra lần này, cô còn phải cùng cao tầng của công ty thương lượng thật tốt một chút.

Những công ty khác còn tốt, nhưng công ty Phong Thần, cao tầng Kinh Khai nhất định sẽ cảm thấy hứng thú.

Quả nhiên, lúc cô báo cáo, Kinh Khai bên này sớm đã nhận được tin tức.

"Cô không cần lo lắng, người mới lần này của bọn họ, có thứ ở trong tay chúng ta." Tổng giám đốc phòng PR (quan hệ xã hội) Tiêu Bách cười thần bí nói với Trịnh Liên: "Cô cứ dẫn dắt tốt Thiệu Thi Nhã là được rồi."

"Tôi vừa mới xem qua ở phim trường, kỹ thật diễn của Thi Nhã rất tốt, chắc chắn đã trải qua hệ thống học tập." Trịnh Liên lập tức nói tốt cho nghệ sĩ của mình.

"Thủ khoa học viện điện ảnh có thể kém sao! Làm tôi khó hiểu chính là, người mới lần này của Phong Thần giống như bỗng nhiên xuất hiện, tư chất cả người không kém so với Thiệu Thi Nhã." Tiêu Bách như có điều suy nghĩ nói, đẩy đẩy mắt kính trên mũi mình, bọn họ điều tra lại lịch của Tô An Ninh, kết quả chính là đột nhiên xuất hiện, như vậy chỉ có hai nguyên nhân.

Một chính là thân phận của Tô An Ninh không đơn giản, hai chính là bị Phong Thần che giấu. Cho dù là nguyên nhân nào đi nữa, hắn cũng có một loại cảm giác, thân phận của Tô An Ninh có thể dùng để làm văn.

Nhưng mà thân phận thì thế nào? Hắn vẫn phải nghĩ cách gây trở ngại cho Tô An Ninh rồi lại nói, nếu có chuyện gì, thì đằng sau có người chống lưng!

"Chắc cô ta không phải xuất thân từ học viện điện ảnh." Trịnh Liên khẳng định nói, lúc trước cô vì chọn lựa nghệ sĩ mà đã ở học viện điện ảnh quan sát hết tất cả học viên rồi.

"Không có việc gì, cô đi xuống trước đi! Phong Hạo với Chu Vũ cô dẫn dắt đều rất tốt, tôi tin cô cũng sẽ dẫn dắt tốt Thiệu Thi Nhã." Tiêu Bách nhìn Trịnh Liên ôn hòa nói.

"Anh yên tâm đi, Tiêu tổng." Trịnh Liên trả lời, nói xong còn kín đáo dùng ánh mắt ái mộ nhìn về phía Tiêu Bách.

Chờ Trịnh Liên rời khỏi, Tiêu Bách lấy di động ra bấm một dãy số.

*

Buổi chiều, sau khi Tả Lập và Tô An Ninh nghỉ trưa, liền đưa Tô An Tân đến Cung thiếu niên, rồi xuất phát đến phim trường.

Lúc sáng, Tô An Ninh đã đem cảnh ngày hôm nay của mình quay chụp xong hết rồi, buổi chiều này, cô cũng chỉ là nghe theo ý kiến của Tả Lập tới phim trường quan sát, bởi vì buổi chiều ngày hôm nay có cảnh phối hợp diễn của Tần Vũ và Đồng Lâm, dựa theo lời Tả Lập nói, hai người ở trong vòng được công nhận là phải kỹ thuật diễn tiêu biểu, để cô quan sát mà nói, cũng có thể học thêm chút gì đó.

Lúc xe tới phim trường, là lúc Đồng Lâm và Tần Vũ đang ở giữa sân phối hợp diễn.

Trong kịch bản, nhân vật Tần Vũ là Thái tử Ma giới, thống soái cuộc tấn công Vu tộc lần này, mà Đồng Lâm lại là một tiểu tiên nữ của Tiên giới, lần này là bị kéo ra góp cho đủ số.

Khi Tam giới đối với Vu tộc tấn công thế nào cũng không có hiệu quả, Tam giới liền phái một nhóm người đến hoàng cung Vu tộc nắm vững, ý đồ ám sát Tô An Ninh đóng vai Vu Nguyệt, bởi vì chỉ khi Vu Nguyệt chết, Tam giới mới có cơ hội hủy diệt Vu tộc.

Tần Vũ vì lập công mà cũng lên vào bên trong đội ngũ, mà vốn dĩ hắn tiến vào hoàng cung Vu tộc rất thuận lợi, còn kém một bước trước mắt là có thể lên vào tẩm cung của Vu Nguyệt, dưới cơ duyên xảo hợp lại bị Đồng Lâm phá hủy, cuối cùng cùng Đồng Lâm hai người bị phái tới làm việc ở Ngoại cung, cách Nội cung của Vu Nguyệt rất xa.

Lúc này, cảnh mà Tần Vũ và Đồng Lâm quay chụp chính là cảnh này.

"Hầu hạ trong cung của Thánh Nữ, phải chú ý ba điểm quan trọng: Một, kính, hai, tĩnh, ba, tỉnh; hai điểm trước các người đều thông qua, hiện tại các người cần thực hiện chính là trải nghiệm điều thứ ba, tỉnh! Từ khoảng khắc mà tiếng nói vừa ngừng đó, bất kể phát sinh cái gì, các người đều không thể nói chuyện, hai người có thể kiên trì đến cuối cùng là có thể tiến vào hầu hạ trong cung Thánh Nữ." Thánh âm hùng hậu của Vu giả chọn lựa người hầu vang vọng khắp sân, từ trong âm thanh của hắn có thể nghe ra được hắn có Vu lực cao thâm.

"Vâng." Khi tiếng nói của hắn vừa ngừng là lúc, có một đạo âm thanh rải rác vang lên.

Mà nghe được âm thanh, ánh mắt tên Vu giả này híp lại, lập tức nói: "Người vừa nói chuyện đứng ra cho ta."

Nói xong, có mấy thân ảnh đứng dậy về mặt mang theo một tia mất mát.

"Còn thiếu một người." Vu giả đếm số người, ánh mắt sắc bén nói. nửa ngày không thấy có người đứng ra, thanh âm lạnh lùng nói: "Nếu như không đứng ra, vậy một nhóm này của các người đều bị đào thải."

Những lời này vừa nói ra, người đứng ở phía dưới người nhìn ta, ta xem người, giống như muốn từ trong đó tìm ra được người nói chuyện vậy.

Lúc này, trong đám người, ánh mắt Đồng Lâm quay tròn một vòng, cuối cùng nhắc tay, khi Vu giả nhìn qua, thì chỉ quỹ xui xẻo bên cạnh.

Ổng kính rơi xuống trên người quỹ xui xẻo, mà người này là Tần Vũ đóng vai Thái tử Ma giới.

"Người bước ra khỏi hàng." Vu giả mặc kệ cái khác, trực tiếp chỉ vào Tần Vũ nói.

Tần Vũ không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể bước ra khỏi hàng, ra khỏi đội ngũ được lựa chọn.

Trong đội ngũ Đồng Lâm thở dài nhẹ nhõm một hơi, may mắn nàng tìm một người vu oan, nàng muốn lập công lớn cứu mẫu thân, không thể bị đào thải lúc này được.

Nhưng ngay sau đó, Vu giả lại chỉ vào nàng nói: "Người, cũng bước ra khỏi hàng, tiểu nhân cáo trạng sau lưng cũng không thể hầu hạ trong cung Thánh Nữ."

Nghe được lời này, cả người Đồng Lâm ngẩn người tại chỗ, nửa ngày sau mới phản ứng lại, bước chân thông thả đi đến đội ngũ bên cạnh, đi ra vài bước, đối diện chính là ánh mắt hung ác của Tần Vũ...

"Cát!" Sau một tiếng của Đinh Giang, cảnh này dừng lại, người xem xung quanh sôi nổi hoàn hồn.

"Anh Tần Vũ với chị Đồng Lâm thật là lợi hại! Ánh mắt thật sinh động!"

"Tất nhiên, phái kỹ thuật diễn được trong vòng công nhận, có thể không tốt sao?"

"Có hai người họ ở đây, ratings nhất định không cần phải lo rồi."

"..."

Tiếng bàn tán ngất trời vang lên giữa sân.

Tả Lập nhìn Tô An Ninh nghiêm túc bên cạnh, thấp giọng nói: "Em cảm giác thế nào?"

"Tốt lắm." Tô An Ninh nghiêm túc gật đầu, biểu hiện của Tần Vũ và Đồng Lâm cô xem hết vào mắt, ở trước ống kính hai người cùng với ngoài đời thường không giống nhau, đáp nặn ra chính là tính cách nhân vật trong kịch bản, điểm này, thật ra cô cảm thấy rất giống nguy trang giả.

Ngụy trang giả là một loại người đặt thù bên trong sát thủ, bọn họ nguy trang thành người khác, ẩn núp bên người đối tượng tượng cần ám sát, sau khi nhiệm vụ thành công, sẽ yên lặng không một tiếng động rời khỏi.

Cô từng may mắn được nguy trang giả đứng đầu chỉ điểm, nhưng cô không tính toán phát triển theo phương diện này, nên cũng không đi sâu vào học tập, mà chỉ học chút da lông dùng để hành tẩu giang hồ.

Bây giờ nhìn lại mà nói, có phải cô cần phải đem những nội dung vớt sau đầu lúc trước học lại lần nữa không?

"Nhưng mà anh nói thật, đợi một thời gian nữa, em cũng sẽ không kém hơn so với bọn họ." Tả Lập đề thấp giọng thì thầm bên tai Tô An Ninh cổ vũ.

"Em nghĩ mình cần đăng ký lớp học diễn xuất, anh có thể giúp em tìm giáo viên không?" Tô An Ninh hoàn hồn, nói với Tả Lập, làm thế nào có thể đem năng lực nguy trang với kỹ thuật diễn hợp nhất, cô còn cần phải học tập.

"Sáng nay anh còn đang muốn nói chuyện này với em đây! Sáng nay, Tần Vũ nói với anh, kỹ thuật diễn của em mặc dù tạm được, nhưng vẫn có chút vấn đề, muốn anh dẫn em tới lớp kỹ thuật diễn của công ty, không cần chôn vùi diễn xuất của em, mà trừ lớp kỹ thuật diễn ra, anh sẽ an bày cho em một ít chương trình học khác, khi nào sắp xếp xong anh sẽ cho em xem." Tả Lập thấy Tô An Ninh nhắc tới, lại nhớ đến chuyện buổi sáng, vội vàng nói.

"Được." Tô An Ninh khẽ lên tiếng, nhìn thoáng qua Tần Vũ đang bỏ trang ở đằng kia.

Tần Vũ bên này giống như cảm nhận được tầm mắt của Tô An Ninh, hướng về phía Tô An Ninh nhìn lại, hai ánh mắt đối diện nhau, trong mắt Tô An Ninh mang theo khác thường, mà trong mắt Tần Vũ lại mang theo u ám.

Đúng lúc này chuông điện thoại của Tả Lập đột nhiên vang lên.

Tả Lập lấy điện thoại ra, nhìn thấy hai chữ "Cận tổng", lập tức nghe máy.

"Mang Tô An Ninh đến công ty." Điện thoại vừa bắc máy, liền nghe được giọng nói từ tính của Cận Sâm từ đầu bên kia điện thoại.

"Được, tới ngay đây." Nghe xong, Tả Lập nhanh chóng nói.

Cúp điện thoại, Tả Lập nhìn về phía Tô An Ninh nói: "An Ninh, Cận tổng bảo chúng ta về công ty một chuyến."

Một lát sau, hai người Tô An Ninh và Tả Lập trở lại công ty, đi tới bên ngoài cửa phòng làm việc của Cận Sâm, gõ cửa, nghe được tiếng đồng ý xong, hai người đi vào phòng.

Vừa vào cửa lại phát hiện trong phòng Cận Sâm không chỉ có một người.

Mà người đó, Tô An Ninh cũng nhận ra!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Người nổi tiếng nhiều thị phi

NGÔN LINH SƯ GIỚI GIẢI TRÍ – An Nhiên Nhất Thế

Editor: Cà ri

"Cận tổng." Tà Lập dẫn theo Tô An Ninh vào phòng, lên tiếng đầu tiên phát tan không khí, sau đó tầm mắt lại chuyển qua nhìn người đàn ông ngồi bên cạnh Cận Sầm, trong lòng nghĩ thầm, vị trước mắt là ai đây?

Đôi mắt hẹp dài thâm thúy của Cận Sầm nhếch lên, cười như không cười nhìn Tô An Ninh nói: "Vị bên cạnh tôi đây là người nắm giữ nhiều cổ phần nhất của Kinh Khai, Thiệu Tử Hằng, mục đích hôm nay hẳn tới đây là muốn gặp cô, An Ninh."

Lời của Cận Sầm vừa dứt, Tà Lập vô ý thức nhìn về phía Tô An Ninh, sao An Ninh lại có thể quen biết với người của Kinh Khai?

"Có chuyện?" Tuy người Tô An Ninh nhìn là Thiệu Tử Hằng, nhưng ánh mắt cũng quét về phía Cận Sầm.

Cận Sầm nhận được ánh mắt của Tô An Ninh, thì dùng một loại ánh mắt giống như hồ nước trong sâu thăm bấn thẳng về phía Tô An Ninh, buồn bã nói: "Thiệu tổng có ý muốn đón cô tới Kinh Khai, hợp đồng ký kết với cô, sẽ là hợp đồng cấp S của Kinh Khai, trừ những thứ đó ra, còn tặng kèm nhà, xe..., tiền vị phạt hợp đồng cũng sẽ giúp cô trả, điều kiện ưu đãi như vậy, không biết cô có hứng thú không? Nếu cảm thấy hứng thú thì cứ nói, tôi cũng sẽ không cố chấp giữ cô ở lại Phong Thần, dù sao ai cũng hướng về chỗ cao mà đi!"

Tuy mỗi lời Cận Sầm nói đều hướng về phía Kinh Khai, nhưng vẫn có thể nghe ra sự đe dọa bí mật từ trong giọng nói của hắn.

Tô An Ninh dĩ nhiên hiểu được ý nghĩ của Cận Sầm, hơn nữa, cô cũng không có tính toán rời khỏi Phong Thần, nếu ngày hôm nay cô phản bội, sẽ mất lòng cả hai bên.

Sắc mặt không thay đổi, Tô An Ninh chuyển tầm mắt về phía Thiệu Tử Hằng, lúc này hắn thẳng lưng ngồi trên ghế sofa, ánh mắt sâu xa nhìn chăm chăm Tô An Ninh, không có động tác dư thừa, cứ như vậy lẳng lặng nhìn, rõ ràng không làm gì, nhưng vẫn có thể khiến cho người ta cảm nhận được áp lực.

Bị hai người đàn ông dùng hai kiểu "đe dọa" nhìn chăm chăm, Tô An Ninh không nói nên lời, nhưng mà không nói nên lời thì không nói nên lời, cô đã làm chuẩn bị từ sớm.

Hai mắt nhìn thẳng về phía Thiệu Tử Hằng nói: "Thiệu tổng, ngày hôm nay cũng chỉ là chuyện nhỏ không tốn sức gì, anh không cần phải làm chuyện này, Phong Thần đối với tôi có ơn giúp đỡ, tôi vẫn muốn ở lại Phong Thần."

Tô An Ninh vừa nói xong, có thể cảm nhận được Cận Sầm vừa lòng nhìn cô.

Ánh mắt Thiệu Tử Hằng vẫn không một tia dao động như trước, sau đó thả nhiên nói: "Đã như vậy thì thôi!"

Nói xong, Thiệu Tử Hằng từ trên ghế sofa đứng dậy, cũng không thèm liếc mắt nhìn Cận Sầm lấy một cái, trực tiếp ra khỏi phòng làm việc, còn mang đi một phòng hơi lạnh.

Thiệu Tử Hằng đi rồi, Cận Sầm nhìn Tô An Ninh, tâm tình giống như tốt hơn vài phần nói: "Cô cũng thật biết nên lấy hay nên bỏ."

"....."

"Tên Thiệu Tử Hằng kia, mấy năm nay không biết đã từ Phong Thần của tôi đào đi bao nhiêu người, nhưng mà đào người qua đó, thì tiền đồ của bọn họ cũng coi như hủy hoại, tuy là đối thủ cạnh tranh với hắn, nhưng giữa chúng tôi cũng có ngăn ngại không muốn bắt cứ ai biết." Cận Sầm lười biếng nói, khác với Thiệu Tử Hằng hướng nội, trong ánh mắt hắn lại lộ vẻ phô trương.

Tô An Ninh nhìn thoáng qua Cận Sầm, xem như hiểu rõ ý nghĩa trong lời nói của Cận Sầm.

Có điều theo cô thấy, có lẽ quan hệ của Cận Sầm và Thiệu Tử Hằng vừa là địch cũng vừa là bạn, cái này có thể từ tướng mạo của hai người nhìn ra, lúc trước nhìn tướng mạo của hai người giống nhau tất có tranh chấp, nhưng hôm nay sau khi nhìn kĩ mới phát hiện tướng mạo tương tự thật ra cũng có cảm giác thương thức lẫn nhau.

Tuy nhiên, tóm lại mà nói, hai người này đấu tranh, một chút cô cũng không muốn dính vào, bọn họ cũng không phải người bình thường, người khác tham ra, cũng chỉ tội kiến lụy đến bản thân mà thôi.

"Cận tổng còn có việc gì không?" Tô An Ninh tiếp tục nói.

Nghe vậy, khóe môi Cận Sầm cong lên một nụ cười yếu ớt như có như không: "Không có việc gì nữa!"

"Nếu không có việc gì nữa, vậy chúng tôi đi trước." Tô An Ninh mặt không đổi sắc tiếp tục nói.

"Mời cứ tự nhiên." Cận Sầm không chút để ý trả lời.

Tô An Ninh không làm thêm động tác dư thừa, xoay người mang theo Tả Lập nhanh chóng rời khỏi phòng làm việc của Cận Sâm.

Cận Sâm nhìn bóng lưng rời đi của cô, thú vị trong mắt càng thêm sâu.

Ngay sau đó, từ bên cạnh lấy ra một tập văn kiện, tùy ý ném lên bàn, trên mặt văn kiện rõ ràng là ảnh chụp của hai người Tần Vũ và Tô An Ninh từ lúc bước ra khỏi nhà hàng cho đến khi lên xe.

Cận Sâm cũng không nghĩ tới, thế mà thật sự có người nắm giữ những ảnh chụp này trong tay, còn giấu kỹ như vậy.

Sau khi bọn họ bác bỏ tin đồn, mà những ảnh chụp này lại truyền ra, không thể nghĩ ngờ gì nữa chính là xác nhận mối quan hệ giữa Tô An Ninh và Tần Vũ, điều này đối với sự nghiệp của Tô An Ninh là đã kích hủy diệt, có lẽ, một khoảng thời gian rất dài, trên người Tô An Ninh chỉ có thể dán nhãn mượn Tần Vũ thương vị.

Ý tứ hôm nay của Thiệu Tử Hằng đem văn kiện này đưa tới đây, coi như là thể chấp chuyện Tô An Ninh giúp đỡ hắn ngày hôm nay.

Nhưng mà hắn nhất thời lại nảy ra ý nghĩ muốn thăm dò Tô An Ninh một chút.

Kết quả làm hắn rất vừa lòng.

Ha ha, còn về phần ân tình này của Thiệu Tử Hằng, hắn đành thay Tô An Ninh nhận đi!

Vừa ra khỏi cửa, Tả Lập nhẹ nhàng thở ra một hơi, hắn không nghĩ tới lão tổng của Kinh Khải lại là một người bằng tuổi với Cận Sâm, tuổi trẻ đầy hứa hẹn, chẳng qua quá thần bí đi.

Người bên ngoài nhìn vào thì Kinh Khải vẫn luôn được một tay của tổng giám đốc phòng PR Tiêu Bách điều hành.

Nhưng mà, hôm nay nghe chuyện của Thiệu Tử Hằng, vừa ra khỏi văn phòng của tổng giám đốc cũng quen bén mắt.

Nhìn về phía Tô An Ninh bên cạnh nói: "Tuy lời nói của Cận tổng chỉ tùy ý, như cũng là sự thật, tuy rằng Kinh Khải với Phong Thần là đối thủ, nhưng vẫn luôn quang minh chính đại cạnh tranh, người muốn đi ăn máng khác gần như đều bị công ty hai nhà hủy hoại sạch sẽ."

Tả Lập cảm thấy may mắn vì Tô An Ninh chống lại được hấp dẫn kia.

"Mà làm sao em lại quen biết Thiệu tổng?" Tả Lập hơi do dự mở miệng dò hỏi.

"Là Chủ hai của Thiệu Thư Dương." Tô An Ninh trả lời.

"Là đứa bé ngày hôm nay?" Tả Lập kinh ngạc nói.

"Đúng vậy."

Nghe vậy Tả Lập càng kinh ngạc, chẳng qua An Ninh chỉ ở hiện trường cùng Thiệu Thư Dương một lát, Thiệu Tử Hằng liền đưa tới cửa sao?

Tô An Ninh hiểu được tại sao Tả Lập kinh ngạc, nhưng cô cũng không muốn giải thích nghi hoặc của đối phương.

Nhìn thời gian trên tay, Tô An Ninh nhìn về phía Tả Lập: "Đưa em tới phố Cổ đi!"

"...Được." Tả Lập đáp lời, về mặt lại có chút bất đắc dĩ, Tô An Ninh là lại muốn đi đoán mệnh đây.

Thật không hiểu đến cùng là Tô An Ninh suy nghĩ cái gì, phát triển tốt đẹp trên con đường nghệ sĩ của chính mình, có thể kém hơn so với đoán mệnh sao?

Tuy rằng không hiểu, nhưng Tả Lập vẫn tôn trọng ý kiến của Tô An Ninh, lái xe đưa Tô An Ninh đến cửa hàng đoán mệnh ở phố Cổ.

Lúc tới phố Cổ, Tô An Ninh ngồi trong xe, lại nhìn thấy có mấy người gioăng rôn chờ bên ngoài.

Khi xuống xe, những người này cũng lập tức nâng lên.

Tả Lập phản ứng lại, nhanh chóng che chở cho Tô An Ninh.

"Đại sư, tôi là fan của cô a! Giúp tôi ký tên đi!"

"Đại sư, ảnh tạo hình của cô được tung ra, rất là đẹp! Tôi nhất định sẽ luôn chú ý tới cô."

"Đại sư..."

Xung quanh không ngừng truyền tới những tiếng nói hưng phấn, thậm chí còn có người lấy di động ra nhắm ngay Tô An Ninh chụp hình.

Vượt qua năm ải, chén qua sáu tướng, rốt cuộc Tả Lập cũng có thể bình an đem Tô An Ninh vào trong cửa hàng.

"Thế nào? Mở mang kiến thức rồi đi?" Tả Lập thở dài nói, nhưng mà trong lòng vẫn hơi có chút vui vẻ, vậy mà đã có fan đuổi tới chỗ này rồi.

"..." Tô An Ninh im lặng, nhìn về mặt hứng phấn giờ bằng rộn bên ngoài cửa fan, còn có một ít người tới xem náo nhiệt, lần đầu tiên cảm giác được cái gì gọi là hiệu ứng người nổi tiếng.

"An Ninh, cuối cùng cô cũng tới rồi." Lúc này, ông Từ cũng đi tới, nhìn Tô An Ninh, nhìn không được xoa mồ hôi trên trán mình, một đám fan bên ngoài này, làm ông cũng ăn không tiêu!

Ông cũng không nghĩ tới, việc bận trong lời nói của Tô An Ninh lại chính là đi làm nghệ sĩ, mấy ngày nay, công tác hạng nhất của ông chính là ứng phó nhóm fan tới xem náo nhiệt này.

May mắn thay, nhóm fan này vẫn rất quy củ, cũng không ảnh hưởng tới công tác hàng ngày của ông.

Nhưng mà, sau này, danh khí của Tô An Ninh ngày càng lớn, fan cũng càng nhiều hơn, chuyện khác không sợ, chỉ sợ ảnh hưởng tới công việc bình thường hàng ngày của cửa hàng.

Bây giờ ông có liên lạc với không ít người nổi danh có tiền ở Thủ Đô, nếu như gặp phải phóng viên với fan, đến lúc đó cũng không tốt.

Tình huống này, sau khi Tô An Ninh vừa vào phòng làm việc lập tức mở lời nói.

Tô An Ninh nghe xong, đem tầm mắt nhìn về phía Tả Lập.

Tả Lập nhận được ánh mắt xin giúp đỡ của Tô An Ninh, lập tức cảm thấy cơ hội tới rồi.

Tả Lập háng giọng, đề nghị nói: "Theo anh thấy, không bằng em đóng cửa cửa hàng này đi, bây giờ em chỉ mới vừa nổi tiếng một chút, nếu là sau này độ nổi tiếng càng lớn, fan tới chỗ này chỉ nhiều chứ không ít đi, cho nên, cửa hàng chỗ này em không thể tới nữa rồi."

Sắc mặt ông Từ đứng bên cạnh thay đổi, sau đó Tả Lập tiếp tục nói: "Chỗ này của em vốn đã sửa lại hình thức kinh doanh, người tìm tới em đoán mệnh thân phận cũng không bình thường, không bằng chuyển thành bí mật đi, anh thấy của hàng này còn có sân sau, không bằng chuyển qua phía sau đoán mệnh cho bọn họ, như vậy tính an toàn cao, cũng không ảnh hưởng tới công việc, hai người cảm thấy thế nào?"

Khi đưa ra đề nghị này Tả Lập cũng đã thận trọng suy xét. Hẳn xem như cũng rõ ràng, căn bản Tô An Ninh không thể nào từ bỏ việc đoán mệnh, hơn nữa, đoán mệnh cũng mang đến chỗ tốt cho Tô An Ninh, như vậy hẳn cũng không bài xích vấn đề này, mà bắt đầu muốn giúp Tô An Ninh mượn điểm đoán mệnh này tiến hành hướng phát triển tốt hơn.

Trong giới giả trí vẫn không có ít người tin tưởng loại chuyện đoán mệnh này, chỉ cần bản lĩnh của Tô An Ninh được công nhận, mượn việc đoán mệnh có lẽ có thể mở rộng nhân mạch không nhỏ, giống như ở đoàn phim 《Tam giới》 bây giờ, ngoại trừ Tần Vũ ra thì những người khác trong đoàn phim luôn dùng gương mặt tươi cười nhìn Tô An Ninh.

Ở trong lòng càng nghĩ, thì Tả Lập càng cảm thấy đáng tin.

Trước đây sợ Tô An Ninh quá mức để ý đến chuyện đoán mệnh mà xem nhẹ việc đóng phim nhưng lúc này lo lắng biến mất trong nháy mắt.

"Ông Từ, ông cảm thấy thế nào." Tô An Ninh nghe xong, cảm thấy cũng được, nhưng vẫn muốn hỏi ý kiến ông Từ.

"Được! Được chứ, chủ ý này tốt lắm." Ông Từ trả lời, vui vẻ nói, đem ánh mắt tán thưởng nhìn Tả Lập.

Tả Lập thân nhiên tiếp nhận, ở trong giới giả trí lăn lộn nhiều năm như vậy, nếu đầu còn không biết chuyển biến, còn có thể lăn tiếp sao!

Sau khi quyết định tốt, ông Từ lập tức liên hệ khách muốn tới ngày hôm nay, nói với bọn họ cần phải thay đổi địa điểm, may mà mấy người đầu bên kia điện thoại đều đồng ý với lời của ông Từ, có thể càng bí ẩn, lại còn bán một ân tình cho đoán mệnh sư có bản lĩnh, bọn họ không đồng ý mới là lạ.

Quyết định xong, trong lòng ông Từ tính toán, cửa hàng này không tiếp tục dùng đoán mệnh nữa, vậy thì ông liền tùy tiện bày bán vầy thứ đi, nếu để cho người khác thuê, sân sau cũng không được đóng kín, bây giờ thì vừa vặn tốt rồi, lúc ông bận thì có thể để cho tên nhóc Lục Tầm kia đến trông coi cửa hàng, gần đây tên nhóc này cảm tiền lương mà lại ngốc ở trường học làm việc, có phải quá nhẹ nhàng cho hắn rồi không?

Một lát sau, ông Từ đóng cửa hàng, rồi dẫn một người khách đầu tiên từ sân sau vào phòng khách, ngồi xuống trước mặt Tô An Ninh.

Mà Tả Lập ở bên cạnh thì lại tò mò nhìn chằm chằm Tô An Ninh và vị khách kia, đây là lần đầu tiên hắn thấy Tô An Ninh cùng với khách nhân đối mặt đoán mệnh, nhìn không chớp mắt, chỉ sợ mình lỡ qua một phần nào.

"Đại sư, thế nào rồi?" Ngồi vào chỗ của mình, đợi Tô An Ninh đánh giá một lát, người tới mới khàn khàn mở miệng hỏi, mấy ngày nay, hắn vô cùng xui xẻo, hắn cũng tới mấy chỗ khác tính thử, cũng thử qua rất nhiều biện pháp, đã đến nông nổi cùng đường, lại nghe nói có người đoán mệnh cực kỳ chuẩn, lại là do bạn giới thiệu nên hắn vội vã tới đây.

"Son căn của ông cao vút, dọc qua án đường, sắc nhuận, lên danh thành lợi, nhưng son căn kỵ đoạn, vùi lấp, thiếu, đổ, son căn của ông có hai nếp nhăn cắt ngang, một sâu một nông, cho thấy trong cuộc đời của ông sẽ có hai lần nguy hiểm lớn và nhỏ, nếp nhăn sâu nguy hiểm lớn, nếp nhăn nông nguy hiểm nhỏ, nếp nhăn nông của ông có xu thế hồi phục, cho thấy nguy hiểm nhỏ của ông đã qua, mà nếp nhăn sâu gần đây có xu thế mở rộng cho thấy nguy hiểm đe dọa, gần đây ông hẳn là gặp tai nạn khó khăn không ngừng, đợi đến ngày ứng kiếp, có lẽ sẽ nguy hiểm tới tính mạng, nặng thì chết, nhẹ thì bị thương nặng nằm trên giường." Tô An Ninh quan sát người đàn ông một lát sau đó mở miệng nói.

Mà cô vừa nói xong, mặt người đàn ông ngồi đối diện thật sự kích động, lập tức nói với Tô An Ninh: "Đại sư, xin cô giúp tôi!"

"Tôi không giúp được ông, chuyện này là chính ông chọn vào." Tô An Ninh thân nhiên nói: "Ông đã làm chuyện tổn hại âm đức, đây chính là ứng kiếp của ông, cho dù lần này vượt qua, sau vẫn sẽ có tai nạn mới."

Đoán mệnh chuyện này, ba phần trời sinh, bảy phần con người tạo nên, tuy nhiên, người đối diện này có tai nạn lớn nhỏ, nhưng nếu ông ta có thể làm nhiều thêm một chút chuyện tốt, thì tai nạn lớn hóa nhỏ nhỏ hóa không, nhưng cố tình người này đã làm không ít chuyện hại người mà chẳng ích ta, tương từ tâm sinh, chỉ biết tai nạn ứng kiếp ngày càng lớn.

"Đại sư, xin cô giúp tôi, bao nhiêu tiền tôi cũng trả, 10 vạn, 50 vạn? 100 vạn? Chỉ cần cô có thể cứu mạng của tôi, bao nhiêu tiền tôi cũng cho cô." Người đàn ông một chút cũng không nghi ngờ Tô An Ninh nói chuyện giật gân, những Đại sư khác cũng nói như vậy, còn cho ông ta một ít đồ vật chống đỡ tai nạn, vì vậy ông ta mới tránh được vài lần nguy hiểm, nhớ lại tới tất cả những gì xảy ra trong thời gian này, trong lòng vô cùng sợ hãi.

"Gần đây ông đã làm chuyện gì?" Tô An Ninh lãnh đạm nói, cô đánh giá người này một chút xem có đánh giá giúp đỡ hay không.

"Gần đây...?" Người đàn ông nghiêm túc suy nghĩ cẩn thận, sau đó ấp úng nói: "Tôi nhìn trúng một ngọn núi ở ngoại ô Bắc khu, dự định xây nhà ở đó, trên núi có phần mộ tổ tiên của mấy hộ gia đình, tôi cho người đào."

Núi là ông ta mua, ông ta cho người đào không phải rất bình thường sao?

Nhưng từ sau khi ông ta cho người đào, toàn bộ số phận đã thay đổi, mấy cuộc làm ăn liên tiếp thất bại, an toàn sinh mệnh bị đe dọa.

"Đào xong rồi sao?" Tô An Ninh tiếp tục nói.

"Đưa đến nhà bọn họ, tôi làm vậy không đúng sao?" Người đàn ông rồi rầm hỏi.

"Nếu chỉ là chuyện này mà nói, ngược lại vẫn còn đường cứu." Tô An Ninh suy nghĩ một lát rồi nói.

"Thật sao?" Người đàn ông kích động nói.

"Nếu những ngày này thuận tiện, ông trước lên ở chỗ này trọ lại, sau đó gọi điện báo con trai của ông tự mình tới cửa xin lỗi, hơn nữa vì bọn họ mua một nghĩa trang phong thủy tốt, để bọn họ chôn cất lại!" Tô An Ninh dặn dò nói.

"Phải ở lại chỗ này?"

"Không làm tốt những chuyện đó, ông vừa ra khỏi cửa..." Câu nói tiếp theo Tô An Ninh không nói hết, những người đàn ông đã hiểu được ý tứ của Tô An Ninh, sau đó lập tức gật đầu: "Được, được, tôi sẽ ở lại chỗ này, nếu lúc đó bình an vô sự, tôi nhất định sẽ cho cô một phong bì đồ lớn."

"Ừ." Tô An Ninh trả lời nhẹ, không cần mới phí phạm.

Từ trong phòng khách đi ra, người đàn ông liền theo chân của ông Từ đến phòng ở, ngay tại chỗ, người đàn ông đưa cho ông Từ một số tiền lớn làm phí ăn ở và phí com nước, mặt ông Từ cười tươi giống như hoa cúc vậy.

Mà sau đó còn bốn người đoán mệnh Tô An Ninh rất nhanh đã tính xong, dường như không gặp phải tình huống xấu như người đầu tiên vậy, những người đó cũng thật vừa lòng rời khỏi, ở trên bàn trước tiếp để lại bốn tòi Mao gia gia.

Ông Từ xem thử phát hiện trong đó có rất nhiều tờ không giống nhau từ 5 đến 10 vạn.

Khi nhìn tới số tiền, Tả Lập bên cạnh đã hoàn toàn bị rung động, đoán mệnh này thế mà có thể kiếm tiền như vậy?

Tất nhiên, so với phí thông báo của ngôi sao nổi tiếng là một khoản nhỏ, nhưng so với hầu hết mọi người, tuyệt đối là giá trên trời a! Chủ yếu là, tiền này kiếm quá thoải mái, năm người, cũng không mất bao nhiêu thời gian của An Ninh đi!

Lại nhớ tới kỹ năng miệng sắt khẳng định như thần của Tô An Ninh, Tả Lập đã bội phục đầu rạp xuống đất.

"Tính mệnh của ngày hôm nay xong rồi, chúng ta đi thôi!" Tô An Ninh nhìn bộ dáng khiếp sợ của Tả Lập nói.

"Được." Tả Lập gật đầu, cùng Tô An Ninh ra khỏi cửa.

Lên xe, Tả Lập mới hoàn hồn, bỗng nhiên qua đầu nhìn Tô An Ninh đằng sau xe nói: "An Ninh, em tính chuẩn như vậy, có muốn giúp anh tính không?"

"Anh... Nếu anh mà có nhiều tai nạn, em sẽ không để cho anh làm người đại diện của em." Tô An Ninh vô cùng thành thật nói.

Tà Lập nghe vậy nhìn thoáng qua vẻ mặt bình tĩnh của Tô An Ninh, khoe miệng giật giật, cùng một cách nói của cô, cùng một nghĩa, người khác nghe xong cũng thoải mái mà! Như thế nào lại không hợp tình người vậy đây?

Nhận mệnh lái xe, trực tiếp khởi động xe, lái tới Cung thiếu niên đón Tô An Tân.

Vừa mới chờ Tô An Tân và Tô An Ninh về đến nhà, Tà Lập nhận được một cuộc điện thoại.

Nghe xong điện thoại, Tà Lập lập tức nhìn thoáng qua phía Tô An Ninh: "An Ninh, đã xảy ra chuyện!"

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Người một nhà làm

Editor: Tịch Nguyễn

Beta: Cà ri

"Xảy ra chuyện?"

Nhìn vẻ mặt của Tà Lập, Tô An Ninh bình tĩnh hỏi, "Chuyện gì?"

Nghe vậy, Tà Lập cảm lấy di động, mở một trang web, rồi đưa điện thoại cho Tô An Ninh: "Một tờ báo khá có uy tín nghi ngờ em, chính là đây, "Giải trí bát quái bạo bạo bạo", là một tờ báo khá quyền lực trong giới giải trí, cùng với các trang truyền thông khác, tờ báo này còn mở ra trang web giải trí, Weibo, diễn đàn giải trí... vài trang bát quái khác, trong thời gian ngắn đã trở thành hiện tượng thu hút mọi người, dù vẫn còn rất nhiều tờ báo khác cạnh tranh nhưng "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" đã sớm trở thành bá chủ của giới giải trí, tin tức đưa ra nhất định là tin mới nhất, hơn nữa độ tin cậy cũng rất cao, thế nên nhận được sự khẳng định của không ít khán giả, mà hôm nay, tờ báo này đã chia mũ về phía em rồi."

Tà Lập cũng hiểu, một tờ báo dù có trong sạch đến đâu, thì phía sau nhất định cũng có những giao dịch tiền bạc.

"Giải trí bát quái bạo bạo bạo" đương nhiên cũng không ngoại lệ, nhưng người thao túng phía sau cũng hiểu, bọn họ chỉ chọn những nghệ sĩ bị giới giải trí vứt bỏ, hoặc là bị người có thể lực vô cùng mạnh mẽ phía sau ép, bọn họ chỉ cần tung ra một chút tin, rồi kế tiếp sẽ có người chăm ngồi thổi gió, bọn họ chỉ cần ngồi quan sát là được.

Lúc này Tà Lập đang lo lắng thay cho Tô An Ninh, hẳn thật sự không biết là ai đã mạnh tay đối phó với Tô An Ninh như vậy.

Đây không phải là việc lớn kì lạ thì là gì?

Nhìn vẻ kiêu kị của Tà Lập với tòa báo này, Tô An Ninh chuyển mắt về hướng di động, bản tin trang đầu lại chính là cô.

Bóc bóc người mới Tô An Ninh của Phong Thần#

"Kỳ này, mục tiêu của tiểu biên đã định là Tô An Ninh người mới đột nhiên xuất hiện của Phong Thần, vốn dĩ rất tin tưởng ánh mắt của Phong Thần, nhưng sau khi nghiên cứu, lại phát hiện trên người Tô An Ninh thật không thiếu điều khiến người ta phải chăm chọc, đầu tiên chính là vị này không từ thủ đoạn thương vị, nghiên cứu lịch sử thương vị của cô ấy còn phải truy cứu chi tiết hơn từ mười ngày trước, khi đó có một cư dân mạng up lên hai video đoán mệnh, video vừa xuất hiện, số lượt xem tăng lên nhanh chóng, là nhân vật chính của video, Tô An Ninh thành công trở thành top tìm kiếm, nhưng mà không nghĩ đến là, rất nhanh sau đó Tô An Ninh liền bắt đầu tự mình marketing, dùng tài khoản Weibo lan truyền video, mọi người hãy nhìn lại những bình luận dưới video, dễ dàng thấy được là vì muốn nổi danh mà thuê thủy quân, trong đó còn có không ít tài khoản Đại V của người trong giới giải trí, là một người luôn chú ý giới giải trí, lúc tiểu biên nhìn thấy thực khiếp sợ, một người bình thường có thể thu hút nhiều tài khoản Đại V của giới giải trí như vậy ư? Phía sau mà không có ai thao túng, tôi không tin."

"Vì thế, tiểu biên liền theo dõi vị Đại sư đoán mệnh Tô An Ninh này, quả nhiên, mười mấy ngày sau, Công ty Phong Thần đã ngênh đón hải tuyền chọn, hiện tại, mọi người đều nói giải trí Phong Thần năm nay có rất nhiều người mới, vì cái gì mà người khác không được, mà cô tình phải tiến hành hải tuyền, đến đây lại không thể không nhắc đến một người, đó là minh tinh đang nổi Tần Vũ, lần hải tuyền này do Tần Vũ và đạo diễn Đinh Giang cùng quyết định, hưởng hồ, tiểu biên nghe nói, trước khi diễn ra hải tuyền, trong giới giải trí cũng có người mới đến thử, khi đạo diễn Đinh Giang tỏ vẻ tán đồng thì lại bị Tần Vũ phủ định hoàn toàn, nhân vật này vì ai mà được giữ lại mọi người hẳn cũng có suy đoán. Về phần chứng cứ ở đâu, tiểu biên không thể không cung cấp một tấm ảnh, chính là trước khi tiến hành hải tuyền Tần Vũ đã bí mật đi đến khu phố Cổ xem bói, chính là nơi mà Tô An Ninh đang nổi danh đã quay chụp video mà. 【 minh họa 】"

"Cuối cùng còn một điểm cần phải nói rõ, bởi vì video Tô An Ninh đoán mệnh trước đó, không ít fan trên Weibo gọi cô ấy là Đại Sư, nếu như cô ấy thật sự có bản lĩnh thì tiểu biên không còn lời nào để nói,

có không ít fan tự xưng là đại sư trên weibo, nếu cô có bản lĩnh thật sự thì tiểu biên không còn lời nào để nói, nhưng sự thật thì sao? Hôm nay lúc tiểu biên đi đến thăm hỏi của hàng đoán mệnh, lại phát hiện ra nơi đó đã đóng cửa ngừng làm ăn rồi, có thể tưởng tượng được, Tô An Ninh đúng thật đã dựa vào đoán mệnh để hấp dẫn sự chú ý của cư dân mạng, đến nỗi đoán chữ trên Weibo, tiểu biên chỉ có thể lộ ra một web forum 《Đoán chữ đi》 bên trong cũng có rất nhiều đại sư! Lần này tạm đến đây, nếu có thêm tin tức mới, tiểu biên nhất định cung cấp."

"Quả nhiên a! Tôi vẫn luôn cảm thấy không hợp lý, ở đâu mà có đại sư xem mệnh trẻ như vậy."

"Lúc nhìn thấy video đoán mệnh còn cảm thấy khá thú vị, xem lại thì cảm giác là có chút âm mưu."

"Ha ha, cái việc đoán mệnh này, nghe cho vui là được rồi."

"Tôi lại cảm thấy không sao cả, dù sao Tô An Ninh cho tôi cảm giác rất tốt, diễn vai nhân vật thánh nữ kia rõ ràng khá tốt."

"Lại nói về video, tôi chỉ cảm thấy công ty Phong Thần lần này thật nóng vội, vừa mới bắt đầu quay, đã để tung ra những tin đồn rồi, muốn nâng đỡ Tô An Ninh đến phát điên rồi à?"

"Thối đời là vậy, lòng người thật sâu"

"Aaaa, làm gì lại nhắc đến Tần nam thần nhà chúng tôi, người phụ nữ này đến từ đâu thì lần về đó đi được không?"

"Vì nổi tiếng, điên rồi!"

"....."

Có đủ các loại bình luận dưới bài đăng, khiến cho tin tức trở nên vô cùng hot, nhưng trong đó người vì Tô An Ninh nói chuyện, chỉ có lúc đặc vài người."

Mà ngay sau đó, Tô An Ninh bỗng nhiên phát hiện linh lực trong cơ thể của mình đang bị xói mòn, về mặt thay đổi, chẳng giá trị fan dao động sẽ gây ra ảnh hưởng đối với linh lực của cô?

"Em cũng đừng quá lo lắng, loại việc này công ty và anh sẽ nghĩ biện pháp xử lý." Nhìn sắc mặt Tô An Ninh hoàn toàn thay đổi, Tà Lập mở miệng an ủi nói.

An Ninh vừa mới mới vừa bước vào giới giải trí, mà lại chọc phải một tờ báo có danh tiếng như vậy.

"Anh có thể giúp em viết một chữ chứ?" Nghe lời Tà Lập nói, sắc mặt Tô An Ninh bình tĩnh hơn, lẽ nào việc hôm nay xảy ra chính là điều mà cô ngày đó cảm ứng được sao?

Tù! Người vây xung quanh, bốn bề là địch, hoàn cảnh gian nan đến không tưởng!

"..... Viết chữ gì?" Tà Lập hơi khó hiểu nói, sự tình đến nước này, An Ninh vẫn còn tâm tư lo việc khác?

"Viết một chữ tù." Tô An Ninh nói, đã chuẩn bị bút đưa cho Tà Lập.

Tà Lập nhìn tư thế của Tô An Ninh, đã lơ mơ đoán được, lập tức dựa theo lời Tô An Ninh viết chữ cô yêu cầu.

Rất nhanh, Tà Lập đã viết xong chữ tù lên trên giấy, viết xong, hơi thấp thòm nhìn Tô An Ninh nói: "Thế nào? Lần này nguy hiểm không?"

"Vẫn còn tạm, nét cuối cùng của anh còn không đem người ở trong vây quanh hết, nghĩa là vẫn có thể thay đổi" Tô An Ninh nói đúng trọng tâm, nếu đã có cơ hội chuyển biến, vậy thì không cần cô dùng ngôn linh lực, nghĩ đến linh lực vừa bị mất đi, trong lòng cảm thấy không thoải mái lắm.

Nhưng mà, chuyện này cũng làm cô hiểu ra, về sau phải yêu quý fan của chính mình, một khi mất đi thì linh lực của cô cũng không còn.

"Có chuyển biến, vậy danh tiếng của em có phải chịu hưởng hay không, có biện pháp phá giải hay không có?" Tà Lập vội vàng nói, không phát hiện ra mình đã đem toàn bộ hy vọng đặt lên Tô An Ninh.

Có lẽ, đây là gần mực thì đen! Sau khi biết được bản lĩnh của Tô An Ninh, hẳn cực kì tin nghiệm Tô An Ninh.

Nghe Tà Lập nói, Tô An Ninh lại rất kinh ngạc nhìn thoáng qua Tà Lập, trước đây, đối với việc cô đoán mệnh Tà Lập vẫn luôn nửa tin nửa ngờ, mà lần này lại tin cô?

Ổn định lại tinh thần, Tô An Ninh tiếp tục nói: "Dựa theo chữ anh viết! Ngoài việc có chuyển biến, còn có người khác hỗ trợ phá vây."

"Kết quả thì sao?"

"Kết quả là, không có chuyện gì hết!'" Tô An Ninh chắc chắn nói.

Nghe vậy, Tà Lập lập tức thở dài nhẽ nhõm: "Nghe em nói vậy, anh cũng cảm thấy nhẹ lòng."

Lại nghĩ đến điều gì, hần tiếp tục nói: "Có người khác hỗ trợ thì vẫn cần người giúp đỡ, anh về công ty hỏi lại tình hình, phòng quan hệ xã hội của công ty hần sẽ có phản ứng, em cứ ở nhà chờ đi! Lúc cần em phối hợp, anh sẽ gọi lại."

"Không cần." Tô An Ninh ngăn cản nói.

"Tại sao?" Tả Lập nhú mày hỏi lại.

Tô An Ninh chỉ cho Tả Lập chữ "Tù" hần vừa viết, buồn bã nói: "Góc trái phía trên viết quá vội, có khe hở, nguyên nhân là vì cách dùng bút, có chỗ gãy, cánh cửa thông phòng này, phía dưới lại có một nét hướng vào trong, nghĩa là cửa bị đóng ở trong phòng, ai có thể ở trong phòng mà đóng cửa lại? Đương nhiên là người của mình, nghĩ là nguy hiểm lần này chính là người một nhà gây ra."

"Người một nhà?" Tả Lập khiếp sợ, là ai đem Tô An Ninh ra làm trò?

"Anh gọi điện thoại hỏi Cận tổng một chút đi? Đem chuyện em vừa nói với anh, nói cho hần!" Tô An Ninh cảm thấy chuyện này chỉ e là không thể thoát được quan hệ với Cận Sầm.

"Ý của em là chuyện này do Cận tổng làm?" Tả Lập nghi hoặc nói, nhìn theo ánh mắt của Tô An Ninh, lấy di động trong tay Tô An Ninh trong, gọi cho Cận Sầm.

Vừa gọi xong, điện thoại đã lập tức thông, đầu bên kia giống như là đang chờ được gọi vậy.

Tả Lập nhìn thoáng qua Tô An Ninh, nói với Cận Sầm đầu bên kia điện thoại: "Cận tổng, là tôi, Tả Lập."

"Có việc?" Giọng nói lười biếng của Cận Sầm từ đầu bên làm cho Tả Lập nhảy dựng trong lòng.

Ổn định lại tinh thần, nhỏ giọng nói: "Trang đầu tòa báo "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" Cận tổng biết không?"

"Tôi biết, nghệ sĩ của anh bây giờ phản ứng thế nào?"

Nghe vậy, Tả Lập thờ nhẹ một hơi, nói với Cận Sầm đầu bên kia: "An Ninh đo lường một chữ, sau đó nói chuyện này có khả năng là người một nhà làm, mà người này rất có khả năng là Cận tổng."

"....."

Tả Lập nói xong trong vài giây, Cận Sầm đầu điện thoại bên kia một hồi trầm mặc.

Lúc Tả Lập không kịp phòng ngừa, Cận Sầm ở kia đầu cười.

Thanh âm mát lạnh, trầm ấm từ đầu bên kia truyền đến: "Bản lĩnh đoán mệnh của nghệ sĩ nhà anh thật sự là cao!"

"Đâu có, đâu có?" Tả Lập khiêm tốn nói, ngay sau đó, lại lặng người một lúc, quả thật là Cận tổng làm ư? ngày sau đó liền vội vàng truy hỏi: "Cận tổng, tại sao lại làm như vậy?"

"Mất hết đường lui mà vẫn còn phản kích được, nếu lần này chúng ta không chủ động, lần sau tuôn ra, sự nghiệp của cô ấy sẽ bị hủy, nếu đã như vậy, sao lại không đem giữ quyền chủ động trong tay." Cận Sầm vẫn đậm phong khinh nói.

Hần làm như vậy cũng chỉ vì nhất thời nảy ra ý thôi.

Hôm nay Thiệu Tử Hằng mang đến ảnh chụp của Tô An Ninh và Tần Vũ, hần không thể không hoài nghi, trong tay Kinh Khải vẫn còn có tư liệu bất lợi với Tô An Ninh.

Mà thứ này, là thứ mà Tô An Ninh dễ bị người ta lên án nhất, bọn họ đưa ra trước, nếu công ty khác vẫn còn tài liệu, tất sẽ đổ thêm dầu vào lửa, hần cũng muốn nhân cơ hội này xem xem, rốt cuộc có mấy công ty giải trí đối đầu với nghệ sĩ của hần.

Về việc tẩy trắng hậu kỳ, rất đơn giản, hết thầy dựa vào thực lực nói chuyện.

Kỹ thuật diễn xuất của Tô An Ninh có thể nhận được tán thành, năng lực đoán mệnh....càng không cần hần phải nói.

Nghe Cận Sầm nói, Tả Lập sững sốt, rồi lại nhanh chóng phản ứng lại, hạ thấp giọng nói: "Vậy tiếp theo Cận tổng có kế hoạch gì?" Nếu như Cận tổng không có kế hoạch gì thì hần sẽ lập tức an bài, nhưng nghe xong Cận tổng nói, liền biết được đối phương đã có kế hoạch, cách này khác hần với những gì hần từng làm, nhưng nguy hiểm cũng vô cùng, là hần, hần cũng không dám thử trên người Tô An Ninh.

Nhưng nếu đã là công ty làm, hần phải chuẩn bị tốt cho kế hoạch tiếp theo.

"Tôi đã chuẩn bị một talk show phát sóng trực tiếp, thời gian là ngày kia." Cận Sầm đáp.

Ngày kia? Tả Lập cố gắng hồi tưởng, căn cứ thời gian rất nhanh nghĩ đến tiết mục 《 Nói chuyện trời đất 》， nghĩ đến trình độ của tiết mục, trong lòng Tả Lập dần yên tâm.

"Cận tổng, tôi hiểu rồi, tôi sẽ chuẩn bị tốt." Tả Lập nói, là một người đại diện kim bài tiêu chuẩn, trong hai ngày, hẳn tuyệt đối sẽ không khiến chuyện này phát sinh nhiều điều ngoài ý muốn.

"Ừ." Cận Sầm hạ thấp giọng nói, rồi cúp điện thoại.

Cúp điện thoại xong, Cận Sầm ngả người về sau, để chân lên bàn, cầm di động, xem bình luận trên Weibo Tô An Ninh.

Nhìn những bình luận gọi Tô An Ninh là Đại sư, nghĩ đến lười Tả Lập vừa nói, mày kiêu hơi nhú, danh xưng Đại sư này của Tô An Ninh đúng là thật.

Vươn tay, nghĩ lại phán đoán của Tô An Ninh đôi với tướng tay của mình, ánh mắt hơi nổi lên cơn sóng, so với việc tranh phụ nữ với Triệu Tử Hằng, điều hẳn dễ ý hơn, lúc nào hẳn mới có thể gặp được người phụ nữ mà mình coi trọng?

Người cũng chưa xuất hiện, hẳn tranh cái gì?

Bên kia, Tả Lập cúp điện thoại xong, rồi gật đầu với Tô An Ninh: "Đúng là Cận tổng làm."

Đang nói, lại nghiêm túc nhìn thoáng qua chữ Tù hấn vừa mới viết: "Thuật đoán mệnh của em đúng là kì diệu! Nếu không phải tự mình thử nghiệm, những người trưởng thành trong khoa học như chúng ta đúng là không thể tin chuyện mê tín như thế này."

"Đó là phần ngoài thôi, khi anh gặp phải chuyện gì, chữ đầu tiên xuất hiện trong đầu anh, hoặc là chữ đầu tiên anh chú ý đến, rất có khả năng tương ứng với chuyện đã xảy ra, từ chữ này có thể thăm dò một vài....." Tô An Ninh giải thích cho Tả Lập.

Nhưng dù nghe xong giải thích, Tả Lập vẫn như cũ chẳng hiểu gì.

Lắc lắc đầu, Tả Lập dần dần trở nên trấn tĩnh, nhìn ánh mắt Tô An Ninh vẫn bình tĩnh, nghĩ đến điều gì đó, nhỏ giọng nói với Tô An Ninh: "An Ninh, em đã tính lợi hại như vậy, vậy về sau em nhìn kịch bản có phải là sẽ biết nổi hay không nổi phải không?"

Nghe vậy, Tô An Ninh kinh ngạc nhìn liếc mắt nhìn Tả Lập rồi gật đầu: "Có thể đo lường."

"Như vậy về sau khi anh chọn kịch bản quảng cáo nhất định cho em xem rồi đo lường trước, đến lúc quảng cáo của em, phim của em đều nổi tiếng, nhân khí tuyệt đối sẽ không thiếu, đội nhân khí tăng lên, em liền nhân cơ hội mà nhận vai nữ chính, lúc đó bước vào màn hình lớn, lấy cúp....." Tả Lập nói, nghĩ đến viễn cảnh tương lai của Tô An Ninh, tràn ngập hy vọng.

Tô An Ninh nghe những hi vọng của Tả Lập, khoe miệng không nhịn được nhếch lên, thật ra cô có thể nói, chỉ cần cô nguyện ý, cô không cần tính, cũng có thể làm cho mình diễn một bộ phim rồi nổi tiếng.

Nhưng mà, đây cũng là năng lực không thể để người biết đến, cô không nói, mà sẽ làm.

Hiện tại, nàng coi như đã hiểu.

Nhân khí mới là mấu chốt để cô tiếp thu linh lực, một khi số fan giảm, linh lực cô lấy được từ nhân khí cũng bị mất đi.

Cô thật may mắn, nhanh như vậy biết được điều này.

Điều này thúc giục cô ở trong giới giả trí chỉ có thể đi lên, không thể lui về phía sau!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Lộn xộn trong nồi cháo

Editor: Cà ri

Ngày thứ hai khi Tô An Ninh và Tả Lập cùng nhau tới phim trường. Vừa đến, đã có phóng viên nhanh chóng xông tới.

Nhìn phóng viên bên ngoài kiếng máy ảnh không ngừng chụp bên trong xe, Tả Lập nhìn thoáng qua Tô An Ninh, nói: "An Ninh, đội lát nữa xuống xe, mặc kệ phóng viên hỏi cái gì, em cũng không cần trả lời."

"Được." Tô An Ninh gật đầu.

Tả Lập nghe được câu trả lời rồi sau đó mở cửa xe ra. Cửa xe vừa mở ra, các phóng viên lập tức xông lên. Dưới sự ngăn chặn của các phóng viên, Tả Lập đi đến cửa sau xe dừng lại, mở cửa xe, đem Tô An Ninh đưa ra ngoài.

Chính chủ vừa xuất hiện, các phóng viên lập tức truy hỏi.

"Tô An Ninh, theo như nội dung bài báo mà "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" nói cô có điều gì muốn nói không?"

"Tô An Ninh, cô thật sự biết đoán mệnh sao?"

"Tô An Ninh, có phải cô mượn danh nghĩa đoán mệnh để tăng danh khí của bản thân không?"

"..."

"Tô An Ninh, cô không trả lời có phải là đang chột dạ hay không?"

"Tô An Ninh, có thể trả lời vấn đề của bọn tôi không?"

"Tô An Ninh..."

Các phóng viên đi theo bước chân của Tô An Ninh và Tà Lập, mặc kệ bọn họ hỏi vấn đề gì, Tô An Ninh cũng đều im lặng không trả lời.

Các phóng viên hoàn toàn bị Tô An Ninh đánh bại, nói tốt người mới không ai bì nổi đâu? Nói tốt người mới không chịu nổi khí thế đâu? Vì cái gì Tô An Ninh ở trước mặt bọn họ lại không cảm giác được gì a?

Nhìn thoáng qua Tà Lập ở bên cạnh che chở cho Tô An Ninh, các phóng viên chỉ có thể trầm nghĩ trong lòng, thật không hổ danh là người đại diện kim bài, dẫn dắt người mới Tô An Ninh rất tốt.

Mãi cho đến khi bóng dáng của Tô An Ninh và Tà Lập đi mất, các phóng viên cũng không thể từ trong miệng Tô An Ninh moi ra được chút gì.

Các phóng viên buồn bực một trận, vốn cho rằng sẽ là một quả hồng mềm, kết quả lại là cái ngạch tra.

Ngay tại lúc khi các phóng viên đang khó xử, lại có mấy chiếc xe của nghệ sĩ từ bên ngoài đi tới.

Chờ bọn họ xuống xe, không ít phóng viên nhận ra họ là nghệ sĩ cùng công ty với Tô An Ninh, họ lập tức kích động chạy tới.

"XX, xin hỏi cô đối với hắc liễu trên mạng của Tô An Ninh lần này cảm thấy thế nào?"

"Vừa thấy chính là gạt người, An Ninh đoán mệnh thật sự siêu chuẩn." Nghệ sĩ bị hỏi đầu tiên là kinh ngạc, sau đó vẫn nghiêm túc trả lời.

"Vậy An Ninh phim trường là người như thế nào?" Phóng viên thấy có người trả lời, liền lập tức truy vấn hỏi.

"Là một em gái rất an tĩnh, cũng rất thân cận, chủ yếu là kỹ thuật diễn rất tốt. quay phim gần như không có NG đâu!" Người trả lời không chút nào che giấu sự yêu thích dành cho Tô An Ninh.

Phóng viên lại tiếp tục hỏi mấy vấn đề, nhận được đều là lời nói tán thưởng Tô An Ninh, các phóng viên cảm nín, bọn họ không cần câu trả lời như vậy a!

Sau đó, lại có mấy người nghệ sĩ lục tục tới, dưới sự truy vấn của các phóng viên, bọn họ trả lời như thế này.

"An Ninh á! Tính của cô ấy cực kỳ tốt, kỹ thuật diễn lại bùng, tôi rất thích cô ấy!"

"An Ninh cô ấy thật sự không tòi đâu!"

"An Ninh hôm đó giúp tôi đoán mệnh, tất cả đều đoán ra, cô ấy còn giúp đỡ tôi kiếm lại được vật kỷ niệm bị mất của tôi đấy!"

"An Ninh rất tuyệt! Kỹ thuật diễn rất tuyệt, ở phim trường gần như không tương tác với Tần Vũ, lời đồn đãi trên mạng nhất định là giả."

"..."

Liên tục phỏng vấn không ít diễn viên nữ, thậm chí còn mấy diễn viên mới, thế nhưng tất cả bọn họ đều bày tỏ sự đáng giá cao đối với Tô An Ninh một cách nhất quán, nhưng cho dù là về công hay tư có yêu cầu đi nữa thì trong lời nói cũng sẽ luôn có những từ ngữ chua ngoa mà? Nhưng mà trên mặt họ lại là một mảnh chân thành.

Cuối cùng các phóng viên chỉ có thể cho ra một kết luận: Nhân duyên ở đoàn phim của Tô An Ninh thật sự rất tốt.

"Tần Vũ, Tần Vũ, em yêu anh....."

Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến một trận tiếng hò reo của fan, các phóng viên hoàn hồn, nhìn đến xe bảo mẫu chuyên thuộc về Tần Vũ, các phóng viên bắt đầu nhanh chóng kích động chạy tới, không nghĩ tới hôm nay còn có thể gặp được Tần Vũ a!

Tần Vũ thịnh hành cả nước, chỉ cần có tin tức của hắn, tỉ lệ tỉ lệ view page nhất định rất tốt.

Chỉ một lát sau, Tần Vũ xuống xe, nhóm fan càng kêu hò to hơn, mà các phóng viên đang đợi ở nơi không xa cách cửa xe của Tần vũ.

Tần Vũ vừa xuống xe, các phóng viên cùng ủa đi lên.

Tần Vũ được Phương Diệu che chở, đi về phía cửa Điện ảnh thành.

Các phóng viên mới không muốn buông tha cho coi hội khó mà thấy được Tần Vũ này, hơn nữa Tô An Ninh còn cùng Tần Vũ truyền tai tiếng, cái này chính là cơ hội tốt mà không phải tìm

"Tần Vũ, cậu thật sự cùng Tô An Ninh giống như trên mạng nói, có không ít quan hệ sao?"

"Là cậu giúp Tô An Ninh lấy được nhân vật lần này sao?"

Tần Vũ vốn là không muốn quan tâm đến đám phóng viên, nhưng nghe đến mình và Tô An Ninh truyền tai tiếng có không ít quan hệ, không khỏi dừng chân lại.

Nhìn về phía phóng viên đặt câu hỏi, Tần Vũ lấy kính râm trên mặt xuống, đôi mắt hẹp dài nhìn về phía phóng viên đó: "Tin nóng báo lá cải nói có thể tin sao?"

Báo lá cải?

Tần Vũ đang nói "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" sao? Cũng chỉ có Tần Vũ mới dám nói là nói như vậy.

Ho nhẹ một tiếng, phóng viên tiếp tục đặt câu hỏi: "Ý của cậu là, tin tức nội dung trên mạng đều là giả sao? Vậy cậu có thể giải thích một chút, vì sao trước khi tổ chức hải tuyển cậu lại tới của hàng ở Phố cổ không?"

Tần Vũ quét mắt liếc nhìn phóng viên một cái, lười biếng nói: "Vi đoán mệnh!"

"Đoán mệnh?" Khóe miệng phóng viên giựt giựt, không nghĩ tới Tần Vũ sẽ trả lời như vậy, nghĩ lại nhiều, cũng chỉ có thể kiên trì tiếp tục hỏi tiếp: "Vậy đoán mệnh có chuẩn không?"

"Rất chuẩn, lúc trước ở phim trường xảy ra chuyện ngoài ý muốn là cô ấy giúp tôi tính ra, mà người ám toán tôi cũng là do cô ấy tính ra, anh nói, này còn không chuẩn sao?" Tần Vũ hỏi ngược lại.

Các phóng viên nghe xong, hoàn toàn sững sờ ngay tại chỗ, chuyện này chưa từng nghe nói qua a!

Các phóng viên ngay lập tức phản ứng lại tiếp tục hỏi: "Vậy có phải vì ân cứu mạng, cậu mới ở trong cuộc hải tuyển lựa chọn phóng nước không?"

"Tôi gặp chuyện không may là sau hải tuyển, lúc trước khi gặp chuyện không may tôi cũng không tin tưởng cô ấy tính."

"Vậy lúc trước khi Định đạo nhìn trúng một người lại bị cậu bác bỏ là chuyện gì xảy ra?" Phóng viên tiếp tục nói.

"A, người mới đó ngay cả thử vai cũng chưa bắt đầu, thì bị Định đạo nhìn trúng chỗ nào." Tần Vũ khinh thường nói: "Lại nói, người mới đó là người mới của Kinh Khải... à, hình như tên là Thiệu Thi Nhã, ngày đó cố ý trà trộn vào, với quan hệ của Kinh Khải và Phong Thần, chúng tôi sẽ đem nhân vật này cho cô ta sao?"

Nghe lời Tần Vũ nói làm các phóng viên không khỏi mà cảm thấy xấu hổ, Kinh Khải và Phong Thần không hợp, tất cả mọi người đều rõ như ban ngày, nhưng nếu như Tần Vũ trực tiếp lộ ra mặt mà nói thì quá không uyển chuyển rồi.

Nhưng mà hình như họ còn nghe được một cái tên máu chó trong chuyện hắc liệu này, Thiệu Thi Nhã? Dường như tư chất cũng ko tồi đi?

Mà mãi cho đến khi Tần Vũ đi vào Điện ảnh thành, các phóng viên cũng không thể từ trong miệng Tần Vũ moi được thông tin gì, cuối cùng khi các phóng viên sửa sang lại nội dung phỏng vấn ngay hôm nay, trong đầu chỉ còn lại một ý tưởng, hôm nay tới đây không phải là tới chứng thực, mà là tới vì Tô An Ninh làm sáng tỏ.

Nội dung phỏng vấn một khi được truyền ra, tất cả đều cùng "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" kia tương phản.

Nghĩ tới đây, có mấy phóng viên tự dung cảm giác được một tia kích động, cơ hội lung lay địa vị bá chủ tòa soạn giải trí này dường như tới rồi?

Với suy nghĩ như vậy, các phóng viên nhanh chóng ôm máy ảnh quay về tòa soạn.

Vì thế, một lát sau, sau khi nội dung phỏng vấn được tung ra, phong cách bình luận phía dưới Weibo chính chủ của "Giới trí bát quái bạo bạo bạo" biến thành thế này.

"Anh anh anh, nhân duyên của Đại sư nhà chúng tôi tốt như vậy, các người sao có thể nhẫn tâm thương tổn cô ấy như vậy?"

"May mắn tôi vẫn kiên định đứng phía sau Đại sư nhà tôi."

"Bị đặt nhiều nội dung như vậy, có phải nên xin lỗi hay không?"

"Tôi xem chút nữa cũng bị uy tính tòa soạn báo lừa mất."

"Mấy lần trên đầu ngu ngốc, những nghệ sĩ đó đều là người của Phong Thần, nếu bọn họ không giúp Tô An Ninh nói chuyện thì còn giúp ai nói nữa?"

"Tôi cũng cảm thấy bọn họ móc nối với nhau tốt từ trước rồi."

"Là một phần qua đường, nhưng tôi thật muốn nói, ít ra công ty Phong Thần đã mạnh mẽ phản bác, tin tức kia vẫn luôn là một mình tiêu biên nói, mà lời tiêu biên nói không phải đều là bị đặt ỉ?"

"Tôi chỉ tin tưởng không có lửa làm sao có khói!"

"....."

Một ít người từng được Tô An Ninh tính mệnh trở thành fan náo loạn có được hậu thuẫn lớn như vậy bắt đầu tìm tới "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" tìm phiền toái, trước đây họ không có chứng cứ, chỉ có thể ẩn núp tìm những người từng được Tô An Ninh tính qua kết thành liên minh chuẩn bị hỗ trợ, bây giờ, xung quanh Đại sư nhà nhà bọn họ đều có những người duy trì cô, đương nhiên bọn họ cũng phải đứng ra kiên trì tới cùng.

Ngoài ra, còn có những thủy quân công ty khác thuê tới có ý muốn quấy đục hồ nước này, ủng hộ cách nói của báo chí giải trí.

Dưới sự giằng co của hai bên, tiêu đề báo chí hôm đó chính là như vậy.

Tô An Ninh một đường gấp may, là do thực lực hay vẫn là quy tắc ngầm?

Nghệ sĩ cùng công ty tương trợ rất nhiều, nhân duyên Tô An Ninh thật tốt

Bàn tay đen sau lưng thúc đẩy, Tô An Ninh đã đắc tội với ai?

Người mới Thiệu Thi Nhã của Kinh Khái nằm cũng trúng đạn!

"Giải trí bát quái bạo bạo bạo" lần đầu tiên bị nhục, là giao dịch tiền bạc hay là ngay thẳng ăn chắc!

.....

Ngoại trừ tòa soạn Giải trí bát quái bạo bạo bạo ra, thì tất cả các tòa soạn khác đều đứng ra phát tin tức lần này, coi như bọn họ cũng có thể nhìn ra, lần này thuần túy là không biết người mới của Phong Thần đắc tội với người nào mới có một chuyện này, mà vị này của Phong Thần có khả năng bởi vì tư chất tốt, cho nên Phong Thần muốn bảo vệ cô ấy.

Kết quả chính là Phong Thần cũng những công ty khác tiến hành đánh cò, bọn họ không cần làm gì nhiều, chỉ cần đứng một chỗ chờ chiến thắng cuối cùng là được rồi.

Trên mạng nháo thành một đồng, Đoàn phim 《 Tam Giới 》 thì vẫn yên bình quay chụp bình thường như trước.

Lúc này, giữa sân chính là cảnh quay Tô An Ninh đóng vai Vu Nguyệt đang cùng Thái Tử Ma giới lần đầu tiên gặp mặt.

Vu Nguyệt lại một lần nữa chỉ huy chiến tranh trở về, toàn cung chúc mừng.

Tất cả những người trong hoàng cung Vu tộc đều quỳ gối trước cửa lớn chờ Vu Nguyệt trở về, mà Thái tử Ma giới và Tiểu tiên nữ Tiên giới cũng không ngoại lệ.

"Thánh nữ đến!" Một tiếng hét lớn, mọi người không khỏi ngừng lại hô hấp.

Một trận hương thơm bay tới, dưới biển hoa đầy trời, một cỗ kiệu được bốn người nâng chậm rãi từ trên trời rơi xuống đất.

Mành cỗ kiệu được một cánh tay trắng nõn như ngọc vén lên.

Ngay sau đó, một bóng dáng bạch y nhẹ nhàng xuất hiện trước mặt mọi người.

"Tham kiến Thánh nữ!" Theo một tiếng rơi xuống, người giữa sân đều cung kính cúi thấp đầu kính hô.

Thái tử Ma giới xen lẫn trong đám người cảm giác được người bên cạnh kích động, cảm giác được bọn họ đối với Vu Nguyệt không che dấu chút nào cung kính, tâm trạng không đẹp lắm, địa vị Thánh nữ Vu tộc trong lòng người Vu tộc quá cao rồi.

"Đứng lên!" Một tiếng thanh thúy vang lên, người hầu trước cửa cung chậm rãi đứng lên, nhưng bọn họ trước sau vẫn cúi đầu không dám nhìn về phía Thánh nữ Vu tộc lấy một cái.

Mà trong đám người hầu lúc này lại có hai cái đầu nhỏ chậm rãi nâng ánh mắt lên.

Khi hai người nhìn thấy Vu Nguyệt, trong nháy mắt hiện lên một đạo kinh diễm.

Nhìn Vu Nguyệt hoàn toàn khác xa so với khi ở trên chiến trường, Vu Nguyệt lúc này để mắt mộc, không trang điểm, khuôn mặt tinh xảo thanh lệ làm người ta cảm thấy giống như trích tiên, nhưng trong ánh mắt lạnh như băng hờ hững kia lại để lộ ra vẻ vô tình của nàng, cho dù nàng có đẹp như thiên tiên thì cũng sẽ không có ai hoài nghi thân phận của nàng.

Vu Nguyệt dưới sự dẫn dắt của Vu giả, đi về phía cung điện của nàng.

Đi được một nửa, Vu Nguyệt nhìn Vu giả bên cạnh nói: "Người hầu hạ trong cung của ta chuẩn bị tốt sao?"

"Vâng."

Nghe vậy, đôi mắt Vu Nguyệt đảo qua giữa sân, sau đó duỗi tay chỉ hai người: "Hắn, nàng, để hai người kia hầu hạ trong cung của ta đi! Trong cung của Vu Nguyệt ta, vẫn hi vọng cần người có lá gan lớn một chút hầu hạ."

"Vâng." Vu giả gật đầu, ánh mắt sắc bén quét về phía Thái tử Ma giới và Tiểu tiên nữ Tiên giới còn đang sững sờ nói: "Còn không mau tạ ơn."

"Đa tạ Thánh nữ ân điển." Hai người nhanh chóng bước ra khỏi hàng, quỳ xuống nói tạ ơn với Vu Nguyệt.

Vu Nguyệt không có đáp lại, trực tiếp đi về phía trước, hai người đứng dậy, cũng chậm rãi cúi đầu đi theo đội ngũ.

Hai người tâm tâm niệm niệm muốn tới gần Trung cung của Vu Nguyệt, vốn cho rằng đã vô vọng, lại không nghĩ tới vào lúc cúi cùng lại được Vu Nguyệt khâm điểm đi vào.

Đây là ông trời đang giúp bọn họ sao?

Nhìn Vu Nguyệt được mọi người vây quanh bên trong, hai người không biết con đường phía trước bọn họ rốt cuộc sẽ như thế nào!

"Cát!" Đinh Giang vừa lòng nhìn biểu tình rất nhỏ trong màn ảnh của ba diễn viên chính này, đối với kỹ thuật diễn của Tần Vũ và Đồng Lâm, còn có linh khí của Tô An Ninh, ông vô cùng vừa lòng, ông tin chắc, bộ phim truyền hình sau khi ra nhất định sẽ hot.

"Toàn trường nghỉ ngơi mười phút, mười phút sau bắt đầu cảnh tiếp theo." Tâm tình Đinh Giang tốt cổ ý cho mọi người nghỉ ngơi mười phút đồng hồ.

Nghe được câu cho nghỉ ngơi này của Đinh Giang, giữa sân một mảnh hoan hô, lấy nước uống rồi vội chạy đến chỗ râm mát nghỉ ngơi.

Thời tiết đầu tháng 8, Thủ đô nóng như bếp lò.

Điện ảnh thành còn tốt, có tường vây cao che chắn, chỗ nghỉ ngơi cũng nhiều, mà xa xa còn để một tảng băng tan ra từng trận hơi lạnh,

Nhưng cho dù có như thế, không ít diễn viên vẫn cảm thấy trên người mình nóng giống ngồi trong bếp lò vậy.

Mà lúc này, trên người mặc đồ hóa trang, ngồi ở vị trí ngồi nghỉ ngơi, trên mặt không có một giọt mồ hôi, tự nhiên Tô An Ninh vênh vao trở thành đối tượng nhiều người hâm mộ ganh ghét rồi.

Làm sao còn có người không sợ nóng đây?

Ngay cả Đồng Lâm cũng không nhịn được đến gần bên cạnh Tô An Ninh hỏi: "An Ninh, có phải em có biện pháp gì hạ nhiệt không?"

"Tĩnh tâm."

"Trời nóng như thế này làm sao tĩnh được?" Đồng Lâm không khỏi thì thầm nói, một giây sau, lại phát hiện, đứng gần bên người Tô An Ninh giống như mát mẻ hơn không ít, không nói hai lời, kéo rót cái bàn chường mát giữa hai người, đem ghế dựa của mình dựa sát sao gần Tô An Ninh: "Như vậy mát mẻ hơn chút."

Tô An Ninh nhìn thoáng qua Đồng Lâm, cũng không có cự tuyệt Đồng Lâm tiếp cận.

Cảm giác được mát mẻ hơn nhiều, Đồng Lâm nhìn về phía Tô An Ninh nói: "Hôm nay dưới Weibo của em thật náo nhiệt a, không biết em với công ty có điều lệ gì không, nếu không giải quyết sớm một chút thì giả cũng sẽ biến thành sự thật."

Giới giải trí chính là như vậy, thật thật giả giả, giả giả thật thật, các cư dân mạng cũng không biết cái nào trong đó là thật giả, bọn họ chỉ biết căn cứ vào nội dung truyền thông đưa tin mà quyết định cái nhìn của mình đối với một minh tinh.

Cho nên minh tinh yêu quý thanh danh tốt nhất là không cần ở trên kiếp sống nghệ sĩ của mình để lại vết bẩn, nói cho cùng, chỉ cần bạn còn ở giới giải trí, vết bẩn này sẽ không biến mất.

Có lẽ, rất lâu về sau, khi mọi người nhắc tới bạn, điều đầu tiên nghĩ đến chính là, cái minh tinh này a, tôi biết, nghe nói cô ta từng thượng vị bằng quy tắc

ngầm, cho nên mới có thể nổi tiếng như vậy...

Nói cho cùng, đối với bất kỳ một minh tinh nào mà nói đều là một tính chất đả kích hủy diệt.

Làm tuyên bố trong vòng, Đồng Lâm vẫn hi vọng hậu bối Tô An Ninh có linh khí này không cần bị ô nhiễm. Tô An Ninh có đôi khi tuy rằng lãnh đạm, nhưng trong ánh mắt lại trong suốt, không giống là người sẽ làm ra loại chuyện này.

"Em đã tính qua, sẽ không có việc gì." Tô An Ninh nhìn Đồng Lâm, nghiêm túc nói.

Đồng Lâm nghe vậy sững sốt không thôi, người bình thường nói chuyện đều không phải nói tới tin tưởng công ty, sẽ không có việc gì, không phải sao? Thế nào mà đến lượt Tô An Ninh lại biến thành, cô ấy đã tính qua, không có việc gì?

Gặp được hậu bối có phong cách thanh kỳ làm sao đây? Đồng Lâm ở trong lòng thầm bất đắc dĩ.

Nhưng mà mặc kệ như thế nào, An Ninh nói không có việc gì thì hẳn là sẽ không có việc gì đi? Nghĩ như vậy, Đồng Lâm cũng không tiếp tục truy vấn nữa, cô cảm thấy nếu mình có hỏi lại thì trong miệng Tô An Ninh sẽ xuất hiện càng nhiều lời bất ngờ hơn mong đợi của cô.

Mà lúc này, Tần Vũ ngồi cách đó không xa đem lời Tô An Ninh nghe vào trong tai, khóe miệng co cấp run rẩy.

Tô An Ninh nói một câu cô ấy đã tính qua không có việc gì liền một chút cũng không quan tâm, lại không biết hẳn và Cận Sâm hai người vì chuyện lần này mà vất hết óc suy nghĩ, mới nghĩ ra một kế hoạch không để lại di chứng gì.

Cái này gọi là làm chuyện tốt không để lại tên sao?

Nghĩ như vậy, Tần Vũ nhìn Tô An Ninh đằng kia, răng nanh nhọn mài kệt một tiếng, Tô An Ninh chính là khắc tinh của hắn đi! Từ khi cô xuất hiện, hắn hơn hai mươi mấy năm luôn thuận buồm xuôi gió rồi cuộc ăn bao nhiêu thiệt rồi?

Mà lúc này, bên kia, Thiệu Thi Nhã đang ở phim trường đen mặt nhìn dưới Weibo của mình có không ít người hỏi có phải lúc trước cô chạy tới Phong thần thủ vai không?

Tần Vũ!

Ở trong lòng nghiêng răng nghiêng lợi hô tên này, Thiệu Thi Nhã trong lòng khó nén hận ý.

"Lúc trước em thật sự chạy tới Phong Thần thủ vai?" Trịnh Liên không thể tin nhìn chằm chằm Thiệu Thi Nhã nói.

"Em... em chỉ cảm thấy nhân vật đó thật sự thích hợp với em, nên muốn đi thử xem mà thôi." Thiệu Thi Nhã cắn răng nhưng vẫn không phủ nhận.

Trịnh Liên nghe vậy trừng mắt nhìn Thiệu Thi Nhã: "Nếu có phóng viên hỏi em, chỉ sợ em phải xác nhận lời Tần Vũ nói rồi."

Cứ như vậy, tương đương là Thiệu Thi Nhã gián tiếp thừa nhận tin tức của "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" là giả, cái này còn không phải xả chân sau công ty nhà mình sao?

"Lúc ấy Đình đạo thật sự muốn cho em thử vai." Thiệu Thi Nhã nhịn không được nói.

"Nhưng khi đó hắn không biết em là người của Kinh Khải, em cho rằng kỹ thuật diễn của em tốt thì Phong Thần sẽ đặc biệt dùng em sao?" Trịnh Liên sắc bén hỏi lại.

"Chuyện này chị sẽ nói lại với công ty." Trịnh Liên thất vọng nhìn thoáng qua Thiệu Thi Nhã, xoay người, lấy điện thoại ra gọi cho Tiêu Bách.

Thiệu Thi Nhã đứng tại chỗ nhìn bóng lưng Trịnh Liên, lại nhìn thoáng qua những đề tài bén nhọn dưới Weibo của mình, trong vô cùng tức giận, cô đây là trêu chọc ai a?

Sau khi Trịnh Liên cùng Tiêu Bách nói chuyện xong, cũng trầm mặc quay lại.

"Làm sao vậy, chị Trịnh?" Thiệu Thi Nhã nhìn về mặt Trịnh Liên, trong lòng căng thẳng một trận.

"Tiêu tổng nói, chuyện của giải trí bát quái bạo bạo bạo lần này không phải là do công ty chúng ta làm." Trịnh Liên chậm chạp nói, vốn cô ta cho rằng, hẳn đã có tính toán động thủ, bài báo này vừa vụn lại tuôn ra, hẳn là do Tiêu Bách động tay.

Nhưng khi cô ta vừa mới gọi điện thoại, Tiêu Bách lại nói, vốn hắn định ra tay, nhưng những hắc liệu trong tay có liên quan đến Tô An Ninh đều bị người phía trên cầm đi.

"Đó là ai?" Thiệu Thi Nhã biến sắc, nếu không phải công ty làm, cô đứng ra làm chứng chẳng phải càng đắc tội "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" sao?

"Không biết." Trịnh Liên lắc đầu nói.

"Vậy em phải làm sao bây giờ?" Thiệu Thi Nhã vội vàng nhìn Trịnh Liên xin giúp đỡ.

"Tạm thời không cần làm gì cả cứ tránh phóng viên đi! Đến lúc đó nếu Phong Thần đưa ra chứng cứ cũng không phải là do em tự nguyện, nhớ kỹ, trong khoảng thời gian này không có việc gì thì không nên ra ngoài." Trịnh Liên nghiêm túc dặn dò.

"Vâng ạ!" Thiệu Thi Nhã đáp lời nhưng vẻ mặt lại bức bối do bị tai bay vạ gió!

"Quên mất, hôm đó em đi thử kính có ai khác biết không?" Trịnh Liên nghĩ rồi đột nhiên nghĩ tới chuyện gì đó nên hỏi.

"Có em, Tần Vũ, à còn có đạo diễn Đinh Giang." Thiệu Thi Nhã khẳng định, lúc cô đi thử kính có đụng phải nhân viên của Phong Thần nhưng đối phương cũng không biết cô là ai, người đó có cầm bảng tên đi, hơn nữa lúc đó cô ở bên trong quay thử cảnh phim cũng không thể có người khác biết được.

Nghe Thiệu Thi Nhã nói xong thì Trịnh Liên chỉ có thể cười khổ một tiếng: "Chuyện này rõ ràng là công ty Phong Thần tự mình dựng lên."

"Chị Trịnh?" Triệu Thi Nhã nghi hoặc nhìn Trịnh Liên.

"Ngày đó em đi thử vai thì chỉ có ba người các em biết, nếu như những người khác đều không biết thì sao có thể nói ra người được đạo diễn Đinh Giang nhìn trúng chứ? Còn có"

Tần Vũ chỉ tên nói họ, bọn họ chính là dựa vào chuyện lần đó em đi thử vai làm ván lót đường cho Tô An Ninh mà thôi." Trịnh Liên oán hận nói.

Tuy rằng nói người mới thì thường có sự va chạm rồi đào thải lẫn nhau nhưng cô lại không nghĩ tới chuyện này lại xảy ra trên người mình.

Thiệu Nhã Thi đi Phong Thần thử vai rõ ràng chính là một sai lầm.

"Cái này.." Mỗi Triệu Thi Nhã mấp máy, nhưng lại không nói ra lời.

"Lần này bị vu vạ chúng ta chỉ có thể chịu thôi! Hoặc là em im lặng để Phong Thần đổ lên người em hoặc là họ sẽ nói chuyện với em, em lại đắc tội "Giải trí bát quái bạo bạo bạo"." Trịnh Liên dừng chút rồi lại nói tiếp: "Em có thể đứng ra làm chứng rồi đắc tội "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" nhưng có công ty làm chỗ dựa cho em nên chắc không có vấn đề gì lớn lắm. Mặt khác nếu Phong Thần vô lại đổ cho em thì theo phong cách làm việc trước nay của họ sẽ hất em tới cùng đáy."

Dựa theo phong cách trước kia của Phong Thần thì có khả năng họ sẽ trực tiếp nói rằng bởi vì Thiệu Thi Nhã không lấy được nhân vật này nên ghi hận trong lòng, có khả năng sẽ liên lụy tới công ty ở phía sau, lúc đó "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" vì thanh danh sẽ đứng về phía Phong Thần bên kia cùng nhau thống nhất nhắm vào Thiệu Thi Nhã.

Cùng bị hai phe nhắm vào thì không bằng hợp tác với một bên để nhắm vào một bên khác.

Lần này ăn một lớn thiệt rồi!

"Em hiểu rồi." Thiệu Thi Nhã cũng là người thông minh nên nghe Trịnh Liên nói thì cũng đã hoàn toàn sáng tỏ rồi!

Trong lòng cô co rút đau đớn một trận, nhân vật bị Tô An Ninh "cướp" còn chưa tính, còn phải vì Tô An Ninh mà phải đưa mình vào con đường bất nghĩa. Chẳng lẽ Tô An Ninh là khắc tinh của cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: An Ninh toàn năng

Editor: Cà ri

Ngày hôm đó sau khi quay chụp xong đi ra từ Điện ảnh thành, hai người Thiệu Thi Nhã và Trịnh Liên liền thấy được phóng viên ngồi đợi bên ngoài

Vừa thấy Thiệu Thi Nhã và Trịnh Liên đến, các phóng viên nhanh chóng kiếng máy ảnh ủa tới.

"Thiệu Thi Nhã, cô từng đến Phong Thần thử vai sao?" Phóng viên cầm microphone hỏi Thiệu Thi Nhã.

"Đúng vậy."

"Vậy cô có thử vai thành công không?" Phóng viên tiếp tục hỏi.

"Tôi còn chưa kịp thử, bởi vì anh Tần Vũ đã lập tức nói toạc ra thân phận của tôi rồi à!" Thiệu Thi Nhã không chút nào che dấu nói, nếu đã phải thắng

thần thành khẩn, cô sẽ không để mình dính một chút vết bẩn nào trên cái loại chuyện tình như thế này.

"Nếu cô đã biết ân oán giữa Phong Thần và Kinh Khải, sao vẫn còn dám đi thử vai chứ?"

"Tôi chỉ là... quá thích nhân vật kia, lại cảm thấy cực hạn công ty mà bỏ qua nhân vật này thì quá đáng tiếc, cho nên rất muốn đi thử xem." Thiệu Thi Nhã nói xong còn lộ ra một nụ cười ngượng ngùng: "Nhưng mà không nghĩ tới lại ảnh hưởng tới Tô An Ninh, cho nên ở chỗ này tôi nguyện ý giúp cô ấy làm sáng tỏ, trước khi tổ chức hải tuyến Phong Thần thực sự chưa quyết định được nhân vật."

"Vậy có khả năng là sau khi cô rời đi mới quyết định nhân vật không?"

"Tôi là người cuối cùng thử vai, bởi vì khi đó tôi đợi hết người của công ty Phong Thần thử vai xong mới đi vào, vì đã biết ân oán của Phong Thần và Kinh Khải, cho nên tôi mới chờ tới khi họ kết thúc mà chưa quyết định được người mới đi vào thử một lần." Thiệu Thi Nhã nhanh chóng nói giải thích.

Các phóng viên nghe Thiệu Thi Nhã trả lời, trong lòng yên lặng mà cho Thiệu Thi Nhã một điểm cộng.

Tuy rằng là đang giúp Tô An Ninh tẩy sạch, nhưng cũng là giúp chính mình tẩy sạch, năng lực ứng xử của người mới này đối với bọn họ coi như không tồi, lại suy nghĩ, đợi một khoảng thời gian nữa thôi, tương lai sẽ trở thành một chiêu bài của Kinh Khải.

"Vậy cô đối với chuyện trần thuật lần này của "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" đối với Tô An Ninh có cảm tưởng gì không?" Có một phóng viên ẩn sâu trong đám người tiếp tục hỏi.

Thiệu Thi Nhã nghe vậy hai mắt nhìn không được tới sầm lại, cái này còn không phải là đang đào hố cho cô ta nhảy xuống sao? Nếu trả lời không tốt, nỗ lực lúc trước của cô đều hủy trong một sớm.

Định thần lại, khóe môi hơi gợi lên ý cười ngượng ngùng tránh nặng tìm nhẹ nói: "Bởi vì chúng tôi không cùng công ty, tôi đối với Tô An Ninh cũng không hiểu lắm, nhưng tôi biết, Đĩnh Giang đạo diễn là một người luôn tận chức tận trách, sẽ không lấy nhân vật mình thích ra đùa, Tô An Ninh có thể lấy được nhân vật này chính là do cô ấy có thực lực."

"Vậy cô đối với chuyện Tần Vũ và Tô An Ninh..."

"Thực xin lỗi, đợi lát nữa Thi Nhã nhà chúng tôi còn có thông cáo, thời gian di chuyển bây giờ có chút gấp, xin các vị nhường đường một chút." Trịnh Liên nhân lúc phóng viên chưa hỏi xong, nhanh chóng xen mồm vào nói, Thiệu Thi Nhã giải thích đã đủ rồi, nếu còn tiếp tục trả lời cũng chỉ bị đàn phóng viên tình quái này bóp chết mà thôi, mà vừa rồi Thiệu Thi Nhã trả lời cô ta cảm thấy rất hài lòng.

Trịnh Liên nói xong rồi mang theo Thiệu Thi Nhã trực tiếp rời khỏi vòng vây của các phóng viên, nhanh chóng lên xe.

Các viên nhìn chiếc xe nghiêng ngang mà đi, rất nhanh liền thu hồi tầm mắt, Trịnh Liên này không hổ là người đại diện kim bài, chọn thời cơ quá chuẩn! Nhưng mà nội dung phỏng vấn vừa rồi cũng đủ để họ kết thúc công việc.

Bên kia, đoàn phim 《Tam Giới》quay chụp xong tất cả cảnh quay ngày hôm nay rốt cục cũng kết thúc công việc.

Tổ đạo cụ, tổ quay phim đều đang tự thu thập công cụ của chính mình, còn đám người Tô An Ninh thì trở về phòng hóa trang tháo trang sức thay quần áo.

Tần Vũ là minh tinh chiêu bài lớn nhất đoàn phim, theo lý thuyết thì phải xong đầu tiên.

Ngày thường, sau khi tháo trang, Tần Vũ đã sớm rời khỏi rồi, nhưng hôm nay lại không như vậy, khi Tô An Ninh đang tháo trang sức, Tần Vũ lại không rời khỏi trước, mà lại mang theo trợ lý đi tới trước mặt Tô An Ninh.

"Có việc?"

"Cận Sầm nhờ tôi nói với cô một tiếng, tới công ty thương lượng một chút." Tần Vũ bỏ lại một câu như vậy rồi xoay người rời khỏi phòng hóa trang.

Tô An Ninh nhìn thoáng qua bóng lưng Tần Vũ, rồi rời đi tầm mắt, sau khi tẩy trang xong, cũng rời khỏi phòng hóa trang.

Chờ Tô An Ninh vừa khuất bóng, trong phòng hóa trang bắt đầu ồn ào nghị luận.

"Anh Tần Vũ đối với An Ninh lạnh nhạt như vậy, thật không biết bọn họ từ chỗ nào biết An Ninh với anh Tần Vũ có quan hệ thân thiết đây?"

"Đại khái là có người nào đó ganh tỵ với An Ninh đi? Dù sao thì cô ấy còn chưa chính thức xuất đạo mà đã đóng nhân vật quan trọng bộ phim truyền của Đĩnh Giang đạo diễn."

"Giới giải trí này có thật nhiều đao kiếm vô hình a!"

"Công ty xem trọng An Ninh như vậy, chắc là cô ấy không có việc gì đi!"

"Ha ha, mấy người đều đã quên, An Ninh cô ấy là Đại sư đoán mệnh, nếu có việc gì cô ấy còn có thể bình tĩnh à?"

"Cũng đúng..."

.....

Khi hai người Tô An Ninh và Tả Lập tới công ty thì hai người Cận Sầm và Tần Vũ đang xem TV.

Trên màn hình tinh thể lỏng đang chiếu chính là một màn Thiệu Thi Nhã trả lời phỏng vấn.

"Người mới này của Kinh Khái có chút tài năng." Tầm mắt Cận Sầm dừng trên hình ảnh trong TV, không chút để ý nói.

"Nếu mà không có chút tài năng thì có thể trở thành nghệ sĩ dưới tay Trịnh Liên sao?" Tần Vũ lười biếng nói, tùy lời nói là công nhận Thiệu Thi Nhã, nhưng lại không đen Thiệu Thi Nhã để trong lòng.

"Cậu cảm thấy nếu so sánh Tô An Ninh với Thiệu Thi Nhã thì thế nào?" Cận Sầm hỏi, tầm mắt từ TV chuyển về Tần Vũ.

"So độ khéo đưa đẩy, so ra kém Thiệu Thi Nhã; so thái độ, so ra kém Thiệu Thi Nhã.... mà kỹ thuật và diện mạo... ừ xem như cũng miễn cưỡng đi!" Tần Vũ nhún mày mà nói.

"Cậu có thành kiến với Tô An Ninh à?" Cận Sầm nhìn về mặt buồn bực của Tần Vũ, cảm xúc khuôn mặt tuần tú nhiễm chút ý cười như có như không, nếu Tô An Ninh thật sự kém giống như lời Tần Vũ nói vậy, bọn họ sẽ còn coi Tô An Ninh là đối tượng bồi dưỡng sao?

"Không, chỉ có chút khó chịu mà thôi, tôi còn chưa có bị ai uy hiếp như thế bao giờ đâu!" Tần Vũ hừ hừ hai tiếng.

Đúng lúc này, có hai tiếng gõ cửa vang lên.

"Mời vào." Cận Sầm trả lời một câu.

Cửa được mở ra, hai người Tô An Ninh và Tả Lập đi vào.

Thấy người tới là Tô An Ninh, Tần Vũ ngồi thẳng người dậy, còn đang nói về Tô An Ninh đấy, không nghĩ tới lần này lại thấy chính chủ, tuy rằng da mặt hần rất dày, nhưng lúc này cũng có chút không được tự nhiên.

"Ngồi đi." Nhưng Cận Sầm thì ngược lại, rất tự nhiên nói với Tô An Ninh và Tả Lập.

Nghe vậy, hai người Tô An Ninh và Tả Lập cùng ngồi xuống.

"Cận tổng, gọi chúng tôi tới đây, là có chuyện gì cần phân phó sao?" Tả Lập dẫn đầu mở miệng nói, đánh vỡ bình tĩnh trong phòng.

Cận Sầm không nói gì, cầm lấy điều khiển từ xa bên cạnh, ấn một cái, trên TV lại xuất hiện một màn Thiệu Thi Nhã trả lời phỏng vấn.

Tả Lập và Tô An Ninh nghiêm túc nhìn xem.

Một lát sau khi phỏng vấn kết thúc, Cận Sầm nhìn Tô An Ninh, không nhanh không chậm nói: "Xem xong phỏng vấn, cô đối Thiệu Thi Nhã có cảm tưởng gì không?"

"Khuôn mặt to sắc nét, thiên đình no đủ rộng lớn, vầng trán cao... điều đó cho thấy suy nghĩ của cô ấy tiên tiến, thông minh, lực lĩnh ngộ cao, khá giỏi cách nắm bắt lấy cơ hội, lòng tự tin mạnh mẽ, nhưng môi trên đoạn hậu, chứng tỏ cô ấy suy nghĩ quá nhiều, mặc dù thông minh nhưng cản trở cuộc sống, nếu cô ấy có thể thư giãn tâm trí, thì có thể sống lâu lại vừa ý." Tô An Ninh nhớ lại tướng mạo vừa thấy của Thiệu Thi Nhã, chậm rãi nói phân tích.

Tô An Ninh vừa dứt lời, ba người đàn ông có mặt ở hiện trường đều đem ánh mắt nhìn thẳng Tô An Ninh.

Hỏi một đằng trả lời một nẻo!

Tả Lập ho nhẹ một tiếng, tiếp tục nói: "An Ninh nói cũng rất đúng a! Thiệu Thi Nhã thông minh, lực lĩnh ngộ cao, lại tương đối giỏi về cách nắm bắt lấy cơ hội, đầu xoay chuyển nhanh, nên An Ninh mới đem biểu hiện của Thiệu Thi Nhã khi đối mặt với phóng viên vừa rồi đánh giá ra."

Lúc này, Tả Lập lại một lần nữa đối với Tô An Ninh cúi đầu sát đất, đánh giá này đối với Thiệu Thi Nhã thật sự rất đúng.

Mà lúc này, Cận Sầm nhìn Tô An Ninh, trong ánh mắt mang theo ý cười không che dấu được, Tô An Ninh cái người thiệt là....

Trong lòng suy nghĩ muôn vàn, trên mặt Cận Sầm lại chẳng mấy may không lộ, theo Tả Lập tiếp tục nói: "Tô An Ninh, cô sau này nhớ rõ gương mặt này đi! Tương lai cô ấy sẽ là đối tượng cạnh tranh của cô, chỉ có thể cùng cô ấy cạnh tranh thì cô mới có thể càng nổi tiếng, tôi hi vọng cô có thể sáng rọi, che lấp tất cả người mới cùng kỳ xuất đạo với cô, bao gồm cả Thiệu Thi Nhã! Cô cảm thấy, cô có thể làm được không?"

Giọng Cận Sầm rất trầm thấp, lại rất có từ tính, còn mang theo gọi cảm khó có thể miêu tả.

"Được." Nhìn chằm chằm đôi mắt trong trẻo thâm thúy của Cận Sầm, Tô An Ninh nhẹ nhàng mà gật đầu.

"Nếu đã như vậy, tiếp theo, Tả Lập sẽ giúp cô sắp xếp một số chương trình cần thiết học tập, hi vọng cô có thể nhanh chóng hoàn thành, đến lúc đó công ty sẽ tăng cường an bài cho cô, mà thời gian này điều cô cần phải làm là hoàn thành thật tốt quay chụp 《Tam Giới》." Cận Sâm nghe thấy Tô An Ninh trả lời ngắn gọn một chữ, trong ánh mắt có thương thức nhân nhạ, hẳn thích nghệ sĩ có tự tin.

Mặc kệ Tô An Ninh vì cái gì mà vào giới giải trí. Nhưng hẳn tin tưởng rằng, chỉ cần giữa bọn họ có được nhận thức chung, không tin là không có thể sáng tạo hai bên cùng nhau thắng.

"Tôi sẽ nghe theo an bài của công ty." Danh khí của cô là nơi phát ra linh lực, mà linh lực là hi vọng về nhà của cô, mặc kệ như thế nào, cô cũng đồng ý tiêu hết tâm tư tìm kiếm, chuyện giới giải trí cũng không quá hiểu, nhưng cô lại có thể phán đoán ra trong lời nói của Cận Sâm đối với chuyện gia tăng linh lực của cô trăm lợi mà không một hại.

Sau đó, mấy người Tả Lập, Cận Sâm và Tần Vũ bắt đầu thương lượng kế hoạch tiếp theo, Tô An Ninh lại như là một người ẩn hình yên lặng không lên tiếng.

Đến cuối cùng, sau khi thảo luận xong, hai người Tả Lập và Tô An Ninh đứng dậy tạm biệt.

Chỉ là, một giây khi sắp bước ra khỏi cánh cửa, Tô An Ninh đột nhiên quay đầu lại nhìn về phía Tần Vũ nói: "Tôi sẽ làm cho anh biết, bất kể là độ đưa đây, thái độ....hay là kỹ thuật diễn, tôi cũng sẽ không kém hơn so với Thiệu Thi Nhã!"

Nói xong, lúc này Tô An Ninh mới đi ra khỏi văn phòng Cận Sâm.

Mà lúc này, trong văn phòng mặt Tần Vũ đã đen thành đáy nồi, nhìn về phía Cận Sâm: "Cậu xác định hiệu quả cách âm văn phòng của cậu thật sự rất tốt sao?"

"Đương nhiên." Cận Sâm chắc chắn mở miệng, sau đó mới trêu chọc nói: "Nhưng mà thật ra đã quên nói với cậu, thân thủ của Tô An Ninh dường như không tồi, có lẽ còn biết chút võ thuật như trong truyền thuyết đi! Lúc trước đứa cháu trai kia của Thiệu Tử Hằng được Tô An Ninh cứu, hai tên bắt cóc bị Tô An Ninh chế trụ, sau đó tới hôm qua Thiệu Tử Hằng nói với tôi, hai người bị cô ấy chế trụ giống như có mấy tiếng đồng hồ không thể nhúc nhích, cậu có thể tạm thời nghĩ rằng.... cô ấy giống mấy người trong phim truyền hình mà cậu đóng có võ công nội lực gì đó,..... mà đã có nội lực, đương nhiên là có thể ở ngoài cửa nghe được cậu đang nói cái gì! Trên người cậu còn đang trúng độc của cô ấy, nên vẫn khiêm chế chút đi!"

Nghe xong lời Cận Sâm nói, khóe miệng Tần Vũ run rẩy một trận: "Cận Sâm, cậu nói xem, loại người "Thế ngoại cai nhân" giống như cô ấy, lại tới giới giải trí lẫn lộn làm cái gì?"

Nghĩ lại những biểu hiện mà Tô An Ninh biểu hiện ra từ trước đến giờ, biết dùng độc, biết võ công, lại đoán mệnh.... cô ấy còn có cái gì không biết không?

"Có lẽ, giới giải trí rất mê người đi!" Đuôi lông mày Cận Sâm giật giật, thông thả ung dung nói.

Tần Vũ nghe vậy khóe miệng mấp máy, quý tin! Nhưng mà, về sau có phải hẳn cần phải khách khí với Tô An Ninh một chút không?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Tham gia tiết mục

Edit: Tịch Nguyễn

Beta:

Có Thiệu Thi Nhã làm chứng, còn có lực lượng thành viên đoàn phim《 Tam giới 》đứng ra, không ít tòa soạn tỏ ra nghi ngờ với uy tín của "Giải trí bát quái bạo bạo bạo".

Trong lúc mọi người cho rằng "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" sẽ đưa ra bằng chứng, thì tổng giám đốc của "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" từ chức.

Trên trang chủ của "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" công bố chứng cứ đầu tiên, có người nặc danh gửi tài liệu đen liên quan đến Tô An Ninh và Tần Vũ, dùng số tiền lớn hối lộ vị tổng giám này.

Mọi người đều biết, vị tổng giám này là người thành lập "Giải trí bát quái bạo bạo bạo", trong giới báo trí rất có quyền lực, trường hợp hẳn bị mua chuộc hãm hại Tần Vũ lại có khả năng.

Đúng vậy, là hãm hại Tần Vũ.

Chứng cứ mà tòa soạn đưa ra cho thấy, Tô Anh Ninh chẳng qua là con cá mồi, mục đích chính là liên lụy đến Tần Vũ, những nội dung giả trong phần tư

liệu đó mà được tung ra, đối với sự nghiệp nghệ thuật của Tần Vũ là một cú đả kích hủy diệt, thậm chí còn liên quan đến rất nhiều minh tinh của Phong Thần.

Lần này, cư dân mạng lại tin, địa vị của Tô Anh Ninh trong mắt họ vẫn quá thấp, bọn họ căn bản không thể tưởng tượng nổi có người nào lại hao phí sức lực và tiền bạc lớn như vậy để đối phó người mới như Tô An Ninh, nhưng đối với Tần Vũ và các minh tinh khác của Phong Thần thì lại khác.

Vừa kết luận như vậy, Tô An Ninh đúng là được tẩy trắng đến không thể trắng hơn.

Lần này, cũng có không ít cư dân mạng ban đầu đối lập với cô nhớ khoảng thời gian trước mắng mỏ cô tỏ ra ngượng ngùng. Không ít người sôi nổi đến Weibo của Tô An Ninh tỏ vẻ xin lỗi, nhưng vẫn có một số người nghi ngờ với khả năng đoán mệnh của cô.

Cái này tạm thời không nói, tin tức nóng hơn là sau khi chủ biên "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" từ chức, mang đi một số lượng lớn phóng viên và nhân viên, mà họ đều là nhân viên kỳ cựu của "Giải trí bát quái bạo bạo bạo", làm cho "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" tổn thất nghiêm trọng, danh tiếng xuống dốc không phanh.

Mà những nhân viên đó, rất nhanh đã chuyển đến các tòa soạn khác nhau.

Đương nhiên, cư dân mạng chỉ nhìn thấy gió êm biển lặng, nhưng trong lòng các công ty giải trí khác lại không khỏi lộp bộp.

Bởi vì, nơi những phóng viên và nhân viên chuyển đến, thế nhưng lại là những tòa báo dưới cờ của Phong Thần và Kinh Khái.

Sau khi sự việc xảy ra, tổng giám đốc của giải trí Anh Tài và giải trí Dịch Giáp đăng cấp tương đương với Phong Thần và Kinh Khái lập tức phản ứng, bắt đầu mượn sức vị tổng giám đốc kia đem người ra.

Nhưng mà chờ đến lúc họ ra tay, thì mọi việc đã định rồi!

Trong công ty giải trí Anh Tài, một người đàn ông trung niên nhìn sự việc phát sinh từ đầu đến cuối, hừ lạnh một tiếng, nói với trợ lý bên cạnh: "Ha, Thiệu gia và Cận gia lần này đúng là rất tốt."

Cứ tưởng rằng hai người kia không hợp, thế mà lúc đối phó người khác, hòng sủng của hai người đúng là nhất trí hướng ngoại a!

Bọn họ có người ở tòa soạn kia, đương nhiên biết Phong Thần còn có tài liệu đen của Tô An Ninh, bọn họ bắt đầu châm ngòi thổi gió, không ngờ rằng tới cuối cùng lại là thất bại thảm hại.

Trợ lý đứng góc bất động không nói một câu, đây không phải là việc mà hắn có thể xen vào.

Người đàn ông trung niên thấy thế cũng không nói gì, chỉ là trong lòng có thêm chút kiêng kỵ với Thiệu Tử Hằng và Cận Sâm, nhân viên kỳ cựu của "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" lại bị hai người này phân chia sạch sẽ.

Vốn dĩ bởi vì tính đặc biệt này của "Giải trí bát quái bạo bạo bạo", trong đó có không ít gia tộc bắt đầu phát triển về giải trí, liền theo dõi gắt gao khối thịt béo này, bởi vì có quá nhiều thế lực hỗn tạp, tổng giám của tòa soạn khổng lồ ngày càng khó khăn, dường như những người có thực lực đều chờ vị giám đốc sáng lập này từ chức, để dễ dàng khống chế tòa soạn này.

Thực tế, theo thống nhất giữa các gia tộc bọn họ, thay phiên để thuộc hạ đảm nhận chức tổng giám này, lại không nghĩ tới Phong Thần và Kinh Khái lại ra tay trước, cùng vị tổng giám sáng lập kia rút cùi dưới đáy nồi.

Bây giờ "Giải trí bát quái bạo bạo bạo" cũng chỉ dư lại một cái vỏ rỗng, gia tộc bọn họ nắm giữ thì có lợi ích gì đâu?

Người đàn ông trung niên không thể không thừa nhận, hai người trẻ tuổi này gan đúng là đủ lớn.

May mắn, hai người này đều có gia tộc chống lưng phía sau, nếu không, việc bọn họ nuốt chửng thế lực này cũng đủ làm gia tộc khác hận không thể ra tay.

Dù sao, giới giải trí đối với không ít gia tộc mà nói tới nói, là một "Khu vực tốt" a!

*

Lúc này, trong công ty giải trí Phong Thần, Cận Sâm nói chuyện với Thiệu Tử Hằng qua điện thoại.

"Cậu xuống tay đúng là không khách khí." Cận Sâm nói, trong mắt loáng thoáng có tia sáng.

"Một mình cậu ăn không tiêu." Giọng nói thanh lãnh của Thiệu Tử Hằng từ đầu đi động bên kia truyền đến, chọc trúng tim đen.

"A!" Cận Sâm cười lạnh, khoe miệng tươi cười có chút cuồng ngạo, nếu không phải sợ ăn xong sẽ trở thành cái đinh trong mắt những người đó, chỗ tốt này lại đến lượt hắn ăn sao, đúng là được tiện nghi còn khoe mẽ.

"Vì sao lại chọn lần này ra tay?" Thiệu Tử Hằng không để ý tới sự trào phúng của Cận Sâm, tiếp tục hỏi, lần này lúc Cận Sâm tới tìm hắn hợp tác thời điểm, hắn cũng thấy có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn là tiếp nhận rồi, nhưng đến bây giờ xem ra, có vẻ mọi chuyện phát sinh có chủ quá mức thuận lợi!

Điều này làm cho hắn có chút hoài nghi có phải Cận Sầm đã động tay động chân gì trước không.

Nghe vậy, khoe môi Cận Sầm hiện lên một độ cong tà mị: "Bởi vì, bên cạnh tôi có người có vận khí rất tốt thôi!"

Nói xong, lách cách một tiếng, Cận Sầm trực tiếp cắt đứt điện thoại, đặt điện thoại di động ở một bên, lê ghế đến bàn sách của mình, cầm lên phần tư liệu bên cạnh bàn, trong mắt hiện lên một tia thú vị, tư liệu của Tô An Ninh mấy ngày trước đã đến tay hắn, nghĩ đến những việc mà cô làm khi đến thủ đô, cô có vô số người nhờ cô đoán mệnh mà hóa giải nguy hiểm, liên đới với Tô An Ninh kỳ dị sinh ra một loại tín nhiệm, không phải tin tưởng bản thân cô, mà là tin tưởng vận khí của cô.

Thầy đoán mệnh đúng là có một chút may mắn hư vô, sự may mắn này không có cách nào dùng khoa học để giải thích, nhưng nó vẫn tồn tại. Mà Tô An Ninh lại có được vận khí này, chuyện vừa qua cô cũng rất may mắn. Bây giờ thì đủ có thể chứng minh, vận khí của cô đúng là rất tốt a!

Hơn nữa, lần này cũng là hắn và Tô An Ninh cùng thắng, hắn ăn được một con cá lớn, Tô An Ninh mượn cơ hội này danh tiếng nâng cao không ít.

Nghĩ nghĩ, trong mắt Cận Sầm hiện ra một tia sáng rọi.

Lúc này, Tả Lập đang ở trong nhà Tô An Ninh, nhìn bài đăng xin lỗi trên trang web của "Giải trí bát quái bạo bạo bạo", lại nhìn tin tức chủ biên từ chức, trong mắt hiện lên một vẻ phức tạp.

"Sao vậy?" Tô An Ninh nhận thấy vẻ khác thường trên mặt Từ Lập.

Vốn dĩ, Tả Lập thấy cũng không cần nói, nhưng nghĩ đến về sau Tô An Ninh muốn lăn lộn trong giới giả trí lâu dài, hiểu nhiều một chút không có gì, nhẫn lại chậm rãi giải thích với Tô An Ninh: "Ngày đó, em đã đoán ra tài liệu đen là người của mình làm ra rồi à, tuy rằng Cận Sầm đã nói cho anh, nhưng anh vẫn còn nửa tin nửa ngờ, hôm nay anh mới biết đáp án."

Nghe được, Tô An Ninh lẳng lặng chờ đợi.

Tả Lập ngưng lại một lát, tiếp tục nói, "Cận tổng lợi dụng cơ hội này được không ít lợi ích, phóng viên và nhân viên của tòa báo kia đã gia nhập vào tòa soạn công ty chúng ta và Kinh Khải"

Tả Lập ở Phong Thần nhiều năm như vậy, biết rằng việc người núp ở Phong Thần rất nghiêm trọng, nhưng chỉ một cơ hội ngẫu nhiên liền biết có mấy tòa soạn âm thầm hoạt động ở Phong Thần.

Nghe xong lời Tả Lập, Tô An Ninh bắt đầu trầm tư, lật lại xem xét những việc xảy ra từ nhiều ngày trước, nhớ đến một màn Thiệu Từ Hằng xuất hiện ở công ty ngày đó, trong lòng đã có suy đoán.

"Nhân tình" của Thiệu Từ Hằng đã trả lại cho cô rồi? Nhưng là lúc này đây tài liệu đen lại có thêm nhiều hơn.

Cô đã nói, lần đó nhìn kết quả rõ ràng không quá tốt, vì sao về sau lại có chuyển biến, hóa ra là Thiệu Từ Hằng động tay động chân, về sau, Cận Sầm lại dùng mấy thứ này tạo thành hóa giải cho cô.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận hết thảy, Tô An Ninh lại không vui nổi.

Cô cảm thấy có thứ gì đó đang dần thoát đi khỏi sự khống chế của cô.

"Tả Lập, giúp em viết một chữ đi!" Tô An Ninh nói.

"Chữ gì? Tùy chọn ư?" Tả Lập lúc đầu sững sốt, ngay sau đó phản ứng lại với ý của Tô An Ninh, vội vàng hỏi.

"Ừ, anh muốn chọn chữ gì thì chọn chữ ấy." Tô An Ninh trả lời.

Nghe vậy, mắt Tả Lập quét trong nhà vài vòng, cuối cùng ánh mắt như ngưng lại trên mặt đèn của trần nhà, tạm dừng một chút, liền nói: "Đèn đi!"

Đèn!

Ở trong lòng yên lặng mà đọc này hai chữ này, lòng mày Tô An Ninh không khỏi nhăn lại.

"Sao vậy? Không tốt à?" Tả Lập có chút nôn nóng nói, sự viết của Tô An Ninh khó khăn lắm mới lẳng xuống, tuyệt đối đừng nhanh như vậy liền có chuyện.

"Nếu là sự nghiệp mà nói, em vẫn ở giai đoạn vận thế lên cao, sự nghiệp thuận lợi thành công." Nhìn ra vẻ nôn nóng của Tả Lập, Tô An Ninh trả lời hắn.

Nghe vậy, trong lòng Tả Lập liền buông lỏng, sau đó, lại nhìn lông mày Tô An Ninh vẫn nhăn lại, bất giác trong lòng lại dâng lên một tia lo lắng, không phải sự nghiệp có vấn đề, thì là cái gì có vấn đề.

Lúc này Tô An Ninh nhìn không được mà nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm.

Lúc ở thế giới kia, cô đã tính qua cho chính mình, không có nhân duyên, là mệnh cô đọc đến cuối đời.

Nhưng mà, vừa mới phút chốc kia đã xảy ra thay đổi, cô không chỉ có nhân duyên, mà còn cùng hai người có dây dưa, hai người này không phải ai khác, chính là Thiệu Từ Hằng và Cận Sâm.

Cô không hiểu, rốt cuộc là lỗi sai từ đâu!

Cô phải quay về, tại sao nhân duyên lại ở thế giới này.

Thân ảnh của hai người Cận Sâm và Thiệu Từ Hằng hiện lên trong đầu Tô An Ninh, qua lại một lát, Tô An Ninh đem hai người vớt ra đầu, ánh mắt một mảnh thanh minh.

Trong hai người có một người là nhân duyên của cô thì thế nào, cô sẽ không từ bỏ ý muốn trở về.

Nếu đường nhân duyên xảy ra một lần biến đổi, cô cũng không tin không thể phát sinh lần nữa.

Về sau, vẫn là cách hai người này xa chút.

Nghĩ rõ ràng xong, mí mắt chậm rãi mở ra, nhìn phía Tả Lập vẫn đang lo lắng nói: "Đêm nay phải tham gia chương trình《 Nói chuyện trời đất 》phải không?"

"Ừ." Thấy Tô An Ninh khôi phục lại vẻ điềm nhiên, Tả Lập không hỏi, đành đem vấn đề buông xuống.

"Có điều gì phải chú ý không?" Tô An Ninh chủ động hỏi, nhớ tới hôm qua nghe đánh giá của Tần Vũ về cô, trong lòng cô có chút đề ý, đương nhiên điều cô đề ý là làm thế nào để hình ngày càng tốt hơn, như thế nào mới làm cô có thể đạt được linh lực mạnh nhất.

"Ý của Cận tổng là để em tự do phát huy, nhưng mà, công ty có yêu cầu với tổ tiết mục, trực tiếp làm thí nghiệm năng lực đoán mệnh của em, hy vọng có thể hình thành một phong cách của riêng em." Tả Lập đáp, kỹ thuật diễn và tai tiếng đều đã được làm sáng tỏ, nhưng vẫn không thể không nói, vẫn có không ít fans hoài nghi năng lực đoán mệnh của Tô An Ninh, hẳn tin rằng, chỉ cần Tô An Ninh chứng minh điểm này, sẽ có càng nhiều fans vì Tô An Ninh khuyếch đảo.

Ví như hẳn, đúng là đã bị khả năng xuất thần nhập hóa đoán mệnh bằng chữ của Tô An Ninh thuyết phục.

"Oh, em hiểu rồi, một phong cách riêng biệt à?" Nghe vậy, Tô An Ninh gật gù đầu.

Tả Lập ở bên cạnh nhìn vẻ mặt nghiêm túc suy tư của Tô An Ninh, lại nghe được Tô An Ninh lẩm bẩm tự nói, trong lòng dâng lên chút cảm giác quái dị, tiết mục ngày mai, hẳn là vẫn thuận lợi?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Thực sự độc đáo

Edit: Hua Shenyu

Đêm đó, Tả Lập tự mình vì Tô An Ninh lựa chọn quần áo để tham dự tiết mục, còn phải để stylist tạo hình cùng với trang thật đẹp cho Tô An Ninh điểm rồi sau đó mới mang theo Tô An Ninh đi đến trước đài truyền hình.

Hậu trường phòng tiếp khách đài truyền hình.

Hai người MC một nam một nữ đã trang điểm xong đang chờ, hai người đọc một vào câu hỏi tương tác cần phải hỏi trong tiết mục hôm nay với vẻ mặt mù mịt, tuy rằng có nghe nói người mới lần này của Phong Thần là chuyên nghề từ đoán mệnh qua, nhưng nhìn thấy mấy cái này vẫn là rất sốc.

Bọn họ vẫn lo lắng, ngẫu nhiên tương tác như vậy, người mới kia thật sự có thể đoán ra chuẩn xác không?

Nhớ lần trước bọn họ xem một chút trình độ náo nhiệt Weibo của Tô An Ninh, trong lòng nửa tin nửa ngờ.

Ngay sau đó, cửa mở ra, một nhân viên công tác dẫn hai người Tô An Ninh với Tả Lập đi vào.

"Anh Tả." Hai người MC đi lên phía trước, chào hỏi với Tả Lập trước, lúc trước Tả Lập mang theo Vu Gia tham ra mấy lần chương trình [Nói chuyện trời đất], giữa MC với hẳn không còn xa lạ, hơn nữa Tả Lập lại có thêm thân phận người đại diện kim bài Phong Thần, hai người vẫn cần phải đồng ý cho Tả Lập mặt mũi.

"Nhiep Dịch, Lâm Hiểu." Tả Lập cũng chào hỏi ôn hòa, sau đó đôi bên ôm nhau chào hỏi một chút, Tả Lập chỉ vào Tô An Ninh ở bên cạnh mình nói với

hai người: "Đây là nghệ sĩ Tô An Ninh người mới anh dẫn dắt, xin hai người đến lúc quay hình giúp đỡ nhiều một chút."

"Anh Tả Lập dò nào dám từ chối." Lâm Hiểu cười nói, làm MC trừ danh, phong cách bây giờ của Lâm Hiểu là hoạt bát lạc quan là chính, vào lúc dẫn chương trình rất được yêu thích, cả người cô ấy lúc này đang mặc đồ tây trang nhỏ màu đen, mang theo phong cách trung tính nồng đậm, lại cho người ta một loại cảm giác rất thoải mái.

Nhiếp Dịch đứng bên cạnh cô cũng nói phụ họa theo, Nhiếp Dịch cũng mặc tây trang giống với Lâm Hiểu màu sắc cũng giống, đây là của một công ty thời trang nhỏ tài trợ toàn bộ, kì này bọn họ đứng lúc cung cấp đồ tình nhân, cũng coi như là làm quảng cáo miễn phí.

"Chào hai người." Tô An Ninh hơi gật đầu nói với hai người, thái độ đối với bọn họ không quá thân thiết cũng không quá xa cách.

Nhiếp Dịch cùng Lâm Hiểu ở trong lòng gật đầu, thái độ đối với người mới gặp mặt như bọn họ mà nói ngược lại rất thích hợp, mặc dù nói ở trong vòng giải trí chưa bao giờ thiếu người nhiệt tình, nhưng quá mức nhiệt tình chỉ có thể làm lòng người sinh ra cảnh giác, nghĩ như vậy, hai người đối với Tô An Ninh thân thiện hơn không ít.

"Vậy các người nói chuyện trước đi, anh ra ngoài một lát." Tả Lập nhìn không khí giữa ba người, chủ động đi ra để cho ba người đơn độc có thời gian nói chuyện với nhau.

Tả Lập vừa đi khỏi, Lâm Hiểu kéo tay Tô An Ninh đi về phía ghế sofa bên cạnh, còn Nhiếp Dịch thì rót ba ly nước rồi cũng theo đến cùng hai người, đến bên cạnh thì đem một ly nước đặt trước mặt Tô An Ninh.

"Cám ơn." Tô An Ninh nhận lấy ly nước, nói cảm ơn với Nhiếp Dịch.

"Không có gì." Nhiếp Dịch nói, rồi ngồi đối diện với Tô An Ninh và Lâm Hiểu.

"Lúc trước nghe nói không ít chuyện về cô, vẫn luôn tò mò về cô, không ngờ được lần này gặp được rồi!" Lâm Hiểu làm người mở đầu dẫn dắt vào chủ đề nói chuyện, "Nhưng mà tôi càng hiểu kĩ trước khi cô gia nhập vòng giải trí chính là làm đoán mệnh, hôm nay tiết mục của chúng ta có khả năng sẽ đề cập đến một ít, không thôi cùng chúng tôi tán gẫu xem thế nào?"

"Được, có câu hỏi gì thì cứ hỏi đi!" Tô An Ninh gật đầu, liên quan đến phương diện đoán mệnh, cô vẫn có đủ khả năng trả lời.

"Vậy trước hết cô giúp tôi đoán xem thế nào?" Lâm Hiểu nói chuyện khá hứng thú, cô cảm thấy mình vẫn là phải chứng thật một chút mới biết có tin hay không.

"Muốn đoán cái gì?"

"Không thôi đoán nhân duyên của tôi? Tôi muốn biết hoa đào của tôi gần đây có vướng hay không." Lâm Hiểu cười nói.

"Nói một chữ trước đi!"

"Phong đi!" Lâm Hiểu nói không rõ ràng.

"Son phong, đã thành hình, nhân duyên của cô đã hoàn hảo rồi, người bây giờ ở bên cạnh cô thì chính là người thích hợp với cô nhất." Tô An Ninh khẳng định nói.

Nghe thấy lời Tô An Ninh nói, Lâm Hiểu ngạc nhiên, không tự giác nhìn Nhiếp Dịch ở đối diện một cái.

Nhiếp Dịch nhận lấy ánh mắt của Lâm Hiểu, trong mắt lóe lên ý cười, trên mặt lại không biểu hiện, quay qua nói với Tô An Ninh: "Vậy cô giúp tôi đoán, lúc nào tôi có thể kết hôn? Chữ "Trắc" phồn thế!"

Nghe vậy, Tô An Ninh nhìn Nhiếp Dịch nói: "Chỉ cần một nửa còn lại của anh đồng ý, thì bất cứ lúc nào cũng được."

Nói xong, ánh mắt của Tô An Ninh như có suy nghĩ đảo quanh trên người của Nhiếp Dịch với Lâm Hiểu, cánh môi cử động, nhưng cuối cùng vẫn là không nói gì, nếu hai người họ không muốn nói, cô vẫn không nên vạch trần là được.

Ngay lúc này, một nhân viên công tác gõ cửa sau đó mở cửa đi vào, nói với nhóm người Tô An Ninh: "Sắp đến giờ rồi, Nhiếp Dịch, Lâm Hiểu, đi ra trước chuẩn bị đi!"

"Đã biết." Nghe nói như vậy, hai người lập tức thu dọn một phen, nói với Tô An Ninh một tiếng rồi sau đó đi ra.

Hai người đi ra khỏi phòng nghỉ, trước khi đi, Lâm Hiểu nhớ đến ánh mắt trước đó của Tô An Ninh, nhìn Nhiếp Dịch ở bên cạnh nói: "Anh nói, Tô An Ninh có phải là đã đoán ra được mối quan hệ giữa chúng ta rồi phải không?"

"Chắc vậy." Nhiếp Dịch nhớ đến biểu hiện rồi rấm của Tô An Ninh lúc nãy, trả lời.

"Xem ra, tính tình Tô An Ninh không tệ." Lâm Hiểu gật đầu nói.

"Người Tả Lập xem trọng, Phong Thần dốc sức nâng đỡ, sẽ không kém đâu." Nhiếp Dịch nói, trong biểu hiện mang theo sự tán thành đối với Tô An

Ninh.

"Hí hí, vậy đợi chút nữa lên ghi hình giúp đỡ một chút." Lâm Hiểu cười hí hửng, Nhiếp Dịch nuông chiều nhìn Lâm Hiểu, quan hệ của hai người mọi người trong đài biết, chẳng qua là đang tìm cơ hội công bố, ngoài ra tạm thời Lâm Hiểu vẫn chưa đồng ý lời cầu hôn của mình, cho nên mới giữ bí mật.

Nhưng mà, dựa theo Tô An Ninh tính, chỉ cần đối phương đồng ý, thì có thể toại nguyện được sao?

Nhìn khuôn mặt duyên dáng của Lâm Hiểu ở bên cạnh, trong lòng Nhiếp Dịch lặng lẽ đưa ra một quyết định.

Rất nhanh chóng, hai người sắp đến lối đi lên sân khấu, nhìn một cái cổ vũ nhau, lúc âm nhạc vang lên, hai người cũng đi lên sân khấu.

Lúc này, Tả Lập cũng dắt Tô An Ninh đến lối đi chờ, Tả Lập còn cố ý nói với Tô An Ninh một chút câu hỏi ghi hình.

Tô An Ninh vừa nghe vừa gật đầu, ánh mắt đặt lên mấy cái máy quay phía trên ở xa xa.

Thực ra, đối mặt với camera rất đơn giản, chỉ cần đem camera coi thành một con người thì được rồi.

Ngay lúc Tô An Ninh suy nghĩ, trong sân khấu Lâm Hiểu với Nhiếp Dịch đã cùng lên tiếng: "Bây giờ, cho mời vị khách thần bí kì này của chúng ta!"

Nói dứt lời, toàn hiện trường nhanh chóng vang lên tiếng vỗ tay kịch liệt, ánh mắt của nhiều người nhìn thẳng vào lối vào, ngôi sao đến mỗi kì thực sự thì khán giả đều không biết, cho nên có lúc khán giả nhìn thấy thần tượng mình thích đến thì rất ngạc nhiên và vui.

Lúc này, vẫn có nhiều khán giả mong đợi có thể nhìn thấy thần tượng mình thích đến.

Theo âm nhạc vang lên, bóng dáng Tô An Ninh cứ như vậy không báo trước xuất hiện ở trước mặt tất cả mọi người.

"Chào mọi người, tôi là Tô An Ninh." Tô An Ninh nhìn máy quay, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Nhìn xuống dưới, thế mà có vài người vỗ tay với Tô An Ninh.

Hai người Lâm Hiểu và Nhiếp Dịch tất nhiên là cũng nhìn thấy, Lâm Hiểu chớp chớp mắt với Tô An Ninh nói: "Woa! Hôm nay vậy mà cũng có fan của Tô An Ninh ở đây nữa!"

Ánh mắt của Tô An Ninh nhìn lên người mấy người đang vỗ tay, khóe môi tươi cười càng thêm sâu sắc, mấy fan này đều là linh lực!

Mà Tô An Ninh lại không biết, nụ cười cô lộ ra lúc này làm cho fan ngồi trước tivi xem trực tiếp cảm thấy được an ủi lớn, lúc Tô An Ninh đối diện với fan thì nụ cười không phải là như vậy đâu!

"An Ninh đối với fan thật dịu dàng."

"Tôi ghen tỵ rồi!"

Hai người Nhiếp Dịch với Lâm Hiểu trước sau phối hợp nói, thực sự vì Tô An Ninh kéo không ít nhân khí, suy cho cùng fan nhà nào ai mà không hi vọng thần tượng của nhà mình nhìn trúng mình!

Tả Lập ở phía dưới xem tương tác giữa ba người, vẫn luôn thấp thỏm không yên ngược lại có hơi thả lỏng, biểu hiện yên ổn rất tốt, nụ cười trước và sau khác biệt rất lớn, nhưng chính vì khác biệt như vậy mới để fan nhớ rõ cô!

Bởi vì hành động này của Tô An Ninh, Tả Lập đối với màn biểu diễn tiếp theo có nhiều phần tin tưởng không thể tả.

Đợi Tả Lập hoàn hồn, Nhiếp Dịch, Lâm Hiểu cùng với Tô An Ninh ba người đã ngồi vào vị trí.

[Nói chuyện trời đất] Chính là tám chuyện trên trời!

Câu hỏi thứ nhất là Nhiếp Dịch hỏi, sau khi Nhiếp Dịch tiến hành một chuỗi dài giới thiệu với Tô An Ninh, thì đi vào chỉ đề chính "... Nói nhiều như vậy rồi, cuối cùng hỏi An Ninh một chút, nghe nói lúc trước cô là Đại sư đoán mệnh, vì sao lại muốn chuyển nghề gia nhập giới giải trí vậy?"

Tô An Ninh nghe thấy câu hỏi này, sững sốt một chút rồi nói: "Đại sư đoán mệnh cần phải có thêm một vài điều cần phải trải trong cuộc sống, ở giới giải trí có thể tiếp xúc với nhiều nhân vật, có thể cho tôi kinh nghiệm không giống nhau."

Tô An Ninh trả lời xong, cả hiện trường yên lặng một giây, không phải nên trả lời là tôi thích đóng phim này nọ sao?

Lâm Hiểu chỉ có thể buộc mình nói: "Vậy cho đến bây giờ cô có kinh nghiệm gì rồi?"

"Trước mắt chỉ đóng một vai, kinh nghiệm vẫn chưa có sâu sắc." Tô An Ninh trả lời, lúc diễn Thánh Nữ Vu tộc thật sự là một trải nghiệm mới lạ, nhưng ảnh hưởng đến cô thực ra cũng không lớn bao nhiêu.

"Vậy lúc đầu cô bắt đầu học đoán mệnh như thế nào? Giống như thời đại bây giờ, mọi người đều không tin các loại đoán mệnh này." Nhiếp Dịch ở bên

cạnh vôi vàng chuyển đề tài.

"Sư phụ ép tôi học, học rồi thì thành quen." Đáp án của Tô An Ninh lần nữa đi ngược lại dự đoán của Nhiếp Dịch và Lâm Hiểu.

Tất nhiên cũng đi ngược lại với dự đoán của Tả Lập ở phía dưới, Tả Lập xoa xoa thái dương của mình, thờ dài một hơi, dự đoán của hắn thật sự đã trở thành sự thật, ngay lúc Tô An Ninh nói muốn phát triển phong cách của riêng mình, thì nên dặn dò cô ấy cẩn thận một chút.

Mà lúc này, lúc Tả Lập không để ý đến, một cái *máy quay tượng thù (loại máy treo trên tường hay dùng trong công sở, bv...) lia vào chỗ khán giả, mà trong đó, thu hút nhất chính là Tả Lập, mặc dù chỉ là dừng lại mấy giây trên người Tả Lập, nhưng mấy giây này đủ để người ta nhìn thoáng qua một vài tâm tư của Tả Lập.

Vì thế, các bạn bè trên mạng đang xem [Nói chuyện trời đất] lập tức phụt cười.

*Bullet screen bản internet phát trực tiếp trong chốc lát đã tràn ngập màn hình.

*Là kiểu màn hình cho phép hiển thị trực tiếp lời bình của khán giả về những gì mà họ đang xem

"Mắc cười chết tôi rồi! Gặp phải nghệ sĩ phi thường như vậy, người quản lý muốn khóc chết luôn rồi!"

"Ha ha, ở trong ấn tượng của tôi, Tô đại sư là thể ngoại cao nhân, nhưng nhìn ở chỗ này, tôi chỉ muốn nói: Tô đại sư thật sự là thể ngoại cao nhân, không hiểu nhân tính thể thái nha!"

"cười muốn phun luôn, may mà trước khi cười đã uống hết nước, không thôi, chắc chắn phun đầy màn hình rồi!"

"Lấy quyền uy của tôi mà phán đoán, cái này tuyệt đối không phải là kịch bản diễn tập tốt, không nhìn thấy cơ thể hai người MC đang cứng ngắc sao?"

"Ha ha ha...."

"Đừng cười nữa, yên lặng, tiếp tục coi!"

Sau khi màn hình bullet hiện lên một lượng lớn bình luận, có một bình luận chữ màu sáng nhắc nhở, bình luận trên màn hình đột nhiên ít đi nhiều.

Lúc này, hai người MC đang bị Tô An Ninh ăn nói ngay thẳng làm cho đã bắt đầu không có cách nào chuyển sang câu hỏi tiếp theo, gặp phải Tô An Ninh ra chiều không theo lẽ thường, bọn họ chỉ có thể tự do phát huy thôi.

Nhưng mà, mặc dù có lúc Tô An Ninh trả lời làm người ta không biết nói gì, nhưng hai người có kinh nghiệm lại hiểu, có lẽ phát trực tiếp như vậy có lẽ có thể mang đến hiệu quả không giống nhau.

Tô An Ninh bói toán vốn dĩ chính là một chuyện thần kì, vì sao không cho tiết mục hôm nay càng trở nên thần kì hơn?

Nghĩ vậy, hai người hoàn toàn quyết định bỏ câu hỏi đã chuẩn bị xong trước đó.

Lâm Hiểu ổn định tâm thần, dẫn đầu nói: "Bởi vì có rất nhiều người nghi ngờ thuật đoán mệnh của An Ninh cô, hôm nay ở hiện trường mời An Ninh giúp chúng tôi đo lường tính toán một chút được không?"

"Không thành vấn đề." Tô An Ninh trả lời, nói xong, lại dừng một lát, hỏi ngược lại: "Xem tướng mạo hay là xem chữ? Hoặc là xem thuật số?..."

Nghe vậy, ở trong lòng Lâm Hiểu lau mồ hôi một phen, tỏ tiết mục thật là hại chết người rồi! Chuyện quan trọng như vậy sao không nhắc một chút?

Nhiếp Dịch ở bên cạnh thấy vậy, nhanh chóng cứu nguy nói: "Không thôi chúng ta dùng bàn quay quyết định đi!"

Rất nhanh chóng, Nhiếp Dịch nói phía dưới mang bàn quay lên, trên bàn quay chia ra ba phần màu sắc bằng nhau.

Nhiếp Dịch viết lên mặt của bàn quay trước khán giả phân biệt thành xem tướng, xem chữ, xem thuật số, để chứng minh bàn quay này không có động chân tay qua.

Sau khi làm xong, Nhiếp Dịch để Tô An Ninh chọn khán giả tiến hành thao tác quay.

Tô An Ninh chọn xong, lúc đợi khán giả này đứng trước bàn quay chuẩn bị quay, nhìn Nhiếp Dịch ở bên cạnh nói: "Anh có muốn chọn một chữ, để tôi đoán sẽ dừng lại ở chỗ nào không?"

Nhiếp Dịch gật đầu, ngay sau đó nói một chữ " đoán "

Rất nhanh, đưa lưng về phía Tô An Ninh, khán giả kia dùng sức mạnh, liên tục quay quay bàn quay, chốc lát, bàn quay dừng lại, kim bàn quay chậm rãi dừng lại trên một khu vực.

Lúc này, người ở hiện trường không khỏi ngừng lại hô hấp, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm miệng của Tô An Ninh.

Không biết cô ấy nói có đúng hay không đây?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Cô là Tô Đại sư

Edit: Cà ri

Ánh mắt toàn trường dừng trên người Tô An Ninh, dưới ánh mắt khác nhau của mọi người, Tô An Ninh chậm rãi mở miệng: "Đo lường tính toán thuật số."

Lời Tô An Ninh vừa dứt, tiếng vỗ tay của người xem ở hiện trường liệt liệt vang lên.

Toàn bộ quá trình đo lường tính toán không có ai so với bọn họ, người xem ở hiện trường rõ ràng hơn, Tô An Ninh thật sự là dựa vào năng lực của mình tính ra.

Phải biết rằng, vừa mới vừa rồi khi Nhiếp Dịch nói ra chữ "đoán" kia là hấn đưa lưng về phía đĩa quay, này có nghĩ là Nhiếp Dịch căn bản không có khả năng âm thầm nhắc nhở cho Tô An Ninh.

Lúc này, Nhiếp Dịch quay đầu nhìn thoáng qua kết quả, lập tức nói với Tô An Ninh, "Chúc mừng cô, trả lời đúng rồi!"

Tô An Ninh không tỏ ý kiêu, hơi gật đầu.

Có Tô An Ninh lộ ra chiêu thức ấy, sau đó khán giả hiện trường càng thêm hưng phấn, rồi ngay sau đó khi muốn mời một số người xem ở hiện trường lên sân khấu đo lường tính toán, một đám đầu giờ cao tay lên! Bọn họ muốn giáp mặt mở mang kiến thức một chút thuật đoán mệnh của Tô An Ninh có bao nhiêu thần kỳ.

Rất nhanh, hai người Nhiếp Dịch và Lâm Hiểu đã chọn lựa ra được mười người.

Dựa theo yêu cầu của Tô An Ninh, mỗi người viết xuống một con số, cùng với chuyện mình muốn đo lường tính toán, sau đó làm xáo trộn thứ tự, rồi đưa đến trước mặt Tô An Ninh, Tô An Ninh sẽ đo lường tính toán ra kết quả, hơn nữa sẽ đem tờ giấy này cùng với chủ nhân sở hữu chỉ ra.

Nhìn cảnh tượng này, khán giả trước TV cảm thấy đều không tự giác mà mở to hai mắt chờ đợi.

Nếu Tô An Ninh thật sự có thể đem mười người này tính ra, thế mới gọi là thần.

Dưới sự chờ đợi của mọi người, Tô An Ninh trong TV bắt đầu động.

Số đầu tiên: 5565, tính cơ thể!

"Cơ thể có chút không tốt lắm, đại khái là gan có vấn đề," Vừa thấy chữ số, Tô An Ninh lập tức nói ra đáp án của mình.

"Vậy có thể chỉ ra và xác nhận là ai không?" Lâm Hiểu nói, từ đầu cô đối với Tô An Ninh bán tín bán nghi giờ đã chuyển thành trình độ tín nhiệm rồi.

"Người thứ ba!" Tô An Ninh nhìn lướt qua mười người song song mà đứng, lập tức nói ra đáp án của mình.

Nhiếp Dịch cũng cầm microphone trước mặt hấn, hỏi: "Chỉ đúng sao?"

Về mặt người bị hỏi có chút kích động: "Đúng, đúng vậy, mấy ngày hôm trước tôi vừa nhận được kết quả, thật sự là gan có chút vấn đề, Đại sư vậy phải làm sao bây giờ? Có cách nào giải quyết không?"

Tô An Ninh nghe vậy nhìn lướt qua đối phương, nhàn nhạt nói, "Thời gian dài uống nhiều rượu mà dẫn đến, ngoại lực không thể giúp, kiêng rượu bồi dưỡng cơ thể là có thể, nếu không kiêng, không sống được bao lâu."

Nghe lời Tô An Ninh, người nọ chỉ cảm thấy cả người nổi da gà, bác sĩ chỉ nói nếu hấn không kịp trị liệu sớm sẽ dễ dàng hình thành bệnh gan nghiêm trọng, lại không nói qua hấn không sống được bao lâu a! Nhưng ngẩng đầu nhìn bộ dáng cao nhân của Tô An Ninh, nhẹn không được mở miệng nói, "Trở về, tôi sẽ kiêng! sẽ kiêng."

Người này nói xong, liền lùi lại về hàng ngũ.

Có một chuyện này, vài người dư lại cũng không khỏi bắt đầu mong chờ.

Rất nhanh, Tô An Ninh từ trong mấy tờ giấy giút ra tờ thứ hai, mặt trên viết con số là: 5000, tính hôn nhân.

"Vợ chồng vốn là chim liền cành, trước mắt gặp nạn đều tự mình bay, hưởng thụ có thể cùng hưởng, khó khăn đường ai lấy đi, người này đã cùng vợ xa nhau, hơn nữa xa nhau là do liên qua đến tiền bạc." Tô An Ninh lại rất nhanh mở miệng nói.

Mà lần này, người nọ không đợi chỉ ra xác nhận, đã không chịu được đứng ra nói, "Đại sư, tôi muốn hỏi hai chúng tôi còn có khả năng lại tái kết hôn không?"

"Guồng vờ khó lành!" Tô An Ninh nói xong, người kia toàn bộ suy sụp.

Tiếp theo, người thứ ba, thứ tư.... mãi cho đến người thứ mười, Tô An Ninh đều chuẩn xác không có sai lầm đem kết quả từng cái nói ra.

Mà nhìn tới cuối cùng, tất cả người xem chỉ có thể đem ánh mắt sùng bái phóng tới trên người Tô An Ninh.

Một vòng thí nghiệm xong, Nhiếp Dịch, Lâm Hiểu, Tô An Ninh trở về chỗ ngồi, Nhiếp Dịch và Lâm Hiểu chấn động với thực lực Tô An Ninh biểu hiện ra, có lẽ người khác có thể hoài nghi có phải Tô An Ninh với tổ tiết mục thông đồng hay không, nhưng hai người bọn họ tuyệt đối là biết, kết quả đo lường tính toán đều là do Tô An Ninh tự tính ra hết.

Loại năng lực này, quá thần kỳ!

"Hôm nay cuối cùng cũng kiến thức được đoán mệnh chi thuật của An Ninh cô, thật lợi hại nha!" Lâm Hiểu khen.

"Ừ, luyện mười mấy năm "

Lúc này Lâm Hiểu nghe được câu trả lời của Tô An Ninh đã có thể bình tĩnh ứng đối, cười cười, tiếp tục nói: "Nghe nói lúc trước cô cũng giúp Tần Vũ đoán mệnh qua, vậy quan hệ của hai người như thế nào?"

"Ngoài trừ đóng phim ra, không phải rất quen thuộc."

"Không quen thuộc?" Lâm Hiểu không xác định lập lại một lần.

"Lần trước Cận tổng tìm tôi hỏi tình huống tai tiếng, ở đoàn phim, hần đi đến trước mặt tôi, hừ một tiếng nói: Cận Sâm nhờ tôi nói với cô một tiếng, tới công ty thương lượng một chút." Nói đến phần sau, Tô An Ninh còn có ý bất chúc ngữ khí ngày đó của Tần Vũ, sau đó tiếp tục nói: "Chính là như vậy!"

Tô An Ninh vừa nói xong, hiện trường đều bật cười.

Bọn họ thật sự rất khó tưởng tượng, người mà Tô An Ninh miêu tả lúc này là nam thần Tần Vũ mà bọn họ thường thấy trong TV sao? Đây rõ ràng chính là thần kiều ngạo a.

Quan trọng hơn là, khi Tô An Ninh nói chuyện nghiêm túc, hoàn toàn không như đang nói chuyện tin nóng, mà giống như đang nói chuyện thời tiết vậy.

Cứ như vậy, thật đúng là có không ít người bị loại lời nói trực tiếp của Tô An Ninh cấp mạnh đến rồi.

Tả Lập phía dưới nhìn phía trên Tô An Ninh cùng Lâm Hiểu chậm rãi mà nói, Tả Lập đã sống mà không còn gì lý tưởng, hình tượng huỷ hoại.

Nghĩ đến những nghệ sĩ mà mình dẫn dắt lúc trước, người nào không phải nữ thần, vì sao đến chỗ này của An Ninh lại biến thành một em gái có phong cách kỳ ba như thế này chứ? Phong cách này, hoàn toàn không hợp a!

Lúc này, Tần Vũ ngồi trước TV xem trực tiếp nghe thấy có người nhắc tên mình, liền đoạn chính ngồi thẳng người lại.

Sau đó, nghe thấy Tô An Ninh bất chúc ngữ khí của mình nói chuyện, hai tay thả bên người không khỏi nắm chặt lại.

Tô An Ninh đáng chết, cứ như vậy làm tổn hại hình tượng của hần sao?

Hần còn nghĩ về sau thái độ đối với cô tốt một chút, bây giờ nhìn xem, không cần thiết rồi!

Hừ một tiếng, cầm điều khiển tắt TV đi.

Không nghĩ tới, Weibo của hần lúc này đã lập trời rồi.

Là một siêu sao đang nổi tiếng, số fan của Tần Vũ tuyệt đối không ít, đêm nay, bởi vì khoảng thời gian trước Tần Vũ và Tô An Ninh có tin tức sôi trào, một số fan nữ vẫn nổi lên chú ý tới Tô An Ninh, sau lại thấy Tô An Ninh ở tiết mục thăm hỏi trực tiếp, cả đám đều chạy tới xem náo nhiệt.

Xem chuyện đi này, hoàn toàn bị bản sự của Tô An Ninh biểu hiện ra làm sợ hãi rồi.

Cũng bởi vì trong lòng ngưỡng mộ với người tài, không ít fan của Tần Vũ có địch ý đối với Tô An Ninh vào lúc này cũng giảm bớt không ít.

Mang theo hứng thú mông đậm, các fan của Tần Vũ chậm rãi xem tiếp.

Khi thấy Tô An Ninh đánh giá quan hệ của cô với Tần Vũ, một chút không vui cuối cùng của nhóm fan đối với Tô An Ninh cũng biến mất.

Sau khi tiết mục kết thúc, fan của Tần Vũ trực tiếp ở dưới Weibo của Tần Vũ bắt đầu trêu đùa.

"Ha ha ha, Tần nam thần nếu nghe thấy được mà nói, chắc sẽ học máu đi!"

"Tần nam thần tự nhận là phong độ nhẹ nhàng, ở trong miệng Tô An Ninh thế nhưng lại biến thành ngạo kiều!"

"Tôi quyết định, trừ bỏ phần Tần nam thần ra, còn muốn phần Tô Đại sư, dù sao nhìn dáng vẻ của Tô Đại sư cũng không trở thành tình địch của chúng ta."

"..."

Vào lúc Tần Vũ không biết, fan của hắn lại một lần nữa trèo tường!

Vì thế, ngày hôm sau, Tần Vũ vào Weibo, nhìn màn hình của mình toàn là Tô Đại sư, cả người ngơ ngác.

Lại nghiêm túc xem, mới phát hiện, thì ra, sau tiết mục buổi tối ngày hôm qua, Tô An Ninh đã hoa lệ mà bị người đội cho cái mũ với biệt danh Tô Đại sư.

Tô Đại sư? Tần Vũ ở trong lòng âm thầm phun trào.

Lại tiếp tục xem xuống, thời điểm khi thấy không ít fan tỏ vẻ muốn trèo tường, cả khuôn mặt Tần Vũ đều đen xì.

"Bôi đen" thanh danh của hắn còn chưa đủ, thế nhưng còn muốn đào góc tường của hắn?

Giờ phút này, Tần Vũ bị tức tới bật cười.

Tô An Ninh này, thật đúng là có một phen bàn chải.

Tuy rằng có chút buồn bực, nhưng Tần Vũ đối với Tô An Ninh nhanh như vậy đã có thể có được tán thành của fan thì vẫn cảm thấy thực vừa lòng.

Nghệ sĩ Phong Thần càng nhiều càng tốt, làm nghệ sĩ Phong Thần mới càng thêm nắm chắc.

Tô Đại sư? Giống như Cận Sầm suy nghĩ, ở trong giới giải trí có phong cách của riêng mình.

Tần Vũ cũng rõ ràng, giới giải trí đổi mới rất nhanh, trước nay cũng không thiếu các màu mỹ nữ, muốn ở giới giải trí chiếm một vị trí, nhất định phải có bản lĩnh có thể đứng chân, chỉ cần fan có thể nhớ kỹ bạn, nguyện ý vì bạn chi tiền, ai cũng sẽ không để ý tới bản lĩnh đứng chân của bạn là gì!

Tô An Ninh bây giờ, xem như đi được một bước lớn rồi. Mặt khác chính là, chỉ có Tô An Ninh sớm gặp may một chút, cô ấy mới có thể sớm giải độc trên người mình.

Trái ngược với cảnh tượng náo nhiệt dưới Weibo của Tần Vũ, Weibo của Tô An Ninh cũng bị các lộ fan xâm chiếm rồi.

Một hàng lại một hàng Tô Đại sư, đủ để chứng minh độ rực rỡ của Tô An Ninh, ba chữ # Tô Đại sư # trong thời gian ngắn ngủi nhanh chóng chiếm lĩnh các đầu đề bảng hot search tin tức mới, báo chí cũng đối với tiết mục tối qua đăng đầu đề.

Cũng có một số fan trung thành của Tô An Ninh khởi xướng # Tô An Ninh Fan Club#, ở trong một thời gian ngắn, liền góp nhặt không ít fan.

Mà số lượng fan Weibo riêng của Tô An Ninh cũng đang cọt tăng lên, từ hơn một trăm vạn đến hơn năm trăm vạn.

Tuy rằng số lượng fan ở trong một đám minh tinh còn không quá thu hút, nhưng tất cả những thứ này đều đang chứng minh, Tô An Ninh, cô đó!

....

Cách Điện ảnh thành không xa, Tả Lập chậm rãi lái xe chạy vào Điện ảnh thành, các phóng viên đã kiêng máy ảnh chuẩn bị lúc nào cũng có thể xông lên, ngoài ra, còn có không ít fan gào gào đứng đợi.

Nhìn phóng viên so với phóng lần trước nhiều gấp đôi, trong lòng Tả Lập hơi có chút an ủi, tuy rằng tiết mục tối hôm qua, Tô An Ninh biểu hiện ra ra ngoài dự kiến của hắn, nhưng không phủ nhận đạt được hiệu quả rất tốt, tiết mục ngày hôm qua kết thúc, còn có không ít kịch bản và thông cáo xoát xoát mà bay tới.

Tuy rằng bây giờ phần lớn đều là một ít tác phẩm điện ảnh nhỏ, truyền hình chế tác nhỏ, nhưng hắn tin tưởng, đợi một thời gian nữa, sẽ có nhiều thông cáo tốt hơn tìm tới cửa, bây giờ chỉ cần từng bước một giúp Tô An Ninh củng cố tốt nhân khí là được.

"An Ninh, nếu ngày hôm qua em ở tiết mục biểu hiện như thế, về sau ở trước mặt phóng viên đều như vậy đi?" Tả Lập nhắc nhở nói.

"Em biết rồi." Tô An Ninh gật đầu.

Nhìn bộ dáng nhu thuận của Tô An Ninh, Tà Lập lại nhìn không được hỏi: "Làm sao em có thể nghĩ ra biểu hiện tính cách như vậy?"

Tối hôm qua khi ở chương trình "Nói chuyện trời đất" Tô An Ninh đều trả lời tương đối ngay thẳng, nương theo ngay thẳng này khiến không ít người sinh lòng hảo cảm, hơn nữa cũng rất phù hợp với phong phạm cao nhân.

"Không phải anh nói cần phải là duy nhất sao?" Tô An Ninh thành thật nói, hành tẩu giang hồ, nơi nào không có khả năng của riêng mình, ngay thẳng biết cách thay đổi có thể ít đe dọa hơn trong mắt người ngoài, cũng sẽ không thu hút quá nhiều sự chú ý, cô chính là dựa vào tính cách như vậy tránh không ít rắc rối.

Nếu loại tính cách này cô đã nguyện thành thói quen, vậy thì dùng loại này, ngoài ra, cô vốn là có chút trầm mặc ít lời, làm cô học hoạt bát, quyến rũ, gọi cảm đẳng cấp tính cách này cô học không được, xem qua không ít phong cách nữ tính giới giải trí xong, cô liền khẳng định chính là loại này.

Mà cuối cùng sự thật chứng minh, cô làm đúng rồi.

Tối qua sau khi tiết mục kết thúc, về đến nhà, lượng lớn linh lực lấy tốc độ cực nhanh mạnh mẽ tràn vào cơ thể cô. Dưới sự luyện hóa, linh lực trong cơ thể cô đã khôi phục được hai thành, điều này cũng có nghĩa, khi cô sử dụng năng lực ngôn linh thì linh lực sẽ ít hơn mười phần.

Giải trí, đúng thật là một chỗ tốt!

"Đúng vậy! Thật đúng là duy nhất!" Tà Lập thờ dãi nói, bây giờ nghiêm túc ngẫm lại, tính cách Tô An Ninh biểu hiện ra thật sự là thích hợp nhất với cô, nếu đổi thành nữ tính khác có tính cách này thì đã sớm bị đào thải rồi.

Lúc này Tà Lập cũng có chút tò mò, trong tương lai đến cùng Tô An Ninh cô ấy có thể đạt tới thành tựu gì?

Nghĩ đến một nghệ sĩ trước của mình, Tà Lập vẫn có chút ghen lòng, không phải là vì cùng người ta náo loạn mâu thuẫn gì, mà là không hiểu vì sao người ta lại muốn buông tay con đường diễn nghệ của chính mình mà lại an tâm ngốc ở nhà làm phú bà, lúc trước khi cô ấy tiến vào giới giải trí không phải đã tâm lúc đó cũng bùng bùng sao?

Đơn giản nghĩ, xe rất nhanh đã đến ngoài Điện ảnh thành ngừng lại, hai người trước sau xuống xe.

"Tô An Ninh, Tô An Ninh..."

"Tô Đại sư....."

Nhìn đến bóng dáng Tô An Ninh, nhóm fan so với các phóng viên càng thêm kích động, một đám lớn tiếng hò hét, trong nét mặt còn có chút kích động, cũng mặc kệ Tô An Ninh có nhìn thấy hay không, vẫn dùng sức vẫy tay.

Các phóng viên cũng không lạc hậu, nhanh chóng khiêng máy ảnh đi tới.

"Tô An Ninh, chuyện đoán mệnh chi thuật của cô, là do tiết mục tạo ra hiệu quả sao?" Phóng viên nhanh chóng mở miệng hỏi, vừa thấy chính là tìm đến tra.

"Anh muốn đo lường một chút không?" Phóng viên vừa hỏi, Tô An Ninh liền lẳng lặng nhìn đối phương nói.

"Đo lường một chút?" Người phóng viên kia ngây ngốc nhìn Tô An Ninh.

Tô An Ninh nhìn chằm chằm mặt phóng viên, nghiêm túc mở miệng nói: "Mặt hình cốt cao, khuôn mặt nhỏ gầy bao cốt, chứng minh anh là người rất khó ở chung với người khác, người có chút khắc nghiệt, thiên đình no đủ mở rộng, chứng minh trí lực của anh tương đối cao, nhưng phối hợp với khuôn mặt của anh cũng chứng minh thông minh của anh phần lớn đều dùng làm chuyện xấu, hơn nữa lòng trả thù của anh rất nặng, có đôi khi sẽ vì ích lợi cá nhân mà không từ thủ đoạn, vận khí lúc tốt lúc xấu, có đôi khi tốt cũng bởi vì sự bạo dạn của anh mà biến thành hỏng, ngoài ra, anh thân duyên mỏng, chứng minh anh lục tình không dựa, hẳn là cô nhi, nếu anh lại tiếp tục làm việc tiểu nhân, chỉ sợ tuổi già sẽ không có người chăm sóc trước lúc lâm chung!"

Tô An Ninh nói xong một chuỗi dài, sắc mặt phóng viên vừa mới hỏi Tô An Ninh đã có hơi hơi trắng bệch, Tô An Ninh nói rất nhiều điểm, nhưng là hần đề ý lại là một vấn đề cuối cùng, nếu tiếp tục làm việc tiểu nhân, chỉ sợ tuổi già sẽ không có người chăm sóc trước lúc lâm chung, đây ý là nói hẳn sẽ đoạn tử tuyệt tôn sao? Hơn nữa quả thực, hẳn với vợ mình kết hôn nhiều năm, rõ ràng kiểm tra sức khỏe không có việc gì, nhưng lại không thể có con, đây đã trở thành ma chướng trong lòng hắn, bây giờ bị Tô An Ninh chỉ ra, cả trái tim đập bang bang nhảy dựng.

Những phóng viên khác lúc này hai mặt nhìn nhau, tính cách tên phóng viên này bọn họ vẫn luôn đều biết, luôn không có lợi thì không làm, vấn đề hôm nay hỏi Tô An Ninh chắc cũng là nhận tiền của người khác đi! Nhưng mà ra quân chưa thắng trận đã chết, còn chưa hỏi đến người ta, chính hắn đã bị đối phương đoán mệnh đập ngã.

"Kia Đại sư, tôi đây... tôi đây còn có thể cứu sao?" Sau khi tên phóng viên kia hoàn hồn, lập tức thay đổi thái độ vừa rồi, tích cực hỏi.

"Bớt nhận tiền làm việc cho người khác, làm nhiều chuyện tốt, là cứu được, chờ khi anh làm được hết những chuyện đó lại tới tìm tôi, tôi sẽ giúp anh đo lường tính toán lại, bao giờ có duyên con cái."" Tô An Ninh nhìn về mặt khán trương của phóng viên, tiếp tục nói.

"Được, Đại sư, tôi sẽ làm." Phóng viên lập tức gật đầu đồng ý.

Thấy vậy, Tô An Ninh liền chuyển hướng về phía những phóng viên khác, mở miệng nói: "Mấy người muốn đo lường tính toán sao? Tôi thấy trong số mấy người gần đây giống như cũng gặp chút phiền phức."

"Tôi, tôi gần đây có chút phiền toái, Đại sư giúp tôi nhìn xem nên giải quyết như thế nào?" Các phóng viên bị Tô An Ninh hỏi đầu tiên là thất thần, sau đó liền có người mở miệng hỏi.

"Liên quan đến chuyện tiền bạc phải không?"

"Đúng, đúng vậy." Tên phóng viên kia lập tức gật đầu.

"Cái gọi là rủi ro tiêu tai họa, anh cứ coi như mình bỏ số tiền lớn này thành tiêu tai họa đi! Sau tai họa này qua đi, vận may nhà các anh sẽ nhiều hơn, số tiền này tương lai không hẳn không thể kiếm về."

"Cảm ơn Đại sư, nghe cô nói như vậy, trong lòng tôi liền thoải mái hơn rồi." Người phóng viên này lập tức nói cảm ơn, trong lòng đối với thuật đoán mệnh của Tô An Ninh đã có khẳng định.

"Đại sư, cũng giúp tôi tính tính đi!"

"Còn có tôi."

"Còn có tôi!"

Các phóng viên nhất thời ôm theo mây ảnh của mình, hướng tới chỗ Tô An Ninh chen lấn hỏi, một thoáng chốc, liền đem Tà Lập đá ra khỏi vòng vây.

Tà Lập ở bên ngoài nhìn Tô An Ninh nghiêm túc giúp đỡ đám phóng viên này đoán mệnh, trong đầu nhất thời hoang mang, An Ninh cô ấy không phải đang phỏng vấn sao? Thế nào lại bắt đầu tính mệnh rồi? Nhưng mà nhìn bộ dáng cảm kích của những phóng viên sau khi đoán mệnh, Tà Lập liền im lặng, coi như An Ninh vì chính mình tích góp chút nhân khí đi, có một số thời điểm, phóng viên nói một câu, so với làm nhiều tuyên truyền hữu dụng hơn.

Qua không lâu, Tô An Ninh gần như giúp hết tất cả phóng viên tính một lần, có mấy người Tô An Ninh còn trực tiếp nói cách giải quyết.

Lúc này các phóng viên đều rất khách khí nói với Tô An Ninh: "Tô Đại sư, bây giờ chúng ta trở về chủ đề chính, để cho chúng tôi phỏng vấn, về còn báo các kết quả công tác nữa!"

"Được." Tô An Ninh gật đầu.

Các phóng viên lập tức đưa ra không ít vấn đề, mà mấy vấn đề này đối với Tô An Ninh mà nói đều vô cùng tốt.

Trả lời xong, các phóng viên liền nhanh chóng tản ra.

Tà Lập có thể trở về bên cạnh Tô An Ninh, cùng với các phóng viên trao đổi, rồi mang theo Tô An Ninh chuẩn bị đi về phía đoàn phim.

Nhưng vừa đi vài bước, Tô An Ninh lại ngừng lại.

"Sao vậy?"

"Nhóm fan." Tô An Ninh vừa trả lời vừa quay đầu đem tầm mắt nhìn về phía nhóm fan đứng không xa, bởi vì Tô An Ninh còn chưa đi vào, nên nhóm fan vẫn cầm điện thoại chụp cô từ đằng xa, có người thấy Tô An Ninh nhìn về phía bọn họ, thì lập tức vẫy tay chào hỏi nhiệt tình.

"Fan thế nào?" Tà Lập hỏi.

"Em đi qua chào hỏi." Tô An Ninh đáp.

Cô vừa dùng phương pháp đoán mệnh tạo quan hệ với phóng viên là để mình có nhiều nhân duyên hơn.

Mà nhóm fan đó, là nơi phát ra linh lực của cô, cô càng phải coi trọng hơn.

Tà Lập nghe vậy, cũng không ngăn cản, chỉ nhanh chóng đi theo.

"Tô Đại sư." Tô An Ninh vừa đi tới, fan nhóm rất kích động kêu lên.

"Tô Đại sư?" Nghe được xưng hô như vậy, Tô An Ninh có chút nghi hoặc.

Là biệt danh bọn em đặt cho chị, biểu hiện ngày hôm qua của chị ở trên tiết mục quá tuyệt vời! Em là phần trung thành của chị, lúc trước khi chị đăng video đoán mệnh em cũng đã rất thích chị, chị chị còn từng giúp em đo lường tính toán qua đây!" Trong nhóm fan có một nữ sinh hưng phấn nói với Tô An Ninh, trên mặt bởi vì kích động mà ửng đỏ.

"Cảm ơn mọi người yêu thích." Tô An Ninh đối với nhóm fan trước mặt lộ ra một nụ cười chân thành.

"Không cần không cần, bọn em rất thích chị."

"Đúng vậy, chúng em thích chị."

"..."

Nhóm fan một người lại một người nói thông báo.

"Tôi lát nữa còn phải vào quay phim, mọi người có muốn ký tên hay chụp ảnh không?" Mỉm cười nghe bọn họ nói xong, Tô An Ninh tiếp tục chủ động hỏi.

"Muốn, muốn, muốn..." Vài người kích động hô.

Sau đó, Tô An Ninh nhanh chóng ký tên cho nhóm fan, lại cùng nhau chụp ảnh, rồi mới theo Tả Lập rời khỏi.

Nhìn bóng lưng rời đi của Tô An Ninh, nữ sinh cầm đầu vừa rồi kích động lập tức lấy điện thoại của mình, vào Weibo cá nhân, nhanh chóng biên tập.

Trái Anh Đào: Hôm nay đến Điện ảnh thành bắt giữ Tô Đại sư một cái, ký tên, chụp ảnh, bồng bồng đất!【 ký tên. jpg】【 chụp ảnh chung. jpg】 Tô Đại sư Fan Club Đoán Mệnh Đại Sư..

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thân thủ siêu bồng

Edit: Hua Shenyu

Beta: Cà ri

Weibo của Trái Anh Đào vừa đăng không lâu, group bạn thân của cô cùng với fan của Tô An Ninh thuận thế mò đến đây, soát ở phía dưới bình luận.

"Thật hạnh phúc! Tôi cũng muốn chữ kí của Tô đại sư."

"Khóc, sớm biết vậy tôi cũng đi rồi."

"Ngưỡng mộ ghen tị hận! Ngày mai tôi cũng đi núp lùm."

"Hí hí, tôi cũng ở hiện trường đó! Cảm thấy Tô đại sư thật tuyệt, người thật rất thân thiện, lúc đầu chúng tôi không muốn làm phiền cô ấy, kết quả cô ấy còn tự mình tới chào hỏi với chúng tôi!"

"Á á á, thật hạnh phúc!"

"...."

Đọc bình luận ở phía dưới, chủ Weibo Trái Anh Đào cực kì hưng phấn, cô rất vui vì có rất nhiều người cũng giống như mình thích Tô An Ninh.

Hôm qua ở trên tiết mục nhìn thấy Tô An Ninh lộ ra nụ cười dịu dàng với các fan, thì cô cảm giác được Tô An Ninh là một người coi trọng khán giả, hôm nay sau khi đối diện với Tô An Ninh, cảm nhận được thái độ ôn hòa của Tô An Ninh đối với bọn cô, cô càng thích An Ninh hơn.

Một minh tinh khiêm tốn hạ mình chủ động đến gần fan, nhất định sẽ là một thần tượng tốt.

Thần tượng như vậy, đáng để cô thích.

Ngay lúc Trái Anh Đào âm thầm vui vẻ, bỗng nhiên phát hiện Tô An Ninh có động thái mới.

Lúc nhìn thấy nội dung của động thái, vui đến nhảy cẫng lên.

Á á á... Tô đại sư chuyển tiếp Weibo của cô đó.

Tay cầm di động run run ấn mở weibo của Tô An Ninh.

Tô đại sư: Các bạn lấy biệt danh cho tôi, vậy thì tôi dùng cái này nha! Trái Anh Đào: Hôm nay đến Điện ảnh thành bắt giữ Tô Đại sư một cái, ký tên, chụp ảnh, bồng bồng đất!【 ký tên. jpg】【 chụp ảnh chung. jpg】 Tô Đại sư Fan Club Đoán Mệnh Đại Sư..#

Đây chính là cái cảm giác bị cái bánh từ trên trời rớt trúng đó!

Tầm mắt nhìn xuống dưới, vui vẻ đọc bình luận ở phía dưới.

"Ai ya ya, Trái Anh Đào bị lật bài rồi!"

"Tô đại sư, cái biệt danh này so với đoán mệnh Đại sư còn cao cấp hơn nhiều."

"Ha ha,Tô đại sư, cái tên Weibo này của cô có thể vượt qua được chứng nhận V không?"

"Tô đại sư rất bình dân."

"Ai yo....., Tô đại sư, hôm nay cô đổi tên mới, có thể đoán mấy chữ không, tôi cũng muốn tính nha!"

"...."

Lúc này, Tô An Ninh đang trong lúc nghỉ giải lao ở phòng nghỉ phim trường cũng đang đọc mấy cái bình luận này, đọc rồi, khóe miệng không khỏi nhếch lên, đọc mấy cái bình luận này, tâm trạng vẫn là rất vui.

Fan kiểu này, thật thú vị.

Nghĩ chút, Tô An Ninh nhận lúc nghỉ giải lao, trực tiếp chọn ra một vài cái bình luận rồi bắt đầu trả lời.

Trong mấy cái bình luận kêu mình đoán chữ, Tô An Ninh cũng tiến hành trả lời lại: "Được, buổi tối trả lời nhiều hơn mấy bài." Tô An Ninh áp dụng thực tế liên luôn, trực tiếp trả lời mấy bài vừa đăng.

Tô An Ninh lập tức trả lời lại làm cho nhiều fan phấn khích lên, Tô đại sư chính là Tô đại sư, vậy mà còn rảnh trả lời bình luận của bọn họ.

Nhưng mà, cảm giác hưng phấn kích động này là xảy ra chuyện gì!

Thấy khu vực bình luận thay đổi thành náo nhiệt hơn, Tô An Ninh mỉm cười.

Lúc này, Đinh Giang ở đằng xa kêu tên Tô An Ninh một tiếng, Tô An Ninh lập tức bỏ điện thoại của mình xuống, đi qua đó: "Đinh Đạo."

"Tiếp theo sẽ biểu diễn đánh võ, vị này là sư phụ Lưu phụ trách các động tác võ thuật của tổ chúng ta, chút nữa cô phải cùng ông ấy học mấy chiêu!" Đinh Giang giới thiệu sư phụ võ thuật ở bên cạnh cho Tô An Ninh, đồng thời, Tần Vũ cũng đứng sau Đinh Đạo.

"Được." Tô An Ninh đáp, gật đầu với sư phụ Lưu ở phía sau.

"Được, vậy chút nữa để sư phụ Lưu hướng dẫn đánh võ cho cô với Tần Vũ, không cần quá rắc rối lắm đâu, có thể qua được thì qua." Đinh Giang gật đầu nói, nhìn bộ dạng nũng nịu của Tô An Ninh, thật đúng là có hơi lo lắng.

Tô An Ninh sẽ không biết Đinh Giang nghĩ gì, mỉm cười gật đầu.

Mà Tần Vũ ở bên cạnh lắng nghe, khóe miệng lại không tự giác giật giật, để Tô An Ninh không cần quá rắc rối? Thân thủ của Tô An Ninh còn muốn tốt hơn so với sư phụ Lưu đi có được không a?

Dường như nhận ra ánh mắt của Tần Vũ, Tô An Ninh nhìn Tần Vũ, bình tĩnh nói: "Đến lúc đó nhờ anh Tần Vũ chỉ dạy nhiều."

Nhìn bộ dạng hiền lành này của Tô An Ninh, Tần Vũ cắn răng không khỏi khổ sở.

Rất nhanh, Tần Vũ với Tô An Ninh bị sư phụ Lưu dẫn đến bãi đất trống bên cạnh bắt đầu học chiêu thức, xung quanh có một số diễn viên nữ không có quay phim đến bên nhìn, tất nhiên, bọn họ là đến xem tư thế oai hùng của soái ca.

Ngoại hình của Tần Vũ tuyệt đối không kém, toàn thân lúc này mặc đồ đen tuyền, càng lộ ra sức quyến rũ đặc biệt của một loại đàn ông, hấp dẫn diễn viên nữ bên cạnh không thôi.

Lúc này, sư phụ Lưu trước nhìn Tần Vũ nói: "Hai chúng ta thử trước?" Vì hai người đã từng hợp tác qua, sư phụ Lưu cũng không khách sáo, nói thẳng với Tần Vũ.

Tần Vũ gật đầu, từ bên cạnh lấy ra một cây đao giả, đây là vũ khí hân dùng trong phim, mà trong tay sư phụ tập võ còn lại là kiếm giả, là vũ khí trong phim của Tô An Ninh.

Sau khi Tần Vũ với sư phụ Lưu chuẩn bị xong, bắt đầu luyện.

"Thật là soái! Thật lợi hại!"

"Soái ngậy người!"

"...."

Bên tai Tô An Ninh truyền đến một tiếng kinh ngạc cảm thán.

Tô An Ninh nghe vậy, quay đầu lại nhìn thoáng qua hai người đang biểu diễn, khóe miệng nhấp nháp, trình độ này vào tay cô còn không qua nổi một chiêu.

Rất nhanh, sư phụ Lưu với Tần Vũ ngừng động tác lại, sư phụ Lưu chỉ tiếp cho Tần Vũ mấy động tác nữa rồi dừng lại.

Đợi sau khi Tần Vũ không có vấn đề gì, sư phụ Lưu nói với Tần Vũ: "Chút nữa cậu dẫn Tô An Ninh diễn tập một chút, tôi ở bên cạnh xem trình độ của cô ấy."

....Tần Vũ nghe nói vậy, nhin không được nhìn Tô An Ninh một cái, cô im lặng không lên tiếng không phải là có tính toán gì chứ?

"Sư phụ Lưu muốn xem trình độ của cô, hi vọng sẽ không làm sư phụ Lưu thất vọng." Tần Vũ ra hiệu nói với Tô An Ninh.

"Đương nhiên rồi." Tô An Ninh nghiêm túc gật đầu, "Tôi chỉ là muốn xem thử, võ kịch này với võ công có gì khác nhau mà thôi."

"Đến đây." Tần Vũ trực tiếp ném kiếm qua.

Dưới ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, Tô An Ninh dễ như trở bàn tay nhận lấy kiếm của Tần Vũ ném qua.

Tiếp sau đó, kiếm chuyển động theo bàn tay, cơ thể Tô An Ninh nhanh chóng xông về phía Tần Vũ.

Rất nhanh, hai người Tô An Ninh với Tần Vũ đánh nhau thành một đoàn.

Sư phụ Lưu ở bên cạnh đã sẵn sàng xem trình độ của Tô An Ninh hoàn toàn bị hành động của Tô An Ninh gây sốc.

Động tác lúc này của ông ta, là lần đầu tiên Tô An Ninh xem phải không? Vậy mà giống như đúc! Ngay cả tốc độ tỷ thí với Tần Vũ cũng giống như đúc.

Tô An Ninh này tuyệt đối học qua rồi! Ở trong lòng sư phụ Lưu lặng lẽ nghĩ như vậy.

Lúc này, người đứng xem ở xung quanh cũng bị sốc, nhìn sơ Tô An Ninh là một cô gái yếu ớt, vậy mà thân thủ lại không tồi?

Ngay mới này vừa quay xong, Đinh Giang chuẩn bị xem tiến độ cũng bị sốc, nhưng mà, sau khi hết sốc ánh mắt dần hiện ra vui sướng, thân thủ của Tô An Ninh phải nói là tốt, vậy thì có thể thêm nhiều cảnh phim, càng có thể biểu hiện thật tốt nhân vật này.

Ngay lập tức, Đinh Giang gọi biên kịch ở bên cạnh, hai người cùng nhau trực tiếp thương lượng.

Lúc này, trong sân động tác của Tô An Ninh đem kiếm đặt lên cổ Tần Vũ thời gian dừng lại.

"Bốp bốp bốp..." Xung quanh vang lên tiếng vỗ tay kịch liệt.

Sư phụ Lưu nhìn Tô An Ninh, đi lên trước nói: "An Ninh, có phải trước kia cô từng luyện qua không?"

"Đúng." Tô An Ninh trả lời.

"Con gái rất khó có được thân thủ như vậy, nói như vậy, ngược lại đường đi của cô có chút rộng mở." Sư phụ Lưu gật đầu công nhận, nói như vậy, sau này ông ta dạy động tác ngược lại sẽ rất nhẹ nhàng.

Ngay sau đó, lại giao lưu mấy câu, sư phụ Lưu bị Đinh Giang gọi đi.

Sư phụ Lưu vừa đi khỏi, thì có nhiều diễn viên nữ ở bên cạnh tiến đến bên cạnh Tô An Ninh ngưỡng mộ nói, "An Ninh, thân thủ của cô sao mà tốt như vậy?"

"Bởi vì có hứng thú, học qua một ít."

"Chẳng trách."

"..."

Tần Vũ ở bên cạnh nhìn diễn viên nữ lúc này vẫn còn ở xung quanh mình khen soái ca đều chạy hết đến bên cạnh Tô An Ninh, nhin không được sờ mặt của mình, lẽ nào Tô An Ninh so với người đẹp trai như hắn còn hấp dẫn phụ nữ hơn sao?

Một lát sau, vì hai người Tô An Ninh với Tần Vũ đánh võ rất thuận lợi, Đinh Giang quyết định thừa cơ quay trước, vừa vặn có thể sớm tiến hành chỉnh sửa.

Dây cáp treo rất nhanh đã chuẩn bị xong.

Hai người Tô An Ninh và Tần Vũ đang được nhân viên công tác kiểm tra chu đáo chặt chẽ, cuối cùng bắt đầu quay cảnh đánh võ.

"Người là Phần Thiên Thái tử Ma giới?" Vu Nguyệt cảm kiếm lạnh lẽo chỉ vào Thái tử Ma giới Phần Thiên, nàng không ngờ được thuộc hạ mình toàn tâm toàn ý bồi dưỡng lại là gian tế của giới khác phái tới! Ngay lúc này, trong ánh mắt của Vu Nguyệt hoàn toàn vô cảm.

Thái tử Ma giới Phần Thiên nhìn biểu tình của Vu Nguyệt lạnh nhạt, lòng không thể không nói một cái, trên mặt lại lạnh lùng nói: "Đúng vậy."

"Nếu đã như vậy, vậy thì để mạng của ngươi lại đi!" Bóng dáng nhanh chóng chớp tắt, Vu Nguyệt cảm kiếm xông thẳng về phía Phần Thiên, mũi kiếm chỉ thẳng ngay giữa mày của Phần Thiên.

Phần Thiên cũng nhanh chóng lấy ra thiên ma đao của mình, ở trên mặt đất để lại một vệt đao sâu sau đó ứng chiến.

Rất nhanh chóng, thì hai người ở trước viện cung điện đánh nhau.

Nhìn động tác thành thạo của hai người, Đinh Giang đang ngồi trước máy quay hai mắt lại sáng lên, hai người này, kỹ thuật diễn rất tốt, lúc ở phân đoạn "so võ", vậy mà còn có thể biểu diễn bằng nét mặt và ánh mắt của chính mình.

Tần Vũ thì tốt rồi, nhưng Tô An Ninh lại vượt qua ngoài sự đoán của ông nhiều, ông có thể cảm giác được, kỹ thuật diễn của Tô An Ninh lại tiến bộ.

Vu Nguyệt của hôm nay so với Vu Nguyệt lúc mới quay dường như có cảm giác rồi.

Lúc này, Đinh Giang đang nghĩ, nếu không phải là sợ lãng phí thời gian và sức lực, thật sự ông có chút muốn để Tô An Ninh của bây giờ quay lại hết cảnh quay một lần, đến lúc đó hiệu quả còn tốt hơn bây giờ nhiều.

Ngay lúc Đinh Giang nhìn chăm chăm máy quay, bất cứ lúc nào cũng có thể chuẩn bị hô cắt, bỗng nhiên ngay lúc đó, Tô An Ninh bay vào không trung dây cáp sau lưng rung một chút, dây thừng ở sau lưng tụt ra.

Lúc này, mọi người ở xung quanh đều bị dọa đổ mồ hôi lạnh kinh sợ kêu lên một tiếng.

"An Ninh." Tả Lập nhện không được hét lên.

Có nhiều diễn viên nữ nhất gan cùng với nhân viên công tác nữ ở xung quanh đã nhện không được hét lên.

Thành viên của tổ đạo cụ ở bên cạnh ngược lại phản ứng nhanh chạy đến, đẩy tấm đệm lót đến chỗ Tô An Ninh rớt xuống, có đệm lót ngăn cản, chắc chắn Tô An Ninh sẽ bị thương nhẹ.

Ngay lúc mọi người nghĩ rằng Tô An Ninh sẽ rớt xuống, bỗng nhiên Tô An Ninh ở trong không trung xoay người hai lần, sau đó an toàn nhảy lên đệm lót, tiếp đất bình an.

Cái....cái này có hơi vi diệu nha!

Rốt cục làm sao mà Tô An Ninh tiếp đất bình an vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: An Ninh không thể trêu vào

Edit: Văn Hi

Beta: Cà ri

"An Ninh, em..." Tả Lập chạy như bay tới, nhìn chăm chăm Tô An Ninh bình yên vô sự với khuôn mặt mờ mịt, chuyện này... Thật không thể tưởng tượng nổi.

Tô An Ninh đứng dậy, phui phui bụi trong tay, mặt không đổi sắc nói, "Em từng học qua một chút võ."

"Ồ, hoá ra là như vậy..." Tả Lập vô thức gật đầu một cái, suy nghĩ đã sớm hỗn loạn.

Bên kia Đình Giang thấy Tô An Ninh không có sao, bèn thờ phào nhẹ nhõm, ánh mắt sắc bén chia thẳng vào nhân viên công tác tổ đạo cụ bên cạnh.

"Mấy người là ăn no không có sức làm việc đúng không! Đây thường làm sao có thể lòng được..." Tiếng gào thét của Đình Giang ngay lập tức truyền khắp toàn bộ đoàn phim.

Nhân viên công tác tổ đạo cụ đều cúi đầu lần lượt nghe giáo huấn, chuyện này, đúng là bọn họ kiểm tra chưa đủ, vừa rồi nếu Tô An Ninh xảy ra chuyện, công việc này của bọn họ khả năng cũng dừng làm nữa.

Đình Giang nằng nặc liên tục một hồi lâu, lúc này mới chuyển hướng sang Tô An Ninh. Nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt bình tĩnh của Tô An Ninh, ông lại không biết nên nói gì cho phải, bèn an ủi Tô An Ninh bằng cách đề cho cô nghỉ ngơi một lát. Nhưng Tô An Ninh một chút sợ hãi đều không có, vừa rồi xảy ra chuyện, cô đã giải quyết nó một cách lưu loát!

Ho nhẹ một tiếng, chỉ có thể nói, "Nghỉ ngơi nửa giờ, sau đó lại tiếp tục!"

"Ừ." Tô An Ninh gật đầu một cái, sau đó mang theo Tả Lập đến khu nghỉ ngơi.

Đình Giang nhìn thấy Tần Vũ đứng ngẩn ngơ tại chỗ nói, "Tần Vũ, cậu cũng giống như vậy nghỉ ngơi nửa giờ đi!"

"Được." Tần Vũ gật đầu, buông cây đao trong tay xuống, cũng hướng khu nghỉ ngơi đi tới, chẳng qua là trong ánh mắt hẩn lộ ra ý nghĩ sâu xa.

Sau khi trở lại khu nghỉ ngơi, Tần Vũ ngồi ở vị trí bên cạnh Tô An Ninh. Đôi mắt như có điều gì suy nghĩ nhìn chằm chằm vào Tô An Ninh.

"Khụ khụ..." Tả Lập nhận ra được ánh mắt Tần Vũ, ho nhẹ tỏ ý nhắc nhở đối phương.

Nghe được tiếng, Tần Vũ chậm rãi ngẩng đầu lên, sau đó nhìn Tô An Ninh nói, "Võ thuật của cô ngược lại thật là lợi hại a? Tình huống như vậy vẫn có thể hoàn toàn bình an vô sự?"

Lần trước hẩn từ phía trên rơi xuống, cũng từng nghĩ tới kiểm soát cơ thể. Nhưng thời điểm đang lao nhanh xuống, hẩn không thể di chuyển bất kì động tác nào, so với sự mạnh mẽ của Tô An Ninh hôm nay, thật đúng là có một loại cảm giác hổ thẹn không bằng.

Tần Vũ vừa nói dứt lời, bên kia Tả Lập khoe miệng không nhịn được co rút, chẳng lẽ Tần Vũ hy vọng An Ninh không thể bình yên rơi xuống sao?

Tô An Ninh nghe xong ngược lại không có nhiều cảm giác, cô biết Tần Vũ chẳng qua là hỏi một chút thôi, liếc mắt nhìn hẩn một cái trả lời, "Học võ đều làm được như vậy."

"Cô học võ là về... Nội lực?" Tần Vũ không xác định hỏi, mặc dù trước đó Cận Sầm có nói với hẩn rằng Tô An Ninh có thể sẽ có nội lực. Nhưng không thấy tận mắt nhìn thấy hẩn vẫn không cách nào tin tưởng được. Đây là thứ chỉ xuất hiện trong TV và tiểu thuyết.

"Ừ." Khi đó phương thức tập luyện của cô cùng những người khác không giống nhau. Bọn họ là dựa vào luyện võ để ngưng tụ nội lực, còn cô chỉ cần có linh lực, là có thể đem linh lực chuyển hóa thành nội lực để sử dụng, cho nên nó cũng được xem là tương tự với nội lực.

"Rốt cuộc cô là từ đâu chạy ra đây?" Tần Vũ nghe được câu nói Tô An Ninh khẳng định, theo bản năng mở miệng nói, rốt cuộc là từ đâu chạy tới. Đa số người bình thường sẽ không làm được như vậy, ngay cả hẩn, ở trong nhà hay là bên ngoài, cũng chưa từng gặp qua người giống như Tô An Ninh.

"Từ nơi khác tới." Tô An Ninh không mặn không nhạt nói một cái cười nhạt lời.

Nghe vậy, Tần Vũ a a một tiếng, bất quá căn cứ theo điều tra của Cận Sầm, lai lịch Tô An Ninh đích thực không có chỗ nào khả nghi, khả nghi chính là tính cách đột nhiên thay đổi, nhưng cái này đầu sao cũng không có gì, đôi khi gặp phải một vài tình huống sẽ làm cho một số người tính cách phát sinh một ít thay đổi.

Hơn nữa, trên người Tô An Ninh sẽ có chút đồ xác thực không để cho người khác có thể tưởng tượng nổi, cô cất giấu chút cũng là bình thường.

Vứt bỏ hoàn toàn những nghi ngờ trong lòng, Tần Vũ nhìn Tả Lập người bên cạnh Tô An Ninh một cái nói, "Anh Tả, anh có thể giúp chúng tôi đi lấy một chút nước không?"

Nghe xong, ánh mắt Tả Lập nhìn chằm chằm vào chai nước bên cạnh Tần Vũ yên lặng không nói lời nào.

"Anh Tả, em cũng muốn uống." Tô An Ninh thấy vậy, cũng mở miệng nói.

Tô An Ninh vừa nói như vậy, Tả Lập gật đầu một cái, vẫn là xoay người, theo lời dặn dò của bọn họ đi "Lấy nước".

Sau khi Tả Lập đi, Tần Vũ nhắc tay mình lên, tháo đồng hồ ra, để lộ vết màu đen bởi vì trúng độc mà xuất hiện, "Nếu cô lợi hại như vậy, tôi muốn đối phó cô khẳng định cũng không đối phó được, có thể giúp tôi giải độc trước hay không?"

Tần Vũ cũng chỉ là nhất thời nảy ra ý nghĩ, thời điểm nói ra trong lòng vẫn có chút không được tự nhiên, ngày hôm qua mới vừa nói không để ý tới Tô An Ninh, hôm nay lại chủ động đưa tới cửa.

Tô An Ninh nhìn sâu vào Tần Vũ, trong lòng lại đang suy nghĩ: Ngày đó hạ độc Tần Vũ chẳng qua là sợ Tần Vũ sẽ cản trở đường đi của mình. Hiện tại cô đã có nhiều con át chủ bài, sử dụng độc khổng chế Tần Vũ cũng không còn ý nghĩa! Chẳng qua là suy tư chốc lát, Tô An Ninh liền gật đầu, "Được."

"Thật sao?" Tần Vũ không thể tin nhìn chằm chằm Tô An Ninh, hần chẳng qua là ôm một chút hy vọng, không nghĩ tới Tô An Ninh thật sự đồng ý?

"Nếu anh không muốn giải cũng được." Tô An Ninh liếc Tần Vũ một cái.

"Giải, đương nhiên giải, thuốc giải đâu?" Tần Vũ có chút nóng nảy nói, mấy ngày nay, nghĩ đến trên cơ thể có độc, làm cái gì cũng có chút khó chịu a!

"Có thể cho anh, nhưng mà phải nhắc nhở một tiếng, chất độc này chỉ thích hợp giải lúc anh ở trong nhà." Tô An Ninh kín đáo mở miệng nói.

"Được." Mặc dù không biết tại sao, Tần Vũ vẫn gật đầu đồng ý.

Rất nhanh, Tô An Ninh từ trong túi móc ra một cái bình, trực tiếp đưa cho Tần Vũ.

Cầm bình sứ nhỏ trong tay, tầm mắt Tần Vũ vẫn còn đảo quanh túi quần áo của Tô An Ninh. Nhớ tới lần trước Tô An Ninh hạ độc mình cũng là tiện tay lấy từ trên người, hôm nay lấy thuốc giải cũng giống như vậy.

Ngay sau đó, Tần Vũ không khỏi kinh hãi, chẳng lẽ Tô An Ninh người này trên người lúc nào cũng mang theo độc được sao?

Càng nghĩ càng đáng sợ a!

Vào giờ khắc này trong lòng Tần Vũ chỉ có một ý tưởng: Chọc ai cũng không thể chọc Tô An Ninh.

Nhìn thấy trong ánh mắt Tần Vũ thoáng hiện vẻ kiêng kỵ, Tô An Ninh ở trong lòng yên lặng gật đầu.

Thời điểm Tả Lập "Cầm nước" trở lại, nhìn thấy cảnh hai người im lặng không nói chuyện. Chuyện hần lo lắng lúc ban đầu ngược lại không có xảy ra, Tả Lập bước chân nhẹ nhàng hơn, cầm hai chai nước đưa cho hai người.

Nửa giờ sau, Tô An Ninh cùng Tần Vũ tiếp tục quay cảnh vừa nãy chưa xong, lần này, lại không xảy ra việc gì ngoài ý muốn, đạo cụ được tổ nhân viên công tác tỉ mỉ kiểm tra nhiều lần, lại tự mình thử nghiệm qua trên người mới để Tần Vũ và Tô An Ninh lên sân khấu.

Từ buổi sáng quay phim đến tận tối, tiến độ đoàn phim triển tiến hành hết sức thuận lợi.

Sau khi kết thúc công việc, Tả Lập tới đón Tô An Ninh, ở trên xe Tô An Ninh đột nhiên nhìn thấy bóng dáng Tô An Tân.

"Sao em lại tới đây?" Tô An Ninh lên xe, hỏi Tô An Tân.

"Nhớ chị." Tô An Tân thân mật nói.

Nghe vậy, Tô An Ninh cười một tiếng, nhéo nhéo khuôn mặt bé nhỏ của Tô An Tân, trong lòng thầm nghĩ: Cảm giác thật tốt a!

"Đừng nhéo mặt em." Tô An Tân mơ hồ nói không rõ lời.

Ở phía trước Tả Lập nhìn hai chị em đùa giỡn, đáy mắt thoáng hiện ý cười.

Dường như lúc này An Ninh mới có thể nhìn thấy người em trai này của cô toát ra một chút sức sống mà tuổi này nên có. Nếu không đôi lúc, cô cảm giác rằng bản thân đang cùng bạn bè nói chuyện.

Nổ máy xe, xe nhanh chóng đưa hai người trở về nhà.

Lúc này, bên kia.

Sau khi Tần Vũ kết thúc công việc, liền vội vàng bảo tài xế đưa hần về nhà trước.

Về đến nhà, không nói hai lời, liền nhanh chóng lấy ra thuốc giải Tô An Ninh đưa cho hần, trực tiếp cho uống vào.

Ăn xong, Tần Vũ nhanh chóng nhìn cổ tay mình, muốn xem vết đen này từ từ biến mất.

Nhưng đợi nửa ngày, vết đen trên cổ tay vẫn không có thay đổi, Tần Vũ im lặng nghĩ, chẳng lẽ Tô An Ninh chưa cho hần thuốc giải?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, đột nhiên, bụng Tần Vũ kêu lên rột rột.

Ngay sau đó, hần liền lập tức chạy như bay đến nhà vệ sinh.

Vòng tuần hoàn cứ thế lặp đi lặp lại, hần cứ như vậy ngồi xổm trong nhà vệ sinh nhiều lần, cảm giác được cả người sắp sụp đổ, rốt cuộc cũng dừng lại.

Ngồi ở trên sàn nhà, Tần Vũ vươn cổ tay của mình nhìn một cái, vết đen trên cổ tay đã gần như biến mất không còn gì hết.

Nghĩ đến bản thân mới vừa chịu tội, Tần Vũ hung hãn mắng Tô An Ninh một lúc, biết trước có kết quả thế này, tại sao không nói sớm một chút... Sau đó, trong đầu chợt nhớ tới lời nhắc nhở của Tô An Ninh nói với hắn, mí mắt giật một cái, cô thật ra đã nói rồi, bắt quá, nói quá khó hiểu a!

Nhưng thôi, quên đi, Tô An Ninh hẳn quả thật không chọc nổi!

Sau khi đi ra khỏi phòng tắm, mới nhận ra cả người nhẹ nhàng thoải mái không ít.

Mặc dù hắn đã chịu tội, nhưng ít nhất trên người không còn độc.

Lúc này, điện thoại đặt ở trên bàn uống trà vang lên tiếng "Ong ong".

Tần Vũ đi tới cầm điện thoại lên, phía trên hiển thị hai chữ "Cận Sầm".

"Có chuyện gì?" Vừa nói tiếp, Tần Vũ liền mở miệng dò hỏi.

"Tôi đang ở Chí Tôn hội sở, có muốn đến hay không?" Cận Sầm không đếm xỉa tới thanh âm từ bên đầu điện thoại kia truyền tới, Tần Vũ đã lâu không cùng bọn họ đi ra ngoài uống rượu, nghĩ đến cũng không có tâm tình, chẳng qua là người khác một mực ép hắn kêu Tần Vũ đến, lúc này hắn mới gọi điện thoại.

"Được, tôi sẽ đến ngay." Tần Vũ lập tức trả lời, bởi vì biết độc trên người đã được giải, đương nhiên là có ý muốn đi ra ngoài chơi.

Đầu bên kia điện thoại Cận Sầm đột nhiên cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng cũng không nói gì nhiều, rất nhanh liền cúp điện thoại.

Điện thoại vừa cúp, chàng trai bên cạnh liền cười hì hì nói, "Tiểu tử Tần Vũ kia muốn đến sao?"

"Ừ." Cận Sầm gật đầu một cái.

"Không biết tiểu tử kia gần đây xảy ra chuyện gì, ngoại trừ đến đoàn làm phim thì chính là làm ở ở trong nhà." Người nọ thầm nói, sau đó tiếp tục hỏi Cận Sầm, "Có phải hắn bị cái gì đó kích thích rồi không?"

Cận Sầm nghe vậy, cong môi cười một tiếng, tự tiểu phi tiểu nói, "Đích thực là bị một cô gái kích thích!"

Sau một hồi, chờ Tần Vũ tiến vào ghế lô, thì có người câu lấy bờ vai của hắn nói, "Nghe Cận Sầm nói cậu bị con gái kích thích, rốt cuộc là ai, có thể làm cho cậu bị thua thiệt như vậy?"

Nghe được lời này, Tần Vũ khẽ cau mày, con gái nào?

Ngay sau đó, đối diện với nụ cười của Cận Sầm, khoe miệng hắn không khỏi co rút, Cận Sầm không phải đang nói Tô An Ninh chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: An Ninh không thể trêu vào

Edit: Tịch Nguyễn

Beta: Cà ri

"Thế nào? Đúng là ném quả đắng từ con gái?" Chàng trai nhìn khuôn mặt Tần Vũ lúc đen lúc trắng, giễu cợt hỏi, người con gái có thể làm Tần Vũ chịu thiệt, thật sự rất tò mò a!

"Nói bậy gì đó?" Hất tay chàng trai ra, Tần Vũ liền ngồi xuống bên cạnh Cận Sầm, cầm ly trên bàn rượu, rót cho mình một ly, thô lỗ nuốt xuống, vị rượu lạnh lẽo đi xuống thực quản, cảm giác được mùi vị trong trẻo của rượu trong bụng, lập tức Tần Vũ cảm thấy sáng khoái hơn hẳn.

"Là Cận Sầm nói." Chàng trai nọ cũng không bám riết, chỉ ngồi xuống một bên, ha hả nói, "Nói đi, cô gái kia là ai? Để chúng tôi có gặp còn nhận ra."

Tần Vũ liếc mắt nhìn chàng trai hừ một tiếng nói, "Khương Húc, cậu thật ồn."

Khương Húc không cho là đúng, tầm mắt chuyển đến trên người Cận Sầm, "Cận Sầm, cậu biết chuyện gì xảy ra sao?"

"Tần Vũ đúng là chịu thiệt bởi con gái, nhưng không phải kiểu chịu thiệt mà cậu nói." Cận Sầm cười nói, rất nhanh, lại tiết lộ sạch sẽ chuyện của Tần Vũ.

Nghe xong Cận Sầm nói, Khương Húc lập tức nhìn Tần Vũ, ngạc nhiên nói, "Trên người cậu trúng độc, để tôi xem xem thế nào?"

Nói rồi liền định cầm tay Tần Vũ.

Tần Vũ quét mắt nhìn đối phương, rút tay mình về nói, "Hôm nay đã giải rồi!" Lúc nói, cả người không giấu được tinh thần thoải mái, dễ chịu.

"Giải rồi? Thảo nào!" Cận Sầm biết được độc đã giải, hơi ngạc nhiên, lại nghĩ đến hôm nay Tần Vũ tình nguyện xuất hiện.

"Ừ." Tần Vũ gật gật đầu, nhưng nhớ lại quá trình giải độc, tim không khỏi run lên, bụng đau không ngừng, loại cảm giác ấy hẳn không muốn nếm thử lần nữa.

"Hai người cậu có phải là lừa tôi? Trên đời này độc như vậy ở đâu ra?" Khương Húc hoài nghi nhìn Cận Sầm và Tần Vũ.

Lời Khương Húc vừa dứt, liền nhận được ánh mắt khinh thường của hai người.

Khương Húc thấy thế, sờ sờ cái mũi của mình, hai người họ đúng là không cần thiết phải lừa hắn.

"Vây độc của cậu đã giải rồi, có muốn giải quyết cô ta, đặt cô gái như thế ở công ty, hai người không thấy quá nguy hiểm à?" Khương Húc hứng thú búng búng mở miệng nói, cao thủ võ lâm trong truyền thuyết a! Hắn thật muốn mở mang tầm mắt.

"Bây giờ cô ấy là ngôi sao mới của công ty Phong Thần, là một trong những trụ cột của Phong Thần trong tương lai, với bản lĩnh của cô ấy, nhất định có thể giành được một vị trí quan trọng trong giới giải trí, cậu thấy rằng, chúng tôi nở sao? Hơn nữa, đừng nói đến giải quyết cô ấy, chính mình bị giải quyết lại không biết." Tần Vũ hừ lạnh nói.

Tô An Ninh cô gái này, hẳn thật sự có cảm giác không thể trêu vào.

"Một cô gái mà khiến hai người phải kiêng kị như vậy?" Khương Húc có chút không thể tin nhìn Tần Vũ.

"Cứng đối cứng, chi là không đáng thôi! Nếu bây giờ chúng ta đã đứng trên một con thuyền, sao lại còn muốn đem người đẩy thuyền!" Tần Vũ nói, vẻ mặt hiện lên vẻ thuần thực không giống ngày thường.

Điều mà Tô An Ninh muốn trước mắt rất đơn giản, chi là muốn nổi tiếng mà thôi, một tâm nguyện nhỏ như vậy có thể hợp tác cùng một cao thủ, bọn họ sao phải từ bỏ?

"Hai người nói như vậy, tôi còn có thể nói gì?" Khương Húc bĩu môi nói, trong lòng vẫn nổi lên tò mò với Tô An Ninh, tuy rằng đã nghe nói qua trước đó, nhưng lại không chú ý đến, không nghĩ rằng người này lại không đơn giản như vậy, nhìn bộ dáng trầm tĩnh của hai người, lập tức nói, "Thôi vậy, không nói chuyện này nữa! Ra ngoài chơi, đừng làm mất hứng!"

Cận Sầm và Tần Vũ gật gật đầu, cầm ly rượu nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

Nhưng trong chốc lát, giương như lại nhớ đến chuyện gì, Khương Húc tiếp tục mở miệng nói, "Gần đây, bên Thiệu Tử Hằng không có động tĩnh gì, các cậu có biết chuyện gì xảy ra không?"

"Hắn có thể xảy ra chuyện gì chứ?" đôi mắt hẹp dài của Cận Sầm hơi nhíu, lười biếng mở miệng nói.

"Ha ha, tôi lại biết." Khương Húc cười gian trá.

"Ồ, là chuyện gì?" Nghe Khương Húc nói như vậy, Cận Sầm cũng bị khơi dậy vài phần hứng thú.

"Vị lão gia tử kia của Thiệu gia sinh bệnh nặng." Khương Húc nói nhỏ, "Tôi cũng là ngẫu nhiên nghe ông nội nhắc tới, nói bệnh rất nặng, bác sĩ còn nói cần chuẩn bị hậu sự."

"Thật ư?" Cận Sầm nghe vậy, nhin không được ngồi thẳng lên.

"Bằng không cậu cho rằng gần đây hành động của những người đó lại nhiều như vậy, mấy ngày trước cháu trai Thiệu Tử Hằng xảy ra chuyện cũng là nguyên nhân này, tài nguyên Thiệu lão gia lưu lại Thiệu gia còn chưa ăn sạch sẽ, ai mà không muốn nuốt vào chứ." Khương Húc nói.

"Thiệu gia giấu tin tức rất kín, nhưng Thiệu lão gia tử tuổi lớn, lâu rồi cũng không lộ diện, người khác cũng dễ dàng đoán được." Khương Húc tiếp tục nói.

"Ông nội của tôi lại không nhắc đến chuyện này, chắc hẳn cũng sợ tiểu bối trong nhà truyền ra thôi, nhưng mà nghe nói ông nội đang tìm một bác sĩ tốt, xem ra là vì Thiệu lão gia tử." Cận Sầm thần sắc trở nên bình tĩnh, hẳn không phải trường tồn trong nhà, hơn nữa, hẳn không có hứng thú với việc đấu đá này, tâm trí chỉ đặt trên việc kiếm tiền, vừa có thể tiêu dao qua ngày, lại cống hiến cho gia chủ, hơn nữa cũng lâu rồi không về nhà, đối với tin tức này lại không biết, xem ra, ngày mai vẫn phải về nhà một chuyến.

"Cái này, đủ để tên Thiệu Tử Hằng kia nhọc lòng." Tần Vũ nói, cuộc sống của bọn họ vẫn thoải mái hơn so với Thiệu Tử Hằng, gánh nặng trên người tên đó thật nặng.

Ngay sau đó, về mặt Tần Vũ khẽ thay đổi, đột nhiên nhìn về phía Cận Sầm nói, "Tô An Ninh xem tướng giường như cũng có thể nhìn ra việc xấu, trước kia cô còn tính được Đồng Lâm mang thai, cậu nói, cô ấy có có khả năng giúp Triệu lão gia xem một chút?"

Nếu thật sự có thể chữa trị cho Thiệu lão gia tử, thì chính là bán cho Thiệu gia một việc tốt cực đại.

Nghe xong Tần Vũ nói, đôi mắt Cận Sầm sáng lên, một lát sau, đề thấp thanh âm nói, "E là, tên Thiệu Từ Hằng kia đã nhắm đến Tô An Ninh."

Tối hôm đó, lúc Thiệu Từ Hằng và hần nói về võ công cao siêu của Tô An Ninh, hần còn nghĩ sao Thiệu Từ Hằng lại có hứng thú với một cô gái xa lạ như vậy.

Nghe vậy, Tần Vũ đột nhiên có chút ngoài ý muốn, Thiệu Từ Hằng cũng tin tưởng việc đoán mệnh này ư?

*

Xe của Tả Lập đã đến tiểu khu.

Tối tăng lầu của hai người, lúc Tả Lập định đưa Tô An Ninh và Tô An Tân đến cửa, Tô An Ninh cảm giác được hai hơi thở xa lạ trong phòng, cúi đầu nhìn thoáng qua bên cạnh Tô An Tân, nói với Tả Lập, "Anh Tả, không cần tiễn bọn em nữa, cũng đến cửa nhà rồi."

"Vậy được." Tả Lập cũng không nghĩ nhiều, thuận miệng đáp.

Nhìn Tô An Ninh và Tô An Tân bước vào phòng xong, mới xoay người vào phòng của mình.

Vừa vào cửa, lúc đến phòng khách, Tô An Ninh liền nhìn hai thân ảnh một lớn một nhỏ đang ngồi trong nhà mình.

"Tô An Tân." Tô An Ninh thấp giọng kêu Tô An Tân tên, trong giọng nói còn mang theo một tia tức giận.

"Chị, Thư Dương hôm nay tới tìm em chơi, nói rằng muốn cảm ơn ơn cứu mạng của chị, em liền cho cậu ấy vào, còn chú kia, em chưa từng gặp qua." Tô An Tân thấy chị mình tức giận, vội vàng mở miệng nói.

Nghe được lời này, về mặt Tô An Ninh hòa hoãn không ít, nhìn về phía Thiệu Thư Dương ngồi nghiêm chỉnh, tiếp tục nói, "Dẫn hần đến phòng em chơi."

"Nga." Tô An Tân nhìn thoáng qua Tô An Ninh, lại nhìn thoáng qua Thiệu Từ Hằng ở xa xa, dẫn Thiệu Thư Dương vào phòng của mình, đúng lúc vừa vào cửa, hai người liếc nhau, lại đồng thời đặt lỗ tai lên cửa.

Tô An Ninh lẽ nào lại không hiểu hành động của hai đứa trẻ trong phòng, vừa nghĩ đến, một tia linh lực đã nhanh chóng bọc lại cánh cửa kia.

Làm xong tất cả mọi việc, Tô An Ninh mới nhìn về phía Thiệu Từ Hằng nói, "Anh tìm tôi có việc?"

Sau khi biết mình cùng Thiệu Từ Hằng và Cận Sầm có duyên, cô chỉ nghĩ cách xa bọn họ, không nghĩ đến, Thiệu Từ Hằng này lại tìm đến cửa.

"Tìm người đoán mệnh." Thiệu Từ Hằng gọn gàng dứt khoát nói, Tô An Ninh mấy ngày nay đoán mệnh tư liệu đều đã tắt cả đến hần trong tay, chứng minh rồi Tô An Ninh ở đoán mệnh chi thuật thượng bản lĩnh đích xác phi phạm, ông nội bệnh vô luận như thế nào trị cũng chưa có khởi sắc, hần cũng chỉ có thể gửi hy vọng với Tô An Ninh, trước đây ông nội hần cũng đã từng giữ được một cái mệnh từ một người đoán mệnh sư lưu lại, chỉ tiếc, kia đoán mệnh sư sớm đã qua đời.

Nghe vậy, Tô An Ninh thần sắc bình tĩnh nói, "Sẽ không có phiên toái?"

"Sẽ không." Thiệu Từ Hằng thanh âm thanh lãnh, lại mang theo vô cùng chắc chắn.

"Được." Tô An Ninh trực tiếp đồng ý, dù sao lần trước Thiệu Từ Hằng cũng giải vây giúp cô, bảo không ít linh lực của cô, này một chuyến, coi như trả lại nhân tình đi!

Ngôn linh sư bọn họ, sợ nhất chính là nhân quả.

"Ngày mai, tôi tới đón cô." Thiệu Từ Hằng thấy Tô An Ninh đồng ý, ánh mắt nổi lên gọn sóng, hơi tút lướt qua.

Nghe được lời này, Tô An Ninh nhẹ nhàng mà "Ừ" một tiếng, sau đó đi tới phòng Tô An Tân, răng rắc một tiếng, trực tiếp đem cửa mở ra, bên trong cánh cửa truyền đến hai tiếng "bịch bịch".

Hai đứa bé ngã trên mặt đất sợ run từ từ đứng dậy, trắm miệng một lời nói, "Chị (Chị Tô)"

"Cậu cần phải đi." Tô An Ninh nhìn Thiệu Thư Dương nói thẳng.

"A." Thiệu Thư Dương liếc mắt nhìn Tô An Tân bên cạnh một cái, sau đó đi đến bên cạnh Thiệu Từ Hằng, thấp giọng kêu một tiếng "Chú hai."

Thiệu Từ Hằng khẽ đáp một tiếng, nhìn cánh cửa đã bị đóng lại, mang theo Thiệu Thư Dương đi ra khỏi nhà Tô An Ninh.

Nghe được tiếng đóng cửa bên ngoài, Tô An Ninh nhìn Tô An Tân nói, "Em quyết định muốn làm bạn với tên nhóc đó sao?" Tô An Ninh biết nếu như Tô An Tân thừa nhận Thiệu Thư Dương là bạn thì sẽ không để cho nó vào nhà, cũng sẽ không đến đón cô về.

"Dạ." Tô An Tân gật gật đầu, rồi giải thích với Tô An Ninh.

Hóa ra, sau khi Tô An Tân thể hiện bản lĩnh của nó ở lớp Teakwondo, tuy được huấn luyện viên coi trọng, nhưng một số đứa trẻ nhìn nó lại càng không thuận mắt, có lần nhân lúc huấn luyện viên không chú ý, vài người cùng nhau công kích nó, sau khi được Thiệu Thư Dương giúp một lần, hai người liên hợp lại, từ đó ở lớp Teakwondo không còn ai dám bắt nạt bọn họ, quan hệ giữa hai người một bước tiến ngàn dặm.

Mà Thiệu Thư Dương, dù làm bạn với Tô An Tân, lại sợ liên lụy đối phương, cũng chỉ qua lại ở lớp Teakwondo, còn ở ngoài hai người cũng không liên lạc gì.

Nghe xong Tô An Tân giải thích, tâm trạng Tô An Ninh thả lỏng hơn hẳn, dù sao tiểu tử kia cũng suy nghĩ cho Tô An Tân, thời niên thiếu làm bạn với Thiệu Thư Dương cũng tốt, về sau, chờ hắn trưởng thành cũng sẽ che chở Tô An Tân một chút.

Chỉ là, qua lại với tiểu tử kia, cũng đi cùng với nguy hiểm, nhưng trên đời này ở đâu lại có bữa cơm trưa miễn phí chứ, xem ra, về sau huấn luyện của Tô An Tân phải nghiêm khắc hơn.

Ban đêm, Tô An Ninh gửi tin nhắn cho Tả Lập, bảo hắn sáng mai xin nghỉ cho mình.

Ngày thứ hai, gửi gắm Tô An Tân cho Tả Lập xong, Tô An Ninh liền lên xe Thiệu Tử Hằng đến đón, không lâu sau, nơi đến càng ngày càng ít người, chẳng đường còn lại còn có binh lính canh gác, tra xét xung quanh, Tô An Ninh khựng lại, thế mà lại có quan hệ với quân đội?

Rất nhanh, xe dừng lại ở một đại viện, đi theo Thiệu Tử Hằng dẫn dắt, Tô An Ninh tiến vào nhà.

Đến cửa, ở đại sảnh lại chỉ có một người đàn ông trung niên đang chờ.

Tô An Ninh nhìn lại vài lần, giấu đi cảm xúc trong mắt của mình, người đàn ông này nếu ở thời đại của cô, nhất định là một vị tướng tài.

"Đây là đoán mệnh sư con tìm?" Người đàn ông trung niên nhìn Tô An Ninh, ánh mắt có chút không ngờ đến, Tô An Ninh thật sự quá trẻ.

"Vâng." Thiệu Tử Hằng đáp lời, giọng nói vẫn thanh lãnh, đậm nhạt như cũ.

Người đàn ông trung niên dù sao cũng tin tưởng con trai mình, rồi nói, "Đi thôi, đến phòng ông nội con."

Nói rồi, người đàn ông trung niên đứng dậy cùng Tô An Ninh và Thiệu Tử Hằng lên lầu.

Từ khi lão gia tử nhà mình bị bệnh, những người bên ngoài nhận thấy không ổn liền như hổ rình mồi, tình hình của Thiệu gia trở nên nguy hiểm, quan trọng hơn là, đó là ba của ông, người ba bầu bạn dạy dỗ ông hơn năm mươi năm...

Đến phòng của Thiệu lão gia tử, vừa bước vào, Tô An Ninh liền nhìn thấy lão gia tử đang nằm trên giường.

"Ba." Giọng nói người đàn ông trung niên nhẹ nhàng mà gọi to lão gia tử trên giường.

Nghe thấy âm thanh, lão gia tử trên giường chậm rãi mở mắt, người đàn ông trung niên giúp đỡ ông, chậm rãi ngồi dậy.

Ánh mắt hơi mờ ra, nhìn Tô An Ninh bên cạnh Thiệu Tử Hằng, trong mắt hiện ra một tia sáng, "Văn Quân, đây là đoán mệnh sư Tử Hằng tìm ư, thoát nhìn thật trẻ!"

Lúc lão gia tử nhìn qua, Tô An Ninh hơi gật đầu thừa nhận.

"Mạng của lão đây không đáng tiền, nhưng vẫn muốn nhìn xem con cháu trong nhà, mạng này, liền giao cho con." Thiệu lão gia khách khí nhờ vả Tô An Ninh.

Ông nói như vậy, một là tin tưởng ánh mắt của cháu trai nhà mình, hai là thấy đứa nhỏ này mặt mày thông minh, thoát nhìn thật là không phải vật trong ao.

Tô An Ninh nghe lão gia tử nói xong, đôi mắt lấp lánh, lão gia tử này...cũng không tránh khỏi quá trực tiếp đi, hơn nữa, cái gì gọi là đem mạng của ông giao cho cô?

Nghĩ vậy, Tô An Ninh vẫn tiến lên, nghiêm túc nhìn về mặt Thiệu lão gia tử, nhìn chăm chăm một lát, về mặt bất chợt biến đổi.

Nhìn về mặt Tô An Ninh thay đổi, người đàn ông trung niên cũng là con trai lớn của Thiệu lão gia tử, Thiệu Văn Quân, sắc mặt bất chợt thay đổi.

"Thế nào?"

Tô An Ninh hơi dừng một lát rồi nói, "Khuôn mặt vì trán hẹp hạ đỉnh rộng, tai to mà miệng nhỏ, thể hiện tổ nghiệp của ông thiếu, số mệnh phải rời xa quê hương, sau trung niên thì gặp thời vận hơn, tuổi già càng lúc càng trôi chảy, phúc lộc song toàn, con cái duyên giai, nhưng ông có vài điểm không ổn, chính là có mệnh chết yếu đột tử, tránh khỏi mệnh chết yếu, kế tiếp chính là đột tử, mà ông lúc trẻ tuổi đã tránh khỏi mệnh chết yếu, kiếp đột tử của ông

là ở lúc ba mươi tuổi, e là có người giúp ông tránh khỏi kiếp này, vốn dĩ hạn này đối với ông không có ảnh hưởng, nhưng người giải hạn giúp ông không còn tại thế, giảm bớt không chế với kiếp số của ông, theo thời gian, kiếp số của ông ngày càng nặng, nên biến thành như bây giờ."

Tô An Ninh nói xong, ba người đàn ông ở đây không khỏi chấn động, không vì nguyên nhân gì khác, chỉ là người giải kiếp số kia đúng là giúp ông ở năm ba mươi tuổi, hơn nữa, đúng là ông ấy đã qua đời, hiện tại nghĩ lại, đúng là từ lúc ông ấy mất sức khỏe của lão gia tử càng ngày càng kém.....

Lần này, Thiệu Văn Quân hoàn toàn tin tưởng khả năng của Tô An Ninh, bởi vì những người biết chuyện này chỉ có họ.

"Vậy cô có biện pháp gì không?" Thiệu Văn Quân lập tức nhìn Tô An Ninh."Cô cần gì, chúng tôi sẽ không bạc đãi cô."

"Giúp một người sắp chết, giá không thể đo đếm bằng tiền." Tô An Ninh nhìn Thiệu Văn Quân, nói thẳng, khuôn mặt của lão gia tử đã xuất hiện từ khi, thời gian không còn nhiều nữa!

Sự giúp đỡ của cô phải trả một cái giá rất lớn. Đối phương có gì xứng đáng để cô phải trả giá như vậy đây?

Nghe được lời của Tô An Ninh, căn phòng đột nhiên im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Tìm được chỗ dựa lớn vững chắc

Dịch: Tịch Nguyễn

Beta: Cà ri

Thiệu Văn Quân nhìn Tô An Ninh, trong đầu xuất hiện đủ các loại suy nghĩ, Tô An Ninh nói chi phí không thể dùng tiền tài để đo đếm, liệu có phải là chỉ cần họ ra giá cao hơn, Tô An Ninh sẽ đồng ý giúp đỡ.

Thiệu Văn Quân đề thấp thanh âm, giọng trầm xuống mang theo thỉnh cầu: "Nếu Tô tiểu thư có thể cứu lão gia tử nhà chúng tôi, miễn là điều kiện cô đưa ra, chỉ cần chúng tôi có thể làm được, nhất định sẽ không từ chối."

Tô An Ninh nhìn Thiệu Văn Quân, lắc đầu, "Tôi đã nói qua, mệnh của ông ấy đã tận, nếu cứ làm việc ngược số trời, hậu quả cứu ông ấy tôi sẽ phải chịu, tôi sẽ không làm chuyện như vậy."

Thấy đối phương nhận ra ý của cô, Tô An Ninh nhắc lại một lần nữa.

Việc phiền phức này, cô thật sự không muốn nhận, nếu cô còn sống lâu dài ở thế giới này thì còn có thể, nhưng chỉ có mười năm, cô mới không nghĩ vì người khác mà ảnh hưởng đến bản thân ở thế giới này.

Nghe thấy Tô An Ninh quả quyết từ chối, sắc mặt Thiệu Văn Quân trắng bệch, ông đã hiểu nguyên nhân Tô An Ninh cự tuyệt.

Lẽ nào nhìn thấy cơ hội cứu ba trước mắt mà lại bắt lặc.

"Không thể cứu ông nội của tôi một mạng, vậy kéo dài tuổi thọ của ông thì sao? Có thể như vị đoán mệnh sư kia kéo dài tuổi thọ của ông nội tôi chứ?" Trong lúc Thiệu Văn Quân còn đang thất thần, Thiệu Từ Hằng vẫn luôn ở một bên trầm mặc đột nhiên lên tiếng.

Nghe vậy, Tô An Ninh kinh ngạc nhìn thoáng qua Thiệu Từ Hằng.

Nhìn về mặt Tô An Ninh có phần do dự, Thiệu Văn Quân cũng vội vàng mở miệng nói, "Nếu có thể kéo dài tuổi thọ, điều kiện tôi đã nêu ra từ trước vẫn như cũ không đổi."

Thiệu Từ Hằng này cảm giác đúng là nhảy bén.....

Tô An Ninh nhìn hai người, về mặt có chút chần chừ, kéo dài tuổi thọ cần rất nhiều Linh lực, sẽ hủy đi Linh lực hiện tại cô có được trong chốc lát, về sau vì duy trì sinh mệnh của đối phương, cô còn phải chịu đựng Linh lực thường bị mất đi, cũng có nghĩa là, cô muốn khôi phục mười phần Linh lực càng khó, còn nữa, vận số của ông cũng bị ảnh hưởng, còn trực tiếp ảnh hưởng đến tuổi thọ của cô, cô và Thiệu lão gia tử không quen không biết, như vậy thật không đáng.

Nhưng nếu cô muốn liều một mạng, chỉ cần xử lý đúng cách, vận số của cô có lẽ không bị ảnh hưởng, chỉ hao tổn một chút Linh lực, nếu như Thiệu gia có thể mang đến cho cô càng nhiều Linh lực, cô cũng có thể suy nghĩ một chút.

Nghĩ nghĩ, trong lòng Tô An Ninh đã có quyết định.

Nhìn hai người nói, "Đúng là có biện pháp kéo dài tuổi thọ của ông ấy."

"Vậy thì nhờ cô giúp ba tôi kéo dài tuổi thọ, bất kể ba tôi có thể sống thêm bao lâu, nhân tình Thiệu gia nợ cô luôn luôn vẫn còn." Thiệu Văn Quân là đương gia chủ nhân, đưa ra lời hứa của chính mình.

Lão gia tử nằm trên giường nhìn chằm chằm sắc mặt tối tăm không rõ của Tô An Ninh, trong lòng lại vô cùng bình tĩnh, may mắn thì sống, không may thì chết, xem ông có giữ được cái mạng này hay không, có thể sống lâu thêm mấy năm, nhưng mà, ông liều mạng cả nửa đời mà đồ vẫn chưa hoàn toàn nằm trong tay, ông thật không cam lòng!

Dùng quyền thế cường ép người trẻ tuổi này, ông cũng là bất đắc dĩ.

Cảm thấy ba đôi mắt đang nhìn mình, Tô An Ninh tiếp tục nói, "Tôi hỏi trước ba người một câu hỏi."

"Xin hỏi, vấn đề gì?" Thấy Tô An Ninh mở miệng, Thiệu Văn Quân lập tức nói.

"Tôi lẫn lộn trong giới giải trí, tôi cần sự nổi tiếng, danh tiếng càng lớn càng tốt, các người có thể giúp tôi đạt được sự nổi tiếng đến mức nào?" Tô An Ninh nói thẳng, nếu bọn họ khiến cô khôi phục Linh lực nhiều hơn Linh lực cô cho Lão gia tử, cô cũng có thể xem xét giúp lão gia tử kéo dài mạng sống, đương nhiên, nếu cô rời đi, mạng của Thiệu lão gia tử cũng không kéo dài được nữa.

"....." Thiệu Văn Quân tưởng Tô An Ninh sẽ làm khó, không ngờ rằng, điều Tô An Ninh nói hoàn toàn nằm ngoài dự liệu, rồi đem tầm mắt chuyển đến Thiệu Tử Hằng bên cạnh, "Tử Hằng, qua đây."

Ông biết trong tay con trai mình có một công ty giải trí, quy mô còn rất lớn.

Thiệu Tử Hằng bị Thiệu Văn Quân gọi như vậy, vội vàng hoàn hồn, nhìn Tô An Ninh nói, "Nếu cô có thể kéo dài mạng sống của ông nội tôi, nhà tôi không chỉ giúp cô nổi tiếng ở Hoa Hạ, còn giúp cô vươn ra quốc tế..."

Nghe được lời này của Thiệu Tử Hằng nói, ánh mắt Tô An Ninh hiện lên một tia sáng, Thiệu gia này trong tay còn có quân đội, thế lực hẳn không đơn giản, có chỗ dựa này, so với Phong Thần càng đáng tin hơn một chút.

Hắng hắng giọng, Tô An Ninh mở miệng nói, "Nếu đã như vậy, chỉ cần các người đồng ý với tôi hai điều kiện, tôi sẽ giúp lão gia tử kéo dài mạng sống, điều kiện thứ nhất, chính là anh nói, khiến tôi tiến đến diễn đàn phim quốc tế, điều kiện thứ hai, nhà các người phải bảo vệ em trai của tôi, một đời bình an."

Tô An Ninh nói xong hai điều kiện, ba người đàn ông ở đây hoàn toàn khựng lại, chỉ hai điều kiện đó, Tô An Ninh đã đồng ý rồi, tại sao mà biểu hiện của cô vừa này giống như là muốn cả ông trời?

Nếu không phải Thiệu Tử Hằng vừa mới lẩm miệng hỏi một câu, Tô An Ninh này còn định thấy chết mà không cứu?

Vẫn là tâm lý tiếp nhận của lão gia tử cao hơn, ho nhẹ một tiếng rồi mở miệng nói, "Không vấn đề gì."

Nhưng nói xong lại như nghĩ thêm gì đó lại nói, "Em trai cô do cô bảo vệ không phải tốt hơn sao?" Lão gia tử vẫn cứ cảm thấy lời của Tô An Ninh có ẩn ý.

"Đây chính là điều tôi muốn nói tiếp theo, trong khi tôi giúp lão gia tử tính mạng của tôi sẽ gắn liền với lão gia tử, nếu tôi xảy ra chuyện, lão gia tử sẽ gặp phải tình huống giống như vị đoạn mệnh sư trước, ngoài ra, nhiều nhất tôi chỉ có thể giúp lão gia tử kéo dài mười năm đương thọ, bởi vì khi đó, tôi sẽ gặp phải chuyện rồi khỏi thể tục, đến lúc đó không thể giúp lão gia tử kéo dài tính mạng nữa rồi." Tô An Ninh cảm thấy phải nói rõ ràng với họ.

Nghe xong Tô An Ninh nói, Thiệu Văn Quân hơi vui mừng, mười năm đối với lão gia tử mà nói, đã cực may mắn, đến mức hai người cùng sống cùng chết, ông cảm thấy, với bản lĩnh của Tô An Ninh, cũng sẽ không khiến mình xảy ra chuyện, mà hơn nữa, có Thiệu gia bọn họ che chở, cũng không khiến cô xảy ra chuyện được.

"Chúng tôi hiểu rồi, vậy xin nhờ tiểu sư phụ ra tay đi! Có cần chúng tôi chuẩn bị đồ gì không?" Thiệu Văn Quân nhiệt tình nói với Tô An Ninh, Tô An Ninh tuy là tiểu bối, nhưng bản lĩnh lại cao, Thiệu Văn Quân cũng không ra vẻ khép nép, chỉ có thể dùng lễ đối đáp.

"Mau chóng khiến danh tiếng của tôi lên cao đi, cái khác chính là, kéo dài tuổi thọ chính là hành động nghịch thiên, các người phải làm nhiều điều tốt, nhà các người nhiều phúc phận, xem ra cũng thường làm điều tốt, nhưng mà chuyện tốt không chê nhiều, làm nhiều một chút đối với nhà các người là có lợi." Tô An Ninh nói một cách mơ hồ, những người này không chỉ phúc phận thâm hậu mà lệ khí cũng rất dày, nhưng mà vẫn là phúc duyên chiếm phần hơn, vẫn nên cô vũ bọn họ làm nhiều điều tốt hơn, để cô cũng có thêm chút phúc duyên, bổ sung vận số bị tổn hại vì giúp lão gia tử của cô, nếu chuyện tốt đủ để đền bù, cô sẽ không có việc gì thậm chí sẽ được lợi nhiều hơn, nếu không thể, tuổi thọ của cô vẫn chịu tổn hại một chút.

"Được." Thiệu Văn quân gật đầu, rồi nhìn về phía Thiệu Tử Hằng, "Tử hằng, hai việc này đều giao cho con."

Thiệu Tử Hằng gật đầu, ánh mắt chạm đến Tô An Ninh mang theo ý tứ không rõ ràng.

Sau đó, Tô An Ninh ngồi trước giường Thiệu lão gia tử, "Lão gia tử, tôi sắp bắt đầu rồi."

"Ừ." Lão gia tử gật đầu ôn hòa với Tô An Ninh.

Tô An Ninh cũng không nói thêm gì, liền cầm cổ tay lão gia tử, vận Linh lực trong cơ thể, Linh lực bắt đầu truyền vào cơ thể lão gia tử cuộn cuộn không ngừng.

Thiệu lão gia tử chỉ cảm giác một luồng khí sáng khoải tiến vào cơ thể mình thông qua cổ tay, cơ hội còn sống của ông đã sáng lên.

Một lát sau, Tô An Ninh buông tay Thiệu lão gia tử, mở miệng nói, "Đây là lần đầu tiên, về sau, mỗi năm cần một lần."

"Được." Thiệu lão gia tử đáp lời, giọng nói chốc lát to hơn, ông thật sự cảm giác được cả người của mình như được sống lại vậy, quét đi hết vẻ suy sút ảm đau trên giường mấy ngày trước, tinh thần trở nên sáng láng hơn hẳn.

Thiệu Văn Quân cũng ở bên cạnh nhìn sắc mặt Thiệu lão gia tử càng ngày càng tốt, cục đá lớn trong lòng rốt cục cũng buông xuống.

"Đa tạ tiểu sư phụ." Thiệu Văn Quân lần nữa nói lời cảm tạ với Tô An Ninh, nếu như Thiệu lão gia tử ngã xuống, ông không chỉ mất đi trụ cột của Thiệu gia, còn là ba của ông.

"Không cần, đây cũng là giao dịch." Tô An Ninh đáp lời, thần sắc mang vẻ xa cách, cảm giác mình chỉ còn một phần linh lực, trong lòng cô hô đau một tiếng! Như thế này cần bao nhiêu fans mới có thể phục hồi trở lại?

Rồi nhìn về phía Thiệu Tử Hằng nói, "Có thể đưa tôi đi trở về chứ? Buổi chiều tôi còn cần đóng phim."

Rất nhanh, Thiệu Tử Hằng mang theo Tô An Ninh rời khỏi phòng Thiệu lão gia tử.

Sau khi hai người rời đi, Thiệu lão gia tử nhìn chằm chằm của một lát, rồi chuyển hướng đến Thiệu Văn Quân nói, "Đỡ ta dậy."

"Vâng." Thiệu Văn Quân gật đầu, vội vàng tiến lên đỡ Thiệu lão gia tử đứng dậy.

Thiệu lão gia tử chậm rãi đứng lên từ trên giường, chân chạm xuống đất, lại cảm giác được một lực cứng rần dưới chân, buông tay khỏi Thiệu Văn Quân, lão gia tử một mình đi lại trong phòng một lát, lúc cảm thấy mình có thể tự do hoạt động, nhìn Thiệu Văn quân nói, "Ông trời vẫn muốn ông già ta sống à."

"Ba, bản lĩnh của tiểu sư phụ kia đúng là thần kỳ."

"Những đoán mệnh sư này đều có bản lĩnh được kế thừa, hôm nay Thiệu gia chúng ta thiếu cô ấy một cái mạng, cô ấy không đưa nhiều yêu cầu, nhưng Thiệu gia chúng ta không thể biết ân mà không báo." Thiệu lão gia tử là nói, hai điều kiện mà Tô An Ninh đưa ra đối với Thiệu gia quá đơn giản, Tô An Ninh không nhân cơ hội này mà dùng công phu sư tử ngoạm một miếng to, có thể thấy được tâm tính của cô.

Có bản lĩnh đến bậc này, cùng cô qua lại, có trăm lợi mà không một hại.

"Ba, con hiểu rồi, chỉ là tính mạng của cô ấy gắn liền với của ba, nếu như tiếp cận cô ấy, cũng đem đến họa cho cô ấy, con sẽ bảo Tử Hằng ngầm giúp đỡ cô ấy." Thiệu Văn Quân mở miệng phân tích.

"Cũng tốt." Thiệu lão gia tử gật gật đầu, ánh mắt lóe lên một tia sáng nói, "Lần này ta có thêm mấy năm tuổi thọ, cũng có thể vì các con chuẩn bị một chút, về sau, có chết cũng cam lòng!"

*

Thành quay phim

"Sáng nay, Tô An Ninh không đến?" Tần Vũ hỏi trợ lý bên cạnh mình.

"Nói là xin nghỉ rồi." Trợ lý nghĩ đến lời hôm nay nghe được, vội vàng nói.

Tần Vũ đột nhiên nhớ ra rằng hôm qua Cận Sâm nói Tô An Ninh bị Thiệu Tử Hằng theo dõi, sẽ không thật sự chuẩn vậy chứ? Hơn nữa, nếu Tô An Ninh thật sự trị hết bệnh của Lão gia tử Thiệu gia, chẳng phải là Tô An Ninh tìm được một chỗ dựa càng cứng hơn sao?

Tốt thôi, đây cũng là cô dựa vào năng lực của chính mình có được, hơn nữa, có Thiệu gia làm chỗ dựa, chẳng phải Tô An Ninh càng nhanh nổi tiếng hơn sao? Quan trọng hơn là, Tô An Ninh là nghệ sĩ của Phong Thần, lại có thể làm Kinh Khái nôn ra tài nguyên, nghĩ lại cũng cảm thấy tốt đẹp biết bao.

Có điều, vấn đề là Tô An Ninh nghĩ thật sự là đi cứu Thiệu lão gia tử sao?

Tần Vũ không nhịn được lấy điện thoại của mình ra, tay vẫn luôn lướt đi lướt lại danh bạ, cuối cùng đầu ngón tay như dừng lại ở ba chữ "Tô An Ninh".

Tinh thần hơi động, nhanh chóng ấn gọi.

"Tút TUT..." Thanh âm từ đầu di động bên kia truyền đến.

"Tần Vũ?" Ngay sau đó thanh âm của Tô An Ninh vang lên.

"Tô An Ninh, hôm nay cô không tới quay phim không phải là đến Thiệu gia chứ?" Tần Vũ trực tiếp mở miệng nói.

Đầu bên kia điện thoại Tô An Ninh nghe được Tần Vũ nói, vẻ mặt hơi đổi, nhìn về phía Thiệu Tử Hằng bên cạnh, "Anh ấy hỏi tôi có phải đến Thiệu gia không?"

"Ai ở bên cạnh cô, tên Thiệu Tử Hằng kia sao?" Tần Vũ cũng nghe thấy Tô An Ninh nói chuyện với một người khác, cho nên vội vàng suy đoán nói.

Thiệu Tử Hằng nhìn thoáng qua Tô An Ninh, từ trong tay Tô An Ninh lấy điện thoại qua.

"Tần Vũ....." Thiệu Tử Hằng gọi, đáy mắt trời nổi sóng nước thăm thẳm.

"Thiệu Tử Hằng!" Tần Vũ kêu to nói, khóe miệng lộ ra nụ cười đắc ý, quả nhiên đúng!

"Mặc kệ cậu từ đâu biết được, nếu tin tức này bị chuyển ra, tôi sẽ tìm cậu." Thiệu Tử Hằng không nói nhiều vô nghĩa, trực tiếp nói với Tần Vũ ở đầu bên kia điện thoại bằng giọng điệu nhậm bình tĩnh lại mang theo sự uy hiếp.

"Thiệu Tử Hằng, cậu đừng vô lý như vậy, chuyện này không phải chỉ một mình tôi biết." Tần Vũ nhớ tới cảnh tượng trước kia bị Thiệu Tử Hằng đánh, toàn thân cảm giác phát đau.

"Tút tut....."

Không cho Tần Vũ bất luận đáp án gì, Thiệu Tử Hằng trực tiếp cúp điện thoại.

Tần Vũ nghe tiếng "tút tut" trong điện thoại, lông mày nhăn lại, những lời này của Thiệu Tử Hằng không chỉ là nói với hắn, mà cũng là đang nói với những người bên cạnh hắn.

Tuy rằng thường ngày hắn đi theo Cận Sâm có chút không hợp với Thiệu Tử Hằng, nhưng hai bên cũng có giao tình lớn lên từ nhỏ với nhau, gia tộc hai cũng không có lợi ích xung đột, hắn cũng sẽ không làm miệng, hắn cũng chỉ là muốn biết có thật sự là Tô An Ninh có bản lĩnh cứu Thiệu lão gia tử hay không mà thôi.

Tình hình hiện tại, Tô An Ninh thật đúng là leo lên được cành cao là Thiệu gia này.

Đôi mắt hẹp dài hơi khiêu khiêu, có một nghệ sĩ bản lĩnh như vậy, đối với Phong Thần mà nói, chỗ tốt cũng rất nhiều.

Bên kia, sau khi Thiệu Tử Hằng cúp điện thoại thì trả lại điện thoại cho Tô An Ninh.

"Bọn họ biết không sao chứ?" Tô An Ninh hỏi, cô biết quan hệ giữa bọn họ không tốt lắm, Thiệu gia vừa thấy là biết không đơn giản, cô cũng không thích phiền toái bám theo người.

"Sẽ không." Thiệu Tử Hằng chắc chắn nói, ngữ khí nghiêm túc khiến cho người ta cảm thấy tin nhiệm.

Lúc này Tô An Ninh nhìn không được nổi lên tâm tư đánh giá Thiệu Tử Hằng, mặc một thân tây trang màu đen đặt may cao cấp, khiến cho khí chất vốn lạnh lùng lại càng thêm lạnh như băng xa cách, cả người tản ra khí chất là cho người khác cảm thấy kính trọng nhưng không thể gần gũi. nhưng ngữ quan tuấn tú của hắn lại làm loại khí chất này của hắn mang theo mị lực độc đáo.

Nếu như Thiệu Tử Hằng cũng vào giới giải trí, nhân khí của hắn nhất định cũng phải rất cao đi? Tô An Ninh nghĩ trong lòng.

Lúc này Thiệu Tử Hằng cũng đã nhận ra ánh mắt Tô An Ninh đang dừng trên người mình, nhưng chỉ xem như không thấy, trên mặt vẫn bình tĩnh như trước, rõ ràng hắn đã quen với ánh mắt của người khác.

Bình tĩnh chuyển ánh mắt qua, thẳng tắp đụng phải ánh mắt Tô An Ninh.

Hai người mặt đối mặt, trong ánh mắt đều mang theo sự yên tĩnh giống nhau.

Ngay sau đó, Thiệu Tử Hằng dẫn đầu đánh vỡ sự yên tĩnh lúc này, "Gần đây Kinh khải chúng tôi đang quay một bộ điện ảnh, trong đó có một vai nữ phụ, vốn công ty sẽ quyết định nội bộ một người, nhưng bây giờ, tôi sẽ để cho bọn họ nói với bên ngoài là công khải thử vai, cuối cùng, vai diễn này sẽ là của cô, ngoài ra, nếu cô nhìn trúng vai diễn, hay đại ngôn nào của công ty, có thể nói với tôi, tôi sẽ công gắng hết sức lấy đến cho cô."

"Được." Tô An Ninh thản nhiên trả lời, đây là cô nên được, cô không cần thiết làm ra vẻ.

Thấy Tô An Ninh không khách khí, đôi mắt thanh lãnh của Thiệu Tử Hằng không tiếng động liếc mắt đánh giá Tô An Ninh một cái, rồi chậm rãi thu hồi.

Tô..... An..... Ninh....., Thiệu Tử Hằng ở trong lòng yên lặng mà nhớ kỹ tên này, trong mắt mang theo chút khác thường.

Rất nhanh, xe dừng lại cách tiểu khu Tô An Ninh ở không xa.

Mở khóa cửa xe, Tô An Ninh nói với Thiệu Tử Hằng một tiếng "hẹn gặp lại" rồi trực tiếp mở cửa đi xuống.

Nhìn bóng lưng rời đi của Tô An Ninh, Thiệu Tử Hằng nhìn chăm chăm hồi lâu, mới phân phó tài xế lái xe.

Chiếc xe từ từ đi theo hướng khác, dường như không theo hướng hội tụ, trên thực tế, đã sớm lồi lén với nhau.

Xế chiều hôm đó, Tà Lập mới vừa đem Tô An Ninh đưa đến phim trường, liền lập tức nhận được điện thoại công ty gọi tới, nói có kịch bản và quảng cáo tốt tìm tới Tô An Ninh, đề Tà Lập tới công ty thương lượng biết rõ hơn một chút.

Nghe được tin tức công ty truyền đến, trên mặt Tà Lập lập tức toáng hiện ý cười rực rỡ, có thể để công ty nói là kịch bản và quảng cáo tốt, vậy xác định chắc chắn là tốt.

"An Ninh, anh phải đến công ty một chuyến, liên quan tới quảng cáo và kịch bản mới cho em, nhưng em..." Tà Lập nói với Tô An Ninh, sau đó lại cảm thấy có chút đau đầu, bởi vì Tô An Ninh bây giờ là người mới còn chưa có xuất đạo nên chưa bố trí trợ lý, đa số thời gian đều là hắn kiêm chức, nếu bây giờ hắn đi thì chẳng phải Tô An Ninh sẽ phải ở đoàn phim một mình sao?

"Anh Tà, anh cứ đi đi, em sẽ chiều cố tốt cho mình." Tô An Ninh không để ý nói.

"Được, vậy nếu có chuyện gì thì phải lập tức gọi điện cho anh." Tà Lập cũng không từ chối, hiện tại nhân duyên của Tô An Ninh ở đoàn phim rất tốt, thật đúng là không cần hắn quan tâm quá nhiều, hắn dặn dò xong lại nghĩ, phải bàn bạc nhanh chóng một chút còn quay lại sớm, liền lên xe chạy về phía công ty.

Tô An Ninh nhìn xe của Tà Lập chạy đi, đứng tại chỗ suy nghĩ, kịch bản mà Tà Lập nói sẽ không phải là của bên Kinh Khái đi?

Nếu là như vậy, động tác của Thiệu Tử Hằng cũng thật nhanh đi! Vốn tâm tình lúc trước bởi vì Linh lực còn lại một phần mà xấu đi, nhưng lúc này lại trở lên vui vẻ không ít.

Mang theo tâm trạng tốt chào hỏi với Đinh Giang, Tô An Ninh liền đến phòng hóa trang thay quần áo rồi trang điểm.

Chờ cô trang điểm xong đi ra, Tần Vũ cũng quay xong đang từ giữa sân đi tới.

Khi gần tới, Tần Vũ liền đối với Tô An Ninh lộ ra một nụ cười gọi là sáng lạn, đôi mắt hẹp dài hơi nheo lại, chậm rãi đi tới trước mặt Tô An Ninh, người hơi cúi thấp xuống, ôn nhu ở bên tai Tô An Ninh gọi một tiếng: "Tô sư muội..."

Được Tần Vũ vừa cười duyên rữ vừa hỏi, Tô An Ninh chỉ cảm thấy cả người nhin không được nổi đầy da gà. lại bởi vì Tần Vũ ở khoảng cách gần trên chọc cô, nháy mắt tiếp theo, chân cô đảo qua đùi Tần Vũ một cái.

"Bụp" một tiếng, cả người Tần Vũ té trên mặt đất.

Này một tiếng vang thật lớn, làm không ít người xung quanh xoay một cái nhìn về phía này.

"Hai người chúng tôi đang luận bàn chiêu thức!" Nhìn Tần Vũ trên mặt đất đang vuốt chằng chân của mình, Tô An Ninh lạnh nhạt giải thích với mọi người xung quanh, sau đó nhìn Tần Vũ trên đất, vẻ mặt làm như vô cùng xin lỗi nói: "Anh Tần Vũ, anh không sao chứ."

"Không có việc gì!" Tần Vũ chịu đựng đau đớn trên căng chân, nhanh chóng bò từ trên mặt đất dậy, trừng Tô An Ninh chăm chăm nửa ngày, không thấy cô có chút chột dạ nào, lại nghĩ đến xung quang còn có người nhìn, đành áp chế tức giận đang dâng lên trong lòng, chậm rãi ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh.

Tô An Ninh này, coi hắn là hồng thủy mãnh thú à?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hai bản hợp đồng lớn

Edit: Driana

Beta: Cà ri

Trợ lý nhìn thấy Tần Vũ khập khiễng trở về, lập tức tiến lên kiểm tra tình hình chân hắn, phản nản: "Anh Tần Vũ, chân của anh không sao chứ? Lúc anh cùng với Tô tiểu thư tập luyện sao không cẩn thận như vậy chứ?"

Tần Vũ lập tức ghen, luyện tập? Lời này mà nhỏ Tô An Ninh kia cũng dám nói ra?

Nhắc đến Tào tháo Tào Tháo đến, lúc này, Tô An Ninh chậm rãi đi tới, thuận thế ngồi luôn ở vị trí bên cạnh Tần Vũ.

"Thế nào? Tình trạng vết thương rất nặng sao?" Tô An Ninh hỏi trợ lý bên cạnh Tần Vũ.

"Không có gì, chỉ là có chút sưng đỏ mà thôi" Trợ lý nhìn Tô An Ninh lo lắng không yên, lập tức nói.

"Vây phiền cậu đi lấy chút đá lạnh tới đây, tôi nghe nói chườm đá lạnh sẽ tiêu sưng rất hiệu quả, đợi lát nữa anh Tần Vũ còn có cảnh phải quay! Nhanh làm tiêu sưng" Tô An Ninh đề nghị trợ lý.

Trợ lý nghe vậy, nói một câu cảm ơn liền vội vàng chạy đến tổ đạo cụ tìm đá lạnh.

Nhìn trợ lý rời đi, Tô An Ninh lúc này mới nhìn về phía Tần Vũ nói "Tôi không quen cùng người ta dựa vào quá gần."

Nghe như vậy, Tần Vũ đánh giá Tô An Ninh từ trên xuống dưới một lần, sau đó mới tiếp tục nói: "Ý cô là, vừa mới ban nãy đánh tôi là không phải cố ý?" Trong lòng thầm nghĩ lại, hình như lần trước bị đánh, cũng là bởi vì đến gần Tô An Ninh?

Chẳng lẽ gia hỏa này thật sự có bệnh yêu sạch sẽ gì đó?

"Lần sau nếu anh còn dựa gần như vậy, tôi sẽ nhịn không được đánh tiếp, chỉ cần cách xa tôi một chút, tất cả đều dễ nói chuyện." Tô An Ninh nghiêm túc đằng hoàng nói.

"Cô đây là trắng trợn uy hiếp tôi sao?" Tần Vũ nhú mày nói.

"Ừm, anh có thể coi là vậy." Tô An Ninh gật đầu thừa nhận.

"Điều bộ này của cô thật đúng là..." Tần Vũ nhìn Tô An Ninh từ đầu tới cuối sắc mặt đều không chút biến hóa, khóe môi giật một cái, Tô An Ninh cùng nhân vật Thánh Nữ kia, thực quá xứng đôi, một chút biểu cảm đều không có.

Nghĩ đến chủ ý lúc trước của mình, Tần Vũ lập tức "xoay chuyển" lời nói, nói: "Xem thành tâm thành ý của cô cùng tôi giải thích, chuyện bị đánh này tôi sẽ không so đo với cô, về sau lúc nói chuyện, tôi sẽ nhớ kỹ cách xa cô một chút, vậy thái độ của cô có thể tốt với tôi lên một chút chứ? Dù sao, chúng ta cũng ở trên một chiếc thuyền."

Tần Vũ nói, bản thân cũng rất bất đắc dĩ, từ lúc nào, hắn vậy mà sẽ trở thành đối tượng bị con gái sợ tránh không kịp chứ? Rõ ràng hắn đã cùng Tô An Ninh phô ra một thân mị lực, Tô An Ninh không để ý coi như thôi, lại còn hung ác nhẫn tâm, cho nên, mĩ nam kế vô dụng, vậy đành lại bình thường cùng Tô An Ninh nói chuyện đi!

Nghe vậy, lòng mày Tô An Ninh khẽ nhích, nhẹ gật đầu, Tần Vũ chỉ cần không thành thạo ném mấy cái mị nhãn gì đó cho cô, cô ngược lại có thể tiếp nhận.

Sau đó, khi mà trợ lý của Tần Vũ trở lại, liền nhìn thấy đáng về hai người đang trò chuyện vui vẻ, nhìn một màn này, trợ lý lập tức giật mình, lúc hắn rời đi, xảy ra chuyện gì rồi?

Lúc này, tại công ty Phong Thần.

Tà Lập cầm kịch bản trong tay, cả người sừng sờ tại chỗ, ngẩng đầu nhìn Cận Sâm trước mặt: "Cận tổng, đây không phải là đại chế tác điện ảnh của Giải trí Kinh Khái sao? Làm sao lại mời An Ninh thử kính?"

Cận Sâm nhìn bộ sáng không thể tin của Tà Lập, cong môi cười khê: "Anh cứ yên tâm mang nghệ sĩ của mình đi thử kính, nếu cô ấy diễn tốt, vai này sẽ là của cô ấy."

"Là Cận tổng cùng Kinh Khái có giao dịch sao?" Tà Lập lập tức phản ứng mà nói.

"Anh có thể nghĩ là công ty chúng ta cùng Kinh Khái có giao dịch." Cận Sâm nhú mày nhìn thoáng qua Tà Lập rồi nói, Tô An Ninh không phải là nghệ sĩ của Phong Thần bọn họ sao?

Nghe được Cận Sâm nói như vậy, mặc dù cảm giác nơi nào đó không thích hợp, nhưng vẫn là chăm chú nhìn kịch bản trên tay một chút.

Nhìn vào câu giới thiệu đơn giản, Tà Lập nhưng đã bị hấp dẫn rồi.

Mặc dù nhân vật nữ số 2, nhưng đội hình sản xuất phim tuyệt đối là cực phẩm, diễn viên chính là Chu Vũ cùng Phong Hạo, đạo diễn là đạo diễn có tên tuổi trong nước - Trương Sơn, 15 vạn, còn có rất nhiều minh tinh đang hot của Kinh Khái là cameo..... Nghĩ thôi cũng thấy động tâm a!

15 phút sau, Tà Lập có chút lo lắng, hắn vẫn không quên công ty Kinh Khái còn có một người tên Thiệu Thi Nhã.

Thiệu Thi Nhã này debut là vai nữ số hai phim thần tượng, mặc dù phim còn chưa phát, nhưng bởi vì ở bộ phim thần tượng kia diễn là vai hoa khôi của trường, thả ra vài tấm ảnh hậu trường rồi Kinh Khái ở sau lưng dàn dựng, lấy gương mặt thanh thuần, nhanh chóng trở thành "hoa hậu giảng đường quốc dân" trong miệng đám cư dân mạng, cũng coi như là trong đám người mới có danh tiếng.

Thiệu Thi Nhã bản thân tư chất không tệ, lại là nghệ sĩ của Kinh Khải, mà người đại diện của cô ta, lại chính là người đại diện của Chu Vũ và Phong Hạo, cũng chính là đàn em của nam nữ chính, quan hệ như vậy, không phải so với Tô An Ninh càng có thể có cơ hội lấy cái vai diễn này sao?

Nghĩ đến, Tà Lập hưng không tự giác giảm đi rất nhiều, sau đó ánh mắt dừng lại ở một bên khác, thư mời quảng cáo.

Là quảng cáo của công ty bất động sản đứng đầu cả nước? Bất động sản, khi nào thì cần người phát ngôn vậy? Hơn nữa, muốn tìm người phát ngôn cũng phải tìm một nghệ sĩ danh khí cao ngất, vì sao lại tìm Tô An Ninh? Không lẽ chỉ là đến góp số lượng?

Tâm tình hưng phấn của Tà Lập lúc đến đã biến mất gần như không còn, hần thấy, hai xuất thông báo này, khả năng Tô An Ninh có thể được nhận quá thấp!

"Hai phần thông báo này tôi sẽ đều đưa cho An Ninh xem." Dù cho không cầm được tới tay, coi như có chút kiến thức cũng không tồi, Tà Lập lập tức đem văn kiện cầm.

Cận Sâm cũng nhìn ra Tà Lập không quá hăng hái, đợi Tà Lập rời đi sau, trên mặt lộ ra nụ cười ý vị thâm trường (ý tứ sâu xa).

Quảng cáo bất động sản hần không quá xác định, nhưng kịch bản kia, kết quả nhất định sẽ là Tô An Ninh.

Nghĩ đến nguyên bản người được tuyển của kịch bản đó, Cận Sâm ngược lại cảm thấy, lần này Kinh Khải nhưng sẽ có trò hay nhìn rồi.

Kinh Khải.

Vừa nghe được cấp trên hạ quyết định xuống rằng để nhân vật nữ thứ hai sẽ hướng các công ty khác tiến hành tuyển chọn, Trịnh Liên cảm giác muốn điên rồi, không phải điều động nội dự định sẽ là Thiệu Thi Nhã sao? Vì sao đột nhiên lại thay đổi?

Trịnh Liên nghĩ mãi không được, vẫn là đi tìm Tiêu Bách.

"Tiêu tổng, vì sao lại đột nhiên đổi người? Không phải đã nói rằng sẽ là Thi Nhã sao?" Nói xong về mặt Trịnh Liên cũng có chút lo lắng.

Tiêu Bách đang làm việc ngẩng đầu nhìn thoáng qua Trịnh Liên một chút: "Nhân vật này đã bị tăng cao dự định cho người khác, chỉ có thể nói, những người kia có chỗ dựa tốt hơn."

"Là ai? Diễn so với Thi Nhã tốt hơn sao?" Trịnh Liên truy vấn.

"Kỹ thuật diễn được hơn hay không tôi không biết, tôi chỉ cần biết, nhân vật này không phải Thi Nhã, trong tay công ty còn mấy bộ kịch bản phim truyền hình khác, còn có những studio khác, cô có thể thay cô ta lựa chọn lại." Tiêu Bách dứt khoát gọn gàng nói, Boss đã trực tiếp hạ lệnh, hần vẫn chỉ là một người quản lý công ty thôi, vẫn là nghe lệnh đi.

"..." Nghe đến đây Trịnh Liên đã hiểu, vô vọng để vẫn hỏi nhân vật này, thờ nhẹ ra một hơi, nói: "Vậy trong phim còn có một nữ số ba, nhân vật này có thể để Thi Nhã diễn sao?"

Trịnh Liên hi vọng phim điện ảnh đầu tiên của Thiệu Thi Nhã là phim bom tấn.

Trịnh Bách nghe vậy, liếc nhìn Trịnh Liên một cái: "Cô biết, vai diễn của công ty, đều dựa vào năng lực của chính mình."

"Được, tôi hiểu được" Trịnh Liên gật gật đầu, sau đó quay người ra khỏi văn phòng của Tiêu Bách.

Trịnh Liên từ văn phòng Tiêu Bách trở về phòng làm việc của mình, trong văn phòng, Thiệu Thi Nhã đang nóng nảy chờ đợi.

Vừa nhìn thấy Trịnh Liên trở về, nhìn không được đứng dậy hỏi: "Chị Trịnh, như thế nào?"

"Vai diễn ấy bị người khác đoạt mất rồi." Trịnh Liên mặt không thay đổi, nói.

Nghe như vậy, sắc mặt Thiệu Thi Nhã lập tức khó coi: "Là ai?"

"Tiêu tổng không nói, nhưng lại biết là do phía trên quyết định." Trịnh Liên xoa xoa huyệt thái dương của mình, có chút đau đầu, lại nhìn sắc mặt của Thiệu Thi Nhã, tiếp tục nói: "Em cũng không cần suy nghĩ nhiều, chị sẽ nghĩ biện pháp giúp em lấy được nhân vật nữ số 3, những chuyện này trong giới thường gặp, em nên quen dần."

"Em hiểu." Thiệu Thi Nhã cắn cắn môi mới có thể kiềm chế bức bối trong lòng.

Nữ phụ 3 có thể so với nữ phụ 2 sao?

Nhưng dù không cam lòng đến đâu, cô cũng không có chỗ dựa!

Trong lòng không cam lòng lại lần nữa hiện lên, cô không thể để cho mình giống như mẹ sống qua ngày, cô nhất định sẽ không buông tay.

Nhìn ánh mắt Thiệu Thi Nhã, đôi mắt Trịnh Liên lóe sáng, chỉ cần Thiệu Thi Nhã không cam lòng, như vậy thì tốt rồi, chỉ cần có sự không cam lòng, mới

có thể làm cô nỗ lực trèo lên, trong vòng luẩn quẩn này, không có kinh nghiệm, không thể đứng lên đỉnh được.

Thiệu Thi Nhã không có được vận khí giống đàn anh đàn chị của cô, như vậy, cô liền xây cho cô ấy một con đường khác.

*

Tả Lập cảm hai phần hợp đồng đi tới đoàn làm phim.

Lúc đến đoàn làm phim, Tần Vũ đang cùng Tô An Ninh, còn có Đồng Lâm đang đứng ở giữa sân quay phim, Tả Lập đứng ở một bên chăm chú nhìn.

Lúc này, bên tai Tả Lập truyền tới vài tiếng nghị luận.

"Vừa rồi nhìn thấy anh Tần Vũ cùng An Ninh nói chuyện phiếm với nhau, quan hệ nhưng đột nhiên tăng a!"

"An Ninh chắc chắn là trọng điểm bồi dưỡng của công ty, vậy thì thế nào chứ, anh Tần Vũ sẽ không tiếp xúc với cô ấy! Phải biết là điều kiện công ty của chúng ta đối với người mới cũng không tệ a."

"Đúng vậy a, bằng không chúng ta cũng sẽ không tới quay bộ phim này."

"Có điều An Ninh đúng là để cho người ta hâm mộ, vận khí thật là quá tốt, nếu không phải xem bình thường cô ấy đối với chúng ta cũng không tệ, thật sự se ghen ghét a."

"Ha ha, kì thật trước kia tôi còn nghĩ rằng cô ấy có hậu trường, có điều nhìn qua weibo của cô ấy, còn có cô ấy giúp chúng ta đoán mạng xong, tôi đã không suy nghĩ như vậy nữa, cô ấy có bản lĩnh đó, đâu có bản lĩnh đâu! Chớ nói tiếp, kĩ năng diễn của cô ấy tốt như vậy, đã đầy đủ chứng minh."

"Đúng vậy a, hiện tại quan hệ chuyển tốt cũng là khả năng anh Tần Vũ là sợ trước đây đối với An Ninh mang đến ảnh hưởng, dù sao An Ninh cũng là ân nhân cứu mạng của anh ấy, cũng không quá có khả năng là quan hệ xã giao."

"Có lẽ đi."

Nói đến phần sau, tiếng nghị luận càng ngày càng nhỏ, Tả Lập nghĩ, nếu không phải hần đứng ở chỗ có che chở, chỉ sợ cũng sẽ không nghe được những nghị luận này đó.

Nhìn Tô An Ninh ở trong sân cùng với Tần Vũ Đồng Lâm phối hợp ăn ý, trong lòng yên lặng gật gật đầu. Chính bởi vì Tô An Ninh cô có thực lực, mới có thể nhanh chóng loại trừ hoài nghi của người mới trong công ty, bằng không, cái danh đi cửa sau trên người cô, sẽ không tẩy sạch dễ dàng như vậy.

An Ninh vận khí quả thực rất tốt!

Nhớ tới hai bản thông báo trong túi sách, tay Tả Lập không khỏi nhéo nhéo, mặc dù biết hi vọng là rất nhỏ, nhưng mà hi vọng vận khí của An Ninh có thể mang đến cho cô chút may mắn.

Một lát sau, Tô An Ninh kết thúc quay sau, trở về vị trí, liền nhìn thấy Tả Lập, liền hô một tiếng: "Anh Tả."

"Đã có kịch bản và thông báo từ công ty." Tả Lập gật gật đầu, trong lúc nói chuyện, đem hai phần đồ giao vào tay Tô An Ninh.

Tô An Ninh không nói gì, nhận lấy nhìn một chút, bên trong chính xác là phim mà Thiệu Tử Hằng nói, còn về cái quảng cáo kia, Tô An Ninh cũng không xác định.

Lúc này, Tả Lập tới gần Tô An Ninh, thấp giọng nói nhỏ bên tai cô: "An Ninh, em có muốn thử đoán một chút, hai phần hợp đồng này, có thể cảm tới tay hay không?"

Nghr nói như vậy, Tô An Ninh cười như không cười nhìn thoáng qua Tả Lập, anh Tả này, thật đúng là hiểu được lợi dụng đồ tốt a.

"Vậy anh Tả giúp em lấy chữ, em thử thử một chút." Tô An Ninh gật gật đầu.

"Vậy thì 'Được' đi." Tả Lập đứng dậy, mong chờ nhìn Tô An Ninh.

Nghĩ đến chữ này, nửa ngày, ngay cả Tô An Ninh đều có được cái kết quả rất ngoài ý muốn: "Hai bản thông báo này, đều là của em"

Nghe nói như vậy, Tả Lập cười ha ha thành tiếng.

Sau đó thấy Tô An Ninh nhìn sang, ho nhẹ một tiếng bình tĩnh lại: "Còn không có phỏng vấn đâu, khiêm tốn khiêm tốn!"

Có điều, trong lòng đã thầm nói: Hai phần hợp đồng này làm sao có thể trở thành của Tô An Ninh chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Thân thủ cô phi phàm

Edit: Cà ri

Sau khi cùng Tô An Ninh thương lượng tốt thời gian phỏng vấn và địa điểm xong, Tả Lập nhớ tới chuyện Tô An Ninh đã từng nhờ hắn giúp đỡ liền nói: "An Ninh, quên nói với em, chuyện em nhờ anh tìm trường học giúp An Tân đã không sai biệt lắm, bây giờ chỉ cần An Tân tới trường học thí nghiệm, thời gian thì... hình như cùng một ngày phỏng vấn của em..."

Nói xong, Tả lập lại có chút khó sử nói tiếp.

"Anh Tả, anh giúp em đưa An Tân đến trường học đi, còn chính em tự mình đi là được rồi." Tô An Ninh nghe nói xong lập tức nói, Tô An Tân lần này nhập học mới là chuyện quan trọng nhất.

"Cô tự đi đâu?" Tần Vũ đi tới, nghe được lời Tô An Ninh nói thì lẩm miệng hỏi một câu.

"Kính Khải có một bộ phim điện ảnh mời tôi đi phỏng vấn." Tô An Ninh không có giấu diếm, trực tiếp nói với Tần Vũ.

"Tới Kính Khải phỏng vấn? Làm sao có thể..." Nói được một nửa, Tần Vũ đột nhiên nhớ tới chuyện Tô An Ninh giúp Thiệu gia, cái này có lẽ là Thiệu gia báo đáp đi.

Nhưng mà, tại sao Thiệu gia báo đáp lại là điện ảnh chứ?

Tần Vũ nhìn không được nghiêm túc mà đánh giá Tô An Ninh một phen, từ trước tới giờ, Tô An Ninh đều toàn tâm toàn ý muốn nổi tiếng, không phải đây chính là điều kiện mà Tô An Ninh muốn Thiệu gia đưa cho cô đi?

Đúng là phí phạm của trời!

Giờ trong đầu Tần Vũ chỉ còn lại một ý nghĩ này.

Nhưng mà, rất nhanh, Tần Vũ đã bình thường trở lại, có lẽ, Tô An Ninh muốn cũng chỉ là danh khí mà thôi.

Trong lòng Tần Vũ loáng thoáng có suy đoán, danh khí chắc là đối với Tô An Ninh có liên hệ cần thiết, nếu không lấy bản sự của Tô An Ninh thì cần gì phải vào giới giải trí lẩn lộn chứ.

"Vậy thì chúc An Ninh cô thuận lợi." Sau khi Tần Vũ hoàn hồn, lập tức sửa lại lời nói.

Tô An Ninh nhẹ nhàng ừ một tiếng, đối diện với ánh mắt hiểu rõ của Tần Vũ, cũng không nói thêm gì nữa.

Mà Tả Lập đứng bên cạnh nhìn bộ dáng bình tĩnh hòa nhã của hai người, nhớ tới nội dung hai nữ diễn viên vừa bàn tán, trong lòng hơi thay Tô An Ninh cảm thấy vui vẻ, quan hệ với Tần Vũ tốt hơn chút, được Tần Vũ chỉ điểm và giúp đỡ một chút, đối với Tô An Ninh mà nói chỉ có lợi.

Mấy ngày tiếp theo Tô An Ninh đều không có bắt đầu nhẹ nhàng quay chụp 《 Tam Giới 》, mỗi ngày đều ở đoàn phim - nhà - Cung Thiếu Niên - Phố Đoán mệnh - Công ty một đường hoạt động, vốn Tả lập cho rằng hành trình này Tô An Ninh sẽ ăn không tiêu, lại không nghĩ tới hẳn một mẻ, còn Tô An Ninh thì vẫn là một bộ dáng tinh thần tràn đầy, cuối cùng, Tả Lập chỉ có thể tự mình buồn ngủ một phen, thể lực của hắn còn không sánh bằng một cô gái.

Thời gian bay nhanh trôi qua, rất nhanh đã tới ngày 20 tháng 8, ngày này chính là ngày mà công ty Kính Khải tổ chức thử vai bộ phim điện ảnh 《 Cảnh Giới 》.

Vốn đầu tư bộ phim này rất lớn, lại có minh tinh hạng nhất gia nhập diễn vai chính cho nên bộ điện ảnh này vừa ra tới đã nhanh chóng được các minh tinh trong giới chú ý, vốn mọi người cho rằng nhân vật trong bộ điện ảnh này sẽ tiêu hóa nội bộ, nhưng lại không nghĩ tới cuối cùng đột nhiên lại hướng bên ngoài mời thử vai, ngày hôm nay nghệ sĩ nhận được lời mời đều dùng hết sức chuẩn bị và bày ra trạng thái tốt nhất của mình.

Tô An Ninh cũng làm một thành viên trong đó yên tĩnh ngồi trong góc, thường xuyên nhận đến ánh mắt đánh giá của người khác.

Nhưng mà những ánh mắt này thật không có bao nhiêu ác ý, bởi vì bọn họ đều biết Kính Khải và Phong Thần luôn không hợp nhau, tuy rằng không biết vì sao Tô An Ninh lại tới, nhưng đối phương nhất định sẽ không trúng tuyển, bọn họ cũng không cần tốn thời gian đặt vào trên cái này.

Rất nhanh, đã đến giờ, bên trong vẫn là từng người từng người bước vào.

Tô An Ninh ở bên ngoài chờ, trong đầu chỉ nghĩ tới miêu tả của nữ 2 trong kịch bản này, nữ 2 là cảnh sát, hơn nữa bản tính chính trực nữ cảnh, nhưng trong tính cách lại mang theo chút mềm mại...

Rất nhanh, sau khi đã đến giờ, bên trong mời từng người từng người bước vào.

"Cô là Tô An Ninh đi?" Một giọng nói dễ nghe vang lên bên tai Tô An Ninh, cô nhìn lại, lại thấy được một gương mặt quen thuộc.

Thiệu Thi Nhã! Người mà Cận Sầm muốn cô nhớ kỹ hơn nữa còn phải vượt qua!

Cùng cố lại tâm tình, cô vẫn nhẹ nhàng trả lời một câu: "Ừ."

"Tôi là Thiệu Thi Nhã, hôm nay cũng tới thử vai." Thiệu Thi Nhã vươn tay ra với Tô An Ninh,

Nhìn cái tay nhỏ nhắn trước mặt, Tô An Ninh nhàn nhạt nói một câu: "Xin chào." Hoàn toàn không có ý muốn cùng Thiệu Thi Nhã bắt tay.

Thấy hành động của Tô An Ninh, đôi mắt Thiệu Thi Nhã không nhịn được tối sầm lại, sau đó đề thấp giọng nói bên tai Tô An Ninh: "Thực ra, lần này tôi tới thử vai cũng chỉ là đi lướt qua mà thôi, nhân vật này đã được dự định trước rồi!"

Nghe được lời Thiệu Thi Nhã nói, đầu tiên trong đáy mắt Tô An Ninh là ngoài ý muốn, sau đó chỉ nhàn nhạt nói một tiếng: "Là sao?" Cô có thể nói cho cô ta, người được dự định trước nhân vật lần này đang ở trước mặt cô ta được không?

Thấy phản ứng của Tô An Ninh, Thiệu Thi Nhã cũng có chút phản ứng không kịp, Tô An Ninh thế nào mà một chút cũng không thêm đề ý đây? Chẳng lẽ cô ta nghĩ rằng mình cũng là người qua đường cho nên không thêm đề ý, giống như là vậy, người của Phong Thần đến thật sự đứng chỉ là đi lướt qua mà thôi, khó trách Tô An Ninh có chút thờ ơ.

"Cũng không có gì, dù sao ở giới giải trí, loại chuyện này cũng phải làm quen thôi, không phải lần trước rõ ràng không có chuyện gì, cũng bị người ta bôi đen, nếu không phải sau này xử lý ổn thỏa, thì sẽ rất phiền toái." Thiệu Thi Nhã nghĩ ngợi, lại tiếp tục nói.

Nghe Thiệu Thi Nhã nhắc tới chuyện lần trước, đôi mắt Tô An Ninh lóe lóe.

Ngay sau đó, Thiệu Thi Nhã lại tiếp tục nói: "Tuy rằng hai chúng ta ở hai công ty đối đầu, nhưng tôi cảm thấy kỹ thuật diễn của cô rất tốt, có đề ý nếu cùng tôi kết bạn không?"

Đối diện với Tô An Ninh trước mặt, người đã từng cướp đi nhân vật của cô ta, lại đem cô ta liên lụy vào rùm beng, Thiệu Thi Nhã cảm thấy rất phức tạp, tuy rằng cô ta có thể cảm thấy Tô An Ninh là một kình địch, lại có chút đụng chạm tới cô ta, nhưng trên thực tế, lợi ích của hai người cũng không xung đột rõ ràng, cô ta là muốn cùng với Tô An Ninh kết hợp.

Ở giới giải trí có một số người hợp thành một nhóm hoặc khuê mật, có được sự chú ý cũng so với đơn độc một người thì hơn rất nhiều.

Nếu không phải cô ta nghĩ rằng Tô An Ninh rất mạnh, muốn vì chính mình tăng thêm một ít trợ lực, cô ta cũng không làm ra lựa chọn như vậy.

Nhưng thái độ lãnh đạm của Tô An Ninh lúc này là như thế nào? Nhất thời, nụ cười trên mặt Thiệu Thi Nhã có chút cứng ngắc.

Lúc này, cửa phòng thử vai mở ra, nhân viên công tác hô tên của Tô An Ninh.

Tô An Ninh nhàn nhạt nhìn Thiệu Thi Nhã nói một câu cô phải đi vào rồi đứng dậy đi về phía cửa phòng.

Nhìn bóng lưng của Tô An Ninh, trong lòng Thiệu Thi Nhã buồn bực, xem như cô đã nhìn ra, Tô An Ninh không muốn!

Cô ta cũng không nghĩ tới, thật vất vả muốn cùng một người mạnh liên thủ, thế mà sao người ta lại không đồng ý?

Có lẽ lúc này Thiệu Thi Nhã còn không biết, cái người mà cô ta luôn tâm tâm niệm niệm "đi cửa sau" đó chính là Tô An Ninh, chờ sau khi có kết quả, cô ta còn có thể muốn cùng người mạnh như Tô An Ninh liên thủ sao?

Trong phòng thử vai.

Tô An Ninh vừa vào cửa, mấy ánh mắt liền xoát một cái dừng trên người Tô An Ninh, trong đó có một ánh mắt đặc biệt nóng lòng.

Tô An Ninh không dấu vết liếc mắt nhìn người kia một cái, sau đó đối với mấy người ban giám khảo trước mắt nói: "Chào các vị giám khảo, tôi là Tô An Ninh."

Nghe được lời Tô An Ninh nói, một người giám khảo ngồi ở giữa dẫn đầu lên tiếng hỏi, "Cô muốn đóng thử màn nào?"

Ngoài người được dự tính trước ra, bọn họ còn có mấy vai diễn nhỏ, coi như để cho những người hôm nay tới thử vai lựa chọn đi!

"Tôi muốn đóng màn bắt trộm kia." Tô An Ninh nói thẳng.

Màn bắt trộm? Lời Tô An Ninh làm mấy vị ban giám khảo ở đây đều nhìn qua, một màn này còn chưa có người nào chọn đóng thử, bởi vì, một màn diễn này không chỉ cần kỹ thuật diễn mà còn cần cả thân thủ, nếu làm không tốt, rất dễ dàng biến thành chẳng ra gì cả, tuy rằng diễn tốt có thể lọt vào mắt đạo diễn, nhưng một khi không tốt thì một chút cơ hội đều không có.

"Bắt đầu đi!" Vẫn là người giám khảo mở miệng đầu tiên nói thẳng.

Tô An Ninh gạt đầu, áp ử một hồi, đem cảm xúc của mình chậm rãi dung nhập vào lối suy nghĩ của nữ cảnh sát trong đầu.

Sau khi chuẩn bị tốt đầu vào đó, thân thể Tô An Ninh bắt đầu động.

"Đừng chạy!" Một tiếng rống, lập tức chạy về phía trước, làm như đang túm lấy quần áo một người.

Một hai ba bốn!

Chỉ bốn động tác đơn giản, người kia đã bị Tô An Ninh ấn xuống đất.

Lúc này, tầm mắt Tô An Ninh chuyển về một bên, trong ánh mắt hiện lên một chút thương hại, theo thời gian trôi qua, lại để lộ một chút giãy dụa, cuối cùng dường như là nghĩ tới cái gì, bắt đầu trở nên kiên định.

Người nhà của người này tuy đáng thương, nhưng phạm sai lầm chính là phạm sai lầm, hẳn nên cần phải chịu pháp luật trừng phạt.

Không lại tiếp tục nhìn nữa, Tô An Ninh từ bên hông lấy ra "Còng tay", trực tiếp còng vào tay người nọ, khi đứng dậy cũng đem người từ trên mặt đất túm lên, kiên định nói một câu, "Đi, cùng tôi đến cục cảnh sát."

Làm xong tất cả, Tô An Ninh nhìn về phía ban giám khảo nói: "Tôi diễn xong rồi."

"Ừ, tốt, cô đi ra ngoài trước đi! Ở bên ngoài đợi một lát, chờ tất cả mọi người thử vai xong sẽ tuyên bố kết quả." Vẫn là người giám khảo nói chuyện lúc trước kia lên tiếng nói, trong ánh mắt hơi có chút dao động, nãy động tác vừa rồi kia, quả thật là tuyệt vời!

Tô An Ninh gạt đầu sau đó đi ra ngoài.

"Trương đạo, ông cảm thấy Tô An Ninh này thế nào?" Một vị giám khảo hỏi người giám khảo ngồi ở giữa, người giám khảo ngồi ở giữa này đúng là đạo diễn của bộ phim điện ảnh này, Trương Sơn.

"Tôi cảm thấy không sai, có thể suy xét làm người được chọn lần này." Trương Sơn gạt đầu, vừa nãy Tô An Ninh bắt kẻ là động tác, thần sắc, hay ánh mắt... Đều thật sự phù hợp với giả thiết của nhân vật này, càng làm ông kinh ngạc hơn chính là một tay bắt người của Tô An Ninh, nữ tình binh thường không có thân thủ này, trong bộ phim điện ảnh này có không ít động tác, Tô An Ninh làm nữ hai, động tác trong bộ phim cũng rất nhiều.

Có điều, ông cũng biết Tô An Ninh này là nghệ nhân của Phong Thần, nên nhìn về phía một người ban giám khảo khác, "Tiêu tổng, cậu cảm thấy thế nào?"

Nghe nói như thế, Tiêu Bách hôm nay cố ý đến làm ban giám phòng vấn gạt đầu nói, "Trước có thể xếp vào danh sách nghệ nhân được lựa chọn, đến lúc đó lại dựa vào biểu hiện của bọn họ rồi tiến hành lựa chọn đi!"

Trương Sơn nghe nói như thế gạt đầu, đem hồ sơ của Tô An Ninh để vào trong hồ sơ sơ bộ trúng cử một bên.

Tiêu Bách thấy Trương Sơn cố ý đem hồ sơ của Tô An Ninh để xuống vị trí cuối cùng, đôi mắt không khỏi lóe lóe, vốn hẳn còn muốn cố ý vì Tô An Ninh đặc biệt bố trí nhiều hơn một vòng lựa chọn, nhưng mà không nghĩ tới biểu hiện của Tô An Ninh lại tốt như vậy, vậy mà lại hấp dẫn đạo diễn của bộ điện ảnh này.

Tô An Ninh này, quả nhiên là một hạt giống tốt, lại được phía trên dân dò nâng một tay, tiền đồ vô lượng, nhưng mà vì sao cô lại không phải là người Kinh Khái chứ? Trái cây mình tí mĩ chăm chút lại lớn lên trên cây nhà người khác, lại cảm giác này quả thật là không tốt.

Tiêu Bách ở trong lòng lắc đầu, trong lòng tiếc nuối.

"Xin chào các vị giám khảo, tôi là Thiệu Thi Nhã!"

Thanh âm vang lên bên tai Tiêu Bách, Tiêu Bách ngẩng đầu, thấy được Thiệu Thi Nhã người mới vừa xuất đạo không lâu của công ty nhà mình, lực chú ý chậm rãi bị kéo trở về, sắc mặt hơi dần ra, đây là trái cây nhà mình!

"Cô muốn chọn màn nào?" Cũng vẫn là Trương Sơn bắt đầu hỏi Thiệu Thi Nhã.

Thiệu Thi Nhã đối với Trương Sơn tươi cười nói, "Trương đạo, tôi chọn màn bắt trộm."

Bắt trộm?

Về mặt ban giám khảo ở đây hơi động, mới rồi là Tô An Ninh, bây giờ lại là Thiệu Thi Nhã đều chọn một màn này, có Tô An Ninh châu ngọc ở phía trước, vậy lần này Thiệu Thi Nhã sẽ càng sâu hơn một bậc hãy sẽ kém hơn một bậc đây?

"Cô bắt đầu đi!" Trương Sơn gạt đầu nói.

Thiệu Thi Nhã gạt đầu, tạm dừng một lát bắt đầu biểu diễn.

"Đừng chạy!" Thiệu Thi Nhã nhìn đằng trước, nhanh chóng chạy đuổi theo.

Không lâu, vài động tác, giống như đã đem người bắt được rồi.

Lúc này, làm như nghe được cái gì, nhìn mắt nhìn sang chỗ khác, ánh mắt mặc dù có đồng tình, nhưng vẫn kiên định nói: "Đi, cùng tôi đi cạy cánh sắt!"

Biểu diễn đến chỗ này, Thiệu Thi Nhã đứng thẳng người, đối với mấy vị giám khảo nói: "Tôi đã diễn xong rồi!"

Trương Sơn nhìn biểu hiện của Thiệu Thi Nhã, trên mặt rất là bình tĩnh, cảm xúc của mấy vị giám khảo bên cạnh cũng không có thay đổi lớn.

Nhìn thấy vậy, Thiệu Thi Nhã không khỏi rủ mí mắt, cô ta biểu diễn một màn này không tốt sao? Cô ta vì một màn này mà chuyên môn đi học một ít võ thuật, muốn ở trong mắt Trương Sơn lưu lại ấn tượng khắc sâu, cho dù lúc này đây không thể biểu diễn nữ 2, nhưng chỉ cần có thể ở trong lòng Trương Sơn để lại ấn tượng khắc sâu, sau này Trương Sơn có kịch bản mới cũng sẽ suy xét tới cô ta.

"Tốt lắm, cô đi ra ngoài trước đi! Đợi sau khi từ vai kết thúc sẽ trực tiếp tuyên bố kết quả." Cùng một đáp án từ trong miệng Trương Sơn mà ra.

Thiệu Thi Nhã nói một tiếng cảm ơn sau đó rời khỏi phòng.

Sau khi Thiệu Thi Nhã ra ngoài, Tiêu Bách nhìn về phía Trương Sơn: "Thế nào?" Hắn cảm thấy kỹ thuật diễn của Thiệu Thi Nhã cũng sai, nhưng cảm giác chính thể mà nói, so với Tô An Ninh mà nói vẫn kém một chút, đặc biệt nhất chính là mặt động tác, còn về mặt tình cảm thì không phân cao thấp.

Nhưng theo góc độ công chính mà nói, nhân vật này là của Tô An Ninh.

Trương Sơn nghe được lời chủ động hỏi của Tiêu Bách, cũng trực tiếp mở miệng nói, "Tô An Ninh tốt hơn một chút."

Trương Sơn nói như vậy, hoàn toàn là vì ông quá vừa lòng với Tô An Ninh.

Thân là một người đạo diễn, ông đương nhiên hi vọng nhân vật của mình có thể tốt nhất, có Tô An Ninh tồn tại, tuy rằng cảm thấy Thiệu Thi Nhã cũng rất không sai, nhưng ông vẫn là muốn chọn Tô An Ninh.

Tiêu Bách vừa nghe, tuy rằng chính là hợp ý hắn, nhưng thấy Trương Sơn lựa chọn Tô An Ninh thì trong lòng vẫn có một loại không thoải mái a! Đây có khác gì đang nói người mới của Kinh Khái bọn họ so với người mới của Phong Thần a?

"Trương đạo, tôi cảm thấy Thiệu Thi Nhã này cũng không sai, nước phù sa không chảy ruộng ngoài, lựa chọn người trong nhà cũng rất tốt, dù sao Kinh Khái chúng ta với Phong Thần cũng có ân oán." Lúc này, một vị giám khảo thần sắc khó lường nhìn Tiêu Bách, tự cho rằng Tiêu Bách là muốn tuyên chọn Thiệu Thi Nhã, nhưng không muốn quét mặt mũi của Trương Sơn cho nên không muốn mở miệng, vì thế liền có ý tốt mở miệng nói.

"Chỉ là nhân vật nữ 2." Trương Sơn nghĩ ngợi, nhưng vẫn không muốn lui nhường.

Lúc này, Tiêu Bách đã hoàn hồn, nghe được lời Trương Sơn nói, lập tức nói: "Phim là do Trương đạo ông quay chụp, tôi tôn trọng ý kiến của ông, vậy tuyên chọn Tô An Ninh đi!"

Lời Tiêu Bách vừa nói làm Trương Sơn thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn hai người giám khảo khác thì lại kinh ngạc nhìn chằm chằm Tiêu Bách một hồi, bình thường người cùng Phong Thần đấu tranh lợi hại nhất không phải là Tiêu Bách sao? Thế mà hắn lại đồng ý để cho Tô An Ninh chiếm lấy nhân vật này sao?

Chẳng lẽ là kỹ thuật diễn của Tô An Ninh thật sự quá tốt, cũng đã động vị Tiêu tông này sao?

Tạm thời cũng chỉ có thể nghĩ như vậy thôi.

Lúc này, bên ngoài phòng thử vai.

Sau khi Thiệu Thi Nhã ra khỏi phòng, trong lòng có cảm giác cực kỳ kỳ quái.

Chuyện này từ khi bắt đầu đã vượt quá dự đoán của cô ta, một màn liên quan tới bất trộm kia, hẳn là không có mấy người thử vai sẽ chọn thử, cho dù là người kia có nui dựa, nếu cũng phải đến thử vai, kỹ thuật diễn nhất định sẽ không tốt như cô ta, nhưng vì sao Trương Sơn đối với kỹ thuật diễn của cô ta một chút cũng không dao động chứ?

Thiệu Thi Nhã nhẹ nhàng thở ra một hơi rồi lại ngồi lại vào vị trí ban đầu.

Liếc mắt nhìn về phía Tô An Ninh bên cạnh mình, Thiệu Thi Nhã lơ đãng thử hỏi: "An Ninh, cô đóng thử màn nào?"

Tô An Ninh nhìn thoáng qua Thiệu Thi Nhã, thần nhiên nói: "Bất trộm!"

"Cô... làm sao cô lại có thể chọn một màn này?" Trong lòng Thiệu Thi Nhã không nhịn được nhảy dựng, Tô An Ninh là người vào trước rồi đóng trước cô ta, nếu Tô An Ninh đóng so với cô ta còn tốt hơn, vậy thì phản ứng của nhóm người Trương Sơn thì có thể hiểu rồi!

"Thân thủ của tôi không tồi, một màn này đối với tôi rất ưu thế, cô cũng chọn màn này sao?" Tô An Ninh nhìn thoáng qua Thiệu Thi Nhã, một màn này

thực sự là có thể biểu hiện tốt chính mình, lúc trước Thiệu Thi Nhã nói mình cũng chỉ đi ngang qua sân khấu, sao lại còn chọn một màn này chứ?

Sâu trong đôi mắt hiện lên một tia suy nghĩ, tâm tư Thiệu Thi Nhã này rất nặng, cũng khó trách Cận Sầm lại đem cô ta trở thành đối thủ của cô ở giới giải trí.

Có điều, tâm tư như vậy ở trước mắt cô, cũng không đáng giá nhắc tới.

"Đúng, tôi cũng chọn một màn này." Thiệu Thi Nhã gật đầu, nhếch môi hỏi lại Tô An Ninh, "Chỉ là một màn này thì lại có ích gì, dù sao nhân vật này đã định rồi, tôi chỉ là muốn biểu hiện tốt một chút, để cho Trương đạo đối với tôi để lại ấn tượng sâu mà thôi, lúc cô chọn đóng màn này, không phải cũng giống vậy sao?"

"Tôi đúng thật là cũng muốn biểu hiện chính mình." Tô An Ninh gật đầu thừa nhận, cho dù đi cửa sau được nhân vật này, cô cũng muốn để người ta thấy cô có đủ thực lực để lấy được nhân vật này.

"Chúng ta là đồng bệnh tương liên." Thiệu Thi Nhã bắt đầu dĩ giận dữ nói.

Nghe vậy, Tô An Ninh nhẹ nhàng cười, là cùng bệnh, nhưng thương không phải cô!

Thiệu Thi Nhã nhìn Tô An Ninh, có chút không hiểu tại sao Tô An Ninh lại có phản ứng này.

Đúng lúc này, mấy vị ban giám khảo từ bên trong đi ra.

Tâm mắt của các diễn viên đến thử phim đều xoát một cái nhìn về phía bọn họ, trong ánh mắt của mỗi người đều mang theo một chút thấp thòm và bất an, người được chọn sẽ là ai chứ?

Ánh mắt của Trương Sơn dừng trên người Tô An Ninh, nói thẳng, "Người được chọn là nữ 2 của《Cảnh Giới》là Tô An Ninh của Phong Thần."

Nói xong, Trương Sơn đi đến trước mặt Tô An Ninh nói, "Kỹ thuật diễn rất tốt, tiếp tục nỗ lực."

Nói rồi, Trương Sơn và mấy người giám khảo mới cùng nhau rời khỏi.

Chờ bóng lưng mấy người Trương Sơn biến mất, giữa sân có không ít tâm mắt dừng trên người Tô An Ninh, bắt đầu nghị luận.

Dù sao, Tô An Ninh lấy thân phận là nghệ nhân của giải trí Phong Thần mà lại cầm đi nhân vật quan trọng của Kinh Khải, thật sự đủ làm người ta ghé mắt.

Thiệu Thi Nhã bên cạnh nhìn Tô An Ninh, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin, làm sao có thể là Tô An Ninh?

Có phải cô ta sớm đã biết rồi không?

Nhớ tới mình vừa mới ở trước mặt Tô An Ninh biểu hiện một màn gấp gáp muốn kết giao, Thiệu Thi Nhã nhất thời cảm thấy vô cùng mất mặt, ánh mắt trở nên vô cùng tức giận, nhìn đáng vẻ lạnh nhạt lúc này của Tô An Ninh, cô ta cảm thấy giờ mình ở trong mắt Tô An Ninh rất là buồn cười đi?

Tô An Ninh đương nhiên cũng cảm giác được ánh mắt bất mãn của Thiệu Thi Nhã. Cô đè thấp giọng, chậm rãi nói, "Bây giờ, cô còn muốn cùng tôi kết bạn sao?"

Những lời này của Tô An Ninh, Thiệu Thi Nhã nghe vào trong tai giống như là khiêu khích, ánh mắt khê biến, "Cô có ý gì?"

"Không có ý gì, tôi chỉ cảm thấy, tôi cướp đi nhân vật của cô, lấy lòng dạ của cô chỉ sợ khó mà tiếp nhận tôi, cho nên, về sau những lời kết bạn kiểu này, vẫn không cần dễ dàng nói ra nữa!" Nói xong, Tô An Ninh liền xoay người đi, để lại cho Thiệu Thi Nhã một bóng lưng tiêu sái.

Tô... An... Ninh!

Tô An Ninh cái tên này, lần đầu tiên Thiệu Thi Nhã chỉ cảm thấy chán ghét một người như vậy.

Từ công ty Kinh Khải đi ra, Tô An Ninh liền gọi điện thoại cho Tà Lập.

Rất nhanh, điện thoại đã chuyển được.

"An Ninh, thử vai thế nào?" Tà Lập lập tức mở miệng hỏi, khi cùng Tô An Tân thí nghiệm, trong lòng hắn luôn nghĩ tới phỏng vấn của Tô An Ninh đấy!

"Xác định là em rồi!" Tô An Ninh trả lời.

"Thế thì anh yên tâm rồi." Tà Lập kích động nói, nữ 2 nhân vật quan trọng của Kinh Khải a! Thế mà thật sự bị Tô An Ninh chiếm được!

Hoàn hồn, không nghe được động tĩnh trong điện thoại, Tà Lập nghi ngờ mở miệng, "An Ninh, sao em không hỏi đến kết quả thí nghiệm của An Tân chứ?"

"Em giúp nó tỉnh qua rồi, nó sẽ qua." Tô An Ninh lạnh nhạt tự nhiên nói, buổi sáng cô còn sử dụng năng lực ngôn linh đấy.

"Thảo nào." Tả Lập khẽ gật đầu, sao đó lại vui vẻ tiếp tục nói, "Tuy rằng em biết kết quả rồi, nhưng anh vẫn muốn nói cho em một tiếng, quá trình thí nghiệm lần này thật sự rất mạo hiểm, những môn khác của An Tân còn tốt, những tiếng Anh có chút kém, lúc bọn anh nghĩ rằng sẽ bị loại bỏ, nhưng lại có một người nước ngoài hỏi An Tân có sở trường đặc biệt gì hay không, An Tân lập tức biểu diễn một đoạn võ thuật, người nước ngoài liền trực tiếp gật đầu đồng ý, đối phương chính là Phó hiện trưởng, An Tân cũng giống em, vận khí tốt a..."

Nghe lời Tả Lập nói xong, Tô An Ninh nhìn không được nhú mày, tuy rằng cô sử dụng năng lực Ngôn linh giúp Tô An Tân thông qua thí nghiệm, nhưng mà còn không hoàn toàn biết được Ngôn linh sẽ giúp Tô An Tân thông qua thể nào.

Ngắm lại cuối cùng năng lực Ngôn linh biến mục nát thành thần kì, Tô An Ninh Ngôn linh sư này mỗi lần cũng không rõ ràng.

Có điều, từ trước đến nay cô không chú trọng quá trình, cô chỉ coi trọng kết quả.

Sau khi nói xong một tràng, có thể này Tả Lập mới chuyển sang chuyện khác, "An Ninh em ở đâu? Bây giờ anh tới đón em!"

"Không cần, anh cứ đưa An Tân về trước đi, đợi lát nữa em sẽ tự mình trở về." Tô An Ninh từ chối lời đề nghị của Tả Lập, trường học cách bọn họ gần, chỉ cách hai con đường, nhưng nếu đến Kinh Khái bên này phải vòng nhiều hơn mấy vòng, còn không bằng tự mình trở về.

"Vây cũng được, dù sao cũng không phải quá xa." Tả Lập cũng cảm thấy không có gì, cũng gật đầu đồng ý.

Sau khi cúp điện thoại, Tô An Ninh cất điện thoại, liền chuẩn bị trước đi sang đường rồi đón taxi về nhà.

Đứng ở ngã tư, chờ đèn chuyển thành xanh, Tô An Ninh cất bước đi về phía trước, bởi vì vào buổi trưa, nên có ít người đi lại trên đường.

Ngay khi đoàn người đi được nửa đường thì bất ngờ có một tiếng "nguy hiểm" truyền đến, Tô An Ninh nhìn thấy một chiếc ô tô đâm về phía họ.

Những người đi bộ đột nhiên tản ra, sợ rằng mình sẽ trở thành vong hồn dưới chiếc xe.

Tô An Ninh cũng nhanh chóng tránh ra mấy bước.

"Mau tránh ra, mau tránh ra..." Nghe thấy âm thanh, Tô An Ninh quay đầu, chỉ thấy nửa đường còn có một đứa bé choai choai ngơ ngác ngồi trên mặt đất không thể nhúc nhích.

Chiếc xe cách đứa bé càng ngày càng gần.

Tô An Ninh nhìn, ngay sau đó, thân thể nhanh chóng động, chạy tới trước mặt đứa nhỏ này, túm lấy cổ áo đứa bé.

Lúc này, chiếc xe vừa vặn chạy tới trước mặt bọn họ, cơ thể Tô An Ninh lập tức lấy đà nhảy lên, sau đó bế đứa bé ở trên mui ô tô lộn hai vòng, rồi bình yên dừng trên mặt đất.

Chiếc xe đâm về phía trước và đâm vào vành đai xanh.

Nhìn chiếc xe ngừng lại, Tô An Ninh và đứa bé lại bình an vô sự, người chung quanh đều hít một hơi, sau đó nhiệt liệt vỗ tay, thân thủ của cô gái này cũng quá tốt rồi!

"Em không sao chứ!" Tô An Ninh hỏi đứa bé trai đang ngơ ngác trong ngực mình hỏi.

"Không có việc gì ạ, cảm ơn chị ạ." Đứa bé trai hoàn hồn, nhanh chóng cúi đầu cảm ơn Tô An Ninh.

"Ừ." Nhẹ nhàng ừ một tiếng.

"Cô ấy nhìn rất quen mắt a!" Trong đám người, đột nhiên có người nhìn chằm chằm Tô An Ninh nói.

"Tôi cũng cảm thấy nhìn quen mắt, là ai đây?"

"Hình như là Tô An Ninh a..."

"Phải không? Là Tô An Ninh Tô đại sư??"

"Là thật!"

"..."

Lần này, thật là có không ít người đi đến nhìn xem kết quả.

Mà Tô An Ninh thính lực tốt nghe thấy có người nhận ra mình, cũng không hề nói thêm cái gì, ngay sau đó, cô trực tiếp chạy về một hướng khác, một thoáng đã không thấy tăm hơi.

...

Lúc này, trong nhà Tô An Ninh.

Để Tô An Tân tự mình xem TV, Tả Lập lấy điện thoại ra bắt đầu tìm kiếm tin tức thử vai lần này.

Quả nhiên, vừa vào Weibo chính thức của Kinh Khải, bên trên đã công bố danh sách diễn viên tham diễn 《Cảnh Giới》, tên của Tô An Ninh thỉnh linh xuất hiện trên đó.

Đặc biệt là tên cô xuất hiện sau nghệ nhân của Phong Thần, nhìn khiến cho lòng người vui mừng a!

Lại nhìn bình luận bên dưới, tần suất ba chữ Tô An Ninh được nhắc tới cũng không ít hơn so với diễn viên chính Phong Hạo và Chu Vũ.

Dù sao ở trong nhiều nghệ nhân của Kinh Khải như vậy lại xuất hiện một nghệ nhân của Phong Thần, cũng đủ bắt mắt!

"Tô An Ninh này là nghệ nhân của Phong Thần thế mà lại tham diễn điện ảnh đại chế tác của Kinh Khải có nguyên nhân gì sao?"

"Tô đại sư uy vũ."

"..."

"Nghe nói Trương Sơn đạo diễn còn ở hiện trường có ý khen kỹ thuật diễn của Tô An Ninh rất tốt, xem ra Tô An Ninh dùng kỹ thuật diễn chinh phục Trương Sơn đạo diễn."

"..."

Nhìn vậy, Tả Lập cảm giác có chút không thích hợp.

Thế nào mà những người này giống như đều đang khen Tô An Ninh chứ? Còn có, nếu lúc đó Trương đạo thật sự khen Tô An Ninh, cũng chỉ có những nghệ sĩ đó và người của Kinh Khải biết, những nghệ sĩ đó sẽ nói cho người khác biết Trương Sơn khen Tô An Ninh sao? Đương nhiên sẽ không, vậy chính là do Kinh Khải tự mình làm.

Ngoài ra còn có một dấu hiệu đặc biệt cho thấy Tô An Ninh là nghệ nhân Phong Thần để làm nổi bật Tô An Ninh.

Nhìn qua thế nào cũng như đang tạo thế cho Tô An Ninh chứ?

Là ảo giác của hần sao?

Trong lòng mang theo điểm nghi hoặc này, Tả Lập vẫn thoát khỏi Weibo chính thức của Kinh Khải.

Đúng lúc này, tin tức từ một Weiboo đột nhiên nhảy ra.

Nhìn vào chủ đề, hai mắt của Tả Lập trừng lớn.

Nghệ sĩ Tô An Ninh của Phong Thần đầu đường anh dũng cứu người, thân thù phi phạm【kèm video】#

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Cảnh giới diễn xuất

Dịch: Bông

Nghệ sĩ Tô An Ninh của Phong Thần đầu đường anh dũng cứu người, thân thù phi phạm【kèm video】#

Mang theo tâm trạng khác thường, Tả Lập nhanh chóng ấn vào video.

Nhìn thấy trong video Tô An Ninh đang chạy về phía trước nhắc một đứa trẻ khoảng mấy tuổi lên, sau đó tránh chiếc xe rơi xuống đất, cuối cùng bị mọi người xung quanh nhận ra thì cấp tốc chạy như điên....

Xem xong, cả người Tả Lập nhìn chăm chú vào hình dáng quen thuộc đang đứng ngo ra trong video.

Thân thủ của An Ninh đã đạt đến mức này rồi?

Đây quả thật là...không phải người!

Lần đầu tiên Tả Lập cảm thấy mình là một người đại diện có chút bỏ đi.

Lúc này, cửa chính của phòng ở đột nhiên răng rắc một cái mở ra.

Tô An Tân vừa nhận ra có động tĩnh, ánh mắt lập tức rời khỏi màn hình tivi, nhìn về phía cửa, thì thấy chị mình đang đứng ở đó, trực tiếp xông tới, hưng phấn nói: "Chị ơi, em vượt qua bài kiểm tra rồi."

Nghĩ đến những lời lúc sáng chị thì thầm vào bên tai, Tô An Tân cảm thấy mình vượt qua chị nhất định sẽ rất vui.

"Không tệ." Tô An Ninh gật đầu nói, dịu dàng nhìn vào mắt Tô An Tân.

Sau đó, chuyển hướng sang một người đang ngồi trên sofa, nhìn thấy Tả Lập chăm chăm nhìn vào điện thoại, Tô An Ninh đi tới, nói: "Anh xem cái gì mà chăm chú thế?"

Vừa nghe âm thanh vang lên bên tai, Tả Lập nhanh chóng hoàn hồn, lò mò nói: "Xem sự tích anh hùng của em."

Nói rồi, đưa điện thoại trong tay đưa cho Tô An Ninh.

Tô An Ninh cầm lấy rồi xem, video bên trên đang chiếu cảnh mà cô vừa mới cứu người, phía dưới còn có rất nhiều bình luận của cộng đồng mạng.

"Tô đại sư quả nhiên là nữ tính kỳ dị! Đoán mạng? Vô công? Có cần vượt ngoài mong đợi của người khác thế không!"

"Tôi cảm thấy, Tô An Ninh nhất định là từ cổ đại xuyên không đến đây, mới có thể dễ dàng nhảy qua được, còn bé thêm một đứa trẻ mấy chục cân...."

"Kính ngạc đến phát khóc rồi! Có thể bá sư học nghệ không?"

"Các người đề ý sai điếm rồi! Chúng ta nên biểu dương nhân phẩm của Tô đại sư."

"Tôi khẳng định, Tô An Ninh, không, Tô đại sư hôm nay sẽ trở thành nữ thần của tôi."

"...."

"Chúc mừng em, danh tiếng lại tăng rồi!" Tả Lập nhìn bộ dạng Tô An Ninh đang chăm chăm vào điện thoại, nói chúc mừng, trước hết có Kinh Khai quan vì tuyên truyền, sau có video cứu người tương trợ, Tô An Ninh hôm nay vẫn là thu hoạch rất nhiều, hiện tại chỉ khác cái địa sản quảng cáo thôi, nghĩ đến những xôn xao mà Tô An Ninh mang tới lần này, Tả Lập loại bỏ hết những suy nghĩ chán chường trước đây, rồi cười tít mắt.

Chuyện của nghệ sĩ của mình càng nhiều, chỗ đứng sẽ càng nhiều!

Hiện giờ, hẳn không cần suy nghĩ, cũng có thể biết mọi cử động của Tô An Ninh gây nên xôn xao ở giới giải trí.

Sợ rằng sau này, vừa nghĩ đến thầy đoán mệnh, vô công chẳng hạn, mình tỉnh mà cộng đồng mạng nghĩ đến đầu tiên chính là Tô An Ninh.

Sự công nhận này là cực kỳ hiếm đối với một nữ diễn viên vừa gia nhập giới giải trí.

Nghĩ về con đường xán lạn của Tô An Ninh trong tương lai, lòng tin của Tả Lập càng thêm thỏa mãn.

Cùng với sự hưng phấn của Tả Lập, tâm trạng của Tô An Ninh lúc này cũng đặc biệt tốt, cô có thể cảm nhận được hiện giờ trong người đang cuộn cuộn dâng trào không ít linh lực.

Danh tiếng, đối với cô mà nói, thật là một thứ tốt!

Nhìn trong mắt Tô An Ninh ẩn hiện sự hớn hở, Tả Lập nhẹ ho một tiếng, "An Ninh, cố lên, tần tảo rồi cũng sẽ lấy được quảng cáo của phòng điện sản, đến lúc đó, công ty nhất định sẽ tổ chức cho em một sự kiện ra mắt tốt!"

Mặc dù có vẻ những người khác cho rằng danh tiếng của Tô An Ninh đã không như bình thường nữa, nhưng thực tế, cô vẫn chưa chính thức lọt vào mắt công chúng.

Bây giờ những thứ đang chờ trong tay Tô An Ninh càng lúc càng nhiều, khi đến lúc ra mắt, có thể nhanh chóng chiếm một vị trí thuận lợi trong giới giải trí.

Đối với lời nói của Tả Lập, Tô An Ninh khẽ gật đầu, cô nghĩ, không ai trên thế giới này sẵn sàng cố gắng hơn cô!

*

Nhờ lấy được vai diễn 《 Cánh giới 》 và đoạn clip cứu người kia, Tô An Ninh những ngày sau này chiếm lĩnh không ít các trang đầu tin tức, nhưng ký giả

theo dõi Tô An Ninh cũng không ít, thậm chí có báo chí liên hệ Tả Lập hy vọng có thể được phỏng vấn Tô An Ninh, nói về những suy nghĩ và cảm nhận của cô trong ngày khi cô ấy cứu người.

Tất nhiên, Tả Lập đã từ chối, chuyện này phải đợi cho đến khi buổi ra mắt chính thức!

Tuy nhiên Tả Lập cũng không hoàn toàn từ chối họ, lúc ký giả đặt câu hỏi, đặc biệt tiết lộ tin tức, công ty Phong Thần sẽ mở một buổi ra mắt cho Tô An Ninh, đến khi đó, sẽ mời các vị ký giả đến, các vị có vấn đề gì liên quan đến Tô An Ninh thì có thể phỏng vấn.

Tả Lập vừa tiết lộ như thế, những phóng viên này cũng có cơ sở rồi, hơn nữa, họ cũng từ đó hiểu ra một điểm, Tô An Ninh nhất định là do công ty Phong Thần đặc biệt đào tạo, điều đó cũng có nghĩa Tô An Ninh rất có khả năng trong tương lai sẽ trở thành một minh tinh, vào thời điểm này nếu như thiết lập mối quan hệ tốt với Tả Lập, trong tương lai, chỉ cần Tả Lập tiết lộ cho họ một chút tin tức, điều đó đủ để họ viết bài rồi.

Với ý tưởng như vậy, còn có lần trước Tô An Ninh giúp bọn họ tùy duyên bói một quẻ, các phóng viên sau đó còn vì Tô An Ninh tuyên truyền một phen, sau lần đó, Tô An Ninh càng thu hút sự chú ý của cư dân mạng.

Cho nên, có khi kết được thiện duyên, trong lúc không để ý, sẽ thành bậc thang cho bạn tiến lên.

....

"Cắt!" Đinh Giang nhìn vào sự tương tác của các diễn viên trong trường quay, khuôn mặt nghiêm túc vào lúc này cũng có chút dịu lại, phối hợp giữa ba người ngày càng ăn ý.

Nghe thấy giọng của Đinh Giang vang lên, mấy người trong trường quay dừng mọi hành động, những người đại diện, trợ lý ở xung quanh lập tức mang ô, nước và những thứ đồ khác đến cho nghệ sĩ của mình, bởi vì sau một lát nữa sẽ tiếp tục, để ngăn chặn những sai lệch rõ ràng trong các cảnh trước và sau, đôi khi để thuận tiện, nghệ sĩ cần phải đứng yên tại vị trí đó.

Lúc này Đồng Lâm và Tần Vũ không chịu nổi cởi bỏ y phục trên người xuống, cảm lấy cây quạt điện nhỏ đang thổi trong tay của trợ lý, trên đầu là kiểu tóc cổ trang, nhưng phía dưới lại là trang phục mùa hè, vào lúc này có vẻ hơi chẳng ra cái gì cả.

Nhưng lúc ánh mắt của hai người nhìn thấy Tô An Ninh, đều không khỏi sinh lòng đổ kỵ.

Không phải vì cái khác, mà là vì Tô An Ninh không sợ nóng.

Tô An Ninh lúc này mặc trên người bộ trang phục rất nặng nhưng cũng không cởi ra, trên khuôn mặt cô đến một giọt mồ hôi cũng không có, cả người đều rất sáng khoái, ngược lại Tả Lập mặc rất mát mẻ, trên tay còn cầm một chiếc ô đứng bên cạnh Tô An Ninh lại mồ hôi đầy mình, sau lưng cũng bị thấm ướt sũng.

"Anh Tả, anh đến chỗ mát nghỉ ngơi đi! Ô để em cầm cho!" Tô An Ninh nhìn thấy Tả Lập người toàn là mồ hôi, nhin không được nói, Tả Lập làm người đại diện "thật quá siêng năng" rồi.

Nghe lời của Tô An Ninh, Tả Lập lau từng giọt mồ hôi trên đầu, "Được, anh đi qua bên kia đứng trước đây!"

Nói xong, hắn đưa ô trong tay cho Tô An Ninh, sau đó chạy đi, để lại một ánh mắt ngưỡng mộ.

Lúc này, Tần Vũ từ xa nhìn Tô An Ninh, trực tiếp nói, "An Ninh, chi bằng, quay xong bộ phim này, cô thu nhận tôi làm đồ đệ đi! Tôi muốn học võ công của cô, sau khi học rồi quay phim trong thời tiết nóng như thế này cũng không sợ đổ mồ hôi nữa!"

Tần Vũ vừa nói, ánh mắt mong đợi nhìn Tô An Ninh, mấy ngày qua, mối quan hệ duy trì giữa hai người có thể nói là tăng vãng, Tần Vũ đùa giỡn với Tô An Ninh cũng không bị cô lạnh nhạt không thèm nhìn nữa, lúc này, nhìn thấy bộ dạng sáng khoái của Tô An Ninh, Tần Vũ có thể không ngưỡng mộ sao?

"Nếu hôm nay anh năm tuổi, tôi sẽ chấp nhận anh làm đồ đệ, bây giờ học, muộn rồi!" Tô An Ninh không chút lưu tình mà cự tuyệt, hiện tại cô dựa vào linh lực của cơ thể để cô lập không khí nóng xung quanh mình, loại linh lực này tiêu hao rất ít, Tô An Ninh không cảm thấy lo lắng gì, cũng có thể tùy ý mà sử dụng.

Nghe Tô An Ninh nói xong, Đồng Lâm mỉm cười quay sang Tần Vũ, "Tần Vũ, cậu quá già rồi."

Nghe vậy, Tần Vũ nhú mày nhìn Đồng Lâm nói, "Theo tôi nhớ, cô còn lớn hơn tôi một tuổi thì phải?"

"Tần Vũ, cậu lẽ nào không biết tuổi tác là bí mật của phụ nữ sao?" Đồng Lâm dùng ánh mắt uy hiếp nhìn Tần Vũ.

"Cô là phụ nữ à?" Tần Vũ nghi hoặc nói.

"Cậu..."

"Các người chuẩn bị đi, sắp bắt đầu rồi!" Không chờ hai người Đồng Lâm và Tần Vũ khai chiến, Đinh Giang từ phía xa hô to lên, trời nóng như thế, nghỉ ngơi càng nhiều, ngược lại sẽ càng khó chịu.

Sau khi Đinh Giang nói, một nhân viên công tác nhanh chóng chạy đến giúp Đồng Lâm và Tần Vũ trang điểm lại, còn Tô An Ninh, mặt của người ta vẫn

đang rất tốt đấy.

Sau khi mọi thứ đã sẵn sàng, Đinh Giang nói một câu "" sau đó bắt đầu quay!

Cảnh hôm nay là cảnh Vu Nguyệt lấy thân tế cứu toàn tộc nhân. Đây cũng là cảnh cuối hơi khô thê tre của Tô An Ninh. Sau khi cảnh này kết thúc, phần diễn của Tô An Ninh trong 《 Tâm Giới 》 cũng kết thúc.

"Tôi cao thượng cô tổ Vu Nhục Thu, xin nghe của ta cầu nguyện; tôn quý thượng cô tổ Vu Câu Mang, xin đáp ứng thỉnh cầu của ta; vĩ đại thượng cô tổ Vu Cộng Công, xin chấp nhận tâm nguyện của con...vinh diệu thượng cô tổ Vu Huyền Minh, xin thực hiện hy vọng của con, con chính là thánh nữ đời thứ ba ngàn của Vu tộc, yêu cầu thực hiện khế ước triệu hồi, lấy máu và linh lực làm chìa khóa, mở ra cánh cửa kết giới triệu hồi mọi người."

Niệm chú triệu hồi, thần sắc Tô An Ninh trông rất nghiêm túc, giống như một nữ thần xuống chín tầng mây, toàn thân tỏa ra một mùi hương thánh khiết bất khả xâm phạm.

Trong giây phút Tô An Ninh nói xong, thế giới xảy ra thay đổi.

Các diễn viên xung quanh ngẩng đầu và nhìn lên phía bầu trời.

"Đây là cái gì?"

"Lực lượng thật dữ dội!"

"...."

Diễn viên quần chúng nói ra lời thoại của mình, trên mặt mỗi người lộ vẻ nghiêm trọng, cảm giác nguy hiểm đang ngày càng tới gần, trong lòng mỗi người đều có một suy nghĩ, đó là diệt trừ nguồn căn của mối nguy hiểm này.

Chỉ cần thánh nữ của Vu tộc chết đi, những người còn lại của Vu tộc cũng không có kết quả gì.

"Ra tay". Lúc này thống soái tam giới, do một lão diễn viên diễn vai ma giới chỉ tôn có ánh mắt hung bạo nhìn Tô An Ninh, trên người tràn đầy khí thế.

Sau khi hắn nói xong, những binh sĩ ở phía sau tay cầm cung tiễn, kéo dây cung, nhắm vào Tô An Ninh.

Vô số mũi tên nhắm thẳng về phía Tô An Ninh.

Đương nhiên, ở hiện trường, những mũi tên bắn ra được một khoảng nhất định thì rơi xuống đất, ở hậu kỳ, trên những mũi tên này đều có thêm ánh lửa rơi lên người Tô An Ninh.

"A..."

Lúc này, một tiếng hét phát ra từ Tô An Ninh.

Ban đầu cơ thể Tô An Ninh được điều khiển bởi dây cáp treo trôi nổi giữa không trung rồi sau đó bởi sự kiểm soát của dây cáp mà từ từ rơi xuống.

Tô An Ninh ôm ngực, đáy mắt hiện lên một chút không thể tin.

Hiển té của nàng thất bại rồi!

Tại sao?

Một tiếng ho nặng nề.

"Cắt! Mang huyết tương lên" Đinh Giang nói xong, nhân viên tổ đạo cụ mang huyết tương đến cho Tô An Ninh, cho Tô An Ninh ngậm ở trong miệng.

Loại huyết tương này được chuẩn bị bằng cách trộn màu thực phẩm và mật ong với nước.

Tô An Ninh vừa ngậm vào, một vị ngọt lan ra trong miệng của cô.

""

Sau khi Đinh Giang nói xong, Tô An Ninh phun máu giả ra, máu chảy xuống khóe miệng. Đôi mắt của Tô An Ninh chán nản, suy sụp.

Vu tộc sẽ bị diệt rồi.

Thiên đạo bất công, Vu tộc cho dù thân mang thần lực, nhưng đây không phải là ông trời ban cho họ sao? Tại sao Vu tộc bọn họ lại phải chịu nỗi đau diệt tộc.....

Nước mắt từ khóe mắt Tô An Ninh chảy ra, Tô An Ninh nhìn vào mũi tên đang vây lấy người trong tam giới của mình, có một sự lạnh lẽo trong mắt cô,

nói rõ từng câu từng chữ, "Vu...tộc...diệt....tam..giới.....loạn!"

Tô An Ninh tràn ngập mỗi hận với tam giới, mang theo nỗi oán hận không dừng.

Những người trong trường quay nghe những lời nói lạnh thấu tâm can này, mỗi người đều không khỏi lạnh cả người, ngày hè cực nóng ở đây, vậy mà có thể cảm nhận được cái lạnh thoát ra từ lòng bàn chân.

"Tốt, kết thúc!" Đinh Giang lúc này đột nhiên hô lên, cũng nhờ tiếng gọi này, đánh thức những diễn viên vừa mới nhập tâm vào vai diễn.

Không ít diễn viên trong trường quay nhìn nhau, nhìn thấy những thay đổi sâu sắc hơn trong thần sắc của Tô An Ninh, cảnh mà Tô An Ninh vừa quay thực sự đã mang những người ở đây đi vào vở kịch.

Kỹ năng diễn xuất của Tô An Ninh đã đạt đến mức nào rồi?

Tần Vũ và Đồng Lam hai người họ cũng nhìn Tô An Ninh, Tô An Ninh tiến bộ trong diễn xuất ai cũng đều thấy rõ, nhưng chỉ trong một tháng ngắn ngủi.....

Lúc này, Tô An Ninh nhanh chóng leo lên khỏi mặt đất, nghĩ đến vừa mới diễn trò khi bị thương, còn có chút hoãn không đi tới, cô vừa mới thử đem bản thân hoàn toàn trở thành là Vu Nguyệt, một người bị hận thù vùi lấp, đồng thời, sau khi thoát ra khỏi nhân vật, cảm thấy bản thân trong lòng còn tồn tại một ít gì đó lưu lại.

"An Ninh, qua đây chút." Đinh Giang gọi Tô An Ninh.

Thấy thế, Tô An Ninh nhanh chóng đi về phía của Đinh Giang.

Mà người khác, cũng bởi vì Tô An Ninh động tác nhanh chóng hoàn hồn, cảm giác được cái nóng trên người, nhanh chóng đi tới những chỗ râm mát.

"Chúc mừng cô hoàn thành bộ phim! Đây là hồng bao hơi khô thè tre của cô." Đinh Giang hiền hòa nhìn Tô An Ninh, ông chỉ nhìn thấy màn trình diễn của Tô An Ninh trong mắt. Khi ông kinh ngạc nhưng cũng ngạc nhiên trước kỹ năng diễn xuất của Tô An Ninh.

Cảnh giới cao nhất của một diễn viên có thể đạt tới không phải là vong ngã, mà là vô ngã, tức là lúc diễn xuất, nên bỏ qua sự tồn tại của bản thân, để bản thân hoàn toàn nhập vào vai diễn, cảm giác mọi niềm vui và nỗi buồn của nhân vật.

Miền là đạt đến cảnh giới này, diễn xuất không phải là vấn đề đối với diễn viên.

Đinh Giang đã là một đạo diễn trong nhiều năm, và tất nhiên ông có thể nhìn thấy rõ ràng. Vào lúc này Tô An Ninh đã đạt đến cảnh giới cuối cùng.

Tài năng diễn xuất của Tô An Ninh rất tốt.

Nếu không phải Đinh Giang tận mắt nhìn thấy kỹ năng của Tô An Ninh từ lúc trúc trắc đến càn thành thạo, và sau đó tiến bộ nhanh chóng, ông không thể tin rằng kỹ năng diễn xuất của một người có thể được cải thiện nhanh trong một khoảng thời gian ngắn.

Lúc này, Đinh Giang cũng không tránh khỏi áp ụ.

Ông cảm thấy rằng trong thời gian, miền là Tô An Ninh có thể nắm bắt được trạng thái này, sẽ không có vấn đề gì sau cái bóng của thế hệ mới.

Lần này công ty đúng là tìm kiếm một mầm giống tốt!

"Cảm ơn Đinh đạo." Sau khi nhận hồng bao trong tay của Đinh, Tô An Ninh cảm ơn Đinh Giang vì sự chân thành của ông, không phải vì hồng bao này, mà là vì những lúc Đinh Giang nhắc nhở bên tai cô, có sự giúp đỡ của Đinh Giang cộng thêm những nội dung kỹ năng được học ở công ty, còn có ký ức về kẻ ngụy trang còn lưu lại trong đầu cô, kỹ năng diễn xuất của cô mới tiến bộ nhanh như vậy.

"Tài năng cho diễn xuất của cô rất tốt, đừng lãng phí nó. Hãy tiếp tục cố gắng. Nếu có thời gian, cô có thể quay lại đoàn làm phim gặp chúng tôi bất cứ lúc nào." Đinh Giang nhìn ánh cảm kích của Tô An Ninh, vẻ mặt hòa nhã nói

"Tôi sẽ nhất định."

Đinh Giang hơi khựng lại, rồi nói, "Chào tạm biệt những người khác trong tổ đi!"

"Được." Tô An Ninh gật đầu.

Sau khi tẩy trang và thay quần áo, rồi cùng Tả Lập ở cửa hàng gần đó mua các loại đồ uống khác nhau, Tô An Ninh phân phát cho những nhân viên trong tổ kịch, đồng thời nói lời chào tạm biệt họ.

"An Ninh, sau này nhớ đến thăm chúng tôi nha!"

"Đúng vậy, chúng tôi sẽ nhớ cô lắm."

"Vẫn là có chút không nở!"

"Nhưng mà, cô cũng được giải thoát rồi, chúng tôi vẫn phải chịu tội!"

"Đến lúc sát thanh yên* dù bạn thế nào cô nhất định phải tới!"

*sát thanh yên: buổi lễ công bố sau khi một bộ phim được quay xong.

"..."

Âm thanh vang vẳng bên tai Tô An Ninh, khiến cho một Tô An Ninh lạnh lùng cũng cảm giác buồn khi ly biệt, bên nhau gần một tháng, bình thường qua lại cũng tốt, trong lòng có một cảm giác không nở.

"Tạm biệt!" Sau khi nói hai từ đơn giản như thế với mọi người, Tô An Ninh leo lên xe của Tả Lập.

"Tạm biệt! Thuận buồm xuôi gió nha." Nhiều người vẫy tay chào Tô An Ninh.

Tả Lập thấy vậy cũng nói chào hỏi một tiếng, rồi sau đó đạp chân ga đi mất.

Sau khi lái xe đi xa, Tả Lập nhìn Tô An Ninh im lặng và mỉm cười. "Có chút không nở phải không? Đó là chuyện bình thường, suy cho cùng cũng có một tháng bên nhau, mà đây cũng là lần đầu tiên em quay phim truyền hình. E rằng sau này sẽ dần quen thôi."

Tả Lập nhớ đến nghệ sĩ đầy hấn dấn, bọn họ sau khi quay xong bộ phim truyền hình đầu tiên lúc rời khỏi đoàn làm phim còn khóc lức nở.

"Một chút." Tô An Ninh nghe những lời này, không thể phủ nhận.

Lúc này, tâm trạng của cô cũng có phần phức tạp. Ban đầu, cô chỉ có ý định sử dụng nó như một chỗ đứng tạm thời. Sau khi cô rời đi, cô sẽ không còn liên quan đến thế giới này nữa, nhưng bây giờ có vẻ như nó không đơn giản như vậy. Cô cảm thấy rằng ngay cả khi trở về thế giới của chính mình, cô sẽ không quên tất cả những điều mà cô biết trong thế giới này!

"Thật hiếm khi em cũng có loại cảm xúc này." Tả Lập cười ha ha, hẳn có thể cảm thấy sự thờ ơ của Tô An Ninh với thế giới bên ngoài. Ngoại trừ Tô An Tân, Tô An Ninh có một khoảng cách mờ nhạt với những người xung quanh. Nhưng hiện tại có thể thấy, cô dần phá vỡ lớp băng đó.

Tô An Ninh nghe những lời của Tả Lập, im lặng không nói gì, chính cô cũng không ngờ!

Thấy vậy, Tả Lập không nói gì thêm, lặng lẽ lái xe.

Được một lúc, chiếc xe dừng lại trước cổng công ty Phong Thần.

Khi vừa xuống xe, Tả Lập lập tức bảo vệ Tô An Ninh đi về phía phòng họp báo.

Ngay khi mở cửa, trong hội trường toàn bộ ánh đèn nhấp nháy lóe lên, ống kính của các phóng viên nhanh chóng đổ dồn về phía Tô An Ninh.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Thành công xuất đạo

Edit: Drinia

Beta: Cà ri

Hóa ra, hôm nay trừ bỏ cảnh quay cuối cùng của Tô An Ninh trong 《 Tam Giới 》, còn là ngày mà cô cùng với công ty bất động sản lớn nhất cả nước Hạo Hâm kí hợp đồng, đồng thời cũng là ngày họp báo công bố cô xuất đạo (debut).

Sở dĩ ra quyết định như vậy, đương nhiên có chỗ liên quan.

Ngày hôm ấy, Tả Lập dẫn theo Tô An Ninh đến trụ sở Hạo Hâm để thử làm đại diện quảng cáo, vừa lúc nhìn thấy người phỏng vấn của bất động sản Hạo Hâm, Tô An Ninh cùng Tả Lập liền nhận ra, người phỏng vấn chính là vị khách mà lần trước tìm Tô An Ninh đoán mệnh, bởi vì không có xử lý tốt phần mộ tổ tiên nhà người ta, hơn nữa vì gánh vác âm đức mà xui xẻo thêm mấy cái bất động sản.

Càng làm Tô An Ninh không thể ngờ hơn, đứa bé mà cô cứu hôm đó, thật khéo, lại chính là đứa con trai út của vị tổng giám đốc bất động sản này.

Hai phần ân tình này cộng lại, cho nên vị đại boss công ty không nói hai lời liền đem quảng cáo này cho Tô An Ninh, vốn dĩ, hấn sợ trực tiếp đưa cho Tô An Ninh sẽ ảnh hưởng đến thanh danh của Tô An Ninh, bây giờ lại nhiều thêm một cái ân cứu mạng, hấn càng vui vẻ mà hai tay dâng tặng.

Sau khi lấy được phần quảng cáo này, Tả Lập liền cùng công ty thương lượng, để Tô An Ninh sẽ ở trên buổi họp báo debut kí hợp đồng.

Tô An Ninh là ân nhân hai lần cứu mạng của phía bên kia, chút yêu cầu này, đối phương đương nhiên đồng ý.

Thế nên mới có một màn như hôm nay.

Khi Tô An Ninh cùng Tả Lập ngồi xuống, MC lập tức bắt đầu mở màn, "Hoan nghênh các vị đã dành thời gian đến tham gia buổi họp báo giới thiệu nghệ nhân mới của công ty chúng tôi - Tô An Ninh. Hôm nay, ngoài buổi họp báo này, Tô An Ninh của chúng tôi cũng sẽ tại đây kí hợp đồng quảng cáo đại ngôn cho bất động sản Hạo Hâm. Hiện tại tôi xin giới thiệu một chút các vị đang ngồi đây, họ theo thứ tự là..... Bây giờ, xin mời Tô An Ninh cùng chủ tịch Trương của bất động sản Hạo Hâm trao đổi hợp đồng cho nhau... Kế tiếp, là thời gian tự do đặt câu hỏi của các phóng viên."

Lời MC vừa dứt, một phóng viên cầm microphone đứng lên, "Tô An Ninh, cô lần đầu tiên đóng quảng cáo liền lấy được đại ngôn đắt giá của bất động sản Hạo Hâm, ở trong có phải có lý do gì hay không?"

Phóng viên vừa nói xong, càng nhiều máy ảnh hướng đến quay cận cảnh gương mặt Tô An Ninh, chú ý từng biểu hiện của cô, vấn đề này có thể xem là cái hố a!

Không ít phóng viên ở đây cũng nhận ra người vừa đặt câu hỏi là ai, chính là một trong các phóng viên của "Bát quái giải trí bạo bạo bạo" lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, cho dù "Bát quái giải trí bạo bạo bạo" bị tổn thất nặng nề, nhưng phía sau có không ít thế lực ủng hộ, nên cũng nhanh chóng phải ứng lại, tuy rằng hình tượng không thể nào so với trước đây.

Cũng bởi vì vậy, các phóng viên của "Bát quái giải trí bạo bạo bạo" luôn "đề mắt" tới vị hại bọn họ biến thành "đám đầu sỏ", trong đó bao gồm Tô An Ninh.

Đương nhiên, đây chẳng qua là ngoại nhân nhìn qua mà thôi, thực ra mục tiêu của các phóng viên của "Bát quái giải trí bạo bạo bạo" chỉ nhắm tới chính là Kinh Khai cùng Phong Thần hai cái công ty này, về phần Tô An Ninh, Thiệu Thi Nhã cùng Tần Vũ, ba nghệ sĩ này, chỉ là mục tiêu quan trọng nhất thôi.

Mà Tô An Ninh nghe được vấn đề này, thần sắc không biến, ánh mắt nhìn về phía phóng viên vừa đặt ra câu hỏi, lạnh nhạt nói, "Nếu thật sự muốn nói ra lý do, vậy thì cùng với đứa bé mấy ngày trước tôi cứu có liên quan, cậu bé đó chính là con trai nhỏ của chủ tịch Trương, bởi vì nguyên nhân ấy, cho nên hôm đó casting, chủ tịch Trương liền đem cái quảng cáo này giao cho tôi!"

Nghe được Tô An Ninh giải thích, phóng viên vừa mới hỏi vấn đề kia cũng không nghĩ sẽ có được đáp án như vậy, trong lòng lập tức nảy ra hai vấn đề, còn không có nghĩ ra nên hỏi cái nào trước, đã có phóng viên khác đoạt trước.

"Tô An Ninh, nói đến sự kiện cứu người, hôm đó trong video thân thù bắt phạm của cô, thoát nhìn như là đã học qua võ?"

"Ừm, từ nhỏ tôi đã học võ." Tô An Ninh gật đầu đáp.

"Nghe nói cô được nhận vai nữ số hai trong 《 Cảnh giới 》 chính là ở buổi catting thể hiện bản lĩnh với đạo diễn Trương Sơn nên mới được chọn sao?" Phóng viên tiếp tục truy vấn.

"Điều kiện để được nhận vai, bản lĩnh đương nhiên chỉ là một trong số đó, tài năng đâu phải chỉ một mình tôi có, tôi nghĩ đạo diễn Trương Sơn lựa chọn nhân vật, ắt đã tự cân nhắc kĩ." Tô An Ninh tránh đi cạm bẫy trong câu hỏi của phóng viên, thần nhiên nói, giờ phút này, Tô An Ninh mới hiểu được, trong cái giới giải trí tàn sát khốc liệt này so với hỏi cô còn hành tẩu giang hồ, thật đúng là khắp nơi đều là "cạm bẫy" a!

"Vậy với những thứ được lưu truyền trên mạng, đạo diễn Trương Sơn từng trước mặt mọi người khen người kỹ năng diễn xuất của cô, có chuyện này sao?"

"Tôi cảm thấy vấn đề này, mọi người có thể để đến buổi công chiếu 《 Cảnh giới 》， lúc đó tự mình hỏi Trương đạo diễn một chút." Tô An Ninh đẩy vấn đề trở lại.

Hỏi đến đây, nhóm phóng viên bên dưới trong lòng đang lau mồ hôi, đã nói Tô An Ninh là người trầm mặc ít nói, là người thẳng thắn đầu? Người mà bị bọn họ quần quanh như vậy vẫn yên ổn thoát ra, thực là người đơn giản sao?

Ngay khi một phóng viên khác lại "bại trận" ngồi xuống, tên phóng viên của "Bát quái giải trí bạo bạo bạo" lại tiếp tục đứng dậy, nói, "Vậy Tô An Ninh, cô cho rằng với tư lịch (đại khái là độ từng trải, tuổi nghề) của mình có thể đại diện hình ảnh có công ty tâm cỡ như Hạo Hâm sao? Dù sao cô nhưng là một người mới, cho dù có là ân nhân cứu mạng của chủ tịch Hạo Hâm đi nữa."

Vấn đề được hỏi ra, vẫn luôn ngồi dưới chuẩn bị "cấp cứu" Tả Lập nhin không được nhìn thoáng qua Tô An Ninh, vấn đề như vậy trả lời sao cũng không hay a!

Mặc dù Tô An Ninh trong công ty đã học được kỹ xảo đối đáp với phóng viên nhưng Tả Lập vẫn lo lắng Tô An Ninh sẽ trả lời không được vấn đề này, bởi vì dù có trả lời được hay không thì đều sẽ có chút vấn đề để phóng viên này kiếm được nơi công kích lại.

"Tô An Ninh, cô không trả lời được sao? Là đối với bản thân không có tự tin sao?" Nhìn Tô An Ninh không giống như lúc trước nhanh chóng trả lời,

phóng viên giống như bắt được cái chuôi, hùng hổ mà hỏi tiếp.

Mà liền ngay sau khi phóng viên hỏi sau, Tô An Ninh mở miệng:

"Đúng là tư lịch của tôi quả thực rất nhạt (vì người mới debut, công chúng sẽ rất ít nhớ được gương mặt họ, nên dùng từ 'nhạt' ở đây chỉ độ nhận diện của công chúng), bàn đến chính thức xuất đạo (debut) thì chính là vào hôm nay, là người 'mới' không thể mới hơn nữa người mới, quảng cáo đại ngôn cùng Hạo Hâm kí kết thời hạn là hai năm, nhưng ai có thể nói, tôi ở hai năm sai vẫn sẽ là một người mới tư lịch nhạt nhòa? tôi tin tưởng, chủ tịch Trương là một người lãnh đạo có trách nhiệm, ông ấy sẽ không vồn vện chỉ vì ân tình mà mặc kệ hình tượng công ty mình ở đó."

Nghe được Tô An Ninh trả lời, ánh mắt phóng viên hiện lên sự không cam lòng, đại não xoay vài vòng, tiếp tục nói: "Ý của cô là trong vòng hai năm tới, cô nhất định sẽ hot sao?"

"Tôi không biết mình có thể nổi tiếng hay không, nhưng trong tương lai, tôi nhất định sẽ càng nỗ lực học tập, cũng sẽ cố gắng duy trì tốt hình tượng của mình, không cô phụ sự tin nhiệm của chủ tịch Trương."

"Cô không muốn hot sao?"

"Làm một nghệ sĩ, đều muốn nổi tiếng!" Tô An Ninh lần này rốt cục cũng trực tiếp trả lời vấn đề này của phóng viên.

Tên phóng viên của "Bát quái giải trí bạo bạo bạo" đã không còn vấn đề gì, nhìn thoáng qua sức chiến đấu siêu cao của Tô An Ninh, trực tiếp ngồi xuống.

Mà hần ngồi xuống, những phóng viên khác có cơ hội, lại bắt đầu hỏi.

Có một số tòa báo phóng viên đem chủ đề lại chuyển hướng đến《 Tam giới 》và《 Cảnh giới 》，Tô An Ninh cũng không hề keo kiệt, cũng đều trả lời lặp đi lặp lại hai bộ truyền hình và điện ảnh này.

Bầu không khí từ từ nóng lên.

Đến cuối cùng, khi MC tuyên bố thời gian sắp kết thúc, tên phóng viên yên lặng đã lâu kia lại tiếp tục đứng lên, "Tô An Ninh, trước đây cô từng tham gia tiết mục《 Nói chuyện trời đất 》，biểu hiện lúc bấy giờ cùng biểu hiện bây giờ rất khác nhau, có phải chứng minh rằng là, ở trước mặt những người khác nhau cô sẽ có những biểu hiện khác nhau? Cô hôm nay rất khéo đưa đẩy a!"

Tên phóng viên này đơn giản chính là đang nói Tô An Ninh trước đây ở《 Nói chuyện trời đất 》kịch, dù sao thì tính cách mà Tô An Ninh thể hiện ra ở《 Nói chuyện trời đất 》để cho không ít người thích cô.

Nhưng Tô An Ninh nghe xong vấn đề của phóng viên sau, lại gật gật đầu nói: "Điều đó nói lên, trong thời gian này tôi huấn luyện rất có hiệu quả, phải biết rằng, sau khi tiết mục tới hôm đó kết thúc, tôi bị người đại diện nhà mình phê bình tôi một trận."

Tô An Ninh nói xong, không ít người ở đây nở nụ cười.

Tiết mục hôm đó bọn họ người cũng đã xem qua, trong lúc vô ý, Tả Lập mấy lần hiện cái biểu tình nhân sinh không còn gì lý tưởng, thật sự là để lại ấn tượng rất sâu a!

Ngẫm lại, sau cái chương trình kia, vị nổi danh trong giới, kim bài đại diện (người đại diện vàng) Tả Lập, làm sao có thể không bí mật mà dạy dỗ lại một chút nghệ nhân của mình.

Xem ra, việc dạy bảo này thật sự có chút thành tựu, nhưng mà, Tô An Ninh vẫn giữ được điểm đặc biệt của mình, mà điểm ấy sẽ càng thăng được sự yêu thích của khán giả giành cho cô.

Buổi họp báo công bố Tô An Ninh xuất đạo, các nhà báo lớn đối với buổi họp báo này đánh giá rất cao.

Không ít tòa báo ở web chính thức của công ty treo lên video trực tiếp hiện trường, còn có không ít các tiêu đề hấp dẫn người đọc.

Tô An Ninh buổi họp báo debut biểu hiện tuyệt đỉnh#

Tô An Ninh kí quảng cáo đại ngôn bắt động sản Hạo Hâm, duyên là ân cứu mạng#

Tô An Ninh bị người đại diện răn dạy?#

...

Từng báo từng báo tin tức đủ để dân mạng cùng đám fan Tô An Ninh nhìn hoa mắt, cũng khơi lên thảo luận nhiệt tình của đám cư dân mạng.

"Ngao ô, Tô đại sư thật moe a!"

"Còn rất cơ trí a! Vị phóng viên "Bát quái giải trí bạo bạo bạo" muốn khóc sao?"

"Người tốt sẽ được đền đáp xứng đáng, cứu được đứa bé kia, liền thu về một quảng cáo đại ngôn như vậy a!"

"Khụ khụ, sao tôi lại cảm thấy! Nhất định là Tô đại sư tính ra được cha đứa bé này là phú hào, cho nên lúc ấy mới cứu nó (Tôi phỏng đoán)"

"Lâu trên nói có lý, nhưng mà, tôi cảm thấy được rằng Tô đại sư là thật tâm."

"Đột nhiên cảm thấy, người đại diện Tà cũng rất moe a!"

"o(n_n)o haha~~~~, xem hết video, tôi cũng moe lên"

"..."

Video ngày debut lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai được không ít fan cùng với cứ dân mạng chia sẻ, ở vòng bạn bè Weibo nhắc lên một con sóng.

Weibo của Tô An Ninh, fan hâm mộ lại tăng thêm như dậy sóng một lần nữa.

Không chỉ như vậy, quảng cáo đại ngôn đưa đến công ty Phong Thần cùng kịch bản lập tức nhiều hơn, lần này so với lần trước cao hơn nhiều.

Lúc này, Tà Lập đang ở trong văn phòng công ty giúp Tô An Ninh chọn lựa những quảng cáo và show có thể tham gia.

Dù sao Tô An Ninh hiện tại đã chính thức xuất đạo, 《cánh giới》còn cần một thời gian nữa mới có thể quay chụp, trong giới giải trí, người mới thay thế nhanh, Tô An Ninh cho dù bây giờ có được không ít sự chú ý, nhưng còn muốn tiến lên cao hơn, dạng này mới có thể trụ vững lâu dài được.

"Em thích quảng cáo đại ngôn hay vẫn là chương trình tạp kĩ?" Chọn lựa được vài cái thích hợp, Tà Lập hỏi Tô An Ninh, hẳn cũng cần tôn trọng ý kiến của Tô An Ninh.

"Chương trình tạp kĩ mà anh nói là cùng dạng với 《Nói chuyện trời đất》sao? Tô An Ninh hỏi, giống như tiết mục đó, cô cảm giác là có thể.

"Không giống, 《Nói chuyện trời đất》là chương trình tọa đàm (talkshow), bây giờ có không ít dạng tiết mục khiêu chiến, chương trình thực tế gửi cho em lời mời, bọn họ là nhìn trúng thể lực của em." Tà Lập cười nói, nếu không phải Tô An Ninh cứu người lưu lại video lan truyền, những tiết mục này đương nhiên cũng không tìm tới cửa.

Dù sao, những chương trình tạp kĩ này chủ yếu vì tỷ lệ người xem, chủ yếu là hấp thu sự chú ý, nâng cao tên tuổi, cùng với nâng cao độ quen thuộc của công chúng đối với mình tính.

Cho nên nói, Tô An Ninh có thể đến được những tiết mục này mời, thực sự là vận khí "quậy phá". a!

"Nếu vậy anh giúp em quyết định đi, em đều có thể tham gia." Tô An Ninh không có vấn đề gì

"Vậy được, anh rất thích 《Khiêu chiến cực hạn》của đài Đông Nam, hoạt động trong nhà ngoài trời đều có, bọn họ muốn mời em làm nữ khách quý cố định, ngoài em, còn có mấy vị nam khách quý, mà mỗi kì đều sẽ có khách quý gia nhập, hình thành đội ngũ cùng nhau nhận khiêu chiến... khách mời cố định mùa trước giá trị con người đều hot lên gấp đôi." Tà Lập cực lực đề cử nói.

"Có thể." Nghe Tà Lập nói xong, Tô An Ninh gật đầu, trò chơi khiêu chiến gì đó, thể lực gì đó, đối với cô không tính là gì.

"Được, vậy anh sẽ đáp ứng bọn họ." Tà Lập gật gù đầu, đem phần thư mời để qua một bên, sau đó lại lấy một phần khác, tiếp tục nói "Ồ đây có chương trình 《Xé danh bài》(xé bảng tên, chắc là keep running), bọn họ mời em làm khách mời, tối mai bắt đầu quay, bởi vì trong số khách mời có một người không thể đến được, cho nên tìm em làm người thay thế, hỏi em có muốn tham gia không, nếu muốn thì đêm mai sẽ ghi hình, nếu đêm mai em không có hẹn, anh đề nghị em đi."

"Có thể." Tô An Ninh tiếp tục gật đầu.

"Được, vậy chúng ta chọn hai show này." Tà Lập nhẹ nhõm nói, nhìn Tô An Ninh, cười đến híp cả mắt.

Nghệ sĩ ngoan như vậy, tìm nơi nào a!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Đoán chữ tìm manh mối

Dịch: Bông

《 Xé Bàng Tên 》 là một trương trình truyền hình thực tế của đài Hoa Nam được dẫn nhập từ chương trình thực tế , do một nữ bốn nam làm thành một đội năm người, mỗi khách mời có nghề nghiệp khác nhau trong ngành giải trí, bao gồm MC, ca sĩ, người mẫu và diễn viên.

Khách mời nữ là một diễn viên đã vào nghề nhiều năm, tiếng tăm ban đầu không lớn lắm, nhưng sau khi tham gia chương trình 《 Xé Bàng Tên 》 thì tiếng tăm, tên tuổi vang dội.

Bốn người nam thì có một là diễn viên, một là MC, một là ca sĩ, còn lại là người mẫu.

Trên thực tế nghề nghiệp không giống nhau cũng hình thành một sự trợ giúp nhất định, diễn viên chính là bộ mặt của chương trình, MC thì giúp điều chỉnh tiến độ, người mẫu và ca sĩ còn lại rất quan trọng cho việc duy trì bầu không khí.

Sự kết hợp này khiến cho 《 Xé Bàng Tên 》trở nên nổi tiếng, chỉ kỳ đầu tiên đã giúp cho năm người họ thu hút được thêm rất nhiều người hâm mộ.

Hiện tại chương trình này đã sang kỳ thứ ba, nhưng lượng rating của kỳ này so với hai kỳ trước đã giảm sút đáng kể, lần này, đoàn tổ chức chương trình bắt đầu tuyển chọn khách mời cẩn thận, nhưng cũng bắt đầu một khó khăn mới.

Tuy nhiên, tại thời điểm quay chương trình, một khách mời nữ được chọn đã không thể ghi hình vì các sự kiện bất ngờ, ảnh hưởng trực tiếp đến vấn đề nhóm của nhân viên và sắp xếp của chương trình.

Vừa hay đạo diễn của chương trình xem được đoạn phỏng vấn của Tô An Ninh, sau khi biết Tô An Ninh có chút thân thủ thì quyết định mời cô tham gia chương trình.

Chỉ là, lúc này đạo diễn vẫn không thể ngờ đến, Tô An Ninh mà ông cho rằng có chút thân thủ này lại mang đến rất nhiều thay đổi không thể đoán trước được cho chương trình.

Ngày thứ hai, Tô An Ninh và Tả Lập đi đến văn phòng của đài truyền hình Hoa Nam ở thủ đô, sau khi hoàn tất việc ký hợp đồng, cũng phải gấp rút hoàn thành ghi hình trong hai ngày.

"Chị, em cũng được đi sao?" Tô An Tân hào hứng

"Ừm." Cô và Tả Lập phải đi ghi hình, để Tô An Tân ở nhà một mình thật không an tâm, chi bằng dẫn đi theo, cũng cho Tô An Tân ra ngoài chơi một chuyến, ở nhà cả ngày cũng quá chán rồi.

"Ngồi máy bay sao? Em vẫn chưa được ngồi máy bay đâu!" Tô An Tân nhìn vào tấm vé trên tay, tí ta tí ton nói.

"Đúng vậy, ngồi máy bay!" Tô An Ninh khi vừa mới biết có phương tiện bay này, trong lòng cảm thấy rất thần kỳ, người bình thường mà cũng có thể làm ra loại phương tiện có thể bay trên bầu trời, khiến người ta kinh ngạc.

"Chú Tả cũng đi chứ?"

"Ừ, chú ấy đi với em."

"Thế còn chị?"

"Chị phải quay chương trình."

"Thế..."

"..."

Sau đó, Tô An Tân bắt đầu không ngừng huyền thuyên bên tai Tô An Ninh hỏi đủ thứ chuyện, hỏi đến cuối cùng, Tô An Ninh cũng không muốn trả lời nữa, nhìn Tô An Tân nói: "An Tân, em đi xem thử có cái gì cần mang theo không, đừng làm phiền chị."

"Dạ!" Tô An Tân lè lưỡi, sau đó lon ton chạy vào trong phòng.

Nhìn dáng vẻ vui vẻ của Tô An Tân, Tô An Ninh lắc đầu chán nản, người em trai ngoan ngoãn biết nghe lời lúc đầu của cô đi đâu mất rồi?

Tô An Ninh cũng không nghĩ thử, cuối cùng là ai nuông chiều nó?

Một lúc sau, sau khi bàn bạc xong với Tả Lập, mọi người liền gọi xe đến sân bay.

Ba người đều hóa trang rất kỹ, tránh phải thu hút sự chú ý của người khác.

Thuận lợi bước qua cửa kiểm soát an ninh, sau khi lên máy bay, Tô An Ninh gặp phải một "người quen", bấy giờ mọi người mới nhận ra cô.

"Tô đại sư." Một giọng nói ngạc nhiên vang lên cách đó không xa.

"Trương Đồng?" Tô An Ninh bất ngờ, ánh mắt nhìn sang đứa trẻ bên cạnh anh ta, đó chính là đứa trẻ mà cô đã cứu vào ngày hôm đó.

"Thật trùng hợp quá!" Trương Đồng nhìn Tô An Ninh, trên mặt nở một nụ cười chân thành, sau đó kéo đứa trẻ lại trước mặt cô, nói: "Bởi vì sau này mẹ của đứa trẻ nghĩ lại chuyện hôm đó vẫn thấy rất sợ nên không dám cho con ra ngoài, lần này chúng tôi mới chuẩn bị ra ngoài giải khuây, thì không ngờ lại gặp cô, nào, nói cảm ơn Tô đại sư đi con."

"Cảm ơn chị." Đứa trẻ nhìn Tô An Ninh, thân mật gọi, nó đối với người chị này cũng có chút thiện cảm.

"Không có gì, chỉ là tiện tay mà thôi." Tô An Ninh đáp.

Trương Đồng nhìn thấy Tô An Ninh rất dịu dàng với đứa bé nhà mình, rất cảm động, sau đó nói: "Tô đại sư, có thể tính giúp con trai của tôi không? Lần trước nghe lời dặn dò của cô, thì sẽ không xui xẻo rồi, nhưng không biết có phải tôi suy nghĩ nhiều quá không, khi thấy con trai tôi gặp chuyện ngoài ý muốn, tôi sợ không biết có phải là tôi ảnh hưởng đến nó không, còn nữa, bình thường tôi và mẹ nó ở bên cạnh thì không sao, nhưng khi nó ở một mình thì xác suất xảy ra chuyện là rất lớn, lúc đầu chỉ là những chuyện nhỏ nhặt, tôi nghĩ rằng do nó quá nghịch ngợm, nhưng sau ngày đó, tôi bị dọa thất kinh hồn vía, mấy ngày nay tuy không xảy ra chuyện gì, nhưng tôi vẫn xin cô hãy xem giúp tôi, cô thấy tiện không?"

Nghe lời của Trương Đồng nói, ánh mắt Tô An Ninh dồn vào người đứa trẻ, cô xem tướng mạo của nó chẳng gặp phải chuyện nguy hiểm gì, nếu như có, thì ngày hôm đó cô đã nhận thấy được rồi.

Ngập ngừng một lát, Tô An Ninh tiếp tục nói: "Cho tôi biết ngày sinh của đứa bé đi."

"Ngày 1 tháng 7 năm 2006."

Tháng 7? Đây là tháng quý, ngày một còn là ngày xấu nhất trong tháng này.

"Giờ sinh nữa?" Tô An Ninh hỏi.

"Có lẽ là hơn 0 giờ!" Trương Đồng nghĩ ngợi rồi nói.

"Thế còn của anh với vợ anh?"

"Rất trùng hợp, tôi với vợ tôi đều sinh cùng ngày 16 tháng 5, còn về giờ sinh, hình như của cô ấy là 10 giờ sáng, tôi là 12h trưa!" Trương Đồng nhớ rất rõ ràng, bởi vì vợ chồng hắn đặc biệt nói đến điều này vì có một sự trùng hợp như vậy.

Sau khi Trương Đồng nói xong, hắn nhìn Tô An Ninh với dáng vẻ trầm ngâm, hắn cảm thấy lúng túng và không thể không tiếp tục hỏi: "Sao rồi? Có vấn đề gì không?"

"Là ngày sinh của con trai ông với giờ sinh xảy ra chút vấn đề, Oh ngày 1 tháng 7, là tính âm, giờ này rất không tốt, sẽ dẫn tới vận xui, nhưng giờ sinh của ông và vợ ông là tính dương, ít ra bảo vệ được nó, cho nên khi nó ở cùng hai người sẽ tương đối an toàn, ngày thường khi không có hai người sẽ xảy ra một chút nguy hiểm! Mà ngày tôi cứu con ông dường như là tháng bảy âm lịch, chính là tháng xui nhất của năm, cho nên mới gặp phải chuyện xui tương đối lớn đó." Tô An Ninh phân tích.

"Thế có biện pháp gì không?" Trương Đồng nghe xong thì kích động hỏi, đã biết nguyên nhân thì có thể có cách giải trừ không?

"Cần có một vật chí dương ức chế, tốt nhất là ông nên tìm Phật châu áp chế, ngày thường thường xuyên dẫn nó đến chùa, nếu như bây giờ không có Phật châu, ông cứ giữ nó bên người là được, tính mạng của nó có thể không gặp nguy hiểm, vận xui có thể bị ông làm tiêu tán đi một ít, còn nữa, tháng bảy sau này, ông nên chú ý nhiều một chút, tốt nhất ở nhà không nên ra ngoài." Tô An Ninh đề nghị.

"Được, cảm ơn Tô đại sư." Trương Đồng nghe xong, lặng lẽ ghi chú lại, có thể tìm được cách giải quyết thì tốt rồi.

Sau đó, Trương Đồng nhìn thấy Tà Lập và Tô An Tân đang từ xa nhìn về phía này, lập tức nói với Tô An Ninh: "Tô đại sư, thế không làm phiền cô nữa, máy bay sắp khởi hành rồi, mau về vị trí ngồi thôi!"

"Ừ." Tô An Ninh gật đầu, sau đó đi về phía chỗ ngồi của mình, cô không để ý rằng có một người ở đằng xa đang nhìn cô chăm chú.

Vừa về chỗ ngồi thì nghe thấy lời phát thanh trên máy bay truyền đến.

"Các quý cô, quý ngài, hoan nghênh mọi người đến với chuyến bay XX của hãng hàng không Hoa Hạ XX, bay từ Thủ Đô đến Thượng Hải..... Để đảm bảo việc hoạt động bình thường của hệ thống thông tin liên lạc trên máy bay, vui lòng không sử dụng máy tính xách tay trong quá trình máy bay cất cánh và hạ cánh.....máy bay sẽ nhanh chóng cất cánh, hiện có các phi hành đoàn cabin tiến hành kiểm tra an ninh. Xin ngồi ngay ngắn, buộc chắc đai an toàn..... Tiếp viên trưởng sẽ hợp tác với các tiếp viên khác trên chuyến bay để phục vụ kịp thời và chu đáo. Xin cảm ơn!"

Trong giọng nói ngọt ngào của các tiếp viên, Tô An Ninh nhanh chóng thắt dây an toàn, sau khi kiểm tra an toàn cho Tô An Tân, chiếc máy bay cất cánh với một tiếng gầm vang lớn.

Sau chấn động cất cánh, cuối cùng máy bay cũng dần ổn định. Tô An Tân hào hứng nhìn lên bầu trời bên ngoài, và giọng nói giòn giã và dịu dàng liên tục vang lên bên tai Tô An Ninh.

Tô An Ninh lắng nghe những lời nói nháo nhào của Tô An Tân, mắt thì đưa nhìn ra phía bên ngoài máy bay.

Bầu trời rộng mênh mông, khiến người ta nhìn vào, có cảm giác như khoảng trống trong tim cũng được nói rộng ra rất nhiều.

Đây có phải là cảm giác khi nhìn trong không trung?

Vài giờ sau, máy bay hạ cánh xuống sân bay quốc tế Thượng Hải, sau khi lắng nghe giọng nói của tiếp viên hàng không, kéo vali, đoàn người đi ra ngoài.

Ngay khi bước ra, thì nhìn thấy ai đó đang cầm một tấm biển đứng chờ.

Bên trên ghi ba chữ "Tô An Ninh"

Vì ba từ này, những hành khách ở một bên đang đưa mắt và nhìn chăm chăm vào người đang giữ tấm biển.

Tô An Ninh?

Đây không phải là người mới nổi gần đây sao? Có phải cô ấy đến Thượng Hải rồi không?

Có người còn chụp dòng chữ trên tấm biển rồi gửi chúng cho những người bạn của mình.

Không lâu sau, có rất nhiều người hâm mộ Tô An Ninh đã tập trung tại sân bay Thượng Hải, giờ tấm biển, đột nhiên thu hút rất nhiều sự chú ý.

Khi Tô An Ninh xuất hiện, những người hâm mộ đã nhìn thấy, khua tấm biển trong tay, nhanh chóng tiến lại gần.

"Tô Đại Sư."

"Nhìn bên này đi."

"...."

Nhìn thấy cảnh tượng ồn ào như thế, Tô An Ninh, Tả Lập và Tô An Tân đều cảm thấy sợ hãi.

"Chuyện này là sao? Có người hâm mộ biết tin em đến Thượng Hải à?" Tô An Ninh quay sang hỏi Tả Lập.

"Chắc là sự sắp xếp của đoàn làm phim! Anh chưa nghe nói." Tả Lập lắc đầu, nhưng cảm giác có gì đó không đúng, nếu là người của đoàn phim, thì phải nói với họ một tiếng chứ?

Lúc này, một người đã đi đến bên Tô An Ninh nói: "Tô An Ninh phải không? Tôi là nhân viên của đoàn làm chương trình 《 Xé Băng Tên 》, đạo diễn bảo tôi đến đón các người."

Đôi mắt của Tô An Ninh và Tả Lập dồn vào dòng chữ "Tô An Ninh" trong tay người đó.

Hai người bắt lực nhìn nhau, có vẻ như nhân viên này quá xem thường sự nổi tiếng của người mới Tô An Ninh này, nhưng Tô An Ninh và Tả lập cũng không ngờ rằng có những người hâm mộ ở Thượng Hải, nhìn những người này, lòng cô cảm thấy rất mới lạ.

Chỉ là, bây giờ xảy ra chút phiền phức rồi.

Nhìn những người hâm mộ phấn khích từ xa, rồi nhìn Tô An Tân bên cạnh mình, Tô An Ninh nói với nhân viên, "Địa điểm quay chương trình ở đâu?"

"Ở phố cổ Dự Viên, ở đó, chúng tôi đã đặt hai phòng cho mọi người, ở cùng với những khách mời khác." Nhân viên ngay lập tức nói.

Nghe rồi Tô An Ninh nhìn các fan một lần nữa, rồi nhìn sang Tả Lập "Anh ơi, anh đưa An Tân đi trước, em đi với nhân viên này, nếu không đợi phóng viên đến, An Tân xuất hiện trước mặt mọi người thì không hay. "

"Được rồi, thế anh đi trước." Nói xong, Tả Lập đưa Tô An Tân đi theo một hướng khác, hẳn hiểu nỗi lo lắng của Tô An Ninh.

Sau khi Tô An Ninh và Tả Lập rời đi, Tô An Ninh nói với nhân viên: "Đi thôi", hai người đi ra khỏi sân bay.

Quả nhiên, hai người vừa ra khỏi sân bay, đã bị đám phóng viên bao quanh.

"Tô An Ninh, cô đến Thượng Hải là có thông cáo gì sao?" Phóng viên nhìn Tô An Ninh rồi trực tiếp hỏi.

"Ừ, hôm nay là tham gia ghi hình chương trình 《 Xé Băng Tên 》." Tô An Ninh gật đầu, thuận tiện quảng bá chương trình, đó là điều có lợi cho cả cô và chương trình.

"Chương trình này đối với con gái mà nói thì vẫn đòi hỏi nhiều kỹ năng và sức mạnh. Chúng tôi đều biết rằng cô có võ thuật. Cô có nghĩ mình có thể chiến thắng không?", Phóng viên trực tiếp hỏi, chương trình này đã lan rộng khắp cả nước, họ cũng biết, nghĩ kỹ thì, nó khá thích hợp với Tô An Ninh.

"Xem vận may vậy!" Tô An Ninh đáp.

Sau đó, phóng viên tiếp tục hỏi một số câu hỏi. Khi thời gian gần hết, Tô An Ninh đã thoát khỏi các cuộc phỏng vấn của các phóng viên, lên xe của nhân viên và đi đến địa điểm ghi hình.

Sau khi đến nơi, sau một thời gian ngắn nghỉ giải lao, trong tay Tô An Ninh ngay lập tức được nhét cho một bảng gồm một số quy tắc và điểm lưu ý.

"Trực tiếp quay luôn sao?" Tô An Ninh nhìn đạo diễn đang chỉ đạo, bất ngờ nói.

"Vâng, bởi vì chúng tôi chỉ ký hợp đồng hai ngày với người phụ trách nơi này, những vị khách khác cũng được sắp xếp ổn thỏa, trì hoãn một ngày sẽ gây ra vấn đề lớn." Đạo diễn giải thích, "Cô vừa mới đáp máy bay và chắc hẳn rất mệt mỏi nhưng buộc phải tham gia chương trình ngay lập tức. Thật xin lỗi."

"Không có gì." Tô An Ninh lắc đầu. Hôm qua Tả Lập nói với cô là thời gian sẽ rất gấp, nhưng cô không ngờ lại nhanh đến vậy.

"Được, thế tôi dẫn cô giới thiệu với các khách mời, nửa tiếng sau chúng ta sẽ bắt đầu quay, kịch bản hôm qua đưa cho cô, cô đã hiểu hết chưa?" Đạo diễn hỏi.

"Chuẩn bị kỹ rồi."

"Đừng quan tâm quá nhiều, chúng tôi là một chương trình thực tế, chỉ thể hiện hết bản thân của cô là được." Nhìn Tô An Ninh, đạo diễn ho một tiếng, như vậy quá vội vàng mang người ta đến, vẫn chưa làm người ta quen, thì đã lập tức báo ghi hình, cũng không trách ông ta được.

"Tôi hiểu." Tô An Ninh gật đầu.

Một lúc sau, đạo diễn giới thiệu một vài vị khách thường trực cho Tô An Ninh, cộng với Tô An Ninh và hai vị khách mời nam, cả đội trở thành tám người.

Sau khi tìm hiểu nhau một chút, chương trình bắt đầu mà chưa kịp chuẩn bị.

Tám người được chia thành bốn nhóm bằng cách rút thăm, đội đỏ, đội vàng, đội xanh, đội xanh lá, Tô An Ninh bốc trúng đội xanh và cùng nữ khách mời thường trú Dương Kỳ thành một đội.

Sau khi nhóm được chia, tổ đạo diễn bắt đầu giải thích các quy tắc của trò chơi.

Bốn nhóm người sẽ chia binh thành bốn đường, căn cứ vào gợi ý của tổ đạo diễn, họ sẽ tìm thấy manh mối, cuối cùng, họ phải tìm ra bảng tên của ba đội còn lại. Bất cứ ai tìm thấy bảng tên của một đội nào đó, thì trước tiên có thể xé thẻ tên thành viên của đội đó, còn người nào chưa được tìm thấy thì vẫn tiếp tục chạy trốn, và tìm kiếm thành viên của đội khác, ở trò chơi này, nếu bạn tìm được bảng tên của mình, bạn có thể giấu đi và không được để đội khác tìm ra, nếu mỗi đội đều tìm được bảng tên của đội mình, thì trò chơi sẽ quay về điểm khởi đầu.

Sau khi nói xong quy tắc cuộc chơi, tổ đạo diễn đã trao mật thư đầu tiên cho bốn đội. Tư liệu trong tay mỗi người là khác nhau, hoàn toàn dựa trên may mắn. Tất nhiên, bạn cũng có thể cướp tư liệu trong tay của đối thủ.

Mật thư của đội Tô An Ninh được Dương Kỳ lấy. Khi nhận mật thư, Dương Kỳ nhanh chóng kéo Tô An Ninh chạy đi xa.

"Chúng ta chạy mau, nếu không thì mật thư trong tay sẽ bị cướp đi!" Dương Kỳ mỉm cười với Tô An Ninh, và sau đó đưa Tô An Ninh đến một trong những cửa hàng.

Ngồi dưới một quầy hàng cao cao, Dương Kỳ lấy mật thư trong tay ra, đọc lên, "Các bạn hãy đến một quán trà tìm ông chủ, giúp ông chủ hoàn thành nhiệm vụ, mới có thể nhận được tư liệu tiếp theo, gợi ý của quán trà là: Bạch vân."

Dương Kỳ nhìn Tô An Ninh, nhún mày nói: "An Ninh, cô không phải biết đoán chữ sao? Xem hai chữ này xem, chúng ta có thể tìm được chỗ này sao?"

Dương Kỳ rất tò mò về tài bói toán của Tô An Ninh thể hiện trước mắt công chúng, hiện tại có cơ hội có thể thử xem có linh nghiệm như trong lời đồn không, nhưng mà nếu như không thể đoán ra được, cũng có thể nói đội hậu kỳ cắt đi.

Tô An Ninh nhìn Dương Kỳ gật đầu, cô nhìn từ Bạch Vân và chậm rãi nói, "Một trăm mét hướng mười giờ."

Thật sao? Dương Kỳ kinh ngạc, rồi nhìn vào camera, "đi, chúng ta đi xem!"

Một lúc sau, hai người đi cùng với những người quay phim khác đi theo hướng mười giờ. Khi họ đi được gần một trăm mét, thì thấy một quán trà.

Nhìn thấy quán trà, Dương Kỳ liếc nhìn sang Tô An Ninh, thì thầm, "Chúng ta đi vào xem nào."

Đi vào quán trà, Dương Kỳ và Tô An Ninh ngay lập tức đi đến trước mặt chủ cửa hàng nói: "Bạch Vân?"

Chủ cửa hàng nhìn Dương Kỳ và Tô An Ninh mỉm cười. "Vâng, Bạch Vân là một thức uống đặc biệt trong quán trà của chúng tôi."

Nghe câu này, Dương Kỳ nhìn vào Tô An Ninh đầy bất ngờ và ngưỡng mộ.

Mấy người quay phim phía sau cũng bị sốc.

Bây giờ, họ có thể xác nhận rằng khả năng của Tô An Ninh là thật.

Tuy nhiên, nếu Tô An Ninh tiếp tục chơi như thế này, họ không phải là có thể sớm tìm thấy các bảng tên của đội khác sao? Máy quay phim suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.